arta și știința
FENG SHUI

HENRY B. LIN

editura VOX

HENRY B. LIN

ARTA ȘI ȘTIINȚA FENG SHUI

VECHEA TRADIȚIE CHINEZEASCĂ A MODELĂRII DESTINULUI

București 2002

Str. Petru Maior, nr. 32
Sector 1, București, România
Tel.: 222.02.14
Tel./Fax: 222.02.13
E-mail: edituravox @ hotmail.com
http: www.vox.go.ro

Titlul original: ***The Art & Science of Feng Shui (The Ancient Chinese Tradition of Shaping Fate)***

Traducere din limba engleză: **Alexandru Cojocaru**
Redactare: **Ileana Buculei**
Corectură: **Virgil Sterian**
Tehnoredactare computerizată: **Radu Araiman**
Copertă: **Dana Jebeleanu**
Ediție îngrijită de: **Lucia Ovezea**

ISBN: 973-9381-67-7

Introducere

În America de Nord, atracția pentru feng shui este tot mai mare. Influența crescândă asupra gândirii americane reiese și dintr-un articol publicat în „Economics" (o revistă cu caracter economic), în 1997, la puțin timp după campania prezidențială din SUA, în anul 1996. Iată un fragment cu subtitlul „The Right Vibes" („Vibrațiile corecte"):

Se pare că republicanii nu s-au gândit la feng shui pe timpul convenției lor din San Diego. Dacă ar fi arătat mai mult respect pentru de acum tradiționalul obicei californian, poziția le-ar fi putut fi mult mai bună. Feng shui înseamnă literal „vânt și apă" și reprezintă vechea artă chinezească a armonizării obiectelor cu mediul înconjurător. Practicienii din Asia, de exemplu arhitecții impunătorului sediu al „Hong Kong and Shanghai Bank" din Hong Kong, aplică deosebit de serios indicațiile feng shui.

Un magazin orientat la 219,375 grade de la nord, în sensul acelor de ceasornic, are toate șansele să cadă pradă „distrugerii și ruinei"; poziționat însă la 331,875 grade, va avea parte de „liniște și împliniri". Atât muzeul Guggenhaim, cât și Lincoln Center din New York au un feng shui minunat. Acest fel de lucruri contează foarte mult în California.

Autorul articolului îi găsește responsabili pe republicani pentru insuccesul repurtat în lupta pentru Casa Albă și pune eșecul lor pe seama faptului că atât locația sediilor acestora din San Diego, cât și aranjarea mobilierului aveau un feng-shui

negativ. Este oare adevărat că amplasarea mobilei dintr-o casă poate afecta soarta indivizilor sau chiar pe cea a unui partid politic? Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să pătrundem mai adânc în misterele feng-shui – vechea artă chinezească prin care se poate modela soarta.

Feng shui mai este cunoscut şi sub denumirea de geomanţie, formă de divinaţie ce constă în aflarea locaţiilor potrivite pentru construirea unei case, a unui sediu de firmă sau alegerea unui loc funerar, apoi în orientarea şi configurarea clădirii respective şi, în cele din urmă, în aranjarea şi decorarea atentă a tuturor spaţiilor interioare.

Feng shui are două ramuri: una care se ocupă de cei vii şi o a doua care îi are în vedere pe cei decedaţi. Cea care se ocupă de clădirile pentru locuit şi de cele comerciale se numeşte „casa yang a feng shui", iar ramura care se concentrează asupra locurilor de veci şi a mormintelor poartă numele de „casa yin a feng shui".

Literal, feng shui înseamnă, în chineză, „vânt şi apă", două din elementele fundamentale folosite de feng shui; dar ele nu sunt decât primul pas în înţelegerea acestei forme de artă. Feng shui necesită însă un studiu mult mai profund şi este o ştiinţă mult mai complexă decât ne sugerează denumirea literală. Cunoscut şi sub denumirea alternativă *Kun-yu* (literal, „cer" şi „pământ"), feng shui încearcă să descopere sau să creeze o armonie perfectă între cer, om şi pământ, pentru ca omul să beneficieze deplin de resursele pe care i le oferă natura. Cu alte cuvinte, scopul feng shui este aflarea sau crearea unui mediu armonios, favorabil oamenilor. Aşadar, feng shui are ca subiecte, deopotrivă, studiul cerului, al pământului şi al omului. Mediul înconjurător poate fi cel din imediata apropiere sau cel îndepărtat, ambientul interior sau cel exterior. Astfel, „vânt şi apă" sugerează doar jumătate din înţelesul feng shui, adică macromediul sau cel exterior unei clădiri. Cealaltă jumătate este formată din orientarea şi configurarea clădirii, din mobilarea ei etc.

Feng shui este un studiu practic şi metafizic, ce încearcă să creeze armonie între om şi natură, în beneficiul fiinţei umane şi pentru fericirea acesteia. Este privit, în acelaşi timp, ca o metodă de divinaţie şi ca o unealtă magică prin care se modelează şi modifică soarta, astfel încât norocul să ne inunde viaţa în toate aspectele ei: bani, carieră, dragoste, căsătorie, familie, sănătate, inteligenţă, relaţii, poziţie socială etc. În cazurile limită, cunoaşterea feng shui poate fi diferenţa între viaţă şi moarte.

Practicată în China de mii de ani, arta feng shui a influenţat profund gândirea acestui popor şi aspectul aşezărilor omeneşti din această parte a lumii. Majoritatea chinezilor cred că soarta este predeterminată în mare măsură, în primul rând de acţiunile morale ale individului, dintr-o viaţă anterioară, şi, în al doilea rând, de energia ch'i a locului în care acesta trăieşte. Cu alte cuvinte, soarta nu este hotărâtă în totalitate de ceruri (forţa supranaturală), stând în puterea noastră să o modificăm parţial. Feng shui reprezintă instrumentul principal cu ajutorul căruia putem utiliza această putere. Alegând cu grijă un loc pentru viitoarea casă, aranjând-o apoi conform dreptelor principii feng-shui, înmormântându-i în locuri potrivite pe cei plecaţi dintre noi, putem aduce în viaţa noastră mult noroc. De fapt, mulţi oameni înţelepţi au aplicat deja sfaturile feng shui şi au şi cules roadele acestei învăţături.

Iată un exemplu. În 1985, într-un ziar din Hong Kong apărea un articol despre miliardarul taiwanez Wang Yungching, ajuns regele materialelor plastice de la el din ţară, dar care provenea dintr-o familie nevoiaşă şi se ridicase doar prin forţe proprii. Într-o zi, un prieten a venit la el şi i-a spus că feng shui ar putea să-i schimbe destinul şi să-l facă bogat. Wang a fost prezentat unuia dintre cei mai vestiţi maeştri feng shui din Hong Kong. Acesta l-a sfătuit să mute rămăşiţele pământeşti ale tatălui său într-un loc funerar benefic din Taipei. Wang a acceptat cu destulă neîncredere, reînhumându-şi părintele. Nu după mult timp, rezultatele au început să apară.

Afacerea lui Wang s-a extins cu o viteză fantastică. Și a tot continuat să crească până ce a ajuns să înglobeze 10% din Formosa Taffeta Corporation, 30% din Formosa Chemical & Fiber Corporation, 10% din Formosa Plastic Corporation și 16% din Nan Ya Plastic Corporation. Aceste achiziții l-au propulsat pe lista miliardarilor planetei. Și se pare că norocul său financiar crește odată cu vârsta, deoarece imperiul economic al lui Wang se extinde repede și sigur din Taiwan spre China continentală, de la plastic la electricitate și la telecomunicații.

Este greu de imaginat că prin simpla mutare a unui mormânt s-au putut obține rezultate atât de spectaculoase și schimbări atât de uriașe în norocul descendenților. Conform legii conservării materiei, aceasta nu se pierde niciodată, ci doar se transformă, schimbându-și deci forma și locul. Astfel, la moartea unui om, trupul său se întoarce în pământ. Spiritul însă va păstra o legătură subtilă cu cei dragi, influențându-le direct soarta. De aceea, dacă o rudă este îngropată într-un loc propice, încărcat de energie ch'i, descendenții săi vor beneficia și ei de aceasta. Dacă cel plecat este înmormântat într-un loc nefavorabil, cu un ch'i slab, necazurile se vor abate asupra urmașilor săi. Teoriile feng shui susțin că scheletul absoarbe energia ch'i a pământului și o transmite rudelor vii ale decedatului.

În China, credința în puterile magice ale feng shui s-a transformat într-un mod de viață. Când trebuie să construiască sau să cumpere o casă, să pornească o afacere sau să îi îngroape pe cei dragi, chinezii cer părerea maeștrilor feng shui. Sfaturile privesc locația, împrejurimile, orientarea, amenajarea interiorului, mergând până la detalii cum ar fi culoarea cea mai potrivită a unei case, ca parte integrantă a proiectului general. Acest gen de investiții intelectuale sunt considerate la fel de importante și valoroase ca și proprietatea în sine. De fapt, mulți oameni au recunoscut că o mare parte din succesul și prosperitatea lor se datorează artei feng shui.

Nu este deci surprinzător că, în China, aceste credințe și practici erau folosite până în cele mai înalte sfere, ale conducerii țării. Părintele unei noi dinastii cheltuia mult timp și bani cu consultarea maeștrilor feng shui în ceea ce privește situarea capitalei, așezarea și armonizarea palatului cu mediul înconjurător (munți, râuri etc.), amenajarea interiorului și exteriorului palatului, poziția cea mai favorabilă pe care trebuia să o aibă tronul, ce flori și ce copaci trebuiau plantați, ce picturi și ce oglinzi urmau să se folosească și unde anume etc. Totul era analizat minuțios. Când era vorba de alegerea locului pentru o viitoare capitală a națiunii, vechii chinezi căutau un teren care să semene cu un dragon încolăcit și cu un tigru ghemuit, gata de atac, un astfel de amplasament fiind ca un magnet pentru energia regală ch'i, care era aici densă și mereu prezentă.

Eforturi serioase se depuneau și în vederea alegerii celor mai bune locuri pentru mormintele împăraților. Camera mortuară trebuia să fie așezată astfel încât să confere vitalitate și forță dinastiei respective. Cele treisprezece morminte ale împăraților dinastiei Ming, de la marginea Beijing-ului, mausoleul lui Sun Yat-sen, din suburbiile Nanjing-ului, mausoleul lui Yuan Shi-kai din Beijing și mausoleul lui Chiang Kai-shek din Taipei sunt, toate, capodopere funerare feng shui. Un studiu atent al acestora ne permite aprofundarea misterelor geomanției.

De curând, feng shui și-a croit drum și în societățile occidentale. Școlile feng shui au apărut, una după alta, din Europa până în America. Cărțile despre această știință și artă și-au făcut și ele loc, încet dar sigur, pe rafturile librăriilor și bibliotecilor. Putem deci trage concluzia că în lume a apărut o tendință nouă, care spune că toți suntem la fel, toți suntem oameni. Așadar, ceea ce este bun pentru chinezi, îi poate ajuta și pe vestici. Și dacă feng shui a modelat concepțiile și peisajul Chinei, ar putea face la fel și în Occident. Dezvoltarea științei ar putea furniza noi date vechilor teorii geomantice. Feng shui

va juca un rol din ce în ce mai mare în viața personală, socială și politică occidentală, iar puterea ei de modelare a destinelor umane va fi recunoscută în toate colțurile lumii.

Feng shui se ocupă de relațiile dintre oameni și natură și de cele dintre construcții (locuințe etc.) și împrejurimile acestora. Scopul urmărit este obținerea armoniei. Pentru chinezi, calitatea vieții și norocul depind aproape total de echilibrul armonios dintre om și natură. Nu este nevoie de prea multă imaginație pentru a înțelege că mediul în care trăim și muncim are un impact direct asupra calității vieții noastre. Există nenumărate dovezi care demonstrează că feng shui are o influență semnificativă în rezultatele activităților umane. Iată de ce nu trebuie să ne mirăm că întemeietorii Chinei acordau atât de multă atenție mediului în care trăiau.

Nu este vorba de nici o exagerare când se spune că, în feng shui, cunoașterea înseamnă putere și bogăție. Se știe că feng shui a adus avere și prosperitate multor asiatici. Dacă stăpânim informațiile esențiale care ne ajută să diferențiem un loc propice de unul ostil, putem să găsim cu ușurință zonele favorabile, care ne fac viața mai ușoară și mai frumoasă din punct de vedere material și spiritual.

Capitolul 1

Scurtă istorie a feng shui

Feng shui se practică în China de aproximativ patru mii de ani, deci are o vechime aproape egală cu cea a civilizației chineze. Si MaQian amintea în lucrarea sa, „Historical Annals"[1]:

Când Împăratul Galben a hotărât să împartă țara în orașe și provincii, el l-a consultat pe Qin Niao Tse care era adeptul examinării geomantice a formelor de relief.

Împăratul Galben a fost unul dintre primii împărați chinezi. Imperiul pe care l-a condus, în jurul anului 2600 î.Hr., se afla în nordul Chinei de azi, de-a lungul văii Fluviului Galben. Această vale a reprezentat leagănul civilizației chineze. Chiar și astăzi, chinezii (atât cei din țară, cât și cei de peste hotare) se consideră cu mândrie „copiii Împăratului Galben" pe care îl recunosc drept părintele civilizației chineze. Iată de ce Qin Niao Tse este socotit a fi creatorul artei feng shui, care mai este numită și „arta lui Qin Niao Tse".

Din păcate, nici una din cărțile scrise de Qin Niao Tse nu a ajuns până la noi. Prima lucrare despre feng shui care a supraviețuit timpului este "Cartea despre înmormântări" a lui Guo Pu, autor renumit și interpret al vechilor texte din perioada dinastiei Jin (265-420). Această scriere este considerată cartea de temelie a feng shui, învățăturile sale influențând și astăzi domeniul respectiv. Guo Pu este privit de mulți ca

adevăratul părinte al feng shui, fie și numai pentru faptul că el a folosit pentru prima oară acest termen.

Încă din antichitate, chinezii erau foarte preocupați de înțelegerea și de modelarea pozitivă a destinului lor. De aceea au studiat permanent feng shui, pentru a-și putea îmbunătăți traiul zilnic. La urma urmei, omul este responsabil de comportamentul și de acțiunile sale. Conform credințelor chinezești, un loc de veci sau o locuință favorabilă nu poate aparține decât unei persoane care a făcut fapte bune de-a lungul vieții sale. O vorbă din popor spune: „Pentru a obține un loc aducător de bine, omul trebuie să-și are mai întâi ogorul inimii", adică să cultive moralitatea sau, și mai simplu, să înfăptuiască binele.

Părinții chinezi considerau că cerul, omul și pământul constituie o trinitate universală și că bunul mers al vieții oamenilor este determinat nu numai de deciziile și eforturile acestora, ci și de cer și de pământ. Aceste sentimente vagi sau superstiții s-au transformat mai târziu în convingeri de neclintit, care au condus la cercetări ample în China tradițională. Toate studiile urmăreau să afle cum, de ce și când influențează cerul și pământul rostul oamenilor. Feng shui este, de fapt, produsul extraordinar al acestor cercetări.

Feng shui reprezintă o formă de divinație care își propune îmbunătățirea destinului oamenilor prin descoperirea zonelor celor mai favorabile pentru amplasarea unui loc de veci, a unei clădiri, a unei case sau a unui întreg oraș, astfel încât totul să fie în armonie cu împrejurimile. La început existau foarte puține îndrumări pentru cei care ar fi dorit să aplice geomanția. Oamenii se bazau de cele mai multe ori pe instinct sau pe utilizarea cărții I-Ching (Cartea schimbărilor), cea mai veche lucrare despre divinație. De exemplu, părinții chinezi știau că o casă cu fața spre sud avea o poziție foarte bună, deoarece primea razele soarelui pe timp de iarnă și putea evita căldura mare vara. La fel, prezența unui curs de apă era întotdeauna benefică, fie și numai pentru că fără apă nu ar exista viață. De asemenea, chinezii erau conștienți că o casă

amplasată într-un loc plăcut poate fi aducătoare de mult noroc și sănătate.

Cam de prin secolul al II-lea î.Hr., chinezii au început să privească pământul ca pe un organism viu, asemănător omului. Ființa umană are vene și artere prin care curge energia vitală și sângele. Conform literaturii feng shui, pământul are canale similare, numite „venele dragonului". Marea varietate de forme de relief conduce la determinarea unor locuri prielnice sau potrivnice omului. Zonele pozitive sunt situate la intersecția „venelor" pământului, acolo unde energia naturală, numită ch'i, abundă, sau în porțiunile în care muntele se întâlnește cu apa, creând iazuri calme, pline de energie ch'i. Zonele potrivnice sunt cele situate pe terenuri plate, lipsite de munți sau ape și deci expuse vânturilor nemiloase, sau locurile spre care se îndreaptă perpendicular un drum sau un curs rapid de apă.

Perioada de formare

Dezvoltarea feng shui poate fi împărțită în cinci perioade distincte. Prima, cea de formare, a debutat odată cu domnia Împăratului Galben, acum 4600 de ani, și s-a încheiat undeva în timpul dinastiei Jin. În acest interval, în special în vremea dinastiei Jin, s-a observat o dezvoltare rudimentară a două ramuri distincte, dar înrudite, ale feng shui și ale culturii chineze. Una conținea învățături despre cum și unde trebuiau îngropați morții, iar cea de-a doua se referea la cele mai potrivite locuri pentru așezarea locuințelor. Acestea toate se aflau în strânsă legătură cu principiile taoiste despre yin și yang și despre cele cinci elemente. Din nefericire, aplicarea feng shui era un lux pe care nu și-l puteau permite decât împărații, demnitarii și oamenii înstăriți.

Primul nume menționat în istoria geomanției este cel al lui Qin Niao Tse. El era înalt demnitar la curtea Împăratului Galben, în jurul anului 2600 î.Hr. Se spune că Qin Niao Tse

este autorul a trei cărți de geomanție: „Geomanția clasică și a înmormântării", „Citind de pe morminte" și „Cum să examinăm oasele pământului".Teoretic, acestea ar fi primele cărți de geomanție din istorie. Din păcate însă, toate s-au pierdut.

Primele scrieri ajunse până la noi au fost cele ale lui Guo Pu (276-324 d.Hr.). Printre ele se numără „Cartea despre înmormântări" și „Vechi ritualuri clasice de înmormântare". Iată de ce, la rândul său, Guo Pu este considerat un părinte al feng shui, în ciuda faptului că toate eforturile sale au fost îndreptate numai spre studiul mormintelor, lăsând neexplorată problematica așezării clădirilor. Guo s-a născut în nord-vestul Chinei. Literat desăvârșit, impresiona prin profunzimea și vastitatea cunoștințelor sale, fiind un adept al politicii, geomanției, astrologiei, divinației, istoriei, literaturii și chiar al strategiilor militare. Reputația sa de maestru feng shui era atât de mare, încât însuși împăratul Chinei a venit la el, în persoană, ca să-i ceară sfatul și să-l vadă la lucru. În „Cartea despre înmormântări", Guo descrie puterea de neimaginat a feng shui: „Astfel (prin metodele feng shui), un bărbat poate modifica munca Domnului, își poate schimba soarta, fiind creator de noroc sau de ghinion". Este evident că Guo credea în puterile supranaturale ale feng shui, puteri prin care se poate modifica destinul uman. Judecând după aceste cuvinte, putem spune că Guo avea un profund spirit științific.

Mai mult decât atât, Guo își verifica permanent ideile, întărindu-le prin demonstrații uimitoare. O legendă spune că, la scurt timp după ce Guo aflase un loc de veci prielnic pentru un client al cărui tată tocmai trecuse în lumea drepților, împăratul, deghizat, a venit la mormânt și l-a întrebat pe fiul decedatului: „De ce ți-ai îngropat tatăl într-un astfel de loc? Mi s-a spus că zona aceasta se numește *cornul dragonului* și că va duce la distrugerea întregii tale familii". Fiul a răspuns: „Guo mi-a spus că, dacă îmi voi îngropa tatăl aici, însuși împăratul va veni la mine și-mi va pune întrebări". Auzind

acestea, suveranul a rămas foarte surprins de calitățile anticipative și geomantice ale lui Guo.

Spre sfârșitul vieții, Guo a fost consilier militar al unui nobil numit Wang Dun, care nutrea gândul să devină împărat în locul celui din dinastia Jin. Înainte de a porni rebeliunea, Wang l-a întrebat pe Guo ce sorți de izbândă are. Guo i-a răspuns fără ocolișuri că va fi înfrânt. La auzul acestor vorbe, Wang s-a înfuriat, l-a ucis pe Guo și a pornit la luptă hotărât să-și demonstreze invincibilitatea. Dar a fost zdrobit. Se spune că trupul lui Guo a dispărut fără urmă la numai câteva ore după ce a fost omorât.

În termeni geomantici, Guo afirma că amplasarea unui loc de veci trebuie să îndeplinească o serie de condiții esențiale: alegerea unei zone bogate în energie ch'i, determinarea poziției ideale a mormântului, bazată pe factorii naturali și pe cei umani (munții, apele, pădurile, drumurile, podurile, data de naștere a defunctului etc.). Ideea generală nu era numai aceea de a profita de rezervele de energie ch'i ale spațiului respectiv, ci și de a obține armonie între mormânt, persoana decedată și mediul în care se afla locul de veci.

Perioada de înflorire

Cea de-a doua fază din istoria feng shui este perioada de înflorire, care a durat aproximativ 600 de ani, din vremea dinastiei Tang (618-907 d.Hr.) până în cea a dinastiei Song (960-1179 d.Hr.). Caracteristicile acestei vârste de aur în dezvoltarea feng shui au fost formarea și maturizarea gândirii geomantice, acum având loc și marea divizare a acesteia, care a dus la formarea celor două școli principale, Școala Formei și Școala Busolei. În intervalul de timp despre care vorbim, feng shui era foarte răspândit în toate nivelurile sociale, fapt care nu trebuie să mire, deoarece epoca dinastiilor Tang și Song a fost una dintre cele mai liberale, mai deschise gândirii academice, literatura și arta dezvoltându-se în voie, mulți

dintre marii poeți și scriitori chinezi născându-se pe atunci. Printre cei mai cunoscuți sunt Li Bai și Du Fu, cei mai mari poeți chinezi din toate timpurile, precum și celebrii autori Han Yu, Liu Zhongyuan, Su Shi și Ou Yang Xiu. Acest lucru nu ar fi fost posibil în absența unor împărați cu o minte luminată, care au alocat fonduri importante cercetării academice și au acordat supușilor o mare libertate de gândire. Desele dezastre naturale și frământările sociale din China acelei vremi au făcut și ele ca majoritatea oamenilor să consulte și să caute ajutor în învățăturile feng shui, pentru a-și proteja și îmbunătăți traiul.

Feng shui este o formă de artă, mai bine spus o formă de artă metafizică. Și, ca orice artă, și aceasta cuprinde mai multe curente de opinie, mai multe școli, cele mai importante fiind, cum spuneam mai sus, Școala Formei și Școala Busolei, ambele puternic influențate de taoism. Deosebirile majore între acestea constau tocmai în accentul pus pe diferitele concepte taoiste. Școala Formei se concentrează pe studierea topografiei locului și pe împrejurimile acestuia, acordând o importanță maximă formelor și înălțimii munților, vitezei și meandrelor cursurilor de apă. Școala Busolei ține seama în cel mai înalt grad de orientarea locului și a construcției de pe acesta, în conformitate cu astrele favorabile, și se bazează cu strictețe pe teoria celor cinci elemente și a celor opt semne distinctive ale anului nașterii, precum și pe cele opt trigrame din I-Ching.

Pentru o corectă analiză topografică a unui loc anume, practicienii Școlii Formei trebuie să se bazeze pe observații clare, să fie intuitivi și să aibă forță imaginativă. Adepții Școlii Busolei au nevoie, pentru estimările pe care le fac în vederea stabilirii direcțiilor favorabile, de un instrument complicat, numit *luo-pan* sau busolă geomantică, special conceput pentru a-i ajuta să obțină cele mai bune evaluări pe cei care doresc să învețe această artă.

Meng Hao, un clasic al Școlii Formei, menționează în „Versuri ale inimii de zăpadă" că „totul depinde de intuiția individuală în alegerea înălțimii potrivite a muntelui și de

puterea rațiunii în determinarea orientării". Pentru adepții acestei școli, în absența topografiei nu ar exista nici timpul, nici spațiul. Pentru ei, forma unui teren sau topografia acestuia este esența fără de care feng shui nu ar putea exista. Cei care apără Școala Formei declară că „nimeni nu are nevoie de o busolă geomantică pentru a urca un munte" și că, „atât timp cât forma este cea care trebuie, direcția corectă se obține de la sine".

Întemeietorii Școlii Formei sunt Yang Yun-song și discipolii săi, Zen Wenshan și Lai Wenjun. Părinții Școlii Busolei sunt Wan Ji și Cai Yuanding. Având în vedere că Yang, Zen și Lai erau originari din provincia Jiangxi, Școala Formei a devenit cunoscută sub numele de Școala din Jiangxi. Într-un mod similar, Școala Busolei este numită și Școala din Fujian, pentru că Wan și Cai erau originari din provincia Fujian.

Așa cum cele două provincii se învecinează din punct de vedere geografic, în același fel cele două școli au împrumutat multe lucruri una de la cealaltă, suprapunându-se nu de puține ori, ceea ce se poate observa în practica din zilele noastre. Diferențele, după părerea noastră, se manifestă mai ales la nivelul amănuntelor. Iată de ce o imagine globală a feng shui nu se poate obține decât ținând seama de ambele școli. În plus, geomanția fiind în primul rând un studiu al pământului, trebuie să acceptăm că formele de relief și împrejurimile unei anume zone au o importanță primordială, care trebuie avută în vedere înainte de a stabili orientarea unei clădiri sau a unui mormânt. Dacă am pune pe primul loc orientarea, și nu relieful zonei în cauză, este ca și cum am crede că un copac se susține prin crengile sale, și nu prin rădăcini.

Yang Yun-song a fost, pentru o scurtă perioadă, înalt demnitar în timpul dinastiei Tang, responsabil cu problemele geomantice și astrologice ale imperiului. Când a izbucnit o revoltă țărănească, Yang s-a refugiat în munții Kunlun, unde și-a petrecut tot restul vieții. Din acel moment a renunțat complet la politică,

folosindu-și toată energia pentru a studia și preda arta feng shui. A călătorit mii de kilometri, dintr-o provincie în alta, studiind topografia țării și ajutându-i pe cei săraci să aibă un trai mai bun, prin punerea în practică a feng shui. Majoritatea celor care au avut norocul să beneficieze de arta lui și-au îmbunătățit vizibil viața. Datorită acestui fapt, Yang și-a câștigat renumele de „Salvatorul celor săraci".

Yang Yun-song este socotit de multă lume cel dintâi și cel mai influent părinte al feng shui. Autor prolific, printre operele sale se numără titluri ca *Han Long Jing* („Cutremurând dragonul"), *Yi Long Jing* („Verificarea dragonului"), *Methods of Dao Zhan* („Metodele domnului Yang"), *Jing Han Jing* („Clasici de aur"), *Tian Yu Jing* („Cărțile Jadului Ceresc"), *Qing Nan Ao Yu* („Cuvintele secrete ale dl. Qing Nan") și *Du Tian Bao Zhao Jing* („Clasicii prețioși care au luminat Edenul"), toate aceste opere originale având o mare influență în dezvoltarea feng shui până în zilele noastre. Lucrările lui Yang nu includ doar teoriile disparate ale generațiilor anterioare, ci, mult mai important, ele pregătesc terenul pentru dezvoltările și cercetările viitoare în domeniu.

Numele lui Yang este onorat și de succesul pe care l-au repurtat discipolii săi: Zhen Wenshan, Wu Kechen, Wu Jinluan, Liao Yu și Zhang Ziwei. Într-o tradiție culturală care-și respectă maeștrii, nu este de mirare că Yang a devenit părintele feng shui.

În timpul dinastiei Song, Lai Wenjun era înalt demnitar al provinciei Fujian. El s-a dedicat atât de mult artei feng shui, încât a renunțat la funcția pe care o deținea, consacrându-și viața studiului și practicării feng shui. Pentru că a coborât de bună voie din sfera demnitarilor în cea a oamenilor de rând, el a fost supranumit „Lai, omul obișnuit".

Ca direcție dominantă în feng shui, Școala Formei ține seama în primul rând de calitatea următoarelor repere geografice: cursurile de apă, suprafețele mari de apă, lanțurile muntoase, dealurile, locurile favorabile pentru construcții, numite „sălașe ale dragonului". Reiese cât se poate de limpede

că această școală este preocupată de calitatea și cantitatea de energie ch'i în formă naturală, deoarece apele, munții, dealurile și sălașele dragonului sunt adevărate rezervoare și creatoare de energie ch'i, energie care este obiectul de studiu și finalitatea feng shui.

Într-un aparent contrast, scopul Școlii Busolei este obținerea armoniei între o locație anume, locuitori și împrejurimi, prin poziționarea unei clădiri sau a unui mormânt în concordanță cu anul nașterii celui care o/îl folosește și cu structura direcțională bazată pe I-Ching. Așadar, Școala Formei abordează o rezolvare macrogeomantică a problemelor, iar Școala Busolei, una microgeomantică.

La prima vedere, cele două școli par contradictorii; însă în realitate ele sunt complementare. Într-o evaluare feng shui este nevoie de amândouă, dar Școala Formei trebuie să aibă întâietate, deoarece relieful dat reprezintă sursa de energie ch'i, iar energia ch'i este esențială în feng shui. Ca să elaborăm un studiu geomantic, mai întâi avem nevoie de ch'i. Nici o aranjare direcțională, oricât de fin executată, nu poate crea energia telurică ch'i care ține de formele de relief. Direcțiile intervin atunci când există deja o poziționare fizică pe o anume bucată de pământ, în absența căreia orice orientare nu are sens, fiind lipsită de repere. Iată o analogie care ne face să înțelegem mai bine cele spuse aici: să zicem că starea geografică este pielea care ne acoperă trupul, iar direcțiile (orientarea) sunt părul care crește pe piele. Dacă nu ar exista pielea, pe ce ar mai crește părul?

Un adevărat maestru feng shui trebuie să posede cunoștințe fizice (topografice) și metafizice (astrologice), deoarece el va examina atât topografia locului, cât și direcționarea corectă, conform aștrilor. În feng shui, mai mult decât în alte domenii, cunoașterea superficială este periculoasă. Un bun geomant trebuie să știe să facă uneori compromisuri între situația dată și ajustările de rigoare. Iată de ce spunem că feng shui este o artă.

În timp ce Şcoala Formei se bazează pe perspectiva artistică a practicianului, cea a Busolei împrumută, ca ghid teoretic, metodele de cercetare clasice din I-Ching. În timpul dinastiei Song, studiul numerologiei şi al I-Ching era foarte la modă. În această perioadă, cele opt trigrame I-Ching au fost dezvoltate de doi mari savanţi neo-confucianişti, Zhu Xi şi Shao Yong. Rezultatele studiilor lor au fost preluate imediat de învăţaţii feng shui care, după ce le-au adus o seamă de modificări, au elaborat teoria celor „opt karma", ce are drept corespondent în feng shui cele „opt case".

Interesant este faptul că, la început, feng shui a fost un produs al taoismului. Cu timpul însă, el a născut o stare de entuziasm puternic şi în rândul confucianismului, care respinsese la început feng shui pe motivul că este o ştiinţă păgână şi fără temei. Cei care au făcut cele mai mari compromisuri au fost filosoful neoconfucianist Zhu Xi şi genialul său discipol Cai Yuandin din dinastia Song. Amândoi s-au lăsat cuprinşi de adâncimea feng shui şi au ajuns, în urma studiului, la o cunoaştere profundă a acestei arte. În vremea aceea, puţini erau cei care rezistau modei geomanţiei, aceasta fiind o ştiinţă legată de bucuria şi bunul mers al vieţii personale. Cai Yuandin a fost elevul cel mai bun al lui Zhu, acesta din urmă recunoscând deschis că îl consideră pe Cai colegul său. De fapt, Cai şi-a depăşit maestrul în ceea ce priveşte astrologia şi arta divinaţiei. Unul dintre motivele care i-au determinat pe cei doi să aprofundeze studiul feng shui ţinea de locul în care trăiau, o arie geomantică şi geografică perfectă, în mijlocul munţilor Wuyi, în nordul provinciei Fujian. Pot spune că şi eu am avut ocazia să petrec mai mulţi ani în aceeaşi minunată zonă, cu lanţuri de munţi magnifici, cu ape frumoase şi limpezi, un adevărat rai pentru punerea în practică a teoriilor feng shui. Printr-o coincidenţă, exact în acea perioadă, feng shui împreună cu alte elemente tradiţionale din cultura chineză au pătruns în Japonia, Coreea şi ţări din sud-estul Asiei.

Perioada de menţinere

Cea de-a treia perioadă ar putea fi numită perioada de menţinere. Aceasta a durat şi ea aproximativ 600 de ani, din vremea dinastiei Yuan (1270-1368 d.Hr.) până spre sfârşitul dinastiei Qing (1644-1911 d.Hr.). Trăsătura generală a acestei perioade a fost lipsa de dezvoltare originală a fondului teoretic al feng shui. În ciuda faptului că au existat nenumărate compendii, compilări şi exemplificări ale teoriilor feng shui ale vechilor maeştrii, geomanţia a bătut pasul pe loc. Scrierea „Ce ar trebui să cunoască orice fiu despre geomanţie", la care au fost coautori Xu Shan-ji şi fratele său Xu Shan-shu, este de fapt o lucrare îmbunătăţită, construită pe baza operelor din trecut. Interesant de remarcat este sensul literal al numelor celor doi fraţi, Shan-ji şi Shan-shu însemnând „bun pentru a moşteni şi a dezvolta tradiţiile străbunilor". O altă carte care şi-a adus contribuţia la documentaţia feng shui a fost „Rezolvând problemele delicate ale Feng Shui" a lui Ding Ruipu, autor care a trăit în anii de început ai dinastiei Ming.

În aceeaşi perioadă au mai existat şi alţi autori deveniţi faimoşi datorită completărilor aduse feng shui: Xu Si-ke, autorul cărţii „O colecţie de secrete celeste"; Jiang Dahong, care a scris „Opere clasice ale dragonilor de apă", „Note esenţiale în geomanţie", „Dezbateri pe tema geomanţiei" şi „Vechi poeme despre Feng Shui"; Liao Ping (1852-1932), autorul volumului „Întrebări şi răspunsuri geomantice"; Zhang Jiuyi, creatorul operelor „Toporul de săpat în jad", „Moştenirea veritabilă de adevăruri triste" şi „Puncte cheie în geomanţie"; Ye Jiushen, căruia îi aparţin „Secretele direcţiilor", „Cartea completă a geomanţiei" şi „Adăugiri pentru şase clasici ai geomanţiei"; Yao Ting-luan, autorul cărţilor „Colecţia înmormântărilor feng shui" şi „O carte completă a feng shui - funerar şi rezidenţial"; Wei Qingjiang, care a scris „Diverse discuţii despre feng shui rezidenţial", „Formule pen-

tru feng shui rezidențial" și „Alegerea momentelor oportune și crearea propriului destin". Acești autori și-au concentrat eforturile pentru extinderea și clarificarea principiilor feng shui descoperite de predecesori, îmbogățindu-le cu strălucite idei personale.

Un exemplu de marcă este cel al lui Mu Jiangzen din dinastia Ming, care a dezvoltat teoria feng shui a timpului, plecând de la secretele I-Ching, descoperite de Shao Yong, un învățat neoconfucianist. Conform lui Mu Jiangzen, norocul generat de o anume bucată de pământ variază și se modifică odată cu trecerea timpului, asemenea destinului omului. Un teren benefic acum o sută de ani, poate fi astăzi neprielnic. Această idee a dus la apariția unei zicale chinezești care spune că feng shui se află într-o mișcare continuă: în primii treizeci de ani favorizează terenurile din estul unui curs de apă, pentru ca în următorii treizeci de ani să le ocrotească pe cele de la vest. Teoria timpului, a lui Mu, a oferit artei feng shui o nouă dimensiune, aceea a realației cu timpul.

Era absolut normal ca feng shui să atragă, încă de la început, atenția și simpatia conducătorilor chinezi. În China, întemeietorii unei noi dinastii apelau la sfaturile maeștrilor feng shui. Ei se consultau cu aceștia când alegeau locul pentru capitala statului sau zona în care urma să se construiască palatul, în funcție de formele de relief existente (munți, ape, etc.); cum să fie decorat interiorul și exteriorul unei clădiri; direcția spre care să fie îndreptat tronul; speciile de flori și de copaci care urmau să fie plantate; ce tablouri și oglinzi nu trebuiau să lipsească de pe zidurile palatului etc. Așezarea și structura Orașului Interzis, ca, de altfel, întregul Beijing, sunt o ilustrare deosebită a respectării principiilor feng shui.

Se spune că, atunci când Zhu Yuanzhang a devenit primul împărat al dinastiei Ming (1368-1644 d.Hr.), acesta s-a decis să-și stabilească capitala în orașul Nanjing, în vremea aceea numit Jinling. El l-a întrebat pe marele sfetnic militar Liu Ji, care era și un mare maestru feng shui, unde ar trebui

construite zidurile interioare ale capitalei pentru ca imperiul să aibă o viață lungă. Liu Ji, loial împăratului său atât pe plan militar, cât și geomantic, și-a folosit toată învățătura pentru realizarea acestui proiect, iar Zhu a ordonat ca zidurile orașului să fie construite conform indicațiilor lui Liu.

Întors acasă, împăratul i-a povestit soției sale cele întâmplate. Împărăteasa a spus: „Acum, când ai ajuns stăpânul lumii, de ce te lași influențat de alții? Stabilește granițele orașului așa cum vrei tu!" Regretabil, dar împăratul a ordonat ca vechile ziduri să fie dărâmate și înlocuite cu unele noi, a căror poziție fusese hotărâtă împreună cu împărăteasa. Apoi Zhu l-a invitat pe Liu să inspecteze noile fortificații. Știind că orice critici aduse suveranului nu vor face decât să nască suspiciuni și dezastru la curte, Liu a zâmbit și a spus simplu: „Este foarte bine; cu singura excepție că, mai târziu, capitala ta se va muta într-un alt loc". La scurt timp după moartea lui Zhu Yuanzhang, cel de-al doilea fiu al acestuia a dat ordin ca dinastia Ming să-și mute capitala la Beijing.

Același efort susținut a fost depus și în alegerea locurilor pentru mormintele împăraților chinezi, în scopul unei cât mai lungi dăinuiri a dinastiilor respective. Următoarele exemple sunt adevărate capodopere din punct de vedere feng shui: cele treisprezece morminte ale împăraților dinastiei Ming, de la marginea Beijing-ului, mausoleul lui Sun Yat-sen, din suburbiile Nanjing-ului, mausoleul lui Yuan Shi-kai din Beijing și mausoleul lui Chiang Kai-shek din Taipei. Un studiu atent al acestor morminte ne poate aduce mai aproape de înțelegerea geomanției.

Chinezii consideră că aceste elemente importante afectează atât prosperitatea și viața unei dinastii, cât și bunăstarea și traiul oamenilor de rând. Mai multe dinastii care au avut o viață scurtă au fost acuzate de poziționarea eronată a capitalelor lor din punct de vedere feng shui.

Perioada de declin

Cea de-a patra perioadă este cea de declin și a durat aproximativ 150 de ani, din ultima parte a dinastiei Qing până prin anii 1970. Acest interval de timp a fost unul dintre cele mai frământate, tulburi și distrugătoare din istoria Chinei, poporul acestei țări fiind martorul unor mari convulsiuni: nimicitoarea rebeliune din Taiping, de la mijlocul secolului nouăsprezece, care s-a întins peste mai mult de jumătate din teritoriul chinez și a durat peste 10 ani; mișcarea boxerilor; invadarea Chinei de cele opt puteri aliate; revoluția din 1911, care a marcat sfârșitul dinastiei Qing; ocupația japoneză; cel de-al doilea război mondial etc.

Pe parcursul acestei perioade, feng shui a intrat în declin. Confruntați permanent cu dezastrele și persecuțiile, puțini au mai fost cei care au avut curajul să se ocupe de geomanție. După instaurarea Republicii Populare Chineze, feng shui a fost interzis, fiind considerat o practică bazată pe superstiții, care avea ca singur scop înșelarea oamenilor. În ceea ce privește apariția de lucrări originale, nu putem spune decât că perioada a fost una de stagnare.

Dar lipsa de noi teorii a fost suplinită parțial de răspândirea practicilor deja cunoscute. În particular, demnitarii chinezi s-au folosit de feng shui pentru a-și asigurara norocul și prosperitatea. O poveste mai veche ne amintește de bunăstarea lui Yuan Shi-kai (1859-1916). Yuan a fost comandant suprem în armata chineză și primul președinte al Republicii Chineze. Provenit dintr-o familie obișnuită, Yuan și-a început cariera militară de la gradul de soldat, la vârsta de douăzeci de ani. În mai puțin de două decenii a devenit șeful statului. Se spune că stră-străbunicul său, Yuan Fangxian, era un om ales, de o înaltă moralitate și un adept convins al feng shui. Lui Fangxian îi făcea mare plăcere să cumpere pești, păsări și animale pe care mai apoi le elibera. Vreme îndelungată, el a cheltuit foarte mulți bani pentru această nobilă misiune,

deoarece nimic nu îi făcea mai mare plăcere decât să redea acestor ființe libertatea.

Pe când avea vreo șaizeci de ani, Yuan Fangxian s-a decis ca, împreună cu un slujitor de-al său, să facă o excursie în adâncul munților din provincia Honan. Ei au mers mulți kilometri de-a lungul unui râu superb, străjuit pe ambele maluri de copaci maiestuoși. La un moment dat, au ajuns la un fel de poartă naturală, creată din două stânci ce se înălțau pe malurile râului. O dată trecut de „poartă", bătrânul a rămas mut de uimire la vederea muntelui falnic ce se ridica înaintea lui. Acest munte semăna cu un general aplecat peste masa de lucru, ocupat fiind cu conducerea unui război. Știind că un astfel de loc este încărcat de energii pozitive, Fangxian s-a hotărât să urce culmea, în ciuda vârstei sale înaintate. Ajuns la jumătatea drumului, s-a așezat pe o piatră ca să-și mai tragă sufletul. Întorcându-și privirea, Yuan a zărit o stâncă uriașă, ce avea în ea o deschizătură asemănătoare unui pavilion. Intrigat de ciudata imagine, bătrânul a uitat de oboseală și s-a cățărat până în acea grotă. Acolo a observat cum din ea izvora un fir subțire de apă. Așezat în gura grotei, în față i-au apărut înălțându-se mândre alte și alte vârfuri muntoase, cu forme care mai de care mai interesante, de la dragoni, lei, tigrii și cai până la magazii, steaguri, tobe și săbii. Toate crestele păreau că păzesc, pline de respect, mica peșteră. Copacii verzi și florile multicolore întregeau peisajul de vis.

Atras puternic de priveliște, Yuan a hotărât să-și petreacă noaptea în acel loc. El i-a poruncit servitorului să se grăbească spre casă și să vină înapoi cu merinde, haine și câteva dintre cărțile sale favorite. În timp ce slujitorul se îndrepta către casă, Yuan s-a întins pe stâncă și a adormit. În somn, bătrânul a visat că o duzină de tinere fecioare au venit la el, spunându-i pe un ton șăgalnic: „Acesta este pământul împăraților. Dacă îl poți lua, familia ta va fi prima familie a țării". După ce au spus aceste cuvinte, fetele au dispărut într-un nor de fum. Trezit din vis, Yuan a plecat în căutarea tinerelor, dar nu le-a găsit nicăieri.

În acest răstimp, se întorsese și servitorul cu cele cerute. Yuan simțea nedeslușit că visul a fost trimis de ceruri. S-a hotărât să nu piardă o astfel de unică șansă și l-a trimis din nou pe slujitor acasă cu porunca de a-i aduce cenușa părinților, care era păstrată într-un vas, într-una din camere.

Odată cenușa adusă, cei doi au început să sape o groapă în peșteră. Când au ajuns la un metru adâncime, au dat peste o lespede de piatră pe care încăpeau doi oameni, în mijlocul acesteia găsindu-se o gaură mică din care se ridicau vapori calzi. Yuan a pus cenușa părinților săi în gaură, acoperind apoi totul cu pământ.

De îndată ce ritualul s-a încheiat, izvorul din peșteră a încetat să curgă. Începând din acel moment, situația financiară a familiei s-a îmbunătățit substanțial și tot mai mulți băieți – nepoți și strănepoți – au venit pe lume, printre care și Yuan Shi-kai, ajuns președinte al Republicii Chineze, în 1912. Patru ani mai târziu, în 1916, Yuan Shi-kai s-a autoproclamat împărat, împlinind profeția din visul stră-străbunicului său. Această experiență l-a făcut pe suveran să creadă cu tărie în feng shui. De altfel, și mausoleul său poartă amprenta acestor convingeri.

Chiang Kai-shek, important lider chinez din secolul douăzeci, era și el un adept fervent al feng shui. În 1997, într-un număr al revistei *Min Kuo Chun Chiu* („Cronicele Republicii China"), a fost publicat un articol interesant despre fascinația pe care o exercita geomanția asupra lui Chiang. Poate cel mai uimitor lucru legat de personalitatea lui Chiang este acela că, la vârsta de numai treizeci de ani, aflat la apogeul carierei politice, a început să fie interesat de zona cea mai potrivită pentru locul de veci. La moartea mamei sale, în 1921, Chiang a angajat mai mulți maeștri feng shui, cu ajutorul cărora a căutat un loc cât mai favorabil pentru mormântul mamei. Odată ce l-a găsit, a rugat-o pe sora sa, Chiang Ruilian, ca, atunci când va muri, să fie și el înmormântat în același loc, „pentru a fi mereu aproape de spiritul mamei" sale. Ceea ce nu era

însă decât o scuză. Adevăratul motiv era extraordinara poziție a acestui mormânt, Chiang fiind convins că, după ce va fi îngropat acolo, urmașii săi îi vor continua strălucita carieră politică timp de mai multe generații.

Intențiile lui Chiang au devenit din ce în ce mai clare odată cu trecerea vremii. După ce a fost promovat în funcția de comandant șef al armatei naționale și a condus cu succes marea campanie militară din nord, Chiang s-a întors triumfător pe plaiurile natale. În această scurtă vacanță a fost preocupat în cel mai înalt grad de alegerea unui alt loc de veci, cât mai propice pentru el și pentru urmașii săi. Chiang avea la acea dată în jur de patruzeci de ani și se afla într-o continuă ascensiune pe scena politică națională și internațională. Cu toate că afirmase că ar dori să fie înmormântat alături de mama sa, nu s-a sfiit să aleagă, în acest scop, un alt petic de pământ.

Acesta se afla situat sus în munți, între două pâraie, înconjurat de nouă culmi în mijlocul cărora se afla un lac superb. O asemenea întindere de apă, situată la o altitudine atât de mare, era considerată un lac ceresc, locul fiind, din punct de vedere geomantic, încărcat de semnificații pozitive. Chiang a botezat chiar el lacul, numindu-l „Benevolent". Întregul relief ce înconjura locul de veci ales oferea imaginea a „nouă țestoase venind spre apă", simbol deosebit de prielnic. Chiang a ordonat construcția unui drum împrejurul întregului teren, pentru a aminti potențialilor competitori că locul are proprietar, și încă unul de temut.

După victoria din cel de-al doilea război mondial asupra japonezilor, el a revenit în capitala antebelică, situată la Nanjing, pe coasta de est a Chinei, fiind primit aici ca un adevărat erou național. Abia ajuns pe acele meleaguri, Chiang s-a îndrăgostit de o nouă bucată de teren, aflată lângă Lake of Sunset Clouds din Golden Purple Mountains, la periferia capitalei. Așa cum mai hotărâse și în trecut, Chiang a ordonat construirea, pe marginea lacului, a unui pavilion pe care l-a numit „Pavilionul spiritului sănătos". Intenția sa era

neschimbată: dorea ca urmașii să-i continue cariera politică.

Odată pavilionul gata, Chiang le-a spus subordonaților săi că zona aleasă era la o altitudine inferioară față de mausoleul lui Sun Yat-sen, dar mai sus decât cel al împăratului fondator al dinastiei Ming (amândouă monumentele fiind situate în aceeași regiune). Remarca avea conotații politice. Chiang fusese un apropiat al lui Sun Yat-sen, părintele Republicii Chineze, conducătorul unei revoluții care îndepărtase regimul Manchu. De-a lungul întregii sale cariere politice, Chiang nu a încetat să se considere discipolul lui Sun Yat-sen. Iată de ce era normal ca potențialul loc de veci să fie la o altitudine mai joasă decât mormântul lui Sun. Mai ales după înfrângerea japonezilor, Chiang s-a considerat mai puternic și mai important decât împăratul fondator al dinastiei Ming, Zhu Yuanzhang, cel care venise la putere într-un context asemănător, după ce îi izgonise din China pe descendenții lui Genghis Han. Simțindu-se superior lui Zhu, Chiang și-a amplasat locul de veci la o altitudine mai înaltă decât cea a mausoleului împăratului. Un alt motiv pentru care Chiang se socotea îndreptățit să-și poziționeze mormântul astfel era faptul că împăratul Zhu îl arestase și mai apoi îl otrăvise pe mentorul și consilierul său, Liu Ji (1311-1375), cu toate că acesta avusese un aport deosebit în nașterea și consolidarea imperiului Ming. Zhu și-a ales doar din invidie un loc de veci favorabil din punct de vedere feng shui, și nu din dragoste pentru geomanție. Din această perspectivă, Chiang merita un mormânt mai înalt decât cel al împăratului Ming.

Relația dintre Chiang și feng shui a durat o viață. Și se pare că nu a vrut să câștige numai el de pe urma geomanției. Se spune despre Chiang că era destul de zgârcit în ceea ce privește banii. Dar, la moartea unui supus credincios, el își exprima tristețea și recunoștința într-un mod unic: îi găsea acestuia un loc de veci excelent din punct de vedere feng shui. Uneori se ocupa chiar el de detalii, alteori angaja maeștri geomanți pentru căutarea locurilor funerare.

De exemplu, la moartea lui Dai Li, șeful poliției secrete, victimă a unui accident aviatic în 1945, Chiang a inspectat personal locul de îngropăciune și a insistat ca trupul loialului său general să fie înmormântat pe direcția nord-sud. Când Chen Chen, vicepreședinte al Taiwanului, un alt discipol și general al său, a murit în 1966, Chiang a angajat un maestru feng shui care să-i găsească acestuia un loc mortuar cât mai bun.

Mao Tse-tung, lider marcant al Chinei moderne, credea și el în puterile magice ale feng shui. Câțiva subalterni ai lui Mao susțin că acesta insista ca patul să-i fie așezat pe direcție est-vest, cu capul spre est (deoarece „spiritul folositor" al karmei sale era lemnul, direcția corespunzătoare acestui element fiind răsăritul). Tatăl lui Mao alesese special numele de „tung" care literal înseamnă „est". Este posibil ca atât numele, cât și constanța în așezarea patului spre punctul cardinal favorabil să fi contribuit la succesul revoluționar al lui Mao Tse-tung. Interesant este faptul că Mao, în ciuda credinței sale în geomanție și în arta divinației, a interzis citirea cărților de feng shui și practicarea acestei arte, pe motiv că era o superstiție medievală.

Perioada de renaștere

Ultima perioadă din istoria feng shui este cea a renașterii, care a început în anii '80 ai secolului douăzeci și continuă și astăzi. Punctul de pornire a fost reprezentat de deschiderea Chinei către lume și acordarea libertății de exprimare. După o lungă perioadă de hibernare, feng shui a devenit din nou subiect de discuție. Dar nu libertatea câștigată de intelectualii chinezi a marcat renașterea feng shui, ci entuziasmul Occidentului pentru tot ceea ce era chinezesc, de la mâncare la plante, de la acupunctură la taiji (o formă de exerciții), de la artele marțiale la strategia militară, de la astrologie la feng shui.

În efortul susținut al Chinei de a deveni mai atractivă pentru investițiile și capitalul străin, guvernul de la Beijing a încurajat tacit studiul și exportul culturii tradiționale chineze, inclusiv feng shui, artă care a înregistrat o revenire extraordinară, trezind entuziasmul întregii lumi.

Este foarte posibil ca, odată cu creșterea influenței feng shui în viața modernă, să se descopere și să se utilizeze, pentru studiul teoriei geomantice, instrumente științifice mai avansate. Există o seamă de similarități între fizică și feng shui, în ceea ce privește interpretarea naturii, de exemplu abordarea câmpurilor electromagnetice. În fizică, acestea sunt definite ca o multitudine de unde electromagnetice: cu cât undele sunt mai concentrate, cu atât câmpul este mai puternic. Într-o manieră similară, un loc sau o localitate este numită de feng shui rezervor de energie (telurică) ch'i: cu cât există mai multă energie în zonă, cu atât locația este mai favorabilă (are un feng shui mai bun). Comparând energia ch'i cu undele electromagnetice, observăm că ambele sunt surse de energie, supuse schimbărilor cantitative, calitative, de locație și de direcție. Ceea ce înseamnă că feng shui ar putea fi testat științific.

În Taiwanul de astăzi, majoritatea demnitarilor și magnaților consultă experții feng shui atunci când au de gând să cumpere o reședință sau un loc de veci, ori în cazul în care vor să aranjeze și să decoreze o casă sau un birou. De exemplu, politicianul James Fu Qian este un adept fervent al feng shui. El a învățat la Harvard și a obținut titlul de doctor în filosofie. Se spune că biroul în care lucrează a fost amenajat de o serie de maeștri geomanți. Una din ușile acestei încăperi nu a fost niciodată folosită, din rațiuni feng shui.

Trebuie menționat că arta feng shui este o sabie cu două tăișuri. Folosită eronat, ea poate genera mult rău. Feng shui poate fi o armă teribilă în mâinile unui maestru care dorește să-și distrugă adversarii. Există aproape tot atâtea istorii care amintesc de puterile negative ale feng shui, pe cât de multe sunt cele care se referă la forța pozitivă a acestei arte.

Spre exemplu, în „Istoria lui Wu", de Chen Shau, se spune că, primul împărat al dinastiei Chin (221-207 î.Hr.), după ce a reușit să unească țara, a făcut un control în orașul Nanjing, având-l alături pe sfetnicul său feng shui. Acesta din urmă a fost uimit de relieful extraordinar care înconjura orașul, spunând că arată ca „dragonii încolăciți și tigrii ghemuiți" – poziție strategică excelentă, cu mare potențial energetic, ce putea, în opinia maestrului, să dea naștere cel puțin unui împărat și să facă din Nanjing capitala țării. Această evaluare nu i-a convenit primului împărat, care era un dictator crud ce arsese multe dintre cărțile timpului și ucisese sute de învățați nevinovați, de teamă că adevărata cunoaștere ar putea ajunge în mâinile supușilor săi, sătui de tiranie. Dându-și seama de temerile împăratului, istețul maestru geomant i-a sugerat acestuia o metodă prin care se putea sabota feng shui-ul orașului. Sfatul a fost urmat cu bucurie de suveran, care a ordonat imediat defrișarea unei porțiuni vitale pentru oraș, cea a munților Zhong. Prin această acțiune s-a distrus o mare parte din energia ch'i a dragonului orașului. Drept urmare, în întreaga istorie a Chinei nu a mai existat nici un împărat originar din Nanjing. În ceea ce privește orașul, toate dinastiile care și-au așezat capitala la Nanjing au avut o viață scurtă. Motivul pentru care Nanjing-ul a mai fost ales capitală trebuie căutat în minunatul peisaj muntos și în prezența maiestuoasă a fluviului Yangtze care își unduiește trupul de ape traversând metropola.

Feng shui a câștigat popularitate și recunoaștere în lumea occidentală pentru că oferă metode practice de îmbunătățire a calității vieții și de combatere a influențelor negative ale mediului. Spre exemplu, în Statele Unite, oamenii din toate colțurile țării, de la fermieri la orășeni, îmbrățișează arta feng shui ca pe o metodă de obținere a fericirii și de îndepărtare a ghinionului. Vânzările de oglinzi octogonale (oglinzi pa-kua) și de amulete au crescut exploziv, iar cărțile de feng shui și-au câștigat locul incontestabil pe rafturile librăriilor și în biblioteci.

În SUA există cel puțin o duzină de școli feng shui care prezintă programe atestate. The Feng Shui Institute of America din Wabasso, Florida, a licențiat peste 1.000 de studenți de la înființarea sa, din 1995. Organizații puternice și serioase, cum ar fi the American Institute of Architects și the American Society of Interior Design, sponsorizează seminarii feng shui, deseori asaltate de o audiență entuziastă și curioasă. Poate că nu este o exagerare să spunem că feng shui este punctul în care estul se întâlnește cu vestul.

În lunga sa istorie, feng shui a întâlnit perioade de glorie și de declin, dar și-a demonstrat capacitatea de supraviețuire și extraordinara valoare practică. Iată de ce credem că, și în viitor, feng shui va continua să se răspândească, având tot mai mulți adepți.

Capitolul 2

Principiile fundamentale ale feng shui

Produs al taoismului, feng shui se sprijină pe o serie de teorii taoiste, de exemplu cea a dicotomiei yin-yang, a celor cinci elemente, a trinității cer-om-pământ. Chiar și după separarea feng shui în cele două mari direcții (Școala Formei și Școala Busolei), nici una dintre acestea nu a ieșit din granițele teoriei taoiste.

Școala Formei utilizează teoria celor cinci elemente în clasificarea munților, în timp ce Școala Busolei folosește aceeași teorie pentru a determina locația și orientarea corectă a unei case sau a unui mormânt. Taoismul este cel care a oferit feng shui forța teoretică de a stăpâni variațiile vizibile ale topografiei și legăturile invizibile dintre om și cer, om și pământ, cer și pământ, cei vii și cei morți.

O credință tradițională chineză susține că soarta omului este determinată în mare măsură de gradul în care acesta se acomodează cu mediul natural ce îl înconjoară și cu ritmurile universale, sincronizate cu mișcarea cerului, omului și a pământului. Bazându-se pe asemenea principii și pe aplicarea intuitivă a lor, maeștrii feng shui sunt capabili să descopere și să definească proprietățile pozitive și negative ale unui teren. În mâna practicienilor feng shui, aceste principii sunt instrumente puternice. Iată de ce orice persoană dornică să se ocupe serios de studiul feng shui trebuie să pornească de la înțelegerea acestor principii.

În cele ce urmează vom explica aceste principii diriguitoare ale practicii feng shui. Ele trebuie foarte bine înțelese și avute permanent în minte, deoarece sunt pietrele unghiulare ale edificiului feng shui.

Principiul yin-yang

Vechiul concept chinezesc al dicotomiei yin-yang reprezintă un principiu predominant în cultura tradițională chineză. Cu alte cuvinte, principiul yin-yang reprezintă principiul principiilor. Acest concept ordonează totul în univers – materialul, spiritualul, spațiul și timpul – în doi poli inițiali: yin și yang. Pentru chinezii din antichitate, originea universului este *taiji*, adică Marele Absolut, care reprezintă nebuloasa primară de energie ch'i din univers. Acest lucru nu se potrivește întru totul cu clasificarea yin și yang, pentru că aceste două elemente primordiale se aflau în taiji într-o stare neidentificată, mixtă. Datorită evoluției permanente a taiji, a devenit posibilă ordonarea yin-yang care, cu trecerea timpului, s-a cristalizat. În gândirea tradițională chineză, aceasta este prima clasificare a universului. De aceea yin și yang sunt numite „cele două puteri primare".

În cultura tradițională, yin este reprezentarea colectivă a tuturor forțelor emanate de pământ, în timp ce yang este reprezentarea colectivă a forțelor generate de cer. Conform naturii lor, yin este nemișcat și cumulativ, iar yang este mobil și circulant. Totul în univers este produsul reacției și integrării acestor două tipuri de energie ch'i, care sunt deopotrivă contrare și complementare una față de cealaltă. De exemplu, yin reprezintă femininul, întunericul, frigul, slăbiciunea, fragilitatea, gentilețea, interiorizarea, tradiționalul, în vreme ce yang reprezintă masculinul, strălucirea, căldura, puterea, violența, exteriorizarea, agresivitatea. Noaptea este de natură yin, ziua este yang; iarna este un anotimp yin, iar vara unul yang.

Conform I-Ching, „yin nu poate da singur naștere lucrurilor, la fel cum nici yang nu se poate dezvolta în absența yin. Tao nu este nimic altceva decât combinarea armonioasă dintre yin și yang". Pentru o ilustrare mai bună, amintim că femeia nu poate concepe viața de una singură (cu excepția Sfintei Fecioare Maria), despre bărbat putându-se spune același lucru. Dar când yin se întâlnește cu yang, modificările nu întârzie să apară. De fapt, necontenitele și permanentele reacții dintre yin și yang au condus la apariția universului nostru, care cuprinde lucruri de o varietate și o diversitate inimaginabile.

Trigramele din I-Ching ne demonstrează sensul interacțiunii dintre cele două puteri primare (Figura 9-1, Cap. 9; yang este reprezentat de o linie continuă, iar yin de una discontinuă). Dintre cele opt trigrame, numai două reprezintă forme pure: Chien – care este yang pur, reprezentat prin trei linii continue; și K'un – care este yin pur, alcătuit din trei linii discontinue. Statistic vorbind, înseamnă că, în șase cazuri din opt, avem de-a face cu o combinație de energii yin și yang în cadrul aceluiași obiect. Așadar, probabilitatea de a obține stări pure yin sau yang este de numai 25% (două din opt). Cu alte cuvinte, combinațiile de yin și yang reprezintă normalitatea, iar yin pur sau yang pur sunt excepții.

Este foarte normal ca feng shui să-și construiască o parte din baza teoretică pe aceste principii. Una dintre modalitățile de descriere a reliefului din punct de vedere feng shui se realizează prin intermediul yin și yang. Astfel, în general vorbind, munții sunt considerați ca fiind yin, în timp ce râurile aparțin yang. Aceasta deoarece munții sunt stabili (trăsătură yin), în timp ce apa este în mișcare (caracteristică yang). De fapt, ca aproape orice lucru din univers, atât munții cât și apele au și trăsături yin, și trăsături yang. Motiv pentru care unii munți sunt considerați yang, în comparație cu alții, iar unele ape, raportate la altele, sunt considerate yin.

De exemplu, muntele, datorită stabilității sale, este yin. Dar unul cu multe creste, cu suișuri și coborâșuri, este

considerat yang, pentru că forma lui creează senzația de mișcare. La fel versanții: cei orientați spre soarele dimineții sunt considerați yang, iar cei văzuți de razele apusului sunt yin.

Într-un mod similar, apa, element foarte mobil, este de obicei yang. Dar un curs liniștit de apă, cu meandre largi și porțiuni în care pare că staționează, este yin, prin comparație cu un torent sau un râu vijelios, care este yang. Lacurile și iazurile sunt considerate yin, datorită nemișcării lor relative.

Această clasificare, în yin și yang, a acelorași obiecte este foarte utilă în demersul feng shui și din ea putem deduce cu ușurință că geomanția chinezească este mai degrabă o artă profundă, decât o știință exactă. Foarte multe aspecte geomantice depind de intuiția, imaginația, înțelegerea creativă și aplicarea flexibilă a aceluiași set de principii. În feng shui, schimbarea și variația sunt lege, iar utilizarea înțeleaptă a principiilor de bază necesită talent, simț artistic și o cunoaștere solidă a acestora.

Dacă existența universului depinde de îmbinarea armonioasă dintre yin și yang, așa cum credeau părinții Chinei antice, atunci locurile cele mai propice din punct de vedere feng shui se găsesc la intersecția dintre yin și yang ori în zonele în care yin conține yang sau invers. Terenuri fecunde se găsesc și acolo unde energia yin se transformă în energie yang sau viceversa. Așadar, un lanț muntos plat reprezintă, simbolic, un dragon mort, fără valoare geomantică. Explicația este simplă: un astfel de lanț muntos este energie yin pură și, după cum am mai amintit, yin fără yang nu este productiv. În schimb, dacă șirul de munți are creste neregulate, cu suișuri și coborâșuri, atunci este vorba de un dragon activ, plin de viață și de energie pozitivă. La fel stau lucrurile și în cazul cursurilor de apă. Un râu puternic și drept este în totalitate yang, așadar neproductiv, fără valoare geomantică. Dar dacă râul întâlnește în cale forme de relief care-i încetinesc curgerea și pe alocuri o opresc temporar, atunci obținem o combinație excelentă de yin și yang. Locurile care se află în vecinătatea munților-yang și a apelor-yin sunt foarte valoroase din perspectivă feng shui.

În plan aplicativ, maeștrii feng shui consideră că cea mai bună combinație este de 60% yang și 40% yin. La nivel topografic, este preferabil ca energia yang să fie ceva mai puternică decât cea yin. În caz contrar, rezidenții pot avea parte de o serie de stagnări și de frustrări în viața personală. Cum bine se știe, ceea ce este prea mult strică: în cazul în care există un exces de energie yang sau yin, ne apropiem foarte mult de starea de puritate, stare care nu este productivă. Și de aici putem să observăm cât de relativă este practica geomantică. Iată de ce acela care o aplică trebuie să fie un adevărat artist în feng shui.

Principiul celor cinci elemente

Chinezii din antichitate considerau că la baza tuturor lucrurilor (inclusiv soarta umană) se află cinci elemente primordiale. Acestea sunt: apa, focul, lemnul, metalul și pământul. Între ele există două tipuri de relații: reciproc productive și reciproc distructive (Figura 2-1).

În ciclul productiv al celor cinci elemente, apa hrănește lemnul, lemnul naște focul, focul generează pământul, din pământ se extrage metalul, metalul topit simbolizează apa, încheind ciclul. În cel distructiv, apa stinge focul, focul topește metalul, metalul taie lemnul, lemnul suge seva pământului, iar pământul stăvilește apa. Este de dorit prezența ciclului productiv și absența celui distructiv. Acesta este principiul feng shui al celor cinci elemente.

Cele cinci elemente pot exista în forme variate și se pot manifesta în mai multe moduri, printre care culoarea, forma și direcția. Practicienii feng shui profesioniști analizează întotdeauna cu maximă atenție din ce elemente sunt compuse diferitele obiecte dintr-o anume locație și din jurul acesteia, deoarece și cea mai neînsemnată formă de relief poate avea o importanță majoră: munții, râurile, fiecare stâncă sau piatră din raza vizuală pot avea influențe covârșitoare.

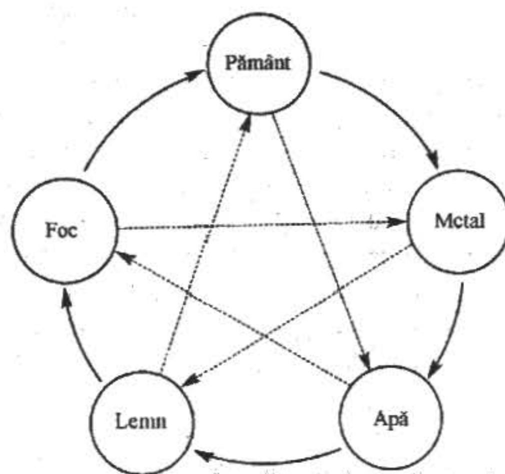

Figura 2-1
Ciclul productiv și ciclul distructiv al elementelor
(linii continue = productiv; linii discontinue = distructiv)

De exemplu, în tabelul 2-1 se arată că forma ascuțită corespunde elementului foc. Deci un teren stâncos, cu roci ascuțite este o locație-foc. Dacă se va construi o casă într-un astfel de loc, riscul ca ea să fie expusă unor incendii va fi foarte ridicat.

Pentru a aprecia corect cum se aplică în feng shui teoria celor cinci elemente, trebuie să înțelegem mai întâi rolul acestora. Tabelul 2-1 ilustrează corespondențele celor cinci elemente cu formele, culorile, anotimpurile și tipurile de afaceri și ocupații.

Potrivit înțelepților chinezi, soarta omului sau karma este primită la naștere. Ea este scrisă conform ponderii celor cinci elemente, rezultând cele opt caractere native. Cum nici o karma nu este perfectă, întotdeauna există în alcătuirea ei un element în exces sau în deficit. Însă cu ajutorul feng shui se poate

atinge echilibrul. De exemplu, dacă cineva are în karma sa un surplus al elementului apă, acest neajuns poate fi corectat dacă persoana respectivă își petrece viața într-un mediu care aparține elementului pământ. Astfel, prin contracararea apei de către pământ, se va ajunge la armonie. Dacă o karma este preponderent metalică, un mediu de culoare roșie nu este indicat, pentru că roșul simbolizează focul, iar focul topește metalul.

Element	Culoare	Formă	Anotimp	Firme, ocupații
Apă	Negru	Rotundă	Iarnă	Pescării, spălătorii automate, magazine de casete video, agenții de voiaj
Foc	Roșu	Ascuțită	Vară	Restaurante, băcănii, magazine universale, frizerii, saloane de frumusețe, magazine de îmbrăcăminte
Lemn	Verde	Dreaptă	Primăvară	Farmacii, papetării, librării, florării, magazine cu fructe, spitale, clinici, tipografii, magazine de mobilă
Metal	Alb	Pătrată	Toamnă	Autoserviri, magazine de bijuterii, de electronice, închirieri de mașini, bănci
Pământ	Galben	Plată	Două săptămâni între cele patru anotimpuri	Firme de contabilitate, de avocatură, de construcții, de valori imobiliare, magazine de antichități, servicii funerare

Tabelul 2-1
Corespondențele celor cinci elemente

Aceasta nu înseamnă însă că o combinație a două elemente care se anihilează reciproc în ciclul distructiv este neapărat negativă. În divinația chineză, inclusiv în feng shui, distrugerea nu reprezintă neapărat ceva rău. De fapt, în unele cazuri, o astfel de combinație poate avea efecte deosebit de benefice. De exemplu, vara este anotimpul focului, iar în acest anotimp cel mai prețios element este apa. Aceeași logică se aplică și iernii, anotimpul apei, perioadă în care însă focul

este un element indispensabil supraviețuirii. Și mai sunt și alte situații de înlănțuire pozitivă a două elemente reciproc distructive.

Rolul important este nu atât cel al elementelor în sine, cât al circumstanțelor în care acestea se întâlnesc și interacționează. Fiecare situație (an de naștere, petic de pământ etc.) trebuie studiată independent, de la caz la caz.

Principiul trinității cer-om-pământ

Așa cum am mai spus, înțelepții chinezi considerau cerul, omul și pământul o trinitate. Termenul tehnic pentru feng shui este *Kun-yu*, care înseamnă, literal, „cerul și pământul". Locul, împrejurimile, structura, decorarea interioarelor și direcția spre care privește o casă – toate acestea se subsumează dimensiunii *pământ*. Majoritatea cărților de feng shui (cel puțin cele de limbă engleză) discută doar aceste aspecte. Dar nu trebuie să uităm că arta geomantică mai are două dimensiuni: omul și cerul.

Elementul cel mai activ al acestei trinități este omul. El construiește case, le locuiește, le mobilează, are puterea și uneltele care îl ajută să modifice înfățișarea și configurația locurilor în care trăiește. Feng shui este una dintre cele mai eficiente unelte prin care omul poate încerca să-și schimbe soarta. Putem deci conchide că influența exercitată de om asupra unei case, prin schimbările aduse, se întoarce asupra lui, ca noroc sau ghinion, bunăstare sau nefericire. Înarmat cu învățăturile feng shui, cu răbdare, timp și energie, omul poate spera să învingă voința cerului, cea care ne influențează în cea mai mare măsură karma.

Pentru a învinge voința cerului – sau, mai exact, pentru a ajunge să ne influențăm și să ne îmbunătățim destinul – trebuie să studiem cu atenție fiecare individ și fiecare zonă în parte; în aceasta constă arta feng shui. De exemplu, o aceeași culoare poate fi percepută diferit de diverși oameni și le poate influența viața în moduri deloc asemănătoare. Orientarea

casei ține și ea de particularitățile individuale, aceasta făcându-se în funcție de anul nașterii proprietarului. Iată de ce o anume locuință poate fi, pentru o anume persoană, excelentă din punct de vedere feng shui, iar pentru o alta, un adevărat coșmar.

Cerul, în feng shui, înseamnă astrologie și timp (alegerea timpului potrivit pentru ceva anume). Chinezii din antichitate credeau că stelele de pe bolta cerească pot afecta energia ch'i a unei locații, în funcție de legătura care exista între acel loc și anumite stele. Ideea urmărită era obținerea echilibrului între cer, om și pământ, în așa fel încât energia ch'i prezentă în mediul înconjurător să fie potențată și utilizată la maximum, în folosul omului.

Dar practicienii feng shui nu sunt toți de acord cu această teorie. Unii i se opun, argumentând că stelele își modifică poziția, în timp ce locația unei case rămâne aceeași. Ei spun că dacă luăm în considerare stelele, atunci s-ar putea ca, din vreme în vreme, să trebuiască să ne mutăm casa în conformitate cu mișcarea cosmică.

Alți maeștri feng shui susțin că folosirea stelelor în analiza feng shui complică aproape inutil problema, deoarece măruntele rezultate obținute nu merită efortul acestui studiu atât de anevoios. Și dacă în ceea ce privește aștrii încă se mai deliberează, importanța timpului în feng shui este unanim recunoscută. Vom vorbi despre ea puțin mai târziu, chiar în cadrul acestui capitol.

Principiul echilibrului și armoniei

Echilibrul și armonia reprezintă o problemă veche și des abordată în gândirea chineză. Putem spune că poporul chinez este realmente preocupat de aceste două concepte. Când vorbim despre o casă, echilibrul și armonia constau în anume proporții; o casă mare cu puțini locatari, o casă mică cu geamuri uriașe sau o casă mare cu uși mici – toate sunt exemple de neechilibru.

Acest principiu reprezintă un alt motiv pentru care un practicant al geomanției va încerca să găsească un loc în care energiile yin și yang se află în echilibru. Stabilitatea este o caracteristică yin (muntele), iar mobilitatea este o trăsătură yang (cursurile de apă). Pentru a obține un echilibru perfect între stabilitate și mobilitate, yin și yang sau munte și apă, feng shui a elaborat mai multe metode, în funcție de situație.

Una dintre metode ar fi aflarea unui loc în care să existe și munte și apă, deoarece nemișcarea muntelui și mobilitatea apei se armonizează perfect. Acesta este însă cazul ideal. Dar ce ne facem când unui loc îi lipsește unul dintre elemente? În asemenea situații (munte fără râu sau invers), părinții feng shui ne învață să căutăm sau să înlocuim elementul lipsă. Dacă un teren este brăzdat de un râu, dar nu conține munți, trebuie să căutăm zona în care apa curgătoare este mai domoală (șerpuită sau stăvilită de anumite obstacole). Astfel, mobilitatea naturală a râului va fi echilibrată de nemișcarea unor porțiuni ale acestuia. În același fel, dacă avem un peisaj muntos din care lipsește apa, trebuie să căutăm un loc în care munții sunt inegali și creează senzația de mișcare.

Când există zone plane în munți sau ridicături de teren la câmpie ori locuri cu apă domoală pe cursul unui râu vijelios, atunci este și armonie, și echilibru geomantic.

Pământuri cu un feng shui bun sunt destul de puține și, indiferent de zona în care se află, în general costă o mulțime de bani. Ba mai mult, uneori nu ajung doar banii pentru obținerea unui astfel de colț de paradis. Feng shui oferă unele alternative (remedii) pentru a suplini aceste neajunsuri: ridicături artificiale de teren, arteziene decorative, grădini amenajate etc. Scopul urmărit este obținerea echilibrului și armoniei. Iată de ce chinezii sunt imbatabili în arta grădinăritului, artă care poartă amprenta feng shui. Nu aceeași este însă situația în America de Nord, unde practica feng shui se rezumă doar la designul interior și la locația unei case.

Principiul timpului

În feng shui, timpul este un factor crucial. Într-adevăr, timpul este o dimensiune integrantă a universului și, deci, un factor esențial în tot ceea ce facem. Această idee, promovată mai întâi de chinezii din antichitate, a fost mai apoi demonstrată științific de marele fizician Albert Einstein prin teoria relativității lărgite.

O primă analiză a relației dintre timpul de construcție a unei case și energia ch'i a acesteia a fost realizată de Mu Jiangzen, un mare învățat din vremea dinastiei Ming. Mu a combinat cele *nouă palate* cu cele *opt trigrame* și a dezvoltat teoria numită *yuan-yun*.

În această teorie feng shui, timpul este grupat în perioade de 180 de ani. Fiecare perioadă este, la rândul ei, subdivizată în trei perioade cunoscute sub numele de *yuan*. Prima subperioadă se numește *yuan-ul superior*, a doua este *yuan-ul mijlociu* și cea din urmă, *yuan-ul inferior*. Astfel, o eră întreagă cuprinde nouă yuan (palate). Astăzi ne aflăm în yuan-ul superior (1984-2043) al perioadei inferioare a erei noastre. O școală feng shui care, în evaluările sale, ține timpul la loc de frunte se numește „feng shui trei yuan".

Iată ce spune o zicală chinezească (amintită și mai sus): „Feng shui se rotește continuu: el este favorabil pământului de pe malul estic al unui râu timp de treizeci de ani, apoi, pentru o perioadă egală de timp, își îndreaptă energiile pozitive spre locurile de pe celălalt mal". Deși, din perspectivă numerologică, nu putem să luăm acest proverb de bun, trebuie să nu uităm că, în timp, energia ch'i a unui loc se modifică. Într-un sens mai larg, în univers nimic nu este constant, ci totul se transformă. Aceasta este și tema centrală a I-Ching (Cartea schimbărilor).

Proverbul din paragraful anterior își are originile adânc înrădăcinate în unitatea de timp numită *yuan*, termen propus

de maestrul neoconfucianist Shao Yong, din vremea dinastiei Song. Shao a avansat conceptul de *yuan* împreună cu cele de *hui*, *yun* și *shi*, ca unități de măsurare a timpului. Conform învățăturii sale, universul nostru este alcătuit din trei *yuan*. Fiecare *yuan* cuprinde doisprezece *hui*. Fiecare *hui* este alcătuit din treizeci de *yun* și fiecare *yun* este divizat în doisprezece *shi*. *Shi* este o unitate de timp egală cu treizeci de ani. Așadar, viața universului este limitată la 388.800 de ani. Acest lucru poate părea ridicol pentru foarte mulți dintre noi, dar teza despre care vorbim a avut o influență deosebită de-a lungul istoriei, mulți geomanți fiind întru totul de acord cu această afirmație.

Legea timpului este o lege universală. De exemplu, pentru diversele lucrări ale câmpului există perioade diferite, care, nerespectate, duc la recolte slabe și la foamete.

În feng shui, conceptul de timp se referă la cinci lucruri diferite. În primul rând, este vorba despre data nașterii: a proprietarului (locatarului) unei case sau a persoanei care tocmai a trecut în neființă (pentru alegerea locului mormântului). Chinezii din antichitate considerau că data nașterii unei persoane determină atât semnul zodiacal, cât și soarta acesteia. La rândul său, semnul zodiacal determină direcțiile și zonele favorabile unui individ. Este de la sine înțeles că nu există locuri sau direcții egal pozitive pentru toată lumea, fie numai și pentru că același semn zodiacal diferă de la an la an și de la persoană la persoană. În al doilea rând, timpul este folosit pentru a stabili data construirii unei locuințe sau durata de viață a acesteia. În al treilea rând, timpul joacă un rol deosebit de important pentru data la care o clădire intră în posesia unui nou proprietar. În al patrulea rând, este vorba de timpul de așteptare până când un anume loc își arată proprietățile geomante: bune sau rele, favorabile sau nefavorabile. Și ultimul, al cincilea aspect pe care îl îmbracă timpul în feng shui este intervalul, durata pe parcursul căreia un anume loc își păstrează energiile pozitive: o generație, două generații

sau mai multe. Aceste sensuri multiple ale timpului au contribuit la dezvoltarea naturii dinamice a feng shui.

Cât timp îi trebuie unui loc pentru a-și manifesta efectele geomantice, bune sau rele, odată ce a fost ocupat în vederea construirii unei reședințe sau a unui loc de veci, depinde de caracteristicile geomantice ale locului și de împrejurimile acestuia. Profesorul meu numea acest lucru „puterea pământului" – o altă modalitate de a descrie energia ch'i a zonei respective. Cu cât este mai mare rezerva de energie de ch'i conținută de împrejurimi, cu atât locuitorii și urmașii acestora vor avea parte de mai mult noroc. În antiteză, o locație nefastă, care prezintă un mediu dezastruos din punct de vedere feng shui, va conduce la nefericire și neșansă în viața oamenilor de acolo.

De exemplu, cu cât un lanț de creste muntoase, aflat în apropierea unui loc de interes, este mai lung și mai unduitor și cu cât sunt mai înalte piscurile vecine cu forme favorabile (leu, tigru, dragon, general, tobă, depozit), cu atât va fi mai mare energia ch'i a locului și norocul nu va întârzia să apară. În opoziție, dacă pe lângă zona respectivă trec, nestăpânite, apele învolburate ale unui râu vijelios, atunci necazurile și chiar marile nenorociri vor fi mereu aproape. Până și distanța dintre anumiți munți și peticele de pământ care ne interesează reprezintă un factor foarte important în determinarea efectelor geomantice. Un munte purtător de energie pozitivă, aflat mai aproape de un anumit loc, își va exercita influența mai repede asupra acestuia decât asupra unei zone mai îndepărtate.

O problemă mai delicată se ridică atunci când vrem să aflăm câte generații vor beneficia de energia pozitivă a unui loc. În principiu, există doi factori răspunzători pentru perioada de timp în care o anume zonă continuă să poarte noroc rezidenților: unul este puterea pământului, prezentă în chiar spațiul respectiv, iar celălalt este felul norocului (de exemplu, una este să fii milionar și alta să fii președinte).

În general, cu cât este mai mare puterea pământului sau

energia ch'i a terenului analizat, cu atât zona respectivă va aduce mai multe beneficii ocupanților ei. De asemenea, în cazul în care una dintre generații nu s-a bucurat de prea mult bine, înseamnă că următoarele vor dispune de rezerve mai mari de ch'i. De exemplu, dacă un loc dispune de o cantitate de noroc egală cu un miliard de dolari, din care se folosește echivalentul a 99%, nu va fi de mirare dacă generațiile care vor urma se vor trezi în fața unor dificultăți financiare din ce în ce mai mari. În schimb, dacă se va lua echivalentul a 1%, înseamnă că pământul respectiv va mai putea susține, la același nivel, alte o mie de generații. Multe dintre orașele chinezești care au dat Chinei împărați au suferit apoi din pricina inundațiilor și calamităților naturale, deoarece, odată cu nașterea împăraților fondatori, rezervele de energie ch'i au fost în mare parte consumate.

Principiul curgerii topografice

Acest principiu are în vedere mobilitatea generală a reliefului, în funcție de munți și ape („a merge cu sau împotriva curentului"), fiind una dintre cele mai importante norme care trebuie respectate la alegerea unui loc. În *Pi Jin Jing*, cartea sa de meditație asupra feng shui, Li Mozai din dinastia Ming subliniază:

A merge cu sau împotriva curentului general este de cea mai mare importanță în practica feng shui. Toate celelalte considerații devin simple iluzii pentru cel care nu înțelege sensul mersului cu sau împotriva curentului. Pentru practicanții obișnuiți de feng shui, chiar după cinci ani de experiență, acest lucru poate fi încă o mare necunoscută, ei fiind, în acest caz, asemenea orbilor care îi învață pe ceilalți să vadă. O aberație!

Termenul „curgere" trebuie înțeles în cazul de față într-un sens mai larg. El nu se limitează doar la direcția unui curs de

apă, ci și la orientarea unui munte, a unei coaste sau a reliefului locului analizat, în general. „A merge cu curentul" înseamnă să te îndrepți spre același punct cardinal pe care îl indică muntele sau cursul de apă. „A fi împotriva curentului" înseamnă a merge în direcția opusă celei indicate de munte sau de cursul de apă.

Dacă munții au forme line, plate, largi, cu puține denivelări și creste, atunci ei sunt considerați munți aflați în direcția de curgere a curentului. Același criteriu de clasificare se aplică și în cazul apelor, astfel încât o apă care curge liberă, nezăgăzuită, este considerată a fi în sensul curentului. În schimb, despre munții cu creste multe, cu râpe și vârfuri ascuțite, cu denivelări și crevase periculoase sau despre apele oprite din curgerea lor de stânci, insule sau ridicături de teren se spune că sunt împotriva curentului.

Ca principiu geomantic general, trebuie să căutăm un spațiu „împotriva curentului", aflat într-o arie mai mare, care este „în sensul curentului", sau invers, un loc „în direcția curgerii", situat într-un teritoriu „în contra curgerii".

Numai înțelepții maeștri feng shui pot să înțeleagă și să aprecieze acest principiu. Aceasta este o taină feng shui, care a fost păstrată secretă timp de secole. Dacă un practicant al geomanției este ignorant din acest punct de vedere, atunci nici cei mai frumoși munți, nici cele mai minunate peisaje nu vor putea să-i fie de ajutor. În schimb, practicantul care cunoaște și înțelege acest secret poate transforma banale ridicături de teren în oaze benefice. Cu alte cuvinte, un loc corect utilizat poate fi purtător de noroc pentru trei generații.

Apa este un element mișcător, mobil. Controlată (blocată), ea va rămâne lângă noi; liberă, va curge tot mai departe. Dar cum în feng shui apa este simbolul bunăstării, este de la sine înțeles că nu dorim să ni se scurgă printre degete. Dacă acest lucru s-ar întâmpla, ar fi ca și cum am pierde banii dintr-un buzunar rupt.

Situația ideală ar fi ca locul ales să se afle lângă și pe

direcția unui curs de apă, care să întâlnească în aval o serie de munți, stavile naturale care vor crea meandre, domolind curgerea.

Există mai multe modalități prin care putem bloca curgerea apei. Spre exemplu, dacă în aval sunt dealuri sau munți, aceștia se pot opune curgerii apelor cu destul succes. Dacă munții și dealurile sunt foarte departe, atunci trebuie să fie cu adevărat mari pentru a reprezenta un blocaj eficient în calea apelor. În absența munților și dealurilor, apa se poate stăvili prin praguri (asemănătoare teraselor pe care se cultivă orezul) care să-i modifice ușor cursul și viteza. Dacă formele de relief (naturale sau artificiale) care blochează apa par a fi atât de aproape încât aveți impresia că le puteți atinge, înseamnă că locul respectiv vă va aduce bogăție și putere.

Dacă apa curge de la dreapta la stânga peticului de pământ ales[1], atunci trebuie să vedeți dacă în partea stângă (în aval) sunt munți înalți. Dacă aceștia lipsesc, asigurați-vă că există măcar un pâlc de copaci falnici. Aceste obiecte sunt considerate a fi protectori de nădejde și poartă numele de „spirite ale înălțării"; cu cât sunt mai înalte, cu atât feng shui-ul locului este mai bun. Dacă munții sau copacii s-ar găsi în partea dreaptă (în amonte), ei ar fi considerați „spirite ale decăderii", care au o influență nefastă asupra locuitorilor. Într-un astfel de mediu, nimic nu va dura prea mult, nici chiar dacă ați avea 10.000 de acri de pământ.

O apă care se întoarce, curgând înapoi către zona aleasă, trebuie evaluată pentru fiecare caz în parte, deoarece nu toate „apele care se întorc" sunt benefice. Iată ce spune Li Mozai despre astfel de situații:

Pământurile propice, aducătoare de mult noroc proprietarilor, sunt cele ce cuprind și un curs de apă care, după ce trece prin fața terenului, părând a-l părăsi, se întoarce pentru a-l retraversa. Dar atenție: apele cu asemenea meandre pot aduce ghinion sau provoca dezastre, deoarece

astfel de zone se află, în general, acolo unde muntele se sfârșește și deci nu beneficiază de suficientă protecție laterală. În particular, un loc deschis este adesea prea larg, astfel încât energia ch'i se disipează. Dacă însă cursul sinuos al apei este însoțit de munți curbați sau este flancat pe ambele maluri de vârfuri semețe ori cheile râului respectiv sunt străjuite în aval de un munte uriaș sau dacă pe un loc deschis, traversat de apă, se înalță între trei și cinci creste mici, atunci zona devine deosebit de favorabilă. Este inutil să spunem că un astfel de loc este aproape imposibil de găsit. Dar, în lipsa reliefului ideal, putem afla totuși zone benefice: un curs de apă, doi munți care par a-l strânge ca într-un clește, apoi unul sau două dealuri în aval, care să străjuiască râul. Altfel, locuitorii din zonă sunt expuși alternanței rapide între succes și eșec.

Iată deci cât este de importantă configurația unei zone. Scopul principal al feng shui este descoperirea terenurilor bune pentru construcții, acestea fiind cele care înmagazinează și rețin cât mai multă energie ch'i din mediul înconjurător. O zonă paralelă cu un curs de apă conține energie pozitivă ch'i, vitală pentru oricine ar locui acolo. O așezare situată perpendicular pe un râu este purtătoare de spirite malefice care vor influența negativ atât porțiunea de pământ, cât și pe locuitorii acesteia.

Principiul despre care vorbim permite o serie de aplicații creative. De exemplu, dacă alegem o bucată de pământ într-o zonă relativ plată, situată la extremitatea unui șir de munți din ce în ce mai puțin înalți, atunci putem spune că linia de coborâre a altitudinii reprezintă direcția de curgere a lanțului muntos, deci terenul respectiv este „în sensul curentului". Dacă zona nu este străbătută de cursuri de apă, trebuie să construim casa cu fața spre șirul de munți descendenți. Procedând altfel, ar însemna că înfruntăm muntele și ne-am afla „împotriva curentului". Această tehnică de alegere a unei zone se numește în feng shui „călărind dragonul în sens invers".

Principiul normalității și al neobișnuitului

Este, de fapt, o extindere a principiului anterior, a fi cu sau împotriva curentului. El reprezintă o variantă mai rapidă, o scurtătură, în misiunea laborioasă de a găsi zone propice construirii de așezări. Locurile considerate pozitive din perspectiva feng shui pot fi descoperite cu precădere căutând forme de relief deosebite în mijlocul unui teren absolut normal. Formele neobișnuite sunt considerate pozitive pentru că normalul este comparat cu aspectul comun, în timp ce neobișnuitul reprezintă extraordinarul.

Neobișnuitul se referă la caracteristicile deosebite ale unei zone de relief. Spre exemplu, în cazul în care ne aflăm la șes, caracteristica de bază, normală, este platitudinea suprafeței terestre; într-un mod asemănător, vom considera suișurile și coborâșurile munților ca pe o normă comună acestora. Așadar, în primul caz extraordinarul este reprezentat de protuberanțele reliefului, în timp ce în cea de-a doua situație zonele plate reprezintă abaterea de la regulă. Folosindu-ne de aceeași logică, un petic de pământ uscat, aflat în mijlocul unei zone fertile, înțesate de râuri și lacuri, este la fel de ieșit din comun ca și un lac în mijlocul unui teritoriu arid.

Principiul normalului și al neobișnuitului include și contrastele dintre lung și scurt, înalt și scund ș.a.m.d. Spre exemplu, munții pot fi înalți sau scunzi. Astfel, într-o zonă de munți înalți, locul cel mai propice din punct de vedere feng shui este situat pe un munte mai scund; și invers. Sau dacă un teren este predominant muntos, principiul acesta ne sfătuiește să căutăm porțiunile relativ plane ca fiind locurile cele mai bune.

Capitolul 3

Feng shui și arta înmormântării

Cultura tradițională chineză pune accent pe respectul profund pe care copiii îl datorează părinților, străbunilor, în general. Dar nu acesta este motivul pentru care învățații chinezi au acordat atâta atenție calității geomantice a locului de înmormântare. Scopul era unul pur egoist: acela de a obține avantaje și din moartea cuiva.

Una dintre credințele chinezești susține că, după moarte, persoana decedată se mai află în contact cu descendenții săi timp de cel puțin trei generații. Liantul de bază în această relație este misterioasa energie ch'i. Se consideră că legătura mai sus amintită poate să influențeze direct soarta descendenților. De aceea, dacă rămășițele străbunilor sunt îngropate în locuri benefice, atunci urmașii acestora se vor bucura de noroc și succes în viață. Dacă străbunii sunt însă îngropați într-un loc nefavorabil (de exemplu unul umed sau situat în apropierea unui mușuroi de furnici), atunci descendenții vor avea de îndurat o viață grea.

Datorită acestor credințe tradiționale s-a ajuns, în urma unor studii aprofundate feng shui, la o artă a înmormântării, care arată felul în care relieful locului de veci și al împrejurimilor acestuia influențează viața urmașilor decedatului. Taoistul Qin Niao Tse (475-221 î.Hr.) a scris o carte despre geomanția funerară, intitulată „Studiind locurile funerare", din nefericire pierdută.

În ciuda acestei pierderi însemnate, arta înmormântării s-a transmis pe cale orală timp de mai multe generații, până ce un alt taoist, Guo Pu, din timpul dinastiei Jin, a reușit să adune la un loc tradițiile orale, la care a adăugat rezultatele cercetărilor și experienței sale. Din această combinație a rezultat o operă monumentală, intitulată „Cartea despre înmormântări". În cadrul acestei lucrări apare pentru prima oară și termenul „feng shui". Guo spunea: „Din punct de vedere al priorităților, cel mai important lucru în geomanție este asigurarea *shui* (apei) și mai apoi protejarea de *feng* (vânturi)". Cu alte cuvinte, secretele feng shui rezidă în primul rând în găsirea unor rezerve de apă și în al doilea rând în asigurarea protecției împotriva forței vântului. De atunci, feng shui a luat locul artei Kun-yu, înlocuind-o treptat, și a devenit numele care reprezintă geomanția în China.

Cultura chineză îndeamnă oamenii să nu-și uite niciodată rădăcinile. Chinezilor le place să spună: „Când bei apă, gândește-te la izvorul din care provine". Extrapolând, vom înțelege că trebuie să avem grijă de străbunii noștri, chiar dacă aceștia nu se mai află printre noi. În perspectivă feng shui, acest lucru este sinonim cu îngroparea rămășițelor pământești ale membrilor familiei în locuri de veci de bun augur.

Dar nu numai din respect pentru părinți trebuie ca mormintele să fie în locuri favorabile, ci și din rațiuni personale, deoarece chinezii consideră că trupurile noastre, ale celor în viață, sunt extensii ale trupurilor strămoșilor. Iată de ce soarta ne este determinată într-o mare măsură de energia ch'i a locului în care odihnesc morții noștri și de cea a împrejurimilor acestuia.

Știința modernă certifică faptul că dacă părinții au fost puternici și sănătoși, atunci copiii se vor naște voinici și sănătoși. Dacă părinții sunt inteligenți și educați, atunci șansele ca fiii lor să aibă o minte foarte bună sunt mai ridicate. Chinezii spun că „dragonii nasc dragoni, iar phoenicșii nasc phoenicși". Între copii și părinți nu există doar o legătură

biologică și intelectuală, ci și una care ține de soartă. Învățații chinezi consideră că destinul ne este influențat, timp de cel puțin trei generații, de către strămoșii noștri; de aceea bunăstarea străbunilor va afecta indirect, cu ajutorul feng shui, soarta urmașilor.

Se consideră că sufletul unei persoane decedate este divizat în mai multe părți. Pentru ca defunctul să se poată odihni în liniște, fiecare parte trebuie să primească o atenție deosebită și diferențiată. Rămășițele strămoșilor generează un adevărat rezervor de energie yin (de aceea arta funerară feng shui este cunoscută și ca „feng shui al casei yin"), rezervor care, îngropat sub pământ, poate să absoarbă energia ch'i a locului de veci și pe cea din mediul înconjurător. Prin intermediul acestor acumulări energetice se exercită o influență semnificativă asupra bunăstării rudelor în viață și a descendenților acestora. Dacă străbunii se pot odihni în tihnă sub pământ, ei vor aduce fericire și bucurie urmașilor. În caz contrar, aceștia din urmă vor avea de suferit și vor întâmpina multe obstacole, deoarece, așa cum am mai spus, destinul descendenților este legat de cel al strămoșilor timp de câteva generații. Deci este ușor de înțeles de ce mulți chinezi depun eforturi mari pentru ca locurile de veci ale strămoșilor lor să fie situate în zone cât mai bune. În partea de sud a Chinei există cazuri în care oasele unor străbuni importanți sunt adesea deshumate din mormintele originare și mutate în locuri funerare mai favorabile, atent selectate, în măsura în care acestea sunt disponibile și cel care le dorește dispune de sumele necesare (foarte mari) pentru cumpărarea lor.

La începutul lucrării „Cartea despre înmormântări", Guo Pu amintea o idee-cheie: „De vreme ce corpurile noastre derivă din cele ale străbunilor, este inevitabil ca noi, descendenții, să nu avem decât de câștigat atunci când rămășițele pământești ale acestora adună energie ch'i pozitivă". Dar ceea ce Guo nu a menționat este că primul criteriu în selecția unui loc mortuar este calitatea și cantitatea de energie

ch'i conținută de pământul respectiv. Iată cum continuă învățatul chinez:

Obiectivul feng shui este acela de a trage foloase din energia ch'i a persoanei decedate... De fapt, starea obținută nu este altceva decât reacția energiei ch'i care este conținută și condensată în scheletul persoanei care s-a stins din viață. Carnea putrezește și dispare, dar scheletul rămâne, energia ch'i întorcându-se din trup către oase, deci în mormânt, unde staționează o perioadă lungă de timp. Iată în ce fel pot beneficia descendenții de protecția și ajutorul strămoșilor lor.

Noi ne datorăm existența fizică părinților noștri; de aceea putem spune că suntem extensii fizice ale corpurilor lor. Așadar, dacă scheletele înaintașilor conțin energie ch'i din abundență, atunci trupurile noastre vor resimți rezultatele pozitive. Acesta este un exemplu care evidențiază cum reacționează și interacționează energia ch'i, astfel încât cei în viață să beneficieze de pe urma celor defuncți. Munții și apele au spirit, dar nu au proprietar. Scheletele au proprietari, dar nu au spirit. Iată de ce din combinația acestor elemente rezultă forme de noroc resimțite de cei vii. Ele depind de tipul de energie ch'i absorbită de osemintele celor trecuți în neființă.

Dacă ar fi să utilizăm o metaforă, putem spune că, încă din antichitate, chinezii credeau că părinții și copiii sunt legați între ei la fel cum coroana unui copac provine din trunchiul acestuia. Un trunchi bun și sănătos dă naștere unor ramuri de calitate, în timp ce unul slab generează crengi plăpânde, lipsite de putere. Relația dintre generații continuă să persiste mult timp după moartea părinților, legătura fiind intermediată de feng shui sau de energia ch'i generată de mormintele acestora. Ch'i-ul locului funerar face legătura între persoanele în viață și cele decedate (dintr-o familie). Dacă rudele trecute în lumea drepților sunt îngropate în locuri propice, încărcate de energia vitală ch'i, atunci ele o pot transmite urmașilor,

îmbunătățindu-le destinul. În caz contrar, (locuri expuse vânturilor, terenuri lăsate în voia sorții etc), descendenții vor avea de suportat consecințele. Unii dintre practicienii geomanției consideră că această interacțiune dintre viață și moarte este cauzată de efectele electromagnetice ale pământului.

Toate acestea sunt rezultatul energiei ch'i, element indispensabil atât pentru cei vii, cât și pentru cei morți. Energia ch'i este cea care realizează misterioasa legătură între tărâmul vieții și cel al morții. Așadar, avem de-a face cu o relație cu două sensuri: cei vii aleg locurile de veci pentru cei morți, în timp ce aceștia revarsă asupra celor vii energia generată de mormântul bine amplasat. Felul în care sunt influențate viețile oamenilor depinde de cantitatea și calitatea energiei ch'i. Dacă locul de veci este încărcat de ch'i pozitiv și, în plus, este protejat de munți și ape, atunci membrii familiei respective vor fi sănătoși, fericiți și vor avea parte de mult succes în viață.

Multe personalități marcante ale istoriei, cum ar fi Yuan Shi-kai, Chiang Kai-shek și Mao Tse-tung, au beneficiat de acumulările energetice din jurul mormintelor străbunilor lor.

În terminologie modernă, acest fenomen poate fi comparat cu radioul, în sensul existenței unui emițător și a unui receptor. Așa cum radiourile pot fi potrivite pe diverse frecvențe pentru a prelua mesaje diferite, membrii unei familii utilizează aceleași frecvențe biologice de comunicare. Chiar dacă o persoană din cadrul familiei moare, ea continuă să emită unde care pot fi recepționate de cei dragi și uneori chiar de rude mai îndepărtate. În cazul în care persoana decedată a fost îngropată într-un loc propice, bogat în energie ch'i, putem spune că undele emise de aceasta vor fi resimțite de cei apropiați, iar influența benefică nu va întârzia să apară.

Așadar, în feng shui, modul în care ne ocupăm de odihna morților noștri este considerat un factor determinant în ceea ce privește propria noastră bunăstare și fericire. În zilele

noastre oamenii sunt atât de egoişti, încât nu se mai gândesc nici măcar la morţii lor, concentrându-şi toate forţele pentru obţinerea propriilor interese. Dar de cele mai multe ori ei eşuează în încercarea de-a avea rezultate notabile, tocmai pentru că îşi uită strămoşii, ceea ce le influenţează negativ propria existenţă; şi nu îşi dau seama că acest comportament nu este numai egoist, ci şi lipsit de raţiune, deoarece îi afectează direct.

Legătura dintre decedat şi persoana în viaţă poate fi reflectată de chipul celei din urmă. Altfel spus, fizionomia noastră reflectă calitatea geomantică a locului în care au fost îngropaţi strămoşii noştri. Chinezii din antichitate considerau că pe chipul nostru ni se imprimă destinul, înregistrare care la rândul ei este o reflecţie a locului de înmormântare al înaintaşilor. Un geomant chinez experimentat poate citi dintr-o privire, pe chipul unui om, caracteristicile geografice şi topografice ale mormintelor străbunilor acestuia. De exemplu, dacă un om are un nas deosebit, puternic şi drept, o pereche de sprâncene stufoase şi pometi înalţi, atunci înaintaşii săi trebuie că au fost îngropaţi într-un loc situat în vecinătatea unor munţi de forma unui pavilion, a unei tobe sau a unui rezervor. Persoana cu o astfel de fizionomie este sau va fi un mare general, iar aşezarea mormântului în poziţia indicată mai sus va duce la apariţia unor soldaţi de valoare. Un om cu fruntea lată şi înaltă, cu urechi groase şi lungi şi cu un nas cărnos sau o bărbie proeminentă are străbunii înmormântaţi într-un loc înconjurat de ape stătătoare sau de turnuri sau flancat din trei părţi de munţi semănând cu un depozit. Atât faţa, cât şi trăsăturile geomantice ale terenului sugerează că acest individ este sau va fi foarte bogat. Printr-o analogie asemănătoare, o persoană cu chip asimetric, să zicem cu nasul sau cu gura uşor strâmbe sau cu o ureche clar diferită ca lungime şi dimensiuni faţă de cealaltă, va avea locul de veci al strămoşilor situat într-o zonă înclinată, înconjurată de munţi ascuţiţi cu pante abrupte. Corespondenţa dintre fizionomia

unui om şi locul funerar al străbunilor lui este inevitabilă.

Privită dintr-un anumit punct de vedere, arta feng shui a înmormântării este mult mai importantă pentru modelarea destinului decât învăţăturile feng shui pentru construirea unei case, de exemplu. Un loc de veci este mai stabil, rezistă mai mult decât o casă (pe care o putem schimba de câteva ori în decursul unei vieţi), fapt evident în societăţile moderne, caracterizate printr-o mare mobilitate. Efectul energiei ch'i fiind unul cumulativ, cu cât vom sta mai mult într-o zonă bună din punct de vedere feng shui, cu atât mai puternic şi mai de durată va fi impactul ei geomantic. Acesta este motivul principal pentru care chinezii acordă atâta atenţie locului funerar.

Capitolul 4

Factorii - cheie în feng shui

Următoarele șapte componente sunt cele mai importante în feng shui: ch'i, munții, apa, vântul, solul, direcția/orientarea și timpul.

Ch'i

Ca în multe alte segmente ale culturii chinezești, ch'i reprezintă un concept vital și în feng shui. Spre exemplu, medicina chineză susține că ch'i este esența vieții și cu cât cantitatea și calitatea acestuia sunt mai mari, cu atât sănătatea persoanei în cauză va fi mai bună și durata vieții mai lungă. Chinezii îi consideră pe oamenii tineri și sănătoși ca „încărcați de ch'i", iar pe cei defuncți „secați de ch'i".

În feng shui, ch'i este o substanță geografică. Ea este conținută de pământ și se mișcă în lungul și-n latul lanțurilor muntoase și pe sub scoarța terestră. Acest tip de energie ch'i este diferit de energia ch'i generată de corpul nostru.

Ch'i-ul din univers a fost la origini o entitate numită *taiji*. Aceasta s-a divizat în doi poli, yin și yang, din care mai apoi au rezultat cele cinci elemente. Ch'i-ul originar a generat tot ce există în univers. Cu toate că această energie se mișcă și curge prin aer, ea se acumulează în pământ. Oriunde s-ar aduna sau s-ar acumula, esențele yin și yang rămân combinate și condensate. Această înțelegere tradițională reprezintă baza și esența feng shui. În absența ei, orice practică feng shui este fără temei, un nonsens.

Ch'i este un concept universal și multidimensional. În „Cartea despre înmormântare" se spune:

Energia ch'i compusă din yin și yang poate îmbrăca nenumărate aspecte. Ea poate lua forma rafalelor de vânt, se poate înălța în nori și apoi transforma în picături de ploaie, poate să călătorească sub suprafața terestră în formă de ch'i vital, energia care dă naștere tuturor lucrurilor de pe pământ.(...) Modul în care se deplasează depinde de situațiile topografice. În locul în care o situație încetează, acolo energia ch'i se acumulează. De aceea secretul alegerii locului funerar constă în a profita de aceste opriri (de exemplu, o bucată de pământ plat). Pentru a detecta și a recunoaște aceste popasuri energetice, trebuie să studiem motivele care au dus la modificarea topografiei muntelui. La câmpie vom urma „pulsul" pământului. În zonele muntoase vom studia „șira" sau „coloana vertebrală" a muntelui, care se poate îndrepta spre sud sau est ori poate curge către vest sau nord. Culmile care au peste 1.000 de picioare înălțime și zonele plate de peste o milă pătrată sunt considerate „situații", în timp ce ridicăturile de pământ și terenurile sub dimensiunile de mai sus sunt numite „forme". Energia ch'i călătorește cu ajutorul situațiilor și se oprește atunci când întâlnește o formă; iată de ce formele sunt adevărate rezervoare de ch'i. Un loc de veci propice trebuie să se afle în apropierea unui astfel de rezervor energetic.

Așadar, părinții artei feng shui considerau că schimbările topografice – în particular, modificările formei muntelui – sunt cauza generatoare a forței ch'i a pământului (un exemplu de modificare topografică este reprezentat de un lanț muntos care se apropie de ocean și se oprește în fața acestuia). Rezervoarele de ch'i se formează atunci când această energie

se oprește sau își încetinește curgerea. Zonele benefice sunt locurile în care energia telurică ch'i se oprește și începe să se acumuleze. Numai atunci când s-a adunat suficientă energie pozitivă, putem să ne așteptăm ca traiul să fie prosper și norocul să-și facă simțită prezența.

Un alt aspect foarte important al energiei ch'i este continuitatea: cu cât energia ch'i curge mai mult timp fără să fie întreruptă și cu cât topografia terenului este mai ondulată, cu atât rezervorul de ch'i va fi mai mare și locul respectiv va deveni propice din punct de vedere feng shui. Dacă însă un lanț muntos este întrerupt brusc de un obstacol natural (văi, râpe, râuri, oceane) sau de unul creat de om (tuneluri, autostrăzi, canale), atunci energia ch'i este întreruptă și deteriorată[1].

Părinții feng shui afirmă că energia ch'i este încetinită sau chiar oprită din curgerea sa ori de câte ori topografia își modifică brusc caracteristicile; de exemplu, dacă munții se preschimbă într-o zonă joasă, de câmpie. Același lucru se întâmplă deseori și când un lanț muntos este întrerupt de o apă.

Feng shui face distincție între ch'i-ul pământesc și ch'i-ul ceresc. Ch'i-ul terestru este cel ascuns și conținut într-o anume bucată de pământ, în timp ce ch'i-ul ceresc se găsește în aer, în mediul care înconjoară zona respectivă. Părinții artei feng shui ne învață că un loc în care abundă energia terestră este situat în apropierea unei ape cu un curs lent sau stătătoare, se află pe un teren înalt sau este înconjurat de munți cu o vegetație luxuriantă, deoarece munții și apele pot stopa pierderile energetice, iar terenurile situate la înălțime sugerează simbolic o energie vitală puternică, plină de forță.

În ceea ce privește energia ch'i cerească, aceasta se manifestă în spațiile înconjurate de munți magnifici și/sau de ape curgătoare șerpuite. Chiar și bunul simț ne spune că, într-un astfel de loc minunat, aerul ar trebui să fie impregnat cu energie pozitivă, pentru că pădurile verzi nu pot reprezenta decât

forța energiei vitale, iar apa este unul dintre elementele indispensabile oricărei forme de viață.

Și pentru că energia terestră este atât de importantă în feng shui, un practicant al geomanției ar trebui să cunoască ce tipuri de forme de relief conțin resurse puternice de energie ch'i. Iată-le:

- Munții care seamănă cu o mie de cai ce brăzdează văzduhul în plin galop sunt un rezervor bogat de energie ch'i telurică.
- Zonele dominate de munți ce dau senzația unor dragoni în zbor sau a unor phoenicși dansând conțin multă energie ch'i.
- Șirurile de culmi care se înalță din ce în ce mai mult, una în spatele celeilalte, precum niște valuri, sunt semnul abundenței de ch'i.
- Munții asemănători unui dragon, care coboară din cer spre pământ, sau unor case aliniate unele după altele, ca și munții înconjurați de meandrele cursurilor de apă și acoperiți de multă vegetație sunt un izvor de ch'i.
- Locurile care se învecinează cu munți ce seamănă cu copaci sau alte plante aduc prosperitate locuitorilor lor.
- Locul a cărui topografie sugerează silueta unui om care se îmbracă va da naștere unor comercianți iscusiți sau unor mari stăpâni de pământuri.

Iată și câteva exemple de forme de relief care au fost secate de energia ch'i:

- Dacă o zonă seamănă cu un șarpe gata de atac sau dacă munții din acel loc sunt inegali și ascuțiți, atunci înseamnă că terenul respectiv va duce la colaps financiar și chiar la întreruperi în descendență.
- Dacă munții arată ca niște săbii sau sulițe, ascuțiți și zimțați, este semn că locuitorii din zonă vor avea o moarte violentă.
- Dacă munții seamănă cu ape curgătoare drepte și repezi sau râurile sunt astfel, locuitorii de acolo vor suferi de foame.

• Munții ce par o barcă răsturnată sunt aducători de nenorociri.

• Dacă munții seamănă cu niște saci de nisip, casele construite în preajma lor s-ar putea să cadă pradă incendiilor.

Munții

În feng shui, munții reprezintă cele mai mari depozite de energie ch'i de pe fața pământului. Deoarece culmile muntelui sugerează imaginea unui dragon – lung și colțuros (culmi și văi) – munții sunt numiți „dragoni". Două sunt motivele cel mai des vehiculate în ceea ce privește folosirea imaginii dragonului: acesta este considerat cel mai puternic și mai benefic animal în China tradițională; forma generală a terenului muntos este minunat reprezentată de imaginea dragonului, cel mai potrivit dintre animale pentru această comparație (longilin, vibrant, unduitor).

Munții îndeplinesc două funcții vitale. În primul rând, ei poartă pe sub pământ energia ch'i, ducând-o până în cele mai îndepărtate și mai diverse zone care au astfel puterea de a influența pozitiv soarta oamenilor. Apoi, munții protejează pământurile de furia vânturilor, a furtunilor și a uraganelor, permițând energiei vitale ch'i să se acumuleze și să hrănească terenurile și pe proprietarii acestora.

Gradul în care reușesc munții să-și îndeplinească sarcinile depinde în mare măsură de lungimea dragonului și de forma *shan*-urilor (înălțimi). Dragonii se referă la întreg lanțul muntos, în timp ce shan-urile fac referire la munți și dealuri luate individual. Nivelul de protecție pe care îl poate oferi un munte unui teren aflat în fața vânturilor necruțătoare este dat de distanța dintre munte și teren, precum și de întinderea și deschiderea zonei respective.

Dragonul nu este însă singura imagine intens utilizată în feng shui. Pentru a înlesni înțelegerea semnificației geomantice a munților solitari sunt folosite foarte multe altele, cum ar fi cele ale boului, leului, tigrului, câinelui, lupului, ursului, căprioarei, vulturului, calului, țestoasei, phoenixului, maimuței, cocorului, șobolanului, cocoșului etc. Numărul total al reprezentărilor utilizate în feng shui se ridică la peste două sute.

Pe lângă cele ale animalelor, se mai folosesc și imagini de plante, oameni (în diverse ipostaze de viață) sau lucruri: floarea de lotus, trandafirul, toba, barca, creionul, drapelul, generalul, soldatul, dansatorul, femeia și așa mai departe. Unii practicanți ai geomanției asemuiesc grupurile de munți și dealuri cu relația dintre vrej și cantalup. Astfel, culmile principale ale lanțului muntos reprezintă rădăcinile vrejurilor de cantalup, în vreme ce dealurile sunt considerate a fi ramurile vrejului, dezvoltate din tulpină. Platoul dintre aceste dealuri este comparat cu frunzele agățate de ramurile în creștere. Animate sau nu, toate aceste imagini au darul de a revela înțelesurile geomantice ascunse ale situațiilor topografice.

Apa

În feng shui, apa este simbolul averii. Orice loc ideal trebuie să aibă în apropiere și o sursă de apă. Importanța apei poate fi dedusă cu mare ușurință din chiar denumirea „feng shui" care, după cum știm, literal înseamnă „vânt și apă", sensul geomantic fiind acela de „a găsi apă" și „a proteja de vânt". Părinții Chinei antice au alăturat aceste două concepte pentru că vântul este considerat o forță care se opune energiei ch'i și de aceea trebuie evitată, în timp ce apa este o putere favorabilă energiei pozitive, și deci trebuie căutată, găsită și păstrată.

Dintre cele două aspecte definitorii ale analizei feng shui – apa și muntele - unii practicanți ai geomanției tind să acorde o mai mare importanță apei. Alții consideră că raportul de influență se modifică de la o topografie la alta. În zonele de munte, pulsul dragonului (culmile și văile) este mai important decât apa, deoarece forma munților determină într-o mai mare măsură feng shui-ul locului. În zonele plate, apa devine mai importantă decât muntele

(factorii prezentați aici vor fi discutați mai pe larg ceva mai târziu).

Apa are două funcții vitale în feng shui: poate genera averi și poate proteja energia ch'i de suflul vânturilor.

Ca regulă generală, trebuie să reținem că o construcție trebuie să fie direct proporțională cu sursa ei de apă. Iată de ce multe orașe au fost ridicate pe coastele mărilor sau pe cursurile unor râuri importante. În China avem exemplul mai multor orașe situate pe ape: Shanghai, Nanjing, Hong Kong și multe altele. De altfel, importanța apei este cunoscută pe tot pământul, dovadă stând mari metropole ca Sankt Petersburg (Rusia), Lisabona (Portugalia), Tokyo (Japonia), Londra (Anglia), Dublin (Irlanda), Roma (Italia), Calcutta (India), Sydney (Australia), New York, Miami, Boston, Seattle, San Francisco și Los Angeles (Statele Unite). Prosperitatea acestor orașe stă mărturie în favoarea demonstrării validității principiului feng shui.

Importanța apei constă în faptul că poate să rețină și să păstreze mari cantități de ch'i din univers. O apă poate bloca eficient scurgerea energiei vitale.

O analogie interesantă va explica mai bine funcția „magică" a apei. Câinii polițiști sunt adevărați experți în ceea ce privește urmărirea de persoane. Dar dacă o persoană traversează o apă, câinii îi vor pierde urma, în ciuda faptului că au un miros excelent. Acest exemplu demonstrează faptul că apa poate opri curgerea energiei ch'i. Cu alte cuvinte, apele formează bariere naturale în fața energiei ch'i. În prezența apei, energia se va acumula. În absența apei și a munților, ch'i-ul rămâne o pradă ușoară în fața vânturilor care îl vor spulbera în toate cele patru zări. De aceea un loc ideal ar trebui să aibă în alcătuire atât munți, cât și ape.

Vântul

Este un binecunoscut adevăr feng shui că vântul are tendința de a împrăștia energia ch'i. Cu cât un vânt este mai puternic, cu atât prejudiciul pe care îl va aduce proprietăților

și oamenilor va fi mai mare. Dar nu toate vânturile sunt nocive. Adierile de primăvară, venite din sud, sunt chiar plăcute. De fapt, adierea este forma cea mai blândă de vânt și este primită cu bucurie de noi toți. Vântul cu adevărat ucigător este cel de iarnă, care bate cu furie dinspre miazănoapte. Iată de ce chinezii insistă să-și construiască locuințele cu fața spre sud. Din punct de vedere feng shui, există mai multe vânturi distrugătoare decât blânde. De aceea, cu riscul de a generaliza excesiv, voi spune că vânturile trebuie evitate. Protecția cea mai eficientă împotriva vânturilor puternice este oferită de un loc situat între munți și/sau înconjurat de apă.

Pământul

Un pământ de calitate poartă numele de „sălașul dragonului", adică locul de odihnă al acestuia. Un astfel de culcuș este plin de energie ch'i. O asemenea zonă poate fi comparată cu nodurile energetice de pe corpul uman (folosite în acupunctură). Acestea reprezintă locații încărcate de energie trupească ch'i. Atingând un punct, putem modifica întreg echilibrul corpului, vindecând sau îmbolnăvind o persoană, în funcție de direcția în care am modificat echilibrul. În același fel, sălașul dragonului reprezintă punctele energetice ale pământului, locuri care fac bine oamenilor. De aceea bârlogul dragonului reprezintă un adevărat izvor de energie terestră ch'i.

Părinții artei feng shui au clasificat terenurile pozitive în patru categorii: proeminențe, cuib, clește și piept. Proeminențele sunt, de fapt, mici denivelări de teren în mijlocul unei zone plane. Cuibul este un loc plan deschis în față, cu o denivelare în spate și flancat pe două laturi de munți protectori. Cel de-al treilea tip de dragon este locul-clește. Este asemănător cu tipul cuib, dar lateralele muntoase sunt mai prelungi, precum cleștii unui crab. Ultimul tip, locul-piept, se numește așa pentru că este ascuns între două culmi înalte, de forma sânilor unei femei.

Solul

Solul de la suprafața pământului are, la rândul său, o mare importanță în feng shui. Din punct de vedere științific, structura solului influențează stabilitatea și rezistența unei clădiri, precum și gradul de conservare a sicrielor și a trupurilor continute. Dacă apa și pietrele pot fi asemuite cu sângele și oasele trupului uman, atunci solul reprezintă carnea. După cum știm, sângele curge prin carne, nu prin oase. De aceea un loc întesat de pietre sau de rădăcini de copaci nu este o locație potrivită pentru că nu are un feng shui bun, iar energia terestră ch'i este împiedicată să circule liber. Un sol de calitate nu trebuie să fie nici prea umed, nici prea uscat, să fie solid, dar moale, de culoare galbenă sau roșie, curat și nepoluat.

Direcția și orientarea

Aproape toate proiectele de pe pământ au o dimensiune legată de direcție. În ce parte este orientată clădirea? Ce îi stă în cale? Ce obiecte se află la stânga, la dreapta, în spate sau în față? Sunt doar câteva dintre întrebările la care trebuie să răspundă proprietarul unei case.

Nu trebuie să uităm nici direcția topografică. De exemplu, râurile au o direcție proprie de curgere, la fel și crestele munților. Când analizăm curgerea unui lanț muntos, va trebui să notăm direcția obținută într-un spațiu specific. La fel vom proceda și în cazul apei, adică vom identifica sensul de curgere al acesteia. În ciuda faptului că și muntele și apa sunt forme pozitive, ar fi bine să amintim că efectul lor benefic este foarte redus în cazul în care vom construi o casă pe direcția potrivită proprietarului, dar împotriva direcției de curgere a energiei terestre ch'i.

De o importanță capitală este expunerea fațadei. Așa cum am amintit mai înainte, vânturile nu iartă, așa că fața construcției ar trebui să privească spre sud, vânturile dinspre

miazăzi fiind cele mai blânde și mai liniștite, deci favorabile. Un vânt din această categorie nu va îndepărta energia vitală ch'i, ba mai mult, o va aduce în locuință, iar ocupanții acesteia nu vor avea decât de câștigat. O casă odată construită, ar trebui să poată primi o cantitate cât mai mare de căldură în timpul iernii și să fie ferită pe cât posibil de arșița verii. Un alt argument deosebit de important care favorizează orientarea unei clădiri cu fața spre miazăzi este aliniamentul sud-nord, ce corespunde celor doi poli ai pământului, locurile în care se întâlnesc cele mai puternice câmpuri electromagnetice. Energia ch'i este și ea, cum am mai spus, un fel de undă electromagnetică. Drept urmare, clădirea va putea să absoarbă, pe lângă energia purtată de vântul din sud, și maximum de ch'i ascuns în pământ.

Cu toate că de cele mai multe ori este bine să construim o casă cu fața spre sud, nu trebuie să uităm că problema orientării unei construcții este deosebit de complexă. Trei sunt factorii care determină poziționarea corectă a unei locuințe: terenul, poziția și forma apelor și munților dimprejur, data de naștere a proprietarului.

Timpul

Caracteristica dominantă a timpului este schimbarea, trăsătură deloc străină artei feng shui. De fapt, este un lucru absolut normal, dacă ne gândim că universul, inclusiv pământul și ființele omenești, sunt într-o permanentă transformare. Arta feng shui având ca scop îmbunătățirea vieții oamenilor, rolul central în configurația geomantică îl joacă omul. Aspectul se reflectă în filosofia antică chinezească a trinității cer-om-pământ. În feng shui, factorul uman este cel mai bine reprezentat de data de naștere a persoanei pentru care se face evaluarea.

Acest factor, ce aparține categoriei timp, determină într-o mare măsură orientarea corectă a casei, așezarea dormi-toarelor, bucătăriei, sufrageriei, băilor etc., culoarea potrivită, precum și

data cea mai bună pentru construirea casei sau pentru o mutare.

Din cauza unicității fiecărei individualități umane, o casă perfectă pentru o familie poate fi total nepotrivită pentru o alta. Dacă ar fi să facem o comparație, situația se aseamănă într-o oarecare măsură cu gusturile diferite în ceea ce priveș-te hrana. Aceeași mâncare poate să priască unor persoane, în timp ce altora le provoacă indigestie.

Ziua de naștere a proprietarului este considerată cea mai importantă dintre toate datele de naștere ale membrilor familiei, pentru că acesta este responsabil de viața și bunăstarea familiei, fiind conducătorul ei. Rolul pe care îl are o astfel de persoană este similar cu cel al unui director executiv sau al unui membru al comitetului de conducere al unei firme. Ambii sunt responsabili de succesul sau eșecul unui grup de oameni care muncesc sub conducerea lor.

Direcția sau locația indicată de anul de naștere al unei persoane este cunoscută sub numele de „palatul karmei" sau „palatul original". Aceasta este o combinație între cele nouă palate și cele opt trigrame I-Ching.

De exemplu, pentru o femeie născută în anul 1950, palatul karmei este K'an sau nordul. Pentru un bărbat născut în același an, palatul karmei este K'un sau sud-vestul. Vom vorbi despre acest subiect în Capitolul 9 (sistemul pa-kua). Acum este suficient să știți că fiecare om se naște cu o karma personală, care trebuie să fie factorul integrator al oricărei evaluări feng shui care îl privește.

Capitolul 5

Energia ch'i

Ch'i se află în capul listei de elemente-cheie din feng shui. Vechii chinezi considerau energia ch'i materia primă originară, fundamentală, baza a tot ceea ce a fost creat în univers. Ch'i-ul este responsabil și de soarta, sănătatea și viața unei persoane. Și tocmai de aceea energia ch'i ocupă un loc central în arta feng shui. De fapt, toate eforturile depuse de feng shui se concentrează asupra unui singur scop: aducerea și conservarea energiei ch'i într-un anumit loc.

Oamenii trăiesc pe pământ, deci ei vor fi influențați de energia terestră ch'i existentă în mediul înconjurător. Nu este nevoie de prea multă imaginație pentru a înțelege că dacă rezerva de energie ch'i telurică a unui loc este puternică și abundentă, atunci și locuitorii acelei zone se vor naște puternici și vor avea parte de bogăție și mult noroc în viață. Dacă însă ch'i-ul este puțin și poluat, oamenii vor avea de suferit din pricina frustrărilor și a neșansei.

Pe lângă ch'i-ul terestru, noi suntem influențați și de energia ch'i cerească, existentă în văzduh. În ultima perioadă, radioastronomii au descoperit că energia ch'i este un fel de radiație de microunde (ce include radiațiile electromagnetice cosmice) provenind din fundalul universului și existând încă de la crearea acestuia. Articolul „Pătrunzând prin comori - despre Feng Shui, Fizică și Forțele universului", scris de Jawaharlal Nehru, susține această teorie. Odată cu dezvoltarea

științei am reușit să obținem o interpretare modernă a celui mai misterios element al feng shui.

În general, majoritatea oamenilor nu pot simți sau observa fizic acest fel de microunde. Există însă și persoane care au reușit. Queen Lu, prima soție a lui Liu Bang, împăratul dintâi al dinastiei Han (206 î.Hr.-220 d.Hr.), avea o capacitate deosebită de a simți curgerea energiei ch'i. Se spune că, înainte de a ajunge împărat, Liu Bang a avut o serie de aventuri extraconjugale și că soția sa simțea în permanență unde se află. Odată, Queen Lu l-a găsit în pădure, după o absență de două zile. Mirat, Liu a întrebat-o cum de a știut unde se află. Femeia i-a răspuns simplu: „Oriunde te-ai duce, lași o urmă de energie ch'i în spatele tău. Energia pe care o generezi este specială și este alcătuită din cinci culori. Eu nu trebuie decât să urmez calea pe care mi-o arată energia".

Cărțile istorice sugerează că abilitatea era moștenită de la tatăl ei, care, se spune, avea aceleași capacități deosebite. Părintele lui Queen Lu ținea un mic magazin de băuturi alcoolice, în care intra adesea cu plăcere Liu Bang, înainte de a deveni împărat. De multe ori întrecea măsura la băutură și adormea acolo. În aceste ocazii, tatăl fetei observa o aură de energie ch'i viu colorată, care îl înconjura pe Liu în timpul somnului. Câteodată, în centrul aurei apărea un tigru alb. Acest lucru l-a convins că Liu era un trimis al cerului, predestinat să întemeieze o dinastie nouă și puternică. Odată ce a văzut semnul, tatăl a propus și a consimțit la căsătoria unicei sale fiice cu Liu, în ciuda faptului că era conștient că acesta din urmă era un băutor înrăit, un sărăntoc și un afemeiat. Târgul s-a încheiat mulțumitor pentru toate cele trei părți implicate – Liu Bang, Queen Lu și tatăl acesteia.

Printr-o coincidență, unul dintre cei mai puternici inamici politici ai lui Liu poseda și el abilitatea de a observa curgerea energiei ch'i. Este vorba despre Fang Zhen, primul-ministru și sfetnicul militar al împăratului Chu. Bazându-se pe înțelegerea energiei ch'i care îl urma mereu pe Liu, Fang a insistat ca regele să plănuiască fără întârziere asasinarea lui Liu. Chu era un om puternic și brav, dar avea o fire blândă. De aceea el a ezitat în aplicarea sugestiei lui Fang, iar apoi a eșuat în câteva rânduri în încercarea de a-l omorî pe Liu. Înfuriat de nehotărârea regelui și conștient că Liu avea să câștige lupta pentru tron, Fang Zhen a demisionat din slujba regelui și s-a ascuns în munți, mânat de frica răzbunării viitorului împărat. Din nefericire pentru el, probabil din cauza furiei, fricii și frustrării, a murit la scurt timp de cancer. Doi ani mai târziu, alungat de la domnie de Liu, regele Chu s-a sinucis pe malurile râului Wu.

Un alt inițiat în perceperea energiei ch'i a fost și marele maestru feng shui Yuan Tiangan. Legenda spune că Yuan Tiangan a venit într-o zi la curtea împăratului Yang din dinastia Sui (581-618 d.Hr.) voind să-i spună că a văzut în ceruri o energie ch'i în cinci culori. Norul de energie lua din când în când forma unui dragon și alteori pe cea a unui phoenix. Conform analizei lui Yuan, acest semn trimis de ceruri simboliza o schimbare în cadrul dinastiei. Împăratul, nu prea convins de ce auzea, a răspuns: „Energia ch'i este ceva intangibil. Cum ar putea ea să influențeze nașterea și prăbușirea unei dinastii?"

Pe măsură ce Yuan se adâncea în analiza semnificațiilor diferite ale energiei ch'i, descriind în detaliu însemnătatea lor și anticipând că dinastia se va prăbuși, doborâtă de mâna puternică a unui conducător născut în partea de nord-vest a Chinei, împăratul se înfuria tot mai tare. El i-a poruncit maestrului să numească persoana care va aduce sfârșitul dinastiei, pentru a o ucide. Yuan, cu toate că l-ar fi putut identifica pe viitorul suveran, nu a făcut-o, deoarece ar fi însemnat să încalce voința cerului. De aceea el i-a răspuns împăratului că omul acela s-ar putea să nu se fi născut încă. Auzind una ca asta, împăratul a izbucnit în râs: „Îți faci prea multe griji. Ce rost are să te consumi pentru lucruri care se pot întâmpla peste 500 de ani?!"

Înțelegând că nu mai are argumente în fața împăratului, Yuan a plecat de la palat, spunând în șoaptă, ca pentru sine: „Nu mai este mult până la sfârșitul dinastiei Sui. Căci această energie ch'i în cinci culori se înalță în Taiyuan, capitala provinciei Shanxi. Cine altul poate fi fiul cerului dacă nu Li Shimin? Se pare că dragonul va veni în curând la putere. Nimeni nu se poate opune voinței supreme." Punându-și gândurile în ordine, Yuan Tiangan s-a hotărât să părăsească Yangzhou, capitala dinastiei Sui, și să se îndrepte spre Taiyuan. Aici a fost primit cu mare entuziasm de generalul Li Shimin, un mare admirator al său. La scurt timp după aceasta, Yuan a devenit sfetnicul cel mai apropiat al lui Li, care a fost întemeietorul dinastiei Tang, cea care a înlocuit dinastia Sui.

Ch'i terestru și ch'i ceresc

Feng shui împarte energia ch'i în două categorii: telurică și cerească. După cum arată și numele, una călătorește prin pământ și se manifestă prin modificările scoarței terestre (în special munții), în timp ce cealaltă curge prin văzduh.

Energiile ch'i au o importanță diferită, în funcție de scopurile pe care ni le propunem. În arta feng shui a înmormântării, rolul central este jucat de energia ch'i telurică, pentru că morții se odihnesc în pământ, influența cerului fiind foarte mică în această situație. Însă în feng shui pentru locuințe și feng shui comercial, de exemplu, trebuie să luăm în considerare ambele tipuri de energie ch'i, deoarece o clădire are fundația în pământ, dar ea se înalță spre cer.

Teluric sau ceresc, ch'i-ul poate fi împrăștiat cu ușurință de rafalele de vânt sau se poate opri leneș în zonele de munte sau apă. De obicei, energia ch'i călătorește prin munți și se oprește ori de câte ori întâlnește în cale un obstacol foarte mare.

Curgerea energie ch'i poate fi întreruptă de munți, ape (fluvii, râuri, lacuri și iazuri), autostrăzi, tuneluri etc. Ca regulă generală, este bine de știut că orice loc ce stăvilește fluxul energiei ch'i este bun pentru construcții.

Este de la sine înțeles că nu toate zonele au același potențial ch'i. Iată câteva indicii:

- Cu cât este mai lung un lanț muntos și cu cât sunt munții mai înalți, cu atât energia ch'i telurică va fi mai puternică.
- Dacă un pisc se pierde în ceață sau este neguros, înseamnă că muntele este un mare rezervor de energie ch'i telurică și cerească.
- Dacă un munte este acoperit cu vegetație, are ape curate care izvorăsc din trupul lui, are solul fertil și umed, iar rocile și stâncile sunt impunătoare, cu forme plăcute, atunci locul abundă de energie ch'i.
- Dacă un munte este uscat și golaș, fără copaci și iarbă, plin numai de pietre și grohotiș, înseamnă că este sărac în energie ch'i.

Este foarte posibil ca vechii chinezi să fi ajuns la concluziile de mai sus prin analogii. Având în vedere că substanța din care este compusă energia ch'i este invizibilă și intangibilă pentru cei mai mulți dintre noi, înseamnă că trebuie să ne ghidăm după anumite indicii pentru a aprecia calitatea munților. Norii, ceața, negura, apa, copacii și iarba sunt puncte de referință care certifică existența energiei ch'i. Copacii și iarba sunt, asemenea tuturor lucrurilor din univers, un produs al energiei ch'i. Cu cât este mai mult ch'i sub pământ și în mediul înconjurător, cu atât va fi mai frumoasă și mai luxuriantă vegetația din zonă. De aceea un munte încărcat de păduri este un adevărat rezervor de ch'i. Dar dacă un munte nu este capabil să dea naștere nici măcar unei plante, cum am putea să credem că îi poate ajuta pe oameni să-și îmbunătățească soarta?

Trebuie să amintim că fluxul întregii energii ch'i nu este neapărat continuu. Ea poate să traverseze un munte în direcția de curgere a acestuia sau de la coada dragonului spre capul său. De fapt, cursul energetic este deseori întrerupt și blocat.

Acest lucru se întâmplă când un munte se oprește de exemplu în fața unui lac mare sau a unui ocean, ori când un munte este tăiat în două de cursul unui fluviu, de o autostradă sau de un tunel artificial. În general, întreruperea energiei ch'i nu este un lucru bun, dar nici unul neapărat rău, uneori o astfel de situație putând fi de-a dreptul benefică (de exemplu, dacă întreruperea este provocată de o formă naturală de relief, cum ar fi un ocean sau o vale). Exceptând cauzele artificiale, zonele în care întâlnim întreruperi ale energiei ch'i sunt propice pentru construirea locurilor de veci sau a clădirilor pentru locuințe, deoarece energia ch'i va curge și se va acumula aici. Rezervorul de ch'i transformă un astfel de loc într-unul pozitiv.

Dacă însă întreruperea fluxului energetic este cauzată artificial (tuneluri, autostrăzi), atunci energia ch'i nu a fost numai oprită, ci și afectată serios. Ch'i este lovit și împrăștiat de traficul de vehicule curgând cu repeziciune în linie dreaptă. Din această cauză, feng shui consideră nefaste locurile din apropierea autostrăzilor.

Când un șir de munți este întrerupt de o apă, trebuie să vedem dacă nu există și alți munți sau dealuri în aval. Cu cât vor exista mai multe asemenea forme de relief (opreliști naturale ale fluxului ch'i), cu atât feng shui-ul zonei va fi mai bun. Iată de ce în fața casei ar trebui să existe ridicături naturale de pământ (*munții din față*, numiți și *munții-masă* sau *munții adoratori*) care să blocheze curgerea necontrolată a apei și risipirea energiei ch'i. Dealurile, colinele obligă apa să șerpuiască, să pară chiar a se întoarce din drumul ei. Locurile de pe malurile unor astfel de cursuri de apă vor deveni perfecte pentru sălașele dragonilor. Nu are importanță cât de departe sunt munții în raport cu zona de interes; ei sunt benefici, deoarece previn și blochează posibilele scurgeri de energie ch'i.

Munții de dincolo de cei *din față* sunt numiți *orașul de centură*. Aceștia simbolizează un al doilea rând de străjeri care păzesc energia ch'i, nelăsând-o să se risipească pe brațele

apelor sau în bătaia vântului. Este un fel de a doua linie de apărare a frontului de energie ch'i. În felul acesta formele de relief păstrează și protejează energia ch'i a unui loc. Ch'i-ul se găsește în anume forme de relief, care îi determină cantitatea și calitatea.

Și pentru că munții sunt unii dintre cei mai mari păstrători de energie ch'i, în cele ce urmează le vom acorda atenția cuvenită.

Capitolul 6

Munții

Așa cum am mai amintit, munții sunt studiați cu mare atenție în feng shui pentru că ei reprezintă cele mai mari rezervoare de energie telurică ch'i. Munții sunt asemuiți cu dragonii, iar locurile încărcate de energie pozitivă sunt numite sălașe ale acestora. Pentru chinezii din antichitate, simpla imagine a unui dragon invoca prezența norocului, puterii, autorității, bogăției și siguranței. Xu Jishan și fratele său explicau în cartea lor „Ce ar trebui să știe fiecare fiu despre geomanție" de ce sunt munții asemuiți dragonilor:

De ce maeștrii feng shui asemuiesc munții cu dragonii? Pentru că munții au forme diferite: mari, mici, joase, înalte, abrupte, plate, evidente sau abia vizibile cu ochiul liber... Dragonul este animalul care se apropie cel mai mult de această descriere a lanțului muntos.

Există și un alt motiv pentru care se face analogie între lanțurile muntoase și dragoni. Ambii sunt considerați catalizatori și purtători de ch'i, energie care este însuși obiectul de lucru al artei feng shui.

Varietatea munților find foarte mare, este evident că și varietatea dragonilor va fi la fel, calitatea acestora fiind însă diferită de la unul la celălalt. De fapt, există și munți purtători de ch'i negativ, energie care face foarte mult rău oamenilor din preajmă. Arta feng shui acordă o importanță deosebită

formei și calității munților, pentru că o mare parte din norocul unei persoane este determinat de tipul de energie ch'i și de forța energiei încătușate în munte.

Pentru ca un lanț muntos să se apropie de imaginea unui dragon, trebuie să fie ondulat, să aibă nenumărate vârfuri și văi și să fie acoperit de păduri și vegetație. Este preferabil ca un dragon să se afle în apropierea unei surse de apă, pentru că în tradiția chinezească puterile supranaturale ale dragonului depind de accesul acestuia la apă. Munții teșiți, uscați și golași nu sunt considerați dragoni activi, de calitate.

Din acest motiv, dacă nu luăm în calcul și apa, nu putem avea o imagine completă a munților. În feng shui apa este considerată latitudinea, în timp ce lanțurile muntoase sunt longitudinea. În China, situația de mai sus este evidențiată perfect, pentru că acolo cele mai importante șiruri muntoase sunt clasificate în funcție de cursurile de apă care curg printre ele. Iată-le, de la nord la sud: Fluviul Yalu, la granița dintre China și Coreea de Nord; Fluviul Galben, în nordul Chinei; Fluviul Yangtze, în centrul Chinei; Fluviul Pearl în sudul Chinei. Între ele sunt trei lanțuri de munți: dragonul din nord, care se întinde între fluviile Yalu și Galben; dragonul central, care este delimitat de Fluviul Galben și Yangtze; dragonul sudic, între Yangtze și Pearl.

Toți acești dragoni își au originea în munții Kunlun. Din perspectiva întemeietorilor chinezi, munții Kunlun sunt coloanele universului, din care mai apoi s-au dezvoltat toți munții din lume. De aceea munții Kunlun sunt considerați munți-mamă. Toți cei trei dragoni principali ajung până pe coasta de est a Chinei, întâlnind oceanul: dragonul nordic până în Marea Bohai, cel central până la Marea Chinei de Est și cel sudic până la Marea Chinei de Sud.

Toți munții din China sunt clasificați în trei categorii, în funcție de distanța dintre aceștia și munții-mamă, Kunlun. Prima categorie este numită munții străbuni îndepărtați, ei fiind cei mai apropiați de Kunlun. A doua categorie poartă numele de străbunii apropiați, fiind cei mai aproape de ocean. Iar

ultima categorie este cea a munților vechi străbuni, care se situează între celelalte două categorii, din punct de vedere al distanței.

Această clasificare are, din perspectivă geomantică, o semnificație foarte importantă, spațială și temporală, în orientarea practicii feng shui. Conform teoriilor feng shui, cu cât un munte este mai aproape de muntele-mamă (Kunlun), cu atât este mai vechi și, asemenea unui om bătrân, are foarte puțină energie ch'i. Iată unul dintre motivele pentru care nu am auzit de mari afaceriști sau lideri politici care să se fi născut în zonele aride din jurul munților Kunlun. Acest lucru se datorează pur și simplu insuficienței energiei ch'i, care nu mai are forța să nască personalități.

Lanțul Kunlun se întinde în direcții variate și pe distanțe diferite. Cronologic vorbind, se consideră că munții mai apropiați de muntele-mamă au apărut înaintea celor mai îndepărtați. De aceea, cu cât un munte este mai departe de locul de origine, cu atât este mai tânăr. Apoi, un munte care se află la mare distanță de Kunlun este foarte aproape de ocean, adică de sfârșitul călătoriei sale, și deci încărcat cu energie ch'i. Majoritatea demnitarilor și oamenilor bogați din China provin din zona de coastă sau din apropierea oceanului. Așadar, cantitatea de energie ch'i pe care o poartă cu sine un munte este determinată simultan de vârsta sa și de distanța dintre acesta și munții originari Kunlun.

Munți și dealuri

Dragonii

Există patru tipuri de dragoni (munți), delimitate în funcție de înălțime și vegetație: progresiv, norocos, în retragere și bolnav.

Un dragon progresiv este un șir de munți care crește în înălțime gradual, odată cu curgerea dragonului. Priviți dintr-un

anumit loc, ei par a se înălța unul în spatele celuilalt, asemenea unor trepte ale unei scări care duce în ceruri. Acesta este cel mai profitabil dintre toate tipurile de dragoni, având cele mai puternice cantități de ch'i și aducând, în consecință, noroc, prosperitate și situații financiare și sociale de invidiat multor generații.

Al doilea tip de dragon este cel norocos, constând dintr-o grupare de munți care înconjoară o regiune anume. Acești munți variază ca înălțime, creând un peisaj ondulat. Conform întemeietorilor feng shui, dragonii norocoși aduc șansă în viața oamenilor care trăiesc în preajma lor, dar într-o măsură ceva mai mică decât dragonii progresivi.

Dragonul în retragere este alcătuit dintr-un grup de munți cu caracteristici opuse dragonului progresiv. Aceștia scad în înălțime, pe măsură ce se retrag în fundal. A te retrage înseamnă a renunța. Un om care se află la vârsta pensionării are, de cele mai multe ori, o rezervă mică de ch'i, persoana aflându-se la asfințitul vieții; din acest moment nu se mai pot face multe lucruri. Un astfel de dragon poate conduce la pierderea treptată a statutului financiar și social.

Dar cea mai nefastă situație este cea a dragonului bolnav. Acesta este reprezentat de un grup de munți cu forme grotești (slabe, strâmbe sau semănând cu animale negative, cum sunt șarpele, șobolanul sau lupul), goi, uscați și nisipoși. Ei sunt împrăștiați asemenea unor oameni bolnavi, prăvăliți unii lângă ceilalți, vlăguiți de puterea fizică și psihică. Așa cum o arată și numele, un dragon bolnav va aduce boli, dezastre, eșecuri financiare și întrerupere în descendență pentru cei care locuiesc în zonă.

Un mod mai simplu de a clasifica munții este împărțirea lor în două categorii mari: dragoni vii și dragoni morți. Am menționat deja că unii munți pot face rău oamenilor pentru că sunt încărcați cu energii negative. Acești munți, care fac mai mult rău decât bine, sunt numiți „dragoni morți" și sunt plați, plictisitori, inflexibili (adică toți au aceeași înălțime),

golași, lipsiți de copaci și de orice altă vegetație, fiind o priveliște neplăcută. La polul opus se situează „dragonii vii". Ei au o topografie flexibilă, ondulată, plină de urcușuri și coborâșuri, cu păduri abundente și au acces la sursele de apă. Acești munți sunt magnifici, o plăcere pentru oricine îi privește. A locui în preajma lor echivalează cu îmbunătățirea norocului; în schimb viața în apropierea dragonilor morți poate fi un adevărat chin.

Figura 6-1
Un deal-focă are o bază largă și un vârf ascuțit și se găsește de cele mai multe ori în mijlocul unui lac sau al unui râu

Munții celor cinci elemente

Un alt sistem de clasificare este cel bazat pe teoria celor cinci elemente. În cadrul acestui sistem, munții sunt asociați cu unul dintre cele cinci elemente de bază: apa, focul, lemnul, metalul și pământul. Mulți munți se integrează perfect în acest străvechi sistem filosofic, deoarece fiecare element are o formă și o înfățișare specifice.

Munții de apă: au o formă unduitoare, cu vârf plat (munte cu centură de jad).

Munții de foc: au o bază largă și un vârf ascuțit (deal-focă).

Munții de lemn: au o formă dreaptă, înaltă și subțire (deal-creion).

Munții de pământ: au un trup rotund și o culme plată (munte-tobă).

Munții de metal: sunt pătrați la bază și rotunjiți spre vârf (munte-clopoțel).

Semnificația reală a acestui sistem rezidă în corelarea munților cu persoanele care trăiesc în zonă, în special cu proprietarii de case. Data de naștere a proprietarului unei case sau a patronului unei afaceri este inclusă tradițional în sistemul celor cinci elemente.

Figura 6-2
Dealurile-creion sunt înalte, drepte, subțiri și cu culmi rotunjite

Prin această corelare se realizează o aducere a omului și a mediului la un numitor comun. Cu ajutorul numitorului, practicanții geomanției pot asemui oamenii cu topografia, aflând astfel relația dintre aceste două componente, în cazul unei evaluări feng shui.

De exemplu, dacă o afacere, cum ar fi un restaurant, aparține elementului foc, atunci un munte învecinat care aparține elementului lemn este benefic (lemnul dă naștere focului). Dar dacă aceeași afacere se află în preajma unui munte-apă, s-ar putea ca ea să nu mai meargă la fel de bine, pentru că apa stinge focul.

Folosind sistemul celor cinci elemente și data de naștere a proprietarilor putem determina și „spiritele bune" sau „folositoare" din karma acestora, precum și în ce măsură se potrivește un anume munte cu o anume casă. Așadar, dacă spiritul bun al proprietarului se află în elementul foc, iar în apropierea casei se înalță un munte care aparține fie focului, fie lemnului, atunci norocul familiei se va îmbunătăți pentru că focul este semnul proprietarului, iar lemnul întreține arderea. În cazul în care aceeași reședință se află în apropierea unui munte de apă, atunci norocul familiei va avea de suferit, pentru că apa stinge focul.[1]

Lanțurile muntoase

Pe lângă caracteristicile de bază, formă și înălțime, lungimea lanțurilor muntoase este și ea un parametru deosebit de important al analizei calitative a munților. Ca regulă generală, cu cât un lanț muntos este mai lung, cu atât va fi mai de durată norocul pe care îl va aduce locuitorilor zonelor din apropiere. Această teorie susține că dacă șirul muntos este mai lung, atunci a fost nevoie de mai mult timp pentru crearea lui și de aceea și cantitatea de energie ch'i este mai mare. De asemenea, dacă, pe toată întinderea lor, munții nu sunt întrerupți, rezultă că energia ch'i înmagazinată și purtată de aceștia este mai mare. Dacă un lanț muntos suferă mai multe întreruperi înainte de a se opri, atunci forța energiei ch'i va fi afectată și diminuată serios. Într-adevăr, cu cât numărul întreruperilor crește, cu atât scade energia ch'i conținută de munte.

Acesta este un secret al artei feng shui. Din păcate, el a

fost utilizat de multe ori, de-a lungul istoriei, drept unealtă pentru sabotaje politice. Una dintre povestirile care demonstrează afirmația anterioară se referă la perioada de declin a dinastiei Ming, când o mare răscoală țărănească a izbucnit în nordul Chinei, sub conducerea lui Li Zicheng, originar din provincia nord-vestică Shanxi. Rebeliunea l-a forțat pe ultimul împărat al dinastiei Ming să se sinucidă, chiar în spatele Orașului Interzis din Beijing. El și-a pus capăt zilelor în plină prăbușire a imperiului Ming, în timpul invaziei manciurienilor. În timp ce Li Zicheng își conducea armata de țărani împotriva trupelor imperiului, împăratul ordona în secret oficialilor din Shanxi să sape în trupul muntelui în care erau înmormântați înaintașii lui Li, pentru a distruge feng shui-ul bun din jurul arborelui genealogic al acestuia, deci pentru a lovi direct în norocul lui Li (la scurt timp după sinuciderea împăratului Ming, Li a murit ucis de mâna căpitanilor lui. Și iată cum tot efortul depus de Li în lupta împotriva dinastiei Ming nu a făcut decât să deschidă manciurienilor calea spre tronul Chinei, aceștia fiind întemeietorii dinastiei Qing).

Când eram copil, îi auzeam adesea pe cei mai în vârstă vorbind despre caracteristicile feng shui ale locului meu natal, orașul de coastă Fuzhou. Ei spuneau că feng shui-ul municipal fusese sabotat în mod deliberat de către Ye Xiang-gao, născut în FuQing, oraș vecin cu Fuzhou, și devenit un faimos prim-ministru al dinastiei Ming. Ye a procedat așa din gelozie și teamă ca Fuzhou să nu aibă un feng shui mai bun decât orașul lui, ceea ce ar fi creat rivali pentru el și urmașii săi. Așa că a ordonat, pentru a întrerupe lanțul muntos, construirea Lacului de Vest. În consecință, pulsul (curgerea energiei ch'i) dragonului orașului a fost deteriorat, din acel moment nemaiexistând nici o persoană din Fuzhou care să ajungă într-o poziție înaltă.

În timpul celui de-al doilea război mondial, trupele japoneze încercau să cucerească un sat de munte, puternic fortificat, din Laos. După ce au suferit pierderi mari, japonezii s-au hotărât să-l cucerească prin inteligență și nu prin forță.

Ei au trimis un spion în interiorul satului cu misiunea de a spune locuitorilor că sub muntele principal se află multe comori. Dornici să se îmbogăţească, o mare parte a sătenilor au fost prinşi de febra aurului. Ei au săpat adânc în trupul muntelui şi nu au reuşit să obţină altceva decât deteriorarea energiei ch'i a dragonului locului. La scurt timp după aceea, satul fortificat a fost cucerit de japonezi fără multe lupte. Credeţi sau nu, aceste istorisiri demonstrează importanţa continuităţii energiei telurice ch'i conţinută şi purtată de munţi. Putem spune că, în mâinile maeştrilor geomanţi, energia ch'i este o substanţă forte, iar feng shui o unealtă puternică în modelarea destinului uman.

Vegetaţia muntelui

Sunt multe căi prin care un munte poate obţine sau nu energie ch'i. Strămoşii chinezi ne spun că un munte cu vârful pierdut în ceaţă, având copaci şi vegetaţie luxuriantă, ape curgătoare cristaline care udă pământul şi întreţin formele de viaţă existente abundă de energie ch'i. Deci un munte cu o vegetaţie bogată este un mare posesor de energie ch'i. Un astfel de munte este capabil nu numai să păstreze propria energie telurică ch'i, dar are şi capacitatea de a atrage ch'i ceresc din mediul înconjurător.

Pentru a verifica acest lucru nu trebuie decât să comparaţi temperatura înregistrată pe un munte golaş cu cea a unui munte cu vegetaţie luxuriantă din aceeaşi zonă geografică. Ştim că vara temperaturile de pe un munte pietros sunt cu mult mai ridicate decât cele de pe un munte acoperit de păduri, iar iarna situaţia este inversă. Munţii despăduriţi sunt săraci în energie ch'i şi sunt, în general, consideraţi purtători de energie negativă.

Aceste principii sunt exprimate pe larg în *Qin Lan Hai Jiao Jin* („Insecte albastre şi păsări de mare"):

Munţii benefici sunt flexibili ca libelulele, au solul cald şi

aerul proaspăt, veşminte fiindu-le mulţimi exuberante de ierburi şi copaci. Ape sprintene şi cristaline curg printre pietre odihnind strălucitoare. Dimineaţa şi seara culmile le plutesc în nouri şi sunt de ceaţă înconjurate.

Şi iată ce se mai adaugă:

În mijloc de vară sau iarnă, după ploile de dimineaţă sau seară, o mantie de ch'i se înalţă în munţi, încărcându-i cu energii benefice de care se vor bucura oamenii care trăiesc în apropiere. Mantaua de energie poate avea mai multe înţelesuri. Dacă seamănă cu o pasăre, înseamnă că în vecinătăţi se vor naşte viitori înalţi oficiali. Dacă este asemenea unui tigru, aici se vor naşte viitori generali de excepţie.

Shan

Dealurile mai mici poartă numele de *shan*. Rolul lor este apropiat de cel al munţilor:

- Protejează energia ch'i a unei zone de furia vânturilor.
- Acumulează bunăstare.
- Promovează poziţia socială a locuitorilor.
- Cresc inteligenţa oamenilor din zonă.

Cele patru animale

Părinţii feng shui au acordat multă atenţie munţilor şi în funcţie de poziţia pe care o au aceştia faţă de cele patru laturi ale unei aşezări. Pentru ei, munţii erau responsabili în cea mai mare măsură de bunăstarea locuitorilor. În feng shui există patru tipuri de dealuri şi munţi, asemuite cu „cele patru animale". Guo Pu este cel care a menţionat pentru prima dată semnificaţia acestor munţi, făcând corelaţiile de rigoare.

Ţestoasa neagră: este muntele aflat în fundalul locului, în imediata apropiere a spatelui casei sau a mormântului. El este considerat coada unui „dragon care vine".

Phoenixul roşu: se referă la dealurile şi munţii care se

înaltă în fața unui teren. Aceste forme de relief ar trebui să semene cu o pasăre planând cu aripile întinse la maximum.

Dragonul verde: este reprezentat de dealurile și munții care se întind în partea stângă a zonei de interes. Aceste forme topografice au menirea de a proteja proprietatea de vânturile care bat din stânga.

Tigrul alb: este un munte situat în dreapta porțiunii de teren. Reprezentând o contrapondere a dragonul verde, tigrul alb este scutul care apără proprietatea de vânturile aprige care vin din dreapta.[2]

Să analizăm aceste patru animale mai în detaliu.

De dorit în apropierea oricăror terenuri, indiferent de utilizarea care li se dă acestora, țestoasele negre, asemenea munților, variază din punct de vedere calitativ: unele sunt excepționale, altele doar bune, parte dintre ele putând fi nefaste. Pentru ca o țestoasă neagră să fie benefică, ea ar trebui să intre ușor în pantă în zona din spatele terenului, ca și cum s-ar arcui spre ea. Arta feng shui descrie această situație topografică de supunere ca fiind: „țestoasa care face plecăciune spre oamenii din fața ei", ceea ce semnifică aprobare și sprijin. Dacă însă țestoasa își ține capul sus, mândră și arogantă, înseamnă că ea nu este prietenoasă, dezaprobând prezența locuitorilor de pe pământul respectiv, pe care nu îi va ajuta sau proteja.

Distincția anterioară are o semnificație importantă. Aflându-se în coada dragonului (a lanțului muntos), țestoasa este încărcată cu foarte multă energie ch'i. Dacă dragonul vrea sau nu să transmită energia ch'i către un loc anume, depinde în mare măsură de forma țestoasei negre. Dacă ea se înclină spre teren, înseamnă că dragonul este dispus să cedeze prețiosul ch'i populației locale, îmbunătățindu-i viața. Dacă nu, rezultă că dragonul nu vrea să transmită energia pozitivă nici locului, nici oamenilor.

Este de preferat ca țestoasa să se afle mai aproape de terenul de interes decât celelalte trei animale (dragonul verde, tigrul alb și phoenixul roșu). Ea oferă un puternic sentiment de protecție locuințelor, mai ales că partea din spate este întotdeauna cea mai expusă. De fapt, multe victorii militare impresionante din istorie au fost repurtate în urma unui atac surprinzător prin spatele liniilor inamice. Un munte înalt și apropiat de casă oferă o protecție sigură în fața vânturilor aprige care ar putea să sufle din spate.

Phoenixul roșu se referă la dealurile și munții din fața locului de interes. De obicei reprezintă o formă de relief pozitivă, dar atunci când dealurile sunt plate și plictisitoare, situația este asemuită cu o pasăre bolnavă care nu poate aduce aproape nimic bun rezidenților. De aceea, când analizează un loc, maeștrii feng shui se asigură că în fața zonei se înalță munți sau dealuri mari. Distanța față de terenul respectiv nu este importantă; atât timp cât se văd, aceste forme de relief sunt benefice.

Feng shui face distincția între două categorii de phoenix roșu:

Dealurile-masă: un deal sau un munte care se află în apropierea proprietății.

Dealurile adoratoare: un deal sau un munte, mai mare ca dimensiuni, situat ceva mai departe de proprietate, dar în raza vizuală.

Denumirile acestea își au originea în gândirea chineză veche, care considera muntele cel mai apropiat ca pe o masă, deoarece putea fi atins și folosit după nevoi, iar pe cel îndepărtat îl asemuia cu un oaspete care vine să venereze un demnitar al zonei.

Dealurile-masă sunt în general pozitive, pentru că formează o zonă tampon în fața locului de interes, situație cu

deosebire de dorit pentru zonele expuse nordului, deoarece vânturile din această direcție sunt cele mai violente și mai distructive dintre toate. Ele trebuie contracarate prin orice mijloace, mai ales când bat direct spre fața casei. Iată de ce condiția ca un teren cu fața la nord să fie favorabil este prezența dealului-masă. Excepție fac zonele așezate în mijlocul unui rezervor de ch'i al unui dragon puternic (lanț muntos). În acest caz, energia ch'i a locației este îndeajuns de puternică să țină piept efectelor negative ale vânturilor din nord.

Un deal-masă este indicat aproape în orice situație. Iată ce afirmă cugetările geomantice: „Dacă poți să atingi un deal-masă din locul în care viețuiești, înseamnă că vei avea parte de tone de bani"; sau: „Prefer un deal mic aproape de fața casei mele, decât munți magnifici care abia se disting în zare"; ori: „Mai bine un deal aproape de casă, decât munți frumoși la orizont". Un deal lipit de o reședință trebuie să fie mic, pentru că o formă de relief masivă diminuează vizibilitatea, iar limitarea acesteia simbolizează lipsă de imaginație, de perspectivă și de viitor, ceea ce nu este deloc încurajator.

Un deal-masă propice trebuie să semene cu o masă, un pian, un cal, un leu sau o valiză, iar forma este bine să fie frumoasă și bine proporționată. În caz contrar (dacă este oblic sau orientat ca și cum ar pleca de pe proprietate), dealul va genera energie negativă, localnicii având mult de suferit.

Dacă un curs de apă se îndepărtează de fața locului care ne interesează, phoenixul roșu devine un „munte lacăt" sau un „munte poartă" pentru această apă. Deci acest munte va bloca simbolic apa, care înseamnă bani și care astfel nu vor mai pleca de la locuitorii acelei zone. Prezența unui deal-masă la locul potrivit reprezintă un obstacol eficient în calea risipei financiare. De fapt, ar fi de preferat să existe nu unul, ci două astfel de dealuri care să străjuiască cursul apei pe ambele maluri. Când în mijlocul curentului se înalță un munte, numit

și deal-focă, situația este chiar mai bună decât cele anterioare. În feng shui, dealul-focă are semnificații deosebit de pozitive, mai ales pentru cei care trăiesc în amonte față de acest loc.

În comparație cu dealurile-masă, dealurile adoratoare sunt de obicei mai întinse și mai înalte, fiind situate la o distanță mai mare. Dar indiferent de înălțimea lor, aceste forme de relief sunt considerate munți-oaspeți, în timp ce munții mai apropiați sunt considerați gazde. De aceea relația lor simbolizează legătura dintre oficialii care veneau să-l venereze pe împărat sau oaspeții care veneau și mulțumeau gazdei. Din punct de vedere practic, munții adoratori oferă un plus de protecție unei localități. Dacă ei sunt situați pe cursul unei ape, în aval de locul de interes, au rolul de al doilea cerc de control în fața scurgerii averii. Se spune că „munții tandri și adoratori asigură o generație de generali și de premieri".Ca și dealurile-masă, munții adoratori trebuie să fie drepți și echilibrați, pentru a fi benefici.

Dragonii verzi sunt forme de relief (dealuri și munți) situate în stânga unui petic de pământ. Asta nu înseamnă că toți munții din partea stângă sunt pozitivi sau egali calitativ. Pentru ca un dragon să fie bun, el ar trebui să fie mai înalt și mai mare decât tigrul alb, precum și îndeajuns de aproape de proprietate pentru a o putea apăra. La fel de importantă este și atitudinea dragonului verde față de zonă. Dacă se îndreaptă către locul de interes, ușor curbat, coborând într-o pantă lină, înseamnă că este prietenos și primitor. Dacă însă dragonul este abrupt, având aceeași lățime de la vârf la bază, el se încadrează în clasa „dragonilor fără picioare", deloc favorabili. Iar când dragonul pare că se întoarce cu spatele, în loc să vină spre proprietate, el este considerat un dragon gelos, care nu aduce cu sine nimic bun.

Conform culturii tradiționale chinezești, energia ch'i este produsul combinației dintre yin și yang, cele două polarități

energetice ale universului. Partea stângă este yang, în timp ce dreapta este yin. Extrapolând, rezultă că munții din dreapta sunt yin, iar cei din stânga sunt yang. Munții aflați de o parte și de alta a unei localități, care par a se privi față în față, sunt reprezentativi pentru o astfel de combinație yin-yang.

În feng shui, dragonul verde (în stânga) și tigrul alb (în dreapta) întorși unul spre celălalt, reprezintă contopirea energiilor yin și yang, care denotă nașterea și prezența unei mari cantități de ch'i. De aceea este foarte important ca dragonul verde și tigrul alb să aibă capetele întoarse unul spre celălalt și labele întinse, părând că îmbrățișază locul dintre ei. Dacă dragonul și tigrul nu se privesc și par a se îndepărta de porțiunea de teren dintre ei, atunci semnele nu sunt de bun augur, ele denotând „lipsa de afecțiune și de prietenie" dintre munți și disprețul față de pământul dintre ei. Dacă cele două animale își țin capetele sus, semețe și arogante, rolul de gazdă al muntelui pe care este situat locul de interes este compromis.

Dacă în stânga locului există mai mult de un șir de munți, cei mai apropiați se vor numi „dragonii verzi din interior" și vor juca, prin poziția lor, cel mai important rol în bunăstarea rezidenților. Pe locul secund se situează munții aflați la distanță mai mare, cunoscuți sub numele de „dragonii verzi din exterior".

Un tigru alb este un munte situat în dreapta locului evaluat. El reprezintă o pavăză care protejează casa de vânturile rele care vin din direcția respectivă. Pentru ca un tigru alb să fie pozitiv, trebuie să îndeplinească mai multe condiții: să fie mai scund decât dragonul verde; să nu fie prea denivelat, cu prea multe suișuri și coborâșuri (după cum se vede, o calitate a dragonului verde nu este și una a tigrului alb; explicația este următoarea, conform concepției chineze: un dragon activ aduce fericire și bunăstare, în timp ce un

tigru activ rănește sau omoară oamenii); să fie supus locului în cauză, deci să aibă pante domoale, liniștite. Altfel, tigrul va răni, va sfâșia și va ucide.

Țestoasa neagră, phoenixul roșu, dragonul verde și tigrul alb simbolizează cele patru mari tipuri de munți care se întâlnesc în mediul geografic. Ei au rolul de a proteja terenurile și proprietățile oamenilor. Dintre toate cele patru animale, țestoasa este cea mai importantă, deoarece ea se află în partea cea expusă a casei (în spate), care are deci nevoie de cea mai mare protecție.

Trecătorile din aval

Un alt tip de munte, foarte important când o apă curge pe lângă un loc pe care apoi îl părăsește, este cel numit „trecătoarea din aval" (deoarece se află, față de așezarea omenească, în josul cursului de apă) sau „poarta terestră". În principiu, ori de câte ori există o apă curgătoare, ar trebui să existe în aval munți sau dealuri care să o blocheze simbolic, pentru ca odată cu ea să nu plece și bunăstarea de pe acele meleaguri. După cum deja știm, în feng shui apa înseamnă bani. Yang Yun-song afirma: „Numai trecătorile din aval te pot salva, pe tine și pe urmașii tăi, de sărăcie". Într-adevăr, cu cât vor exista mai multe porți în aval, cu atât averea va fi mai bine păzită, iar șansele de sărăcie se vor diminua. Uneori, în mijlocul curentului de apă se pot găsi stânci. Aceste pietre sunt numite „stelele nordului", iar prezența lor este binevenită pentru oamenii care trăiesc în amonte.

Ar fi bine ca trecătorile din aval și stelele nordului să semene cu imaginea unui leu, tigru, elefant, sau phoenix, a unei umbrele sau a unui creion. Un astfel de peisaj va da naștere unor personalități puternice. În arta feng shui se spune că muntele simbolizează calitățile obiectul cu care seamănă.

Așadar, un munte-tigru ori un munte-leu va însemna autoritate militară și va indică o generație de soldați de seamă. Un munte-creion va reprezenta talentul literar, deci va da naștere unor autori importanți sau unor oficialități civile. Munții semănând cu un depozit denotă putere financiară și anunță nașterea, în zona respectivă, a unor viitori puternici oameni de afaceri. Poate că totul sună prea simplist, dar este un adevăr demonstrat de viața de zi cu zi.

Este interesant de aflat că unii geomanți au comparat muntele cu trupul uman: pietrele sunt oasele, solul muntelui este carnea, apa reprezintă sângele, iar pădurea și iarba sunt pielea și părul.

Munții și apele

În evaluarea calității unui munte, apa joacă un rol esențial, vital. Munții cu dimensiuni impresionante au nevoie să fie echilibrați și delimitați de ape cu debite importante și cu albii late, pe când munților mici le sunt de ajuns câteva izvoare sau iazuri. Cu cât un curs de apă este mai lung și mai bogat, cu atât mai puternică și mai abundentă va fi energia ch'i, de al cărui suport vor putea beneficia mulți oameni.

Pentru alegerea unui teren favorabil, trebuie urmărit cursul apei până la un loc în care șerpuiește sau se întoarce, formând un lac natural. Acestea sunt zonele în care se odihnește dragonul, deci locul are energie din belșug și este perfect pentru o proprietate.

Ce se poate face însă când un spațiu este sărac în forme de relief muntoase? În astfel de locuri există dragoni? Răspunsul este afirmativ: dragonii există, dar sunt ascunși și mai greu de găsit. În zonele de câmpie, apa înlocuiește muntele. Și acolo unde este apă, sunt și dragoni.

În general, prezența următoarelor indicii sugerează o zonă propice sau un sălaș al dragonului:

• Topografia pământului este plană sau ușor înclinată spre în față.

• Un munte-masă sau unul adorator se află în fața zonei respective.

• Pe lateralele locului avut în vedere stau muntele dragon verde și cel tigru alb, întorși unul spre celălalt.

• Spațiul dintre ei este larg și luminos. (vezi *Capitolul 10*).

• Apele curg prin zona în cauză sau în vecinătate.

• Munții din împrejurimi au formă de tobă, creion, cal, dragon, leu, tigru, focă sau depozit.

Chiar dacă apa este cel mai adesea îngemănată cu muntele, într-un același spațiu geografic, o vom studia separat, ea fiind, într-o evaluare feng shui, deosebit de importantă. De aceea în capitolul următor vom analiza pe larg elementul apă, încercând să-i înțelegem formele și semnificațiile atât de variate.

Capitolul 7

Apa

Apa este vitală pentru toate formele de viață, deci și pentru om. Fiziologic, lipsa apei duce la apariția unor grave deficiențe, care pot culmina cu moartea. Apa este esențială și pentru mediul înconjurător, curățându-l și ajutând la reglarea temperaturii lui. Deloc surprinzător deci că și în feng shui apa joacă un rol esențial.

Conform feng shui, munții și apa și-au împărțit sarcinile: munții au grijă de persoanele din zonele învecinate, în timp ce apa se ocupă de bunăstarea lor. Relația dintre cele două elemente este foarte strânsă. Muntele simbolizează carnea și oasele trupului, în timp ce apa este sângele care curge prin venele și arterele corpului. Atâta timp cât cantitatea de sânge dintr-un corp este suficientă, funcțiile și sănătatea acestuia nu au de suferit. Dar dacă începem să pierdem sânge, putem să ne pierdem și viața. Această regulă fiziologică se aplică și în geomanție. Cu cât un loc dispune de mai multă apă, cu atât este mai benefic. Peisajul unei astfel de zone este, în general, foarte variat și deosebit de pitoresc.

Apa, ca simbol geomantic al bunăstării, aduce cu sine valori materiale, deci succese financiare pentru locuitorii din spațiul respectiv. Multe dintre marile orașe ale lumii s-au dezvoltat în vecinătatea apelor: New York, Los Angeles, San Francisco, Miami, Seattle, Tokyo, Osaka, Shanghai, Hong Kong, Taiwan, Bangkok, Vancouver, Sydney etc.

Mulți specialiști feng shui susțin că, dintre cele două elemente de primă importanță în geomanție, munții și apa, aceasta din urmă ar fi totuși cea mai importantă, primând în fața muntelui. Nici un teren nu poate fi considerat perfect în absența apei; dar fără munte, o bucată de pământ poate avea calități excelente, atâta vreme cât există apă. În feng shui se spune că, odată ajuns la munte, trebuie să cauți locurile unde se află apa. Nimeni nu ar trebui să-și stabilească reședința acolo unde apa lipsește.

De ce este apa atât de importantă în feng shui? Fan Yibin din dinastia Qing spunea în cartea sa „Adnotări la cartea despre înmormântare":

În absența apei, ch'i se disipează și este împrăștiat de vânturi. În prezența apei, energia pozitivă se acumulează, iar vânturile se opresc. De aceea „feng" (vânt) și „shui" (apă) sunt cele mai importante două cuvinte din geomanție, iar pământurile înconjurate de ape și cele străjuite de munți sunt cele mai favorabile locații.

Deci terenul ideal pentru o reședință sau un loc funerar trebuie să cuprindă apă și munți. Apa adună și păstrează energia ch'i, iar munții o apără de rafalele de vânt.

Bineînțeles că un astfel de loc este rarisim și, atunci când există, este extrem de scump. De cele mai multe ori lipsește fie apa, fie muntele. Dacă putem alege, maeștrii feng shui ne sfătuiesc să luăm terenul cu apă, fie și doar din considerentul că majoritatea oamenilor preferă bunăstarea (adusă de apă) în locul unei familii numeroase (favorizată de munte).

Un alt argument puternic în favoarea apei este că aceasta posedă și unele valențe ale muntelui, și anume ea poate asigura transportul și protejarea energiei ch'i, motiv pentru care părinții chinezi ai feng shui numesc uneori acest element vital „dragonul de apă", concept crucial în practica feng shui de la câmpie. Este deci bine de știut că, la șes, atunci când s-a găsit apa, înseamnă că s-a aflat și dragonul.

Prin natura ei, apa este un element mobil, dar și foarte stabil. Această dublă calitate relevă armonia yin-yang a apei. De fapt, cu cât o apă este mai adâncă și mai stabilă, cu atât locul din vecinătatea ei este mai propice. Cu cât cursul unei ape este mai lung, cu cât străbate mai mult drum până la o așezare, cu atât zona va fi mai încărcată de energie ch'i, iar pământul mai purtător de noroc pentru multe generații de oameni. Iată de ce este preferabil să vă așezați casa în aval, și nu în amonte. Apoi, partea finală a unui curs de apă este mai aproape de vărsarea acestuia în ocean sau într-un râu mai mare, ceea ce favorizează schimburile comerciale și culturale. În acest sens, se pot menționa diferențele în dezvoltare dintre estul Chinei (în avalul fluviilor Galben și Yangtze) și vestul acestei țări (în amontele acelorași fluvii).

Feng shui definește multe tipuri de ape curgătoare și stătătoare. Înaintașii chinezilor au observat că mările și oceanele se găsesc de multe ori acolo unde se termină lanțurile muntoase. De aceea țărmurile lor sunt locuri cu concentrație foarte mare de energie ch'i, pentru că dragonul a traversat un drum deosebit de lung până a atins țărmul mării. Nu este de mirare că majoritatea oamenilor bogați trăiesc în zonele de coastă, și nu în cele din interiorul uscatului.

În comparație cu oceanele, râurile au o mișcare mult mai rapidă, ceea ce nu este tocmai recomandabil conform feng shui. De aceea o casă trebuie așezată acolo unde cursul de apă este mai domol, unde apa formează meandre, părând că pe alocuri se oprește. Se spune că astfel de locații asigură prosperitate mai multor generații.

Principiile geomantice iau în considerare și cursurile de apă mai mici, cum ar fi pâraiele și izvoarele. Dar și acestea trebuie să fie cât mai domole în curgerea lor și nu foarte zgomotoase. Un torent urlător va fi întotdeauna purtător de necazuri, uneori chiar de dezastre.

În comparație cu râurile, lacurile sunt considerate rezervoare de apă, stabile și durabile, exact în aceasta constând și frumusețea lor. Dacă apa staționează, la fel se întâmplă și cu averea, cu prosperitatea.

Apa, curgătoare sau nu, atât timp cât se află în fața casei, are o mare valoare geomantică. Este însă bine să ne ferim de apele tumultuoase, zgomotoase, deoarece ele sunt cunoscute ca „phoenixul roșu care plânge", fiind considerate aducătoare de evenimente triste, de exemplu înmormântări.

Apele staționare sau lent mișcătoare din fața unei așezări pot fi lacuri sau iazuri, ori rezultatul unei întoarceri bruște a albiei unui râu. Multe zone nu dispun însă natural de asemenea daruri, omul trebuind să-și folosească ingeniozitatea pentru a le crea artificial. O metodă foarte răspândită în China este construirea unui iaz artificial în fața casei. Dar nici acest lucru nu se poate aplica oriunde, din cauza problemelor de natură legală sau financiară. Un alt remediu ar fi plasarea unei arteziene sau a unui mic acvariu în fața reședinței. Dacă veți călători vreodată în China, veți rămâne surprinși de mulțimea ochiurilor artificiale de apă și a acvariilor existente în fața clădirilor, ca remedii feng shui. Un exemplu clasic este lacul din fața fostei reședințe a lui Mao Tse-tung, iar izvorul Apei Aurii, special creat pentru a încercui Orașul Interzis, este un altul. De altfel, Orașul Interzis din Beijing se mărginește și cu faimosul Lac al Mării Nordului, iar în interiorul palatului sunt nenumărate mici elețeie.

Apa este flexibilă, ia forma locului în care se află. Un munte cu multe pante și crevase va da naștere unor cascade impunătoare, iar pe un teren plat apa va curge relativ liniștit. Dar nu toate apele sunt benefice; unele pot avea chiar efecte negative. Totul depinde de formă, direcție și viteza de curgere.

În feng shui, calitatea apei este un factor însemnat care conduce la fluctuații ale norocului. Ca principiu general, feng shui recomandă apele liniștite mai degrabă decât cele repezi, și apele șerpuite, nu cele drepte. Ideal, o localitate ar trebui să aibă în fața ei munți care să blocheze curgerea râurilor. Și mai propice ar fi un munte curb, care ar obliga apa să se

întoarcă, liniştindu-i cursul. În orice caz, când în apropierea reşedinţei există un curs rapid de apă, ar trebui ca în aval să existe măcar un munte care să-i domolească mersul.

Iată cum numeşte feng shui diferitele feluri de apă:

Apa din faţă: cea care curge prin faţa unei case.

Iazul ceresc: un iaz sau un lac situat sus, în munţi.

Apa în arc de cerc: cea care se întoarce şi îmbrăţişează un teren prin partea din faţă.

Apa pentru vite: cea care curge pornind din faţa casei.

Apa care se adună la suprafaţă: un mic lac în faţa casei.

Apa săltăreaţă: cea care trece jucăuşă prin faţa casei.

Albia seacă: cea care adună apa de la ploaie.

Apa ce frânge inima cerului: cea care se îndreaptă cu viteză spre locul în cauză.

Apa care-ţi taie picioarele: cea care se îndreaptă lent spre locul de interes.

Apa lovind în coaste: cea curgând spre lateralele locului.

Apa lovind în zidurile cetăţii: cea care vine perpendicular pe flancurile clădirilor.

Apa care protejează spatele: a cărei albie pare că îmbrăţişează spatele zonei.

Apa zăgăzuită: cea care se îndepărtează de locul de interes, dar este stăvilită.

Apa străzii regale: care şerpuieşte mult în partea frontală a aşezării.

Apa ascunsă: care nu poate fi văzută din faţa aşezării, fiind ascunsă după un munte adorator.

Apa-injecţie: izvoarele de pe oricare laterală a locului.

Apa năvălitoare: care curge cu repeziciune spre un petic mic de pământ.

Apa atacatoare: cea care vine ameninţător spre oricare latură a unui teren.

Apa şampon: o cascadă în spatele unui loc.

Apa care sare din matcă: o cascadă în faţa unui loc.

Apa contopită: două râuri care se unesc în faţa unei bucăţi de pământ.

Apele dragon: două ape curgând paralel una faţă de alta, pe lateralele unei aşezări.

Apa vuindă: cea căzând în scobitura unei stânci, cu un puternic sunet profund.

Toate aceste denumiri metaforice sugerează foarte bine semnificaţiile lor geomantice. Apa care frânge inima cerului este una rea; ea va întrerupe descendenţa în trei generaţii, adică după trei generaţii nu se va mai naşte nici un băiat în acea familie. Apa lovind în zidurile cetăţii va duce la falimentul locuitorilor. Apa poate să aducă bunăstare şi cinstire, dar în aceeaşi măsură poate conduce la sărăcie şi dezastre.

Poate cea mai benefică apă este cea numită iazul ceresc,

deoarece în asemenea locuri trăiește un dragon autentic. Acestuia i se atribuie de cele mai multe ori nașterea unui viitor șef de stat. Se spune că strămoșii împăraților dinastiei Qing erau înmormântați pe înălțimile munților Tianshan, între două asemenea lacuri. Când am fost în provincia chineză Jiangxi, am văzut, ascunse în înaltul faimoșilor munți Lu, trei asemenea lacuri naturale de dimensiuni impresionante. Fenomenul nu aparține numai Chinei. În sudul statului Washington, de exemplu, există Spirit Lake din munții St. Helens. Lacul este o elipsă cu un diametru de o milă și cu celălalt de o milă și jumătate, dimensiuni apreciabile și rare pentru un lac ceresc. Poate că și aici se va naște un viitor șef de stat!

Apa nu trebuie să fie neapărat vizibilă. Ea poate fi aproape sau departe, la vedere sau ascunsă. Dacă dintr-o anume zonă nu se vede apă, aceasta nu înseamnă că ea nu există. Geomanții semidocți recomandă construcții numai în zonele în care apa se vede. Pentru ei numai aceste locații aduc noroc în viața oamenilor. Este evident vorba despre o cunoaștere superficială. Unii maeștrii feng shui sunt de părere că atât o locuință, cât și un loc de veci trebuie așezate în zone unde apa nu este vizibilă, deoarece astfel ea este numai purtătoare de noroc, energiile-i negative fiind absorbite de munții protectori, situați între ea și proprietate. Logica acestui raționament este următoarea: de vreme ce apa poate fi bună sau rea și cum nu este întotdeauna o sarcină ușoară să facem diferența, s-ar putea să fie mai înțelept să ne ascundem în spatele munților.

Când ridicăm o construcție pe malul mării, trebuie să fim deosebit de precauți, fiind aici vorba despre o apă năvalnică ce se îndreaptă spre locul care ne interesează. Clădirea va trebui să suporte zgomotul și izbiturile valurilor care se sparg de țărm, precum și uraganele și taifunurile. Peisajul oferit de o apă în imediata apropiere a casei este minunat, dar implică și o seamă de riscuri. De aceea nu se recomandă construirea unei locuințe mici și izolate chiar în fața unui front larg de

apă. Remediul în astfel de situații nu poate fi decât unul natural, și anume prezența munților care sunt bariere naturale în calea furiei apelor. În cazul în care nu aveți de ales și trebuie să construiți vizavi de un front mare de apă, măcar încercați să plasați clădirea cât mai sus, pe un deal sau un munte de coastă. Altfel s-ar putea să apară necazuri, casa putând fi frântă de ape.

Figura 7-1
Râu șerpuind, întotdeauna benefic și de dorit în apropierea unei așezări omenești

Apa numită albia seacă este un teren jos aflat în vecinătatea unuia înalt. Terenul înalt este asemuit unui deal, iar cel jos este comparat cu o apă. Acesta din urmă va aduna, la ploaie, și apele de pe zona înaltă. Această albie seacă trebuie să fie și ea unduitoare, pentru ca, la vremea ploilor, apa să nu curgă prea repede. Uscată sau nu, albia unei ape are același scop: să poarte energia ch'i a unui teren mai înalt.

Porțile terestre și porțile cerești

Un alt factor de interes este direcția din care vine și spre care se îndreaptă o apă. În feng shui, direcția din care vine apa (amonte) se numește „poarta cerească", iar cea spre care se îndreaptă (aval), „poarta terestră". Comparația este cât se

poate de firească, ţinuturile înalte fiind considerate cerul, iar zonele joase, pământul. Conform teoriilor feng shui, poarta cerească ar trebui să fie larg deschisă, pentru ca norocul şi bunăstarea să curgă permanent în vieţile oamenilor. Nu la fel stau lucrurile în cazul porţii terestre, care ar trebui să fie îngustă sau închisă, pentru a nu permite darurilor cereşti să se risipească. De aceea o apă din aval abia vizibilă este benefică. Şi tot din acelaşi motiv, în josul apei este bine să fie munţi sau dealuri care să acţioneze ca bariere în calea curgerii acesteia.

În aparenţă, nu putem face mare lucru pentru a schimba calitatea unei porţi cereşti sau terestre. Cel mai bine este să căutăm un teren care are deja o poartă cerească larg deschisă şi o poartă terestră îngustă sau închisă, sarcină deloc uşoară, deoarece necesită mult timp şi efort.

Pentru a arăta cât este de mare importanţa porţilor terestre, părinţii feng shui au dat nume munţilor din avalul râurilor, precum şi stâncilor mari aflate în mijlocul unui curs de apă. Munţii care se găsesc pe malul drept al unei ape se numesc „ţestoase", iar cei de pe stângul sunt „şerpi". Împreună, ţestoasele şi şerpii formează un baraj natural care blochează curgerea apei. Stâncile mari din mijlocul curentului sunt „stele respectabile" sau „foci plutitoare". Astfel de pietre întăresc forţa porţii terestre, încetinind şi mai mult cursul apei.

Dacă poarta cerească este îngustă, iar cea terestră larg deschisă, atunci rezidenţii nu vor avea mari speranţe de înavuţire. Banii li se vor scurge printre degete, asemenea apei. Chiar şi în cazul în care persoanele care vin aici sunt bogate, situaţia lor financiară se va deteriora dramatic. Este foarte probabil ca cea de-a treia generaţie să ajungă extrem de săracă.

Iată ce spune Li Mozai despre stăvilirea apei:

A controla înseamnă a opri. Aceasta este o abilitate geomantică, păstrată secretă timp de mai multe veacuri... Prin natura sa, apa curge. Dacă în calea ei există obstacole, atunci se va opri. Altfel îşi va continua năvalnică drumul, mii de mile. Dacă apa staţionează, aşa va face şi averea; dacă nu, şi bogăţia se va scurge la rândul ei. Cum am putea strânge averi dacă nu am controla cursul apei? O veche zicală ne învaţă: „Aşa cum curge apa şi cum zboară munţii, la fel dispar banii şi familiile se despart..."

Bineînţeles că sensul cuvântului „a controla" este multiplu. Cel mai bun teren este unul cu faţa spre o apă din apropiere, care este forţată să încetinească sau să se întoarcă din cursul ei. Apoi, pe locul doi ar fi o porţiune de pământ care are pe ambele laterale munţi ce par a ţine ca într-un cleşte un curs de apă. În al treilea rând ar fi terenurile în terase, de-a lungul unui râu şerpuitor. Dacă amintim aici locurile largi, deschise, dealurile-masă şi munţii (trecătorile) din aval, atunci semnificaţia lui „a controla" devine clară.

Iar în „Aventuri în geomanţie", Ye Jiusheng afirmă:

Găsirea unui loc bun pentru o viitoare construcţie nu este atât de dificilă dacă ştiţi să evaluaţi munţii din avalul cursului de apă... Înainte de a examina apele-dragoni, trebuie să verificaţi dacă există munţi în aval, în faţa dumneavoastră. Ar trebui să vă întrebaţi, înainte de a începe o construcţie, dacă munţii din josul apei sunt capabili să o controleze, să stăvilească torentul; dacă este aşa, copiii dumneavoastră vor avea bani să cumpere tot pământul arabil al ţării... Singurul lucru care îi poate feri de sărăcie pe descendenţii dumneavoastră este un munte în aval... Trebuie să existe munţi pe terenul descoperit (holul luminos) din vale, pentru a împiedica curgerea liberă a curentului... Studiind şi combinând aceste remarci, vă veţi da seama de uriaşa importanţă a controlării unui curs de apă.

Nu numai prezenţa munţilor pe malurile unei ape este esenţială în feng shui, ci şi felul în care curge apa. O apă care vine în linie dreaptă de la mare depărtare este nefavorabilă, chiar dacă din punct de vedere economic (comerţ, transport) este benefică. Feng shui ne aminteşte că nu există zone propice în apropierea unui astfel de curs de apă.

Locurile cu adevărat bune se situează de-a lungul sau în apropierea unei ape care susură încet și șerpuiește lin, parcă oprindu-se pentru o secundă în fața proprietăților. O apă molcomă aduce bogăție și noroc, în aceeași măsură în care un torent distruge averile și aduce cu sine sărăcie și neșansă. Dragonii veritabili nu pot fi întâlniți decât în locurile în care apa se întoarce și-și îngăduie câteva clipe de odihnă. Terenurile din apropierea lacurilor și porturilor sunt și ele bune, la fel cele în care apa este prezentă, chiar dacă nu o putem vedea.

Calitățile apei

Există mai mulți factori care determină calitatea apei. În ordinea importanței, aceștia sunt: sensul de curgere, viteza curentului, forma albiei, adâncimea apei, sunetul produs de aceasta.

O apă nu trebuie să curgă niciodată direct spre un loc pe care se află o casă (cum ar fi o insuliță în mijlocul unui râu). O apă nu trebuie să curgă nici paralel cu un lanț muntos, pentru că nu va putea să poarte și energia ch'i de pe malul străjuit de munte. Un curs bun de apă trebuie să vină dinspre o direcție propice și să curgă spre una nefavorabilă.

Care sunt direcțiile pozitive și care cele negative? Nu există o regulă generală sau un set de criterii în acest sens. Direcțiile pozitive și negative variază de la o persoană la alta, în funcție de sex și de data nașterii. De exemplu, pentru un bărbat născut în 1962, direcțiile favorabile sunt vestul, nord-vestul, nord-estul și sud-vestul, toate celelalte patru direcții fiind considerate nefaste. Însă pentru o femeie născută tot în 1962, direcțiile bune (sud, nord, est și sud-est) și rele (vest, nord-vest, nord-est și sud-vest) sunt exact invers ca pentru bărbat (vezi Capitolul 9).

Curgerea apei trebuie să fie lentă. Cu cât viteza apei este mai mică, cu atât mai bun este locul pentru oamenii de acolo, o astfel de apă aducându-le bogăție și noroc în viață. Feng shui compară metaforic viteza ideală a unei ape cu o tânără

fată care pleacă să se căsătorească foarte departe de casa părinților ei. Din dragoste pentru cei dragi, pe care nu știe dacă îi va mai vedea vreodată, ea se întoarce iar și iar, pentru o mereu ultimă privire cu care îmbrățișează locurile și oamenii. Curgerea apei care părăsește o localitate ar trebui să semene cu atitudinea plină de afecțiune a tinerei fete.

Este preferabil ca un curs de apă să nu fie drept, ci unduitor. Sălașele dragonilor se găsesc întotdeauna în concavitatea șerpuirilor, iar nu în partea lor convexă, lucru prea bine știut de maeștrii feng shui. De altfel, există o bază științifică solidă în sprijinul acestei practici. Hidromecanica modernă demonstrează că, în timp, datorită momentului de inerție al apei, uscatul din interiorul curbei se mărește din ce în ce mai mult, în timp ce, dintr-un motiv opus, terenul din exteriorul curbei va pierde din suprafață. Iată de ce este bine ca o construcție să fie poziționată în interiorul curbei unui râu sau fluviu, pentru că aici pământul se extinde, devenind mai stabil și oferind posibilități sporite de dezvoltare, lucru pe care orice persoană rezonabilă și-l dorește.

În ceea ce privește adâncimea, este preferabilă o apă adâncă, decât una scăzută, deoarece prima este mai liniștită și mai tăcută în curgerea ei. În general, majoritatea zonelor din apropierea apelor adânci sunt prospere, în vreme ce terenurile din vecinătatea apelor scăzute și repezi sunt, economic, subdezvoltate.

Referitor la sunetul apei, feng shui susține că cu cât acesta este mai domol și mai slab în intensitate, cu atât este mai prosperă zona din apropiere. Arta feng shui identifică patru zgomote nefaste: valurile care se sparg pe plajă, cascadele, apa lovindu-se de stânci și apa trecând printr-o rocă găurită. Aceasta nu înseamnă că tot cursul de apă sau toată marea este nefastă. Nu. Zonele nefavorabile sunt punctuale, ele aflându-se strict acolo unde este cauza zgomotului.

Pe țărmurile mărilor și oceanelor apa este într-o mișcare permanentă, valurile producând zgomote puternice, mai ales dacă malul este format din roci. În general, nu este indicată construirea unei case în imediata apropiere a unor cantități

uriașe de apă, cum sunt marea și oceanul, fie și numai pentru poluarea fonică, uneori foarte nocivă.

Nici cascadele nu sunt o companie de dorit. Cele mai nefavorabile sunt cele aflate în fața locuinței sau în imediata apropiere a locului de veci. Cu cât zgomotul pe care îl face este mai mare, cu atât mai nocivă este cascada. O cădere de apă al cărui sunet seamănă cu tunetul poate aduce mari nenorociri pentru locuitorii din apropierea ei.

Semnificația geomantică a sunetului scos de o apă care trece peste rocile și pietrele care-i stau în cale este aceeași ca a zgomotului valurilor care se sparg de țărm, deși este de preferat acestuia.

Ultima categorie sunt sunetele unei ape care curge printr-o spărtură în rocă, sunete ce trebuie analizate amănunțit și atent. Unele pot semăna cu râsetele oamenilor, altele cu plânsul acestora. Regula de bază ar fi următoarea: un sunet care seamănă cu râsul este mai bun decât cel al unor lamentări, iar acesta este de preferat celui care pare un plâns. Evident, liniștea este mai bună decât oricare dintre sunetele anterioare. Meng Hao spunea același lucru, folosind alte cuvinte, în „Versuri ale inimii de zăpadă": „O apă zgomotoasă transformă un pământ minunat într-un loc sărac pentru cei care vor să trăiască acolo".

Dacă există mai mult de două cursuri de apă, este preferabil ca acestea să se intersecteze și să se împletească între ele, decât să curgă în paralel.

Rezumând, putem spune că apa este primul element din sistemul chinezesc al celor cinci elemente. Ea este componenta cea mai dorită în evaluările feng shui. Apa nu este numai baza vieții, ci și infrastructura oricărei dezvoltări economice. Din punct de vedere feng shui, apa este sângele munților și averea pământului.

Capitolul 8

Vântul

Spre deosebire de apă, element benefic în general, feng shui consideră că vântul trebuie evitat aproape întotdeauna. Rațiunea de a fi a artei feng shui este găsirea, acumularea și conservarea energiei ch'i, iar vântul este forța care împrăștie întreaga energie pozitivă a unei zone.

Și totuși nu toate vânturile sunt nefaste. Natura și calitatea lor depind de direcția din care suflă. Pentru a înțelege mai bine efectele fiecărui vânt, în funcție de direcție, părinții feng shui au definit opt tipuri specifice, corespunzând celor opt direcții din I-Ching, adică celor opt trigrame: Li, K'un, Tui, Chien, K'an, Ken, Chen și Sun (vezi Figura 8-1).

Vântul puternic are un efect dezastruos asupra energiei ch'i a unei zone, afectându-i serios pe rezidenți. Un spațiu măturat de vânt din toate direcțiile este unul fără protecție, fiind considerat nefast, în afară de cazul în care este vorba despre o câmpie foarte întinsă. Se consideră că pământurile vaste de șes au suficientă energie ch'i pentru a putea ține piept forței vânturilor. În plus, pe câmpiile întinse există de obicei cursuri de apă care protejează energia ch'i.

La munte este însă întotdeauna necesar ca reședințele să fie apărate împotriva vânturilor. Pavăză pot fi dealurile și pădurile învecinate. În absența acestora, vântul ar bate cu putere, împrăștiind energia benefică ch'i și transformând locul într-unul neospitalier pentru viața și munca oamenilor.

În Figura 8-1 sunt prezentate cele opt tipuri de vânt și direcțiile specifice, precum și cele nouă palate. Cum vântul nu se forma niciodată în mijlocul unei case (ventilatoarele electrice sunt o excepție; și, evident, erau necunoscute înaintașilor feng shui), Palatul atracției, aflat în centru, va fi ignorat. Vom vorbi, așadar, numai despre celelalte opt palate.

În partea de sus, K'an din nord se află în legătură cu Palatul hibernării, care semnifică vânturile foarte aprige ale nordului. Palatul ceresc din sud, Li, reprezintă vânturile foarte blânde. Palatul depozit din est, Chen, simbolizează vânturile-copil, care sunt slabe adieri. Palatul fructelor, situat în vest, Tui, generează vânturi puternice. Palatul noului Luo, din nord-vest, dă naștere unui vânt de o forță deosebită, ce poate dărâma tot ce îi iese în cale, de aceea se numește vântul zdrobitor. Palatul rezervei, situat în nord-est, Ken, formează vânturi cumplite. Palatul Yin Luo, din sud-est, Sun, generează un vânt blând, în timp ce vântul insinuant vine din părțile sud-vestice, K'un, din zona Palatului misterios.

O observație feng shui amintește: cu cât un vânt este mai blând, cu atât este mai propice, influența sa asupra unei proprietăți fiind benefică. Părinții chinezi susțin că vânturile slabe și calde sunt vânturi bune, care nu distrug energia ch'i. Vânturile de evitat sunt cele reci și puternice, ele fiind întotdeauna nefaste. Conform acestor afirmații și privind Figura 8-1, deducem că există doar trei vânturi bune (vântul-copil din est; vântul blând din sud-est; vântul foarte blând din sud), restul fiind de nedorit, deci de ocolit.

Un loc propice pentru o așezare trebuie să fie străjuit de dealuri sau de clădiri înalte spre sud-vest, vest, nord-vest, nord și nord-est, înspre sud, sud-est și est putând fi deschis. Un astfel de relief ar arăta ca un semicerc cu deschiderea spre sud-est.

Această catalogare feng shui a vânturilor este deosebit de apropiată de cea pe care o poate face oricine din experiență și bun simț. Majoritatea oamenilor știu că vânturile din sud și din sud-est sunt blânde și plăcute, gonind dogoarea verii, pe când vânturile din nord și vest suflă în general iarna, transformând un anotimp rece într-unul de-a dreptul înghețat. Secole de-a rândul, experiența oamenilor a fost stocată de feng shui și folosită în evaluarea unui loc pe care urma să existe o casă sau o întreagă așezare. Chinezii bogați sau de viță nobilă își construiau reședințele cu fața spre sud sau sud-est, celelalte laturi fiind apărate în mod natural sau artificial.

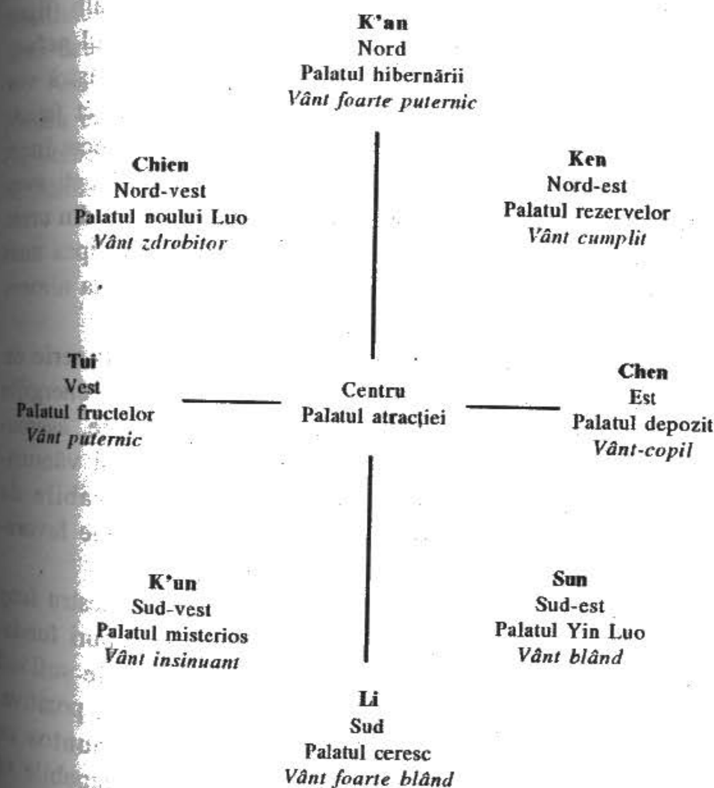

Figura 8-1
Cele opt vânturi

În limita posibilităților materiale și geografice, chinezii își construiesc întotdeauna casele cu fața spre sud.

Vânturile suflând din direcții diferite au diverse semnificații geomantice. Dacă vântul vă suflă puternic din spatele casei, zona nu este suficient protejată, ceea ce poate duce la pierderi financiare și chiar la o viață mai scurtă, dacă veți continua să trăiți în aceleași condiții. În situația în care vântul suflă tare din stânga, înseamnă că soția va muri înainte și că soțul va duce apoi un trai în singurătate. Rafalele de vânt venind din dreapta sugerează absența tigrului alb (lipsa unui deal protector în acea parte), rezultatul fiind unul nefast: ori nu veți avea copii, ori descendenții dumneavoastră vor eșua în viață. Dacă vânturi puternice vă lovesc direct fațada locuinței, consecințele sunt dintre cele mai rele: încet-încet puteți pierde toată averea, până la faliment, sau nu veți avea nici un urmaș direct. Conform tradiției chineze, acest din urmă lucru este considerat un ghinion uriaș, deoarece, în lipsa unui copil, locul de veci nu vă va fi îngrijit și nu va exista nimeni care să vă aducă ofrande după ce ați murit.

Pe lângă clasificarea după cele opt trigrame, o serie de maeștri feng shui ordonează vânturile în funcție de energiile yin și yang. Cu alte cuvinte, vânturile pot fi clasate, asemenea tuturor lucrurilor din univers, în vânturi-yin și vânturi-yang. Vânturile-yin sunt cele nefaste, responsabile de distrugerea energiei ch'i, iar vânturile-yang sunt cele favorabile oamenilor.

Ye Jiushen din dinastia Qing a fost primul maestru feng shui care a evidențiat diferența dintre cele două tipuri fundamentale de vânt. Conform teoriei lui Ye, vânturile suflând de-a lungul râurilor și oceanelor sunt vânturi-yang, pozitive, ca și cele din zonele în care există un lanț muntos ce traversează un curs de apă. Aceste vînturi sunt capabile să îndepărteze spiritele rele. Fără vânt, aerul ar stagna și ar deveni la fel de irespirabil ca și cel dintr-o casă lipsită de ferestre. Iată de ce este foarte important să facem distincție între

vânturile de natură yin (rele) și cele de natură yang (bune). Cu cât un loc are un ch'i mai puternic, cu atât un vânt-yin (rău) va aduce mai puține distrugeri în zona respectivă. Metaforic vorbind, ch'i-ul este, pentru un anume spațiu, ceea ce este sistemul imunitar pentru organismul uman. La fel ca un sistem imunitar puternic, ce conduce la temperare și vindecare rapidă a unei boli, o importantă rezervă energetică ch'i va diminua efectele negative ale vântului. Un vânt suflând tare asupra unui lanț muntos va produce pagube minime; dar rezultatul poate fi devastator dacă același vânt se abate asupra unui deal mic, lipsit de apărare.

Așa cum spuneam, vânturile sunt și bune, și rele. Dar pentru că cele nefaste pot aduce mari nenorociri, este bine ca, atunci când construim sau cumpărăm o casă sau o bucată de pământ, să cerem părerea avizată a unui mastru feng shui.

Capitolul 9

Direcțiile

În geomanție, direcțiile reprezintă un aspect la fel de important ca și geografia locurilor. Știm deja că direcția de curgere a unor ape sau a unor lanțuri importante de munți are un impact deosebit asupra atmosferei, agriculturii și vieții culturale a oamenilor din zonele respective. De exemplu, cetățenii aparținând aceleiași națiuni și trăind, să zicem, în zone despărțite de un șir de munți cu orientarea est-vest, vor prezenta diferențe dialectice, religioase, de tradiții etc.

S-a demonstrat că, din punct de vedere cultural, apele care curg pe direcția sud-nord au o mai mare importanță în reducerea diferențelor lingvistice și etnice la nivelul unei țări, decât cele care merg de la est la vest. Persoanele trăind la nord și la sud față de un lanț muntos au tendința de a dezvolta limbi și culturi diferite. Un râu care curge pe direcția sud-nord reprezintă însă un liant al schimburilor culturale, al comunicării și înțelegerii reciproce. Astfel se ajunge la o unificare politică și administrativă mai ușoară a țării. Marele Canal din China, care străbate distanța dintre Beijing (în nord) și Hanzhou (în sud), a fost construit de chinezi încă din secolul șase. Realizarea acestei lucrări a avut drept principal scop conducerea mai eficientă a țării.

Nu este de mirare că feng shui acordă o mare atenție direcției și orientării mormintelor și reședințelor. Pe lângă direcțiile de curgere ale unei ape sau ale unui lanț muntos, feng shui ia în considerare și deschiderea corectă a fațadelor

mormintelor și caselor, în concordanță cu karma proprietarului. Susținătorii Școlii Busolei afirmă că, dacă direcția unei clădiri nu este corectă, nici o apă sau munte, oricât de benefice, nu mai pot remedia situația.

Referitor la direcții, geomanția și geografia au dezvoltat puncte comune, dar și diferite. Astfel, geografia consideră direcțiile ca simple caracteristici ale spațiului. Feng shui susține că direcțiile conțin două dimensiuni, una temporală și una spațială. Geomanția folosește direcțiile pentru a echilibra, a armoniza interacțiunea dintre oameni și natură – ceea ce ține, în egală măsură, de timp și de spațiu. Așa cum am mai menționat, omul este pilonul central în trinitatea cer-om-pământ. Această trinitate s-a format și există în timp și spațiu. Într-o evaluare feng shui pentru o locuință, direcția spre care privește fața casei depinde de data nașterii proprietarului. Și aceasta este tot o chestiune de timp și spațiu.

Forma corectă a unei case și configurația interioară a acesteia depind tot de data nașterii proprietarului. De aceea, când o casă își schimbă stăpânul, are nevoie de modificări. O aceeași locuință poate fi fastă pentru o persoană și neprielnică pentru alta (vezi Capitolul 13, despre arta rezidențială feng shui).

În ceea ce privește feng shui-ul comercial, data pe care o vom lua în calcul pentru poziționarea unui magazin sau a unui birou este ziua de naștere a patronului. Acest lucru oferă o explicație parțială pentru gradul diferit de succes al unei aceleiași afaceri în funcție de proprietarii și managerii pe care îi are (vezi Capitolul 14, despre feng shui-ul comercial).

Pe lângă data nașterii, trebuie luate în calcul direcțiile de curgere ale apelor și munților din apropiere. Răspunsul obținut depinde de punctul de referință, adică de locul pe care se va construi o casă sau se va săpa un mormânt. De exemplu, dacă un munte din partea stângă a casei este curbat spre partea dreaptă a acesteia, atunci cursul de apă ar trebui să vină din dreapta spre stânga, ca și cum ar vrea să întâlnească muntele.

Un astfel de peisaj, în care muntele întâlnește apa (din direcții opuse) reprezintă un loc de întâlnire între energiile yin (stânga, apa) și yang (dreapta, muntele), situație deosebit de favorabilă conform feng shui. Pentru că direcția apelor sau a munților este foarte greu de schimbat, se va alege locul în funcție de acestea, ceea ce necesită foarte multă pricepere. De exemplu, dacă un râu curge dinspre o zonă, părând că o părăsește, locul ales trebuie să aibă în față, mai aproape sau mai departe, o culme muntoasă sau un deal (poarta terestră sau unul dintre cele patru animale) care să controleze apa.

Este bine să fim foarte precauți dacă în fața unei case sau a unui mormânt sunt doi munți. Lipsa de prevedere poate conduce la mari dezastre. Se spune că, într-o zi, maestrul Liao Jinjing (din vremea dinastiei Song) și discipolii săi au trecut prin ținutul Leping spre provincia Jiangxi. Pe când escaladau un munte uriaș, au găsit un petic de pământ deosebit de propice pentru un loc de veci. În fața acestuia se înălțau departe, unul lângă altul, doi munți semeți. Liao le-a spus ucenicilor săi că, indiferent cine va fi îngropat aici, va avea un urmaș care va deveni ginerele unui împărat. La auzul profeției, învățăceii au devenit foarte interesați să vândă aceste informații la un preț pe măsură. Câteva zile mai târziu, când Liao era plecat din oraș, un mare moșier din zonă, pe nume Yu, a decedat, familia interesându-se imediat de un loc de veci cât mai bun. Discipolii lui Liao s-au oferit să se ocupe ei de descoperirea unui astfel de loc și de înmormântarea lui Yu. Familia a plătit bucuroasă, chiar dacă prețul era foarte mare, deoarece învățăceii au spus că locul fusese ales chiar de Liao, cunoscut la vremea aceea ca unul dintre cei mai mari geomanți.

La întoarcerea lui Liao, discipolii i-au povestit mândri isprava lor. Maestrul a plecat în grabă pentru a inspecta mormântul lui Yu. Ajuns acolo, a constatat că fusese săpat în locul corect, dar, din nefericire, fusese orientat greșit, drept către muntele mai înalt dintre cei doi situați în fața zonei funerare. Elevii lui crezuseră că, prin amplasarea mormântului pe direcția muntelui mai impozant (unul din cei doi munți adoratori), aveau să aducă mai mult noroc familiei, uitând un principiu esențial feng shui (pe care maestrul îl amintise de nenumărate ori) care spunea că, într-o astfel de situație topografică, locuința (de viață sau de veci) trebuie orientată cu fața exact pe deschiderea dintre cei doi munți adoratori. Dar sicriul fiind deja în pământ și pentru că o nouă înmormântare ar fi fost încă și mai nefavorabilă, Liao nu a avut ce face decât să regrete alegerea făcută de elevii săi, reproșându-le neglijența. Drept aducere aminte, Liao a lăsat o lecție-poem, ce sună cam așa:

De un mormânt așezi cu fața spre un pisc,
În loc ca tu să-l pui spre spațiul larg deschis,
A-nvinui pământul ce l-a primit cum poți
De soarta ce-o avură ai mortului nepoți?
Prin ale lor neveste de nobil sânge fi-vor
Unii urmași ai celui ce-i în pământ acum.
Dar vai, din a ta vină, ei prea curând sfârși-vor,
În plin avânt al vieții, al lor prea puțin drum!

Liao a vrut să sublinieze prin poemul său viitorul sumbru ce-l așteaptă pe urmașul care va ajunge ginere de împărat. Timpul a trecut și, după două generații, unul dintre nepoții lui Yu a ajuns ginerele împăratului. În urma acestui noroc neașteptat, tânărului parcă i s-au sucit mințile. A devenit atât de arogant, încât nu de puține ori a jignit înalți oficiali ai imperiului. Mai mult, a comis și o seamă de mari nelegiuiri, ajungând până la crimă. Înalții demnitari s-au plâns împăratului, iar acesta, de teama opiniei publice și din considerație pentru justiția socială, și-a condamnat la moarte propriul ginere.

Lecția despre importanța geomantică a orientării unui loc (de casă ori de veci) a fost luată foarte în serios de bunicul lui Mao, pe vremea când și-a construit locuința din provincia Hunan, în care Mao și-a petrecut primii optsprezece ani de

viață. Familia lui Mao a fost răsplătită pe deplin, datorită cunoștințelor despre feng shui (vezi Anexa 3, studiul de caz 1).

O altă povestire cu semnificații la fel de adânci se leagă tot de marele maestru feng shui Liao Jinjing. Acesta a fost rugat să găsească un loc de veci pentru un om bogat, pe nume Liu, din provincia Jiangxi. După ce a ales locul și a stabilit punctul cardinal potrivit, Liao a spus familiei că mormântul trebuie astfel săpat încât să privească pieziș spre „un munte al generalilor", aflat departe, în fața locului funerar. După plecarea lui Liao, membrii familiei au discutat puțin și, negăsind ideea maestrului pe placul lor, s-au hotărât să orienteze mormântul direct spre munte. Auzind vestea, maestrul le-a spus ucenicilor săi: „Le-am indicat o direcție ce le-ar fi adus în familie persoane nobile; dar ei au acționat după bunul plac și, prin acest act necugetat, vor avea parte de răzvrătiți și de instigatori".

Conform predicției lui Liao, trei nepoți din descendența lui Liu au fost instigatori, și anume frații Liu. Aceștia au servit sub arme, devenind generali de frunte ai lui Chen Youliang în lupta acestuia pentru tronul imperiului. Rivalul cel mai puternic al lui Chen era Zhu Yuanzhang, fondatorul dinastiei Ming. Zhu l-a zdrobit pe Chen, iar soarta fraților generali Liu a fost pecetluită: ei au fost executați. În contextul Chinei feudale, situația era una normală: învingătorii erau eroi, iar învinșii răzvrătiți. Iată cât de importantă poate fi orientarea unui loc.

Dar teoria direcțiilor nu este egal acceptată de practicanții feng shui. Adepții Școlii Formei consideră ca importantă alegerea unui loc armonios echilibrat din punct de vedere al elementelor, teoria direcțiilor fiind privită cel mult ca o completare nu neapărat necesară, care uneori poate fi chiar o piedică în estetica locului ales. Adepții acestei școli mai susțin și că, acolo unde există un dragon adevărat (munți încărcați cu energia vitală ch'i), sunt și locuri favorabile, la care este păcat să se renunțe, deoarece calitatea locului primează în fața direcției. Conform Școlii Formei, este suficient să se descopere dragonii veritabili și sălașele acestora.

De exemplu, să spunem că doi munți stau față în față, unul fiind spre nord, celălalt spre sud. Muntele de la nord este magnific, iar cel de la sud, de-a dreptul urât. În acest caz, ar trebui ca locuința (sau mormântul) să fie orientată spre nord, chiar dacă sudul este o direcție mai bună, nefiind expusă vânturilor aprige. Această situație este numită de Școala Formei „călărind dragonul în sens invers". Astfel, vom utiliza munții magnifici din nord drept scut împotriva vânturilor aprige, îndepărtând efectele negative ale acestora.

Pentru orientarea spre sud există însă argumente puternice. Conform tradiției chineze, o direcționare sudică este una regală. Toate palatele din China au fost construite cu fața spre sud. La fel, aproape toate clădirile importante, casele și mormintele oamenilor bogați. Rădăcinile adânci ale acestei credințe se regăsesc și într-o foarte veche zicală: „De sudul îl privești, împărat te numești". Și tot importanța geomantică a sudului reiese și din următorul fapt: la moartea tragică a lui Dai Li, unul dintre cei mai îndrăgiți generali ai lui Chiang Kai-shek, acesta din urmă s-a ocupat personal de locul de veci al lui Dai, insistând să fie așezat pe direcția nord-sud, cu fața spre sud.

Dar sudul nu este singura direcție favorabilă. De vreme ce oamenii au date de naștere diferite și, în consecință, diverse karma, este normal ca acestea să se potrivească unor locuri și unor direcții variate. Fiecare clădire trebuie analizată individual, în funcție de data nașterii proprietarului. În Statele Unite (ca în mai toate țările, de altfel), există reguli stricte ale dezvoltării urbane, reglementate prin lege. De aceea, chiar dacă ar fi posibil și de dorit, din punct de vedere geografic și feng shui, ca o construcție să aibă fațada spre sud, s-ar putea ca acest lucru să nu fie realizabil din cauza interdicțiilor legale. În astfel de cazuri, cunoștințele geomantice pot oferi un spațiu de manevră, propunând mai multe soluționări ale problemei, care satisfac atât arta feng shui, cât și legea.

Există două sisteme feng shui pentru determinarea expunerii favorabile a unei locuințe: sistemul pa-kua și sistemul celor opt caractere ale nașterii.

Sistemul pa-kua

A fost extras din cele opt trigrame I-Ching și se bazează strict pe sexul proprietarului de drept al clădirii și pe anul său de naștere. Este bine de știut că sistemul pa-kua folosește calendarul lunar, nu pe cel solar. În calendarul chinezesc tradițional, anul lunar începe pe 4 februarie și se încheie pe 3 februarie. De exemplu, dacă v-ați născut pe 3 februarie 1999, înseamnă, conform calendarului chinezesc tradițional, că sunteți născut în anul 1998.

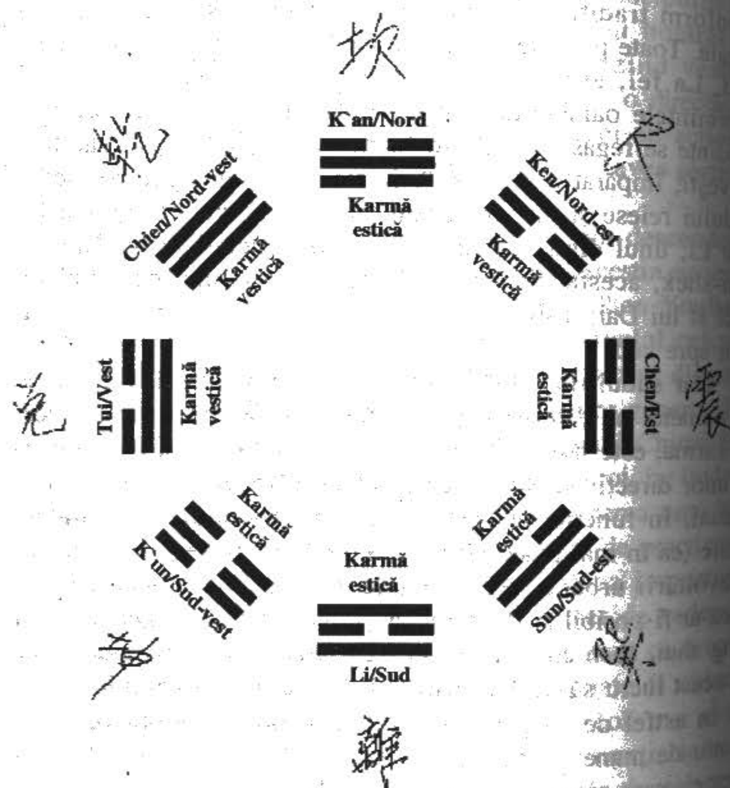

Figura 9-1

Cele opt trigrame, împreună cu direcțiile și karmele corespunzătoare

În sistemul pa-kua, un plan este împărțit în opt direcții sau locații, fiecare ocupând patruzeci și cinci de grade, așa cum se vede în Figura 9-1.

Aceste opt direcții sunt grupate în două categorii: cele patru karma de est și cele patru karma de vest.

- **Cele patru karma de est sunt:** est (Chen), nord (K'an), sud-est (Sun) și sud (Li).
- **Cele patru karma de vest sunt**: vest (Tui), nord-vest (Chien), sud vest (K'un) și nord-est (Ken).

În funcție de sex și de data nașterii, toți oamenii se încadrează într-una din aceste două grupe. Direcțiile favorabile pentru cei născuți în categoria celor patru karma de est sunt estul, nordul, sud-estul și sudul, celelalte patru fiind nefaste, pe când cele prielnice pentru cei aparținând grupei celor patru karma de vest sunt vestul, nord-vestul, sud-vestul și nord-estul, nefavorabile fiind celelalte patru. Așadar, fiecare om are patru direcții favorabile, dintre care poate alege, și patru direcții nefaste.

Pentru a descoperi în care grup vă încadrați și ce direcții vă sunt favorabile, consultați Tabelul 9-1. Găsiți-vă anul de naștere în coloana care corespunde sexului dumneavoastră. Nu uitați că bărbații și femeile nu au neapărat aceeași karma, chiar dacă s-au născut în același an. De exemplu, un bărbat născut în anul lunar 1950 are karma K'un (din grupa celor de vest), a cărei orientare este sud-vestul, pe când o femeie născută tot 1950 are karma K'an (din grupa celor de est), direcția fiind nordul.

Intervalul de timp pe aceeași coloană este de nouă ani. Bazându-ne pe acest lucru, iată două formule simple cu ajutorul cărora putem afla imediat corespondența dintre data nașterii unei persoane și karma sa geomantică.

Formula pentru bărbați este:

(2000 - anul de naștere) : 9 = x, rest y.

Formula pentru femei este:

(anul nașterii - 1904) : 9 = x, rest y.

Ceea ce interesează întotdeauna este restul.

Exemplu pentru un bărbat născut în anul lunar 1962:

(2000 - 1962) : 9 = 38 : 9 = 4 rest 2.

Exemplu pentru o femeie născută în același an lunar 1962:

(1962 - 1904) : 9 = 58 : 9 = 6 rest 4.

Pentru ambele sexe, restul semnifică o karma și o direcție principală, astfel:

Pentru rest 1, persoana aparține karmei **K'an (nord)**.

Pentru rest 2, persoana aparține karmei **K'un (sud-vest)**.

Pentru rest 3, persoana aparține karmei **Chen (est)**.

Pentru rest 4, persoana aparține karmei **Sun (sud-est)**.

Pentru rest 5, persoana aparține:

– karmei **K'un (sud-vest)**, dacă este bărbat;

– karmei **Ken (nord-est)**, dacă este femeie.

Pentru rest 6, persoana aparține karmei **Chien (nord-vest)**.

Pentru rest 7, persoana aparține karmei **Tui (vest)**.

Pentru rest 8, persoana aparține karmei **Ken (nord-est)**.

Pentru rest 0, persoana aparține karmei **Li (sud)**.

Tabelul 9-1

Lista grupurilor karma și corespondența lor cu datele de naștere

Chien		K'un	
Bărbat	**Femeie**	**Bărbat**	**Femeie**
1904	1901	1905, 1908	1906
1913	1910	1914, 1917	1915
1922	1919	1928, 1926	1924
1931	1928	1932, 1935	1933
1940	1937	1941, 1944	1942
1949	1946	1950, 1953	1951
1958	1955	1959, 1962	1960
1967	1964	1968, 1971	1969
1976	1973	1977, 1980	1978
1985	1982	1986, 1989	1987
1994	1991	1995, 1998	1996

Chen		Tui	
Bărbat	**Femeie**	**Bărbat**	**Femeie**
1907	1907	1903	1902
1916	1916	1912	1911
1925	1925	1921	1920
1934	1934	1930	1929
1943	1943	1939	1938
1952	1952	1948	1947
1961	1961	1957	1956
1970	1970	1966	1965
1979	1979	1975	1974
1988	1988	1984	1983
1997	1997	1993	1992

K'an		Ken	
Bărbat	**Femeie**	**Bărbat**	**Femeie**
1900, 1909	1905	1902	1909, 1912
1918	1914	1911	1918, 1921
1927	1923	1920	1927, 1930
1936	1932	1929	1936, 1939
1945	1941	1938	1945, 1948
1954	1950	1947	1954, 1957
1963	1959	1956	1963, 1966
1972	1968	1965	1972, 1975
1981	1977	1974	1981, 1984
1990	1986	1983	1990, 1993
1999	1995	1992	1999

Li		Sun	
Bărbat	**Femeie**	**Bărbat**	**Femeie**
1901	1904	1906	1908
1910	1913	1915	1917
1919	1922	1924	1926
1928	1931	1933	1935
1937	1940	1942	1944
1946	1949	1951	1953
1955	1958	1960	1962
1964	1967	1969	1971
1973	1976	1978	1980
1982	1985	1987	1989
1991	1994	1996	1998

Întorcându-ne la exemplele noastre, bărbatul și femeia născuți în 1962, putem afirma următoarele: pentru bărbat se obține restul 2, deci are karma K'un, aparținând grupului celor patru karma de vest. Direcția cea mai favorabilă îi este sud-vestul, dar tot bune sunt și vestul, nord-vestul și nord-estul. Pentru femeie restul este 4, deci are karma Sun, aparținând grupului celor patru karma de est. Direcția cea mai propice îi este sud-estul, favorabile fiindu-i și estul, nordul și sudul.

Informațiile oferite de relația dintre data nașterii și direcție sunt foarte importante în configurarea geomantică a casei, inclusiv amplasarea ușilor și aranjarea camerelor. Prin adăugarea unei zone centrale celor opt deja cunoscute, orice casă va fi evaluată conform acestor nouă locații. Ca principiu general feng shui, locațiile benefice trebuie ocupate de încăperile care necesită energie pozitivă, iar cele neprielnice se vor folosi pentru spațiile care nu au neapărată nevoie de ch'i pozitiv. Părinții feng shui menționează că din prima categorie fac parte dormitoarele, bucătăria, camera de zi, sufrageria și biroul, iar din a doua, baia, toaleta și spălătoria (vezi Capitolul 13).

Cele opt caractere ale nașterii

Un alt sistem utilizat de geomanții chinezi este determinarea direcțiilor favorabile în funcție de cele opt caractere ale nașterii. Sistemul în sine este o artă deosebit de complexă, fiind una dintre cele mai răspândite metode divinatorii în societatea chineză. Acest sistem este foarte complicat, deoarece se iau în calcul ora, ziua, luna și anul nașterii, fiecare având drept simbol două caractere chinezești. Fiecare caracter este corelat cu unul din cele cinci elemente (apă, foc, lemn, metal și pământ). Este evident deci că un element poate fi reprezentat de mai multe caractere. În cazuri limită, toate cele opt caractere pot reprezenta unul și același element. Odată stabilit

momentul exact al nașterii, un maestru iscusit poate afla care dintre cele cinci este elementul principal pentru un anume individ. Acest element este cunoscut drept „spiritul folositor“ sau „spiritul cel bun“, fiind cel de care depinde cel mai mult soarta persoanei respective. Și pentru că fiecare dintre cele cinci elemente corespunde unei direcții anume, se poate determina și care este cea mai bună direcție.

În practică, un divinator chinez trebuie să evalueze toate cele opt caractere, luând în considerare, pe lângă anotimpul nașterii, natura fiecărui element în parte, precum și relația dintre ele. Abia după aceea maestrul va putea să spună clientului cu precizie care este spiritul lui bun. În general, spiritul folositor pentru un om născut iarna este focul, căldura acestuia fiind deosebit de prețioasă când este frig. Prin analogie, spiritul bun al unei persoane născute vara va fi apa, element absolut necesar pe vreme de arșiță.

Odată ce s-a determinat spiritul (elementul) folositor, se pot afla direcțiile (locațiile) favorabile persoanei respective.

Apa corespunde nordului.

Focul corespunde sudului.

Lemnul corespunde estului.

Metalul corespunde vestului.

Pământul corespunde centrului.

De exemplu, dacă o persoană are ca spirit bun focul, direcția cea mai favorabilă este sudul, deci casa acesteia ar trebui să fie poziționată cu fața la sud. Dacă pentru un individ spiritul folositor este apa, direcția propice este nordul, orientare pe care ar trebui să o aibă și fațada locuinței acestuia.

Capitolul 10

Holul luminos

Holul luminos este spațiul din fața unei reședințe sau a unui loc de veci. El reprezintă un punct important în ansamblul configurației feng shui. La origine, holul luminos se referea la spațiul liber din fața palatului. Această zonă, foarte largă și deosebit de luminoasă, era folosită de împărat pentru primirea guvernatorilor provinciilor și a oaspeților de seamă, ea putând cuprinde ușor sute de oameni.

Spațiul larg și luminozitatea sunt, în feng shui, două cerințe de importanță majoră pentru partea din față a oricărei reședințe, și de aceea sintagma „holul luminos" a fost păstrată. Analogia poate merge mai departe: așa cum la curtea imperială cei adunați în holul luminos aduceau omagii suveranului, tot așa munții și apele din fața unei proprietăți par a-și arăta respectul pentru bucata de pământ spre care privesc.

Holurile luminoase se împart în două categorii: interioare și exterioare. Cele interioare se referă la porțiunea din imediata apropiere a locului (curtea din față), cea dintre reședință și dealurile-masă din apropiere. Cele exterioare acoperă spațiul dintre dealurile-masă și munții adoratori din fața casei.

Ideal este ca reședințele sau mormintele să aibă atât un hol interior, cât și unul exterior. Pentru ca holul interior să fie benefic, el nu trebuie să fie nici prea îngust, nici prea larg, ci potrivit cu dimensiunile casei și să înconjoare locul, astfel încât energia ch'i să fie la adăpost de vânt. Dacă zona este

prea largă, atunci ea este expusă vânturilor, iar ch'i-ul va fi împrăștiat cu ușurință. Un spațiu prea strâmt nu este de preferat, deoarece acesta ar limita perspectivele de viitor ale rezidenților.

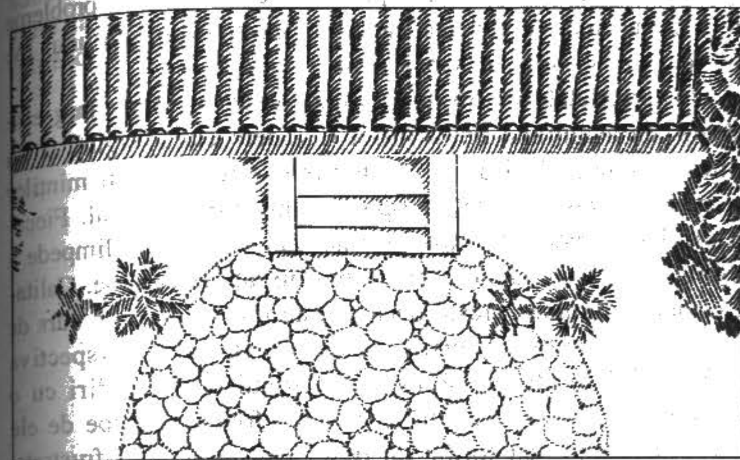

Figura 10-1
Exemplu de hol luminos al unei mici reședințe

Dimensiunile holului luminos trebuie să fie armonioase, proporționale cu mărimea și cu scopul clădirii. Un palat, o clădire comercială au nevoie de un hol luminos interior mai larg decât o reședință obișnuită. În general, acesta nu trebuie să depășească de trei ori mărimea construcției și nici să fie mai mic decât de două ori dimensiunile ei.

În ceea ce privește holul exterior, el trebuie să fie larg, deschis și foarte frumos pentru toate tipurile de clădiri. Principiul feng shui conform căruia o proprietate trebuie să fie bine protejată de furia vânturilor nu înseamnă că spațiul din jurul ei va fi îngust. O proprietate excelent situată are în spate protecția oferită de țestoasa neagră, iar lateralele sunt străjuite (îmbrățișate) de dragonul verde și de tigrul alb. Proprietatea nu trebuie să se afle față în față cu phoenixul roșu, deoarece

ea are nevoie de o porțiune deschisă în zona frontală. Dacă această deschidere nu există, ch'i-ul pozitiv (yang) se va opri din curgere și se va transforma în ch'i negativ (yin). Lipsa spațiului liber din fața casei poate duce la faliment, probleme de sănătate, moarte violentă, iar lipsa acestuia din fața unui loc de veci va însemna neșansă pentru urmași.

O proprietate cu un hol luminos exterior foarte larg este ideală, ea asigurând rezidenților o vedere clară, sigură și un viitor strălucit. Căci acest hol luminos este simbolul minților deschise, al progresului, al oportunităților de tot felul. Fiecare om își dorește un viitor cât mai bun, o imagine limpede a drumului ce îl așteaptă și multe posibilități de acțiune. Calitatea holului luminos crește dacă el este traversat de un curs de apă. Teoria poate fi verificată cu ușurință din perspectiva psihologiei moderne. Persoanele locuind în clădiri cu o panoramă limitată sau nulă (deoarece foarte aproape de ele sunt construcții sau forme de relief înalte) se simt frustrate, lipsite de perspectivă.

Un hol luminos foarte mare nu este neapărat și cel mai bun. Dimensiunile sale trebuie să fie direct proporționale cu mărimea terenului: cu cât acesta este mai întins, cu atât și holul va fi mai larg. Ca în tot ceea ce înseamnă feng shui, echilibrul trebuie mereu păstrat, acesta conducând la armonie care, la rându-i, naște frumusețea.

Un hol luminos de aproximativ un metru pătrat este considerat suficient pentru un mormânt obișnuit. Pentru o casă de mărime medie, acesta trebuie să fie cam de șaizeci de metri pătrați. Pentru un supermarket, holul luminos trebuie să acopere cam 1.000 de metri pătrați, iar pentru un palat, vreo 2.000 de metri pătrați.

Calitatea oricărui hol luminos poate fi îmbunătățită printr-un design artistic, absolut necesar în cazul clădirilor rezidențiale și comerciale din zonele urbane, unde vizibilitatea este mult redusă din cauza densității construcțiilor. O grădină oricât de puțin întinsă, un simplu strat de flori, câțiva copaci,

un mic lac artificial, o arteziană sunt întotdeauna binevenite. Toate acestea atrag energia cerească ch'i în interiorul clădirii, mărindu-i confortul, îmbunătățindu-i mediul de lucru și aducând noroc persoanelor de acolo. Priveliștile frumoase ajută la micșorarea stresului, întăresc spiritul și sănătatea, sporesc eficiența.

Capitolul 11

Identificarea sălașelor dragonului

Adevărata pactică feng shui are trei faze. Prima, descoperirea unui teren favorabil. A doua, găsirea celei mai bune expuneri frontale sau a orientării optime a clădirii și alegerea culorii potrivite. Cea de-a treia fază este reprezentată de construirea propriu-zisă a clădirii. Ea trebuie înălțată conform principiilor geomantice, ținând seama de forma și aspectul pe care trebuie să le aibă clădirea, unde trebuie să fie amplasate ușile, dormitoarele, bucătăria, sufrageria și așa mai departe. Pentru o clădire comercială sau un sediu de firmă, problemele majore sunt localizarea biroului directorului executiv și plasarea departamentelor, de exemplu contabilitatea și marketingul. Prima faza poate fi considerată configurarea exterioară, iar ultima, amenajarea interioară.

Cea mai dificilă etapă, și care implică imaginație și simț artistic, este descoperirea unui loc favorabil. Acesta poartă numele de sălaș al dragonului, iar metoda utilizată (identificarea sălașelor dragonilor) presupune o tehnică foarte complexă și dificilă, care este primul pas spre țelul pe care și-l propune feng shui. Aproape întotdeauna, această căutare cere mult timp și efort. Adesea, geomantul este nevoit să escaladeze munți, să traverseze râuri furioase și să petreacă zile întregi sub cerul liber, cum se întâmpla în China antică.

Identificarea sălașelor este primul pas deoarece înaintea oricărei construcții (sau poate doar a unei grădini) trebuie să

existe terenul. De aceea, orice lucrare despre feng shui, apărută în America sau altundeva în lume, acordă un spațiu generos găsirii locurilor propice. Există și cărți care tratează numai acest aspect al artei feng shui. Și este firesc să fie așa, scopul primordial al geomanției fiind aflarea rezervelor importante de energie ch'i.

Pentru a se ajunge la descoperirea sălașelor autentice ale dragonului, se începe cu un studiu aprofundat al mediului înconjurător, ceea ce implică un efort susținut, mental și fizic. Cu cât veți studia mai în profunzime arta feng shui, cu atât mai mult veți înțelege cât de greu sunt de găsit locurile cu adevărat benefice. Ele sunt destul de rare în natură (de altfel, numai natura le creează), acesta fiind și motivul pentru care, în China, practica feng shui are o dimensiune politică.

Geomanții trebuie să-și utilizeze cunoștințele în domeniu și puterea imaginației pentru a desluși semnificațiile unui spațiu, acordând o atenție deosebită munților și apelor, căutând indiciile existenței energiei pozitive ch'i și asigurându-se că nu există forma de energie ch'i negativă, cunoscută sub numele de shar. Dacă shar-ul există, maestrul feng shui trebuie să găsească și să aplice remediile necesare. Întregul proces este asemuit uneori cu căutarea pepenilor printre vrejuri. Rolul vrejurilor este jucat de munți și ape, iar pepenii sunt sălașele dragonilor sau locurile favorabile. Găsirea unui astfel de teren se aseamănă întrucâtva și cu acupunctura, știință în care acupunctorul caută și descoperă nodurile energetice cele mai importante ale trupului omenesc.

Aflarea unui loc favorabil pentru o construcție (casă, firmă, mormânt), din punct de vedere geomantic, este un proces diferit și mult mai complex decât cel de pe piața obișnuită a bunurilor imobiliare, unde se pune accentul pe calitatea reședinței în funcție de dimensiuni, vecinătăți, distanța față de centrele comerciale și educaționale, accesul la mijloacele de transport în comun, panorama oferită etc. În feng shui, terenul este analizat din perspectiva apropierii de

lanțurile muntoase, a formei acestora, a vegetației, a semnificației dealurilor și munților din zonă, a direcțiilor de curgere a apelor, a calității solului, a compatibilității dintre data nașterii viitorului proprietar și karma pământului.

O bucată de pământ și împrejurimile sale se influențează reciproc. Un același curs de apă are trăsături diferite în funcție de locurile străbătute: unele porțiuni pot fi molcome, liniștite și unduitoare, iar altele, tumultoase, rapide și lipsite de meandre, semnificațiile geomantice fiind și ele diverse. Despre munți se poate spune același lucru: ei pot avea forme diferite, în funcție de locul din care-i privim. De sub un anumit unghi, un munte poate părea semeț și frumos, iar dintr-un alt unghi, mic și neinteresant.

Distanțele dintre diferitele puncte de interes joacă și ele un rol esențial. Un munte propice, o apă favorabilă vor aduce mai mult bine în viața oamenilor care trăiesc în apropierea lor. Elementele purtătoare de energie negativă își vor revărsa furia cu mai multă forță asupra celor care viețuiesc în vecinătate și vor fi abia simțite sau deloc percepute de persoanele care locuiesc la mare distanță de ele.

Pentru a descoperi locurile propice, arta feng shui recurge la gândirea imaginativă și la raționamentul metafizic, bunul simț obișnuit nefiind de mare ajutor. Acesta ne poate cel mult spune ce este frumos sau urât, mic sau mare, înalt sau scund. Asemenea aprecieri sunt mai mult decât insuficiente în geomanție. Un maestru feng shui însă poate discerne între munții benefici și malefici, între apele faste și nefaste, între sălașele autentice sau false ale dragonilor. Criteriul cel mai bun în verificarea unui viitor bun geomant este puterea de imaginație a acestuia: cu cât ea este mai mare, cu atât cresc șansele să ajungă un maestru feng shui, dacă domeniul îl interesează și dacă studiază cu seriozitate. Din acest punct de vedere, există o mare asemănare între marii poeți și marii geomanți.

Un exemplu relevant pentru gândirea imaginativă a marilor maeștri feng shui este chiar folosirea dragonului ca simbol. De secole, entuziasmul chinezilor pentru dragoni este același, deoarece acest animal reprezintă, în tradiția asiatică, multe lucruri pe care oamenii și le doresc în viață: putere, forță, autoritate, bogăție, siguranță, capacitate de adaptare. Dar imaginea dragonului nu este folosită numai din acest motiv. Lanțurile muntoase chiar seamănă cu dragonii: ele sunt lungi, întinse, flexibile, pline de suișuri și coborâșuri.

Imagistica feng shui cuprinde și alte animale: boul, tigrul, leul, câinele, lupul, ursul, căprioara, vulturul, calul, țestoasa, phoenixul, gorila, maimuța, cocorul, șobolanul, șarpele și cocoșul. Un munte în formă de tigru, care se află în fața casei, va aduce bani și noroc în familie. În cultura chineză, tigrul este un simbol pozitiv, capabil să îndepărteze spiritele rele și să protejeze proprietatea de furturi și ghinion.

Feng shui este un produs al culturii tradiționale chinezești, la fel și imaginile pe care le folosește. Și tocmai de aceea, contextul în care este plasată o imagine este foarte important. De exemplu, dragonul are înțelesuri diferite în funcție de prejudecățile geomantului sau de școala căreia îi aparține.

Animalele nu sunt singurele imagini folosite de feng shui. Oamenii în diferite ipostaze și obiectele neînsuflețite sunt, la rândul lor, implicate în descifrarea înțelesurilor geomantice ale formelor de relief. În literatura clasică feng shui apar în mod repetat floarea de lotus, trandafirul, tobele, bărcile, creionul, tocul, coșul, steagul, generalii, soldații, cărturarii, femeile, dansatorii etc. În funcție de forța imaginativă individuală, relieful este asemuit cu diverse obiecte, însuflețite sau nu. În feng shui, puterea imaginației poate fi oricât de mare, nelimitată. „Munții-generali“ se numesc așa pentru că seamănă cu generalii. Alții seamănă cu creioane, mese, săbii, cuțite, coșuri, mingii, stâlpi... și de aceea poartă aceste nume. Dintr-o altă perspectivă, un lanț muntos este asemănat cu un vrej de pepene: piscurile înalte sunt rădăcinile, dealurile sunt ramurile vrejurilor, terenurile plate și deschise dintre dealuri sunt frunzele, iar localitățile sunt pepenii.

Cultura chineză și feng shui socotesc următoarele imagini drept simboluri benefice: dragonul, phoenixul, tigrul, leul, elefantul, ursul, vulturul, tobele, pătratul, dreptunghiul, cercul, masa și creionul. Imaginile nefaste sunt: câinele, lupul, boul, șarpele, triunghiul, maimuța, șobolanul și mistrețul. Ceea ce contează cu adevărat este bogata simbolistică din spatele acestora. De exemplu, dragonul reprezintă putere, noblețe, forță, bogăție, fiind legat de bunăstare și de statutul social. La polul opus se află șobolanul, hoț și șovăielnic, și șarpele, crud și plin de vicii.

În feng shui, așa cum am mai afirmat, intuiția și imaginația sunt la loc de cinste. Acest mod de gândire nu este nici deplasat, nici deliberat contrafăcut. El dă naștere unui sistem al criteriilor de evidențiere a sensurilor geomantice ale reliefului. Este important să nu uităm că imaginile, oricât de însuflețite ar părea, nu sunt decât simple unelte cu ajutorul cărora maeștrii feng shui descifrează semnificațiile geomantice conținute în relieful analizat.

Identificarea pas cu pas

Pentru ușurarea descoperirii sălașelor dragonului, iată în continuare o serie de pași ce trebuie urmați și întrebările implicate în acest demers. Împreună, aceștia alcătuiesc un fel de hartă în căutarea sălașelor autentice ale dragonului.

- Urmăriți lanțurile muntoase sau dragonii.
- Examinați dealurile învecinate.
- Analizați apele din împrejurimi.
- Indicați sălașele dragonului sau locurile benefice.

Aceste etape ridică o serie de întrebări la care trebuie să se răspundă înainte de a afirma dacă s-a găsit sau nu un autentic sălaș al dragonului:

- Sunt munții din zonă neîntrerupți și magnifici?
- În ce loc al regiunii se sfârșește lanțul muntos?
- Munții au forme bune și aspect frumos?

- Există în zonă cursuri de apă sau lacuri?
- De unde vine apa și încotro se îndreaptă?
- Există ape care se intersectează sau se unesc? Și dacă da, unde?
- Apele traversează munții? Dacă da, în ce fel?
- Cursul apei este drept sau șerpuit, rapid sau lent?
- Cursul apei este controlat sau blocat undeva?
- De ce calitate este țestoasa neagră din spatele locului?
- Este zona protejată sau îmbrățișată din ambele părți de munți sau dealuri?
- Care este calitatea, înălțimea, forma și aspectul acestor munți laterali?
- Holul luminos există?
- Este terenul în pantă, dinspre spate spre față?

Maeștrii feng shui spun că, în special pentru a răspunde la primele trei întrebări, evaluarea de la o altitudine mai mare este mai ușoară. De acolo se poate cuprinde cu privirea un întreg ținut și tot de acolo relieful se poate analiza din diferite unghiuri. Pentru că imaginea aceluiași loc diferă în funcție de momentul zilei, s-a ajuns la concluzia că cea mai bună perioadă de examinare este dimineața târziu, când soarele este deja sus pe cer, dar forța și strălucirea razelor sale nu sunt foarte puternice, ceea ce permite cercetătorului să aibă cea mai obiectivă panoramă.

Elemente care trădează prezența sălașelor dragonului

De obicei, situațiile de mai jos indică existența unor sălașe adevărate:

- Topografia generală este plată sau ușor înclinată înainte.
- În fața terenului se află un munte adorator și un munte-masă.
- Pe lateralele locului se află un dragon verde și un tigru alb care străjuiesc zona, părând a se îmbrățișa.

• Un hol luminos, spațios și larg.
• Cursuri de apă controlate de munți și dealuri.
• Munți cu forme de: steag, tobă, creion, cal, dragon, tigru, leu, focă, depozit.

În scrierea „Versuri ale inimii de zăpadă" găsim următorul sfat:

De obicei munții nu cotesc; dar dacă o fac, înseamnă că în zona de curbură s-a acumulat și conservat prețioasa energie ch'i. Apele curgătoare nu se opresc din mersul lor; dar dacă o fac, mobilitatea devine stabilitate... De aceea noi știm că locul de îngemănare a mai multor munți este un autentic sălaș al dragonului, iar punctul de întâlnire a mai multor ape este un foarte spațios hol luminos.

Ideal ar fi ca pe fiecare dintre cele patru laturi ale unei proprietăți să se găsească cel puțin câte un munte: testoasa neagră în spate, dragonul verde în stânga, tigrul alb în dreapta și phoenixul în față. Un loc propice pentru construcția de locuințe trebuie să întrunească mai multe condiții: să fie protejat din spate, flancat pe ambele laturi de munți pozitivi și străbătut de ape șerpuitoare și line. Principiul geomantic prezentat anterior este unul al bunului simț. Munții ne oferă resursele naturale de care avem nevoie (fructe, verdețuri, ierburi, lemne, proteine animale, minerale), iar apa, în afara faptului că este cea mai bună băutură, indispensabilă vieții, reprezintă un mijloc de transport și folosește la irigații și spălat.

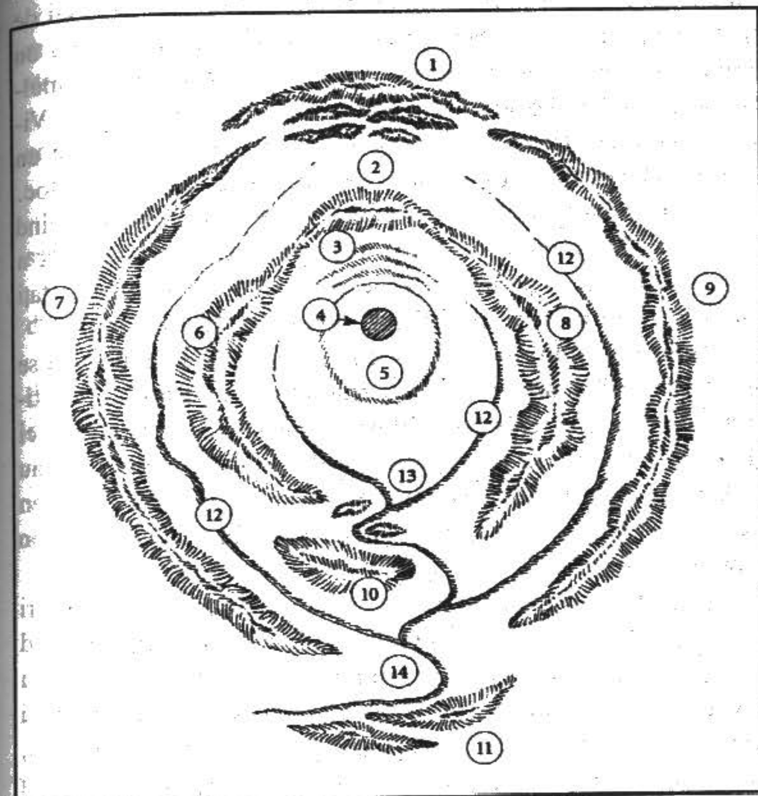
Părinții feng shui spun că sălașele autentice ale dragonilor se găsesc de cele mai multe ori la sfârșitul lanțului muntos, la fel cum florile și fructele se găsesc pe vârfurile ramurilor. Partea terminală a unui șir de munți se întâlnește adesea cu apa (râuri, lacuri sau oceane). De cele mai multe ori, terenurile propice sunt încercuite de munți și udate de ape, configurație care permite energiei ch'i să se adune și să se conserve.

În general, un loc propice din punct de vedere feng shui este ușor înclinat spre înainte, protejat în spate de munți înalți,

cu dealuri pe laterale și un hol luminos în față (de obicei spre sud), traversat de o apă lină, unduitoare.

Figura 11-1

Un ideal sălaș al dragonului și elementele împrejmuitoare care îl indică

1. Muntele străbun; 2. Muntele adăpostitor; 3. Intrarea în sălașul dragonului; 4. Sălașul dragonului; 5. Holul luminos; 6. Tigrul alb interior; 7. Tigrul alb exterior; 8. Dragonul verde interior; 9. Dragonul verde exterior; 10. Dealul-masă; 11. Munții adoratori; 12. Râul unduitor; 13. Gura interioară a râului; 14. Gura exterioară a râului.

Este ideal ca spațiul din față să fie mai mare decât cel lateral sau din spate, pentru că astfel absorbția de ch'i pozitiv va fi mai mare, rezerva energetică a terenului sporind considerabil. Un astfel de loc, bogat în ch'i și la adăpost de vânturi, va aduce locuitorilor săi sănătate, avere și prosperitate.

Înainte de a găsi sălașul dragonului, trebuie să identificăm dragonul. Un lanț de munți străbuni, frumoși și lungi de sute de kilometri, cu nenumărate văi și piscuri, alcătuiesc un dragon autentic, debordând de energie ch'i și conținând multe sălașe (locuri benefice din punct de vedere feng shui). Viitorul geomant trebuie să învețe care este diferența dintre un dragon alergând și unul care se odihnește sau stă pe loc. Dragonul în alergare nu posedă rezerve de ch'i, energia fugind odată cu el; pe când cel care se odihnește sau s-a oprit a acumulat o mare cantitate. De aceea evaluatorii experimentați caută locurile în care muntele se odihnește sau s-a oprit.

Diferența dintre un dragon care se oprește și unul care se odihnește este foarte mare. Un dragon oprit a ajuns la destinație. Un dragon care se odihnește nu și-a sfârșit cursa, ci doar stă o vreme să-și tragă sufletul (de exemplu, văile sau podișurile relativ plate, înconjurate de munți și ape). Un teren înconjurat de două ape care i se unesc în față este un dragon care se odihnește.

Șirurile muntoase sunt bogate în suișuri și coborâșuri (creste și văi). Când muntele ajunge la locu-i de odihnă, creând un sălaș al dragonului, se prezintă de obicei sub forma unei porțiuni care se îngustează. Un astfel de loc poartă denumiri simbolice: piciorul cocorului, talia albinei, mijlocul fecioarei, ramura de salcie etc. Toate sunt indicii ale existenței dragonului.

Cât despre dealuri și munți, ei au fost numiți în funcție de relația geografică pe care o au cu un anume teren. Familiarizîndu-ne cu aceste denumiri, ne va fi mai ușor să înțelegem și să urmărim o analiză feng shui. Următoarea listă conține munții cei mai importanți (din spatele înspre fața zonei):

- Muntele străbun mare. Poziția față de teren este cea mai din spate. În general, este un munte foarte mare, fiind considerat generatorul munților mai mici din împrejurimi.
- Muntele străbun mic. Este tot în zona din spate, mai mic decât muntele străbun mare și în fața acestuia, deci mai aproape de teren.
- Vârful principal. Este piscul cel mai înalt din lanțul muntos aflat în spatele locului, dar poziționat în fața muntelui străbun mic.
- Dragonul verde: este dealul care se înalță în stânga zonei.
- Tigrul alb: este dealul care se înalță în dreapta zonei.
- Dealurile protectoare: sunt culmile care se înalță în spatele dragonului verde și al tigrului alb.
- Dealurile-masă: cele aflat în imediata vecinătate a părții din fața proprietății.
- Munții opuși: cei aflați în fața locului, în depărtare, dincolo de dealurile-masă și despărțiți de acestea de un curs de apă.
- Culmile-stăvilar: doi munți ce străjuiesc apa, fiecare pe câte un mal, creând senzația că îi opresc cursul. De vreme ce apa este simbolul prosperității, este foarte important ca ea să nu părăsească proprietatea.

Când toți munții descriși mai sus sunt prezenți în același loc, se obține un relief circular în mijlocul căruia se găsește chiar terenul vizat, protejat din toate părțile de furia vânturilor. Într-un mediu atât de favorabil, energia ch'i se va acumula și va rămâne în jurul proprietății. Poate că această acumulare se datorează într-o anumită măsură și formei geometrice. Părinții chinezi susțineau că cercul este cea mai bună și mai rezistentă formă geometrică, datorită aspectului ei fin și conservator. Soarele și luna, corpuri cerești multdăinuitoare, sunt rotunde. Unele plante au frunzele rotunde; ele preiau cât mai multă energie solară și ch'i pe care le folosesc în procesul de

fotosinteză. Cele mai multe flori sunt și ele rotunde, aceasta fiind cea mai bună formă pentru absorbirea și păstrarea energiei ch'i.

Același lucru este valabil și pentru terenurile circulare și semicirculare, înconjurate de munți și dealuri. Un astfel de teren absoarbe mai repede, mai eficient și conservă mai bine energia vitală ch'i din natură. De unde și următoarea cugetare chineză: „Un plai-cuib, între munți așezat și de ape înconjurat, în ch'i este foarte bogat".

Un astfel de loc înconjurat de cercuri concentrice de relief este protejat foarte bine de mama natură care l-a dăruit din plin cu energie ch'i. Aceasta din urmă este conservată cu grijă. Ideea de conservare este un motiv vehiculat atât în taoism, cât și în confucianism. Conotațiile cercului nu s-au pierdut nici în zilele noastre. Luna rotundă poartă numele de lună plină (imaginea perfecțiunii). Multe dintre uneltele și invențiile folosite pentru economisirea energiei au formă rotundă. De fapt, calitatea de a conserva energia este cea mai căutată în feng shui. Un relief care înconjoară un petic de pământ seamănă cu imaginea unei cetăți înconjurate de ziduri sau cu cea a unui pistil împrejmuit de petale. Despre astfel de peisaje, Zhu Xi din dinastia Song scria: „Șiruri de munți înconjoară pământul din mijloc, îmbrățișându-l, formând parcă un alt univers de sine stătător".

În Figura 11-1 se prezintă un model ideal de sălaș al dragonului, din perspectiva antică chinezească. În partea din spate există trei rânduri de munți; de o parte și de alta se înalță cel puțin încă două. Zona are și alte caracteristici deosebite: două cursuri de apă ce vin din spatele locului și se unesc exact în fața lui; în aval se găsesc doi munți care străjuiesc și controlează cursul râului; întregul peisaj seamănă cu un castel bine fortificat.

Următoarele indicii pot ajuta la aflarea corectă a sălașelor autentice ale dragonului:

• Munții străbuni se întind pe suprafețe lungi de sute de

kilometri. Cu cât sunt mai lungi, cu atât conțin mai multă energie ch'i. Șirurile de munți trebuie să fie ondulate (cu suișuri și coborâșuri) și continue. Un astfel de lanț muntos poartă numele de dragon autentic.

• Cei doi munți situați pe laturile terenului (dragonul verde și tigrul alb) trebuie să fie orientați în așa fel încât să pară că îmbrățișează bucata de pământ, fără a o supune unei presiuni prea mari. Într-un astfel de loc oamenii sunt protejați de vânturile care, altfel, ar împrăștia ch'i-ul.

• Munții din spatele casei (țestoasa neagră) trebuie să se afle aproape de baza clădirii și să coboare lin spre ea.

• Apele trebuie să înconjoare locul, mlădioase și șerpuite. Yang Yun-song ne amintește că munții au grijă de populație, că apele influențează nivelul bogăției și că un loc încercuit de ape și munți trebuie să conțină energie ch'i din belșug. După părerea lui Yang, cel mai bun curs de apă este cel care vine din spatele casei, se desparte pentru a o îmbrățișa, pentru ca apoi să se unească din nou în fața locuinței, pornind alene mai departe.

• În avalul râurilor trebuie să existe munți care să controleze curgerea apei de pe proprietate. Apa simbolizează averea, și nu este bine să o pierdem. Cu cât trecătoarea este mai îngustă, cu atât cresc șansele de succes financiar al oamenilor din amonte. Între relief și locul evaluat din punct de vedere feng shui trebuie să existe o relație dimensională direct proporțională. Zhen Wendi, părinte feng shui și sfetnicul unui împărat din dinastia Tang, amintea: „Cele mai valoroase sunt stâncile impresionante și munții din aval, căci prezența lor naște eroi și bogătași".

• Împrejurimile trebuie să fie plăcute și prietenoase. Munții să fie frumoși, văluriți, acoperiți cu copaci și ierburi unduinde și îmbietoare. Munții care par a întoarce spatele locului din vecinătatea lor, relieful arid, neregulat, gol, plini de stânci și grohotiș care se îndreaptă amenințător către proprietate denotă un ambient dușmănos și nefast.

Descoperirea sălaşelor dragonului nu este o sarcină uşoară. Asemenea locuri sunt puţine; cu atât mai gravă este deci omiterea lor din neştiinţă. Povestirea următoare evidenţiază dificultăţile întâlnite într-un caz de identificare a sălaşului unui dragon.

Se spune că marele maestru Lai Wenjun din dinastia Song a ales un loc de veci pentru Xu, un chinez prosper din provincia Jianxi. Locul era straniu, aşezat pe un munte înalt şi prăpăstios. Lai l-a numit sugestiv „liliacul de pe zid". La vederea versanţilor abrupţi şi a goliciunii muntelui, majoritatea geomanţilor s-ar fi temut de lipsa energiei ch'i. Dar Lai era un mare maestru şi de aceea a văzut dincolo de aparenţe. Familia lui Xu a cumpărat locul, iar iscusinţa maestrului nu a întârziat să dea roade: două generaţii mai târziu, în familia Xu existau deja doi miniştri.

Întrebat de discipolii săi care a fost raţionamentul după care s-a ghidat, Lai a răspuns: „Locul în care liliacul se prinde de zid reprezintă o categorie favorabilă aparte. Stânca simbolizează peretele, iar terenul ales seamănă cu un liliac care se agaţă de acesta. Muntele aflat exact în spatele ariei vizate este într-adevăr sterp, dar seamănă cu imaginea unui bujor chinezesc; una dintre ramurile acestuia pare că se strecoară în spatele muntelui. Locul de veci se află exact la capătul ramurilor de bujor. Muntele adorator din apropiere este magnific. Când m-am uitat la el din mijlocul terenului, mi s-a părut strâmb; dar de cum m-am mişcat către colţul din dreapta, l-am văzut drept şi semeţ. Aşadar, muntele era bun dacă mormântul era aşezat în dreapta lotului de pământ, dar devenea nefast de îndată ce locul funerar era mutat spre centru, poziţie preferată de maeştrii feng shui mai puţin versaţi. Persoanele care şi-ar fi îngropat rudele acolo ar fi dat faliment la scurt timp după aceea, din cauza aspectului strâmb al muntelui. Un alt motiv pentru care am făcut această alegere a fost deluşorul din dreapta muntelui principal, colină care oferea protecţie terenului şi oprea oarecum curgerea apei, domolind-o".

Puţini sunt cei care ar fi putut să aibă clarviziunea lui Lai. Majoritatea maeştrilor feng shui ar fi eşuat în situaţii asemănătoare. Poate şi pentru că metodele de aflare a sălaşelor adevărate au fost ţinute secrete foarte mult timp. Li Mozai a fost primul care a spart tăcerea, oferind publicului larg cartea „O colecţie de lucrări de căpătâi în geomanţie", în care dezvăluia o serie de taine până atunci neştiute.

Sălaşele dragonilor la şes

Conform lui Li Mozai, combinaţia yin-yang este factorul cel mai important în indicarea corectă a sălaşelor dragonului. Geomantul care analizează un teren şi-şi formează prima impresie asupra mobilităţii reliefului trebuie să caute zonele plane, acestea fiind benefice. O zonă de şes înconjurată de relief „mobil" este un sălaş al dragonului. Într-un peisaj „mobil", observaţi cu atenţie schimbările delicate între yin şi yang. În cazul munţilor şi al dealurilor este vorba despre yin şi yang, iar în cazul şesurilor, despre yin minor şi yang minor.

Conform lui Li, yang minor sunt micile denivelări ale unui şes întins, iar yin minor, porţiunile relativ plane din mijlocul unui peisaj foarte vălurit. Pentru ca o protuberanţă să poată fi luată în calcul, trebuie să fie cu cel puţin un metru peste nivelul solului pe care se află. Aceste moviliţe, ca şi micile zone plane, sunt greu de reperat, totul depinzând de experienţa şi abilitatea maestrului feng shui.

Primele indicii al existenţei dragonului (de exemplu, calea pe care merge acesta) sunt protuberanţele unui sol plat. Părinţii chinezi spuneau că trebuie analizate denivelările şesului. O câmpie seamănă cu o mare întindere de ape, denivelările fiind valurile oceanului. Dragonul traversează câmpia la fel cum înoată balenele prin mare: mişcarea lor generează valuri. Ridicăturile de pământ sunt purtătoarele beneficului ch'i. Înălţările unui şes pot fi asemănate cu locurile de pe suprafaţa

mării în care un dragon ar scoate capul afară din apă pentru a-i lăsa pe oameni să-l vadă. Concluzia ar fi că, acolo unde există denivelări într-un şes, spaţiul este favorabil.

Pentru că energia telurică ch'i este purtată de dragoni, este normal ca dâmburile să reprezinte concentrări energetice masive. Deci căutarea locurile propice, conform feng shui, este similară cu descoperirea dragonilor. Cu cât protuberanţele au baza mai mare şi sunt mai înalte, cu atât ch'i-ul purtat este mai puternic. Majoritatea terenurilor înalte din oraşele chinezeşti sunt ocupate de persoanele cu forţă politică sau financiară.

Dacă nu există denivelări la nivelul solului, geomantul trebuie să studieze apele, acestea reprezentând dragonul de câmpie. Râurile se mai numesc şi „dragoni de apă", analogie foarte bună, deoarece apa împiedică şi ea disiparea energiei ch'i, protejând-o de rafalele de vânt. Yang Yun-song menţionează: „Nu vă mai complicaţi căutând, la şes, ridicături în sol. Uitaţi-vă pur şi simplu după terenurile înconjurate de ape sau după buclele râurilor, căci acolo se odihnesc dragonii adevăraţi". Altfel spus, orice bucată de pământ înconjurată de ape are valoare geomantică. Locurile în care munţii se opresc acumulează cantităţi însemnate de energie ch'i şi se transformă în terenuri propice şi sălaşe ale dragonilor. Când un lanţ muntos important se întâlneşte cu un front masiv hidrografic, se formează o câmpie. Urmând cursul apei, veţi găsi întotdeauna locurile în care s-a oprit dragonul, deci zonele propice de locuit.

Primul lucru ce trebuie observat la dragonul de apă este direcţia de curgere. Căutaţi în aval obiectele care vă atrag atenţia: dacă apa vine spre reşedinţă de la stânga la dreapta, trebuie să priviţi spre dreapta, iar dacă apa vine spre reşedinţă de la dreapta la stânga, va trebui să priviţi spre stânga. Dacă în aval sunt munţi înalţi, stânci impresionante, păduri dese, clădiri mari sau culturi terasate, înseamnă că râul este controlat şi că dragonul se odihneşte, deci locul este cum nu se poate

mai propice. Munţii, pădurile, stâncile, terasele şi clădirile sunt cunoscute în geomanţia chineză ca „spirite ale progresului"; împreună cu apele, formează configuraţii dintre cele mai benefice pentru aşezările omeneşti.

Munţii au, prin definiţie, o natură statică, dar frumuseţea lor rezidă în mişcare. Principiul mişcării este unul universal, iar termenul are în feng shui semnificaţii profunde. Un teren complet plat, deci fără mişcare, simbolizează energia pură yang, neproductivă de una singură. În I-Ching se spune: „Energia pură yang nu va conduce la dezvoltare". În cealaltă extremă, la fel de neproductivă, este energia pură yin a zonelor cu relief muntos deosebit de accidentat. Concluzia este că echilibrul yin-yang din relief este la fel de important ca cel dintre femeie (yin) şi bărbat (yang), armonie esenţială pentru continuitatea speciei umane.

Prezenţa unei aureole vagi deasupra unui loc este indiciul sigur al unui sălaş al dragonului, aureola fiind, de fapt, o acumulare masivă de energie vitală ch'i. Acest nimb poate avea formă de inimă, de panglică, de frunză de salcie, de ghirlandă.

Spiritele progresului din aval (munţi, păduri, stânci, terase etc.) nu sunt indicate în amonte, deoarece acolo devin „spirite regresive", adică negative din punct de vedere feng shui. Diferenţa constă în faptul că în aval aparţin porţii terestre, iar în amonte, celei cereşti (pentru distincţia dintre acestea, vezi Capitolul 7). Principiile feng shui cer ca poarta cerească să fie largă, iar cea terestră, îngustă.

Apa reprezintă averea. De aceea este normal să ne dorim ca locul din care vine să fie larg. Iată de ce peisajul ideal este cel în care apa curge în voie până în aval, unde este preferabil ca aceasta să fie blocată sau chiar întoarsă din drum pentru un timp de către spiritele progresului.

Motivul pentru care apa este mai importantă în feng shui-ul rezidenţial şi comercial decât în cel funerar este evident. Cei vii au mai multă nevoie de apă decât cei morţi. Atâta timp cât există apă, locul este bun pentru locuinţele oamenilor. Cu

cât este mai largă zona, cu atât mai mare trebuie să fie și cursul de apă. Acest lucru nu se datorează exclusiv dorinței de echilibru, ci și faptului că pe un teritoriu mai mare vântul suflă cu mai multă putere. Iar în absența munților, apele importante apără cu succes bucata de pământ și energia ch'i.

Sălașele dragonilor la munte

Oare pe acestea cum le putem afla? Conform autorului lucrării „Ce ar trebui să cunoască fiecare fiu despre geomanție", locurile propice pentru așezările rezidențiale montane sunt cele relativ plane (de exemplu, depresiunile). În cazurile ideale, apa trebuie să fie și ea prezentă. Calitatea locului este direct proporțională cu dimensiunile: mai mare înseamnă mai bun. Terenurile mici dispun de puțină energie ch'i, care se va consuma rapid în timp. Iar dacă proprietarul unui teren mic are mai mulți copii, la momentul moștenirii bucățile de pământ devin și mai mici, rezultatele pentru urmași fiind dezastruoase.

O reședință bună din punct de vedere feng shui nu are nevoie numai de un spațiu larg, ci și de cât mai multă lumină solară. Un teren fără soare va acumula shar (energie negativă), va deveni de polaritate yin, o zonă în care se ascund fantomele. Pământul mereu umed nu este bun pentru o casă. Nici prezența unui torent zgomotos sau a unui curs de apă ce pare că ne intră în locuință nu sunt de dorit. Un râu care vine direct spre spatele casei va duce la pierderea averii și la distrugerea relațiilor dintre cei care locuiesc acolo. Apa zgomotoasă prevestește nenorociri, iar vânturile puternice pot aduce văduvie și o stare materială mizeră.

Locurile plate de la munte trebuie să fie naturale. Cele artificiale nu au aceleași calități. Liao Jinjing spunea: „Dacă lărgiți artificial un loc mic, energia ch'i telurică va fi afectată. Este foarte rău să se sape perpendicular în trupul muntelui, pentru că cei care vor locui acolo vor ajunge în sapă de lemn".

Calitatea unei zone este dată de natura lotului de pământ și de împrejurimile sale, deoarece terenurile diferite conțin niveluri variate de energie telurică ch'i. Sălașele veritabile ale dragonilor, la munte, se împart în două categorii: locuri-trunchi și locuri-ramuri. Trunchiurile și ramurile se referă la șirurile muntoase. Un loc-trunchi este cel mai important din zonă, locurile-ramuri fiindu-i subordonate, supuse și având rolul de a-l proteja. Astfel de zone există de obicei în lanțurile muntoase cu multe ramificații, șiruri care se întind pe sute de kilometri. După cum deja știm, cu cât distanța parcursă de un lanț muntos este mai mare, cu atât mai important este rezervorul de energie ch'i. Conform învățaților chinezi, locurile-trunchi se află la distanță de mulți kilometri unul de celălalt, între ele aflându-se terenurile-ramuri.

Pentru a descoperi un loc-trunchi, analizați relieful dintr-un punct cât mai înalt. Dacă zăriți un grup de munți în foarfecă, la intersecția celor două brațe ale ei se află terenul-trunchi. Dacă există mai multe „foarfeci" una într-alta, trunchiul principal se află la intersecția brațelor foarfecii celei mai din interior. Imaginea obținută simbolizează un șef de stat înconjurat de șiruri de miniștri și de gărzi de corp. Spusele lui Yang Yun-song au același înțeles: „Un dragon se teme de singurătate, iar un loc de izolare".

Pentru că fiecare lanț principal de munți are și o serie de brațe muntoase colaterale (pentru fiecare trunchi există o întreagă coroană de crengi), trebuie să spunem că zona din jurul masivului principal este înțesată de terenuri secundare pozitive. Ele sunt încărcate cu mai puțină energie ch'i, influența lor benefică fiind ceva mai mică asupra oamenilor care locuiesc acolo. Protecția de care au nevoie trunchiul și ramurile este diferită. Un munte-trunchi are suficientă energie pentru a face față atacurilor puternice ale vântului. În schimb, terenurile de pe ramurile montane, mai puțin încărcate energetic, au nevoie de mai multă protecție din partea munților învecinați. Situația de mai sus poate fi comparată cu cea

generată de virusul gripei: indivizii cu un sistem imunitar puternic nu au nevoie de ajutor medical, pe când persoanele cu un sistem imunitar deficitar depind de intervenția doctorului.

Între trunchi și ramuri există o relație geomantică interesantă: dacă pe locul-trunchi nu sunt construcții rezidențiale, atunci zonele subordonate aduc mai multă prosperitate și succes locuitorilor lor. Dar dacă, ulterior, pe terenul principal se construiește o reședință, locurile subordonate devin mai slabe energetic. Și aceasta pentru că aria principală este un fel de mare magnet latent. De îndată ce este activat, și pentru că întrece în dimensiuni „magneții" mai mici ai locurilor-ramuri, va atrage spre sine cea mai mare parte a energiei din zonă. Iată de ce întâlnim situații în care diverse afaceri locale se descurcă foarte bine până în momentul în care pe piața respectivă apare o firmă concurentă foarte puternică. În marea majoritate a cazurilor, aceasta din urmă câștigă, falimentându-le pe celelalte.

Concepte ale artei chineze

În încercarea de a identifica sălașele dragonului, înțelegerea, măcar sumară, a principiilor estetice utilizate de-a lungul timpului, în arta chineză, va aduce lumini nebănuite. Din această perspectivă, terenurile favorabile trebuie să prezinte o serie de caracteristici topografice.

Conceptul echilibrului

Pentru artiștii chinezi, echilibrul naște frumosul. Să ne gândim pentru o clipă la formidabilele trupe de acrobați chinezi. Cât echilibru, câtă frumusețe degajă ele! În estetica feng shui, armonia este generată de simetrie – atât a terenului, cât și a construcției. Artele chinezești (printre care arhitectura și designul de exterior) tind întotdeauna spre atingerea celui mai înalt echilibru, oricare ar fi obiectivul avut în vedere (desen, pictură, casă, grădină, palat). Comparând clădirile occidentale cu cele chinezești, veți descoperi imediat una dintre trăsăturile esențiale ale construcțiilor orientale: dispunerea simetrică față de o linie centrală, prin care se obține senzația de echilibru. Un exemplu clasic este Beijing-ul, capitala Chinei, care prezintă o dispunere urbanistică simetrică. La fel este arhitectura Orașului Interzis.

Conceptul echilibrului este aplicat și de feng shui, în scopul descoperirii sălașelor dragonului. Un teren ideal trebuie să se poată înscrie într-un sistem de axe, cu o abscisă (orizontala) și o ordonată (verticala). Orizontala trebuie să fie linia imaginară ce unește dragonul verde de tigrul alb sau un curs de apă ce trece pe aceeași direcție. Verticala este linia care unește muntele principal, terenul evaluat, dealul-masă și munții adoratori.

Conceptul cercului

Părinții chinezi afirmau frumusețea formelor circulare, spunând că ele conferă oamenilor sentimente de blândețe, de solidaritate, de stabilitate, armonie și intimitate. Un pământ înconjurat de ape sau îmbrățișat de munți se subsumează simbolului cercului, rotundul reprezentând cu siguranță un sălaș al dragonului. Un astfel de loc va fi încărcat cu energii pozitive, capabile să se conserve, în ciuda eventualelor rafale de vânt.

Conceptul planurilor multiple

Pictura tradițională chineză exaltă frumusețea obținută prin folosirea planurilor multiple. Cu alte cuvinte, un desen iscusit poate crea senzația de adâncime spațială prin planurile

diferite în care sunt plasate scenele care îl alcătuiesc. De pildă, în tablourile chinezești se văd adesea munți înconjurați de alți munți, ape încercuite de alte ape, șiruri de clădiri așezate unele în spatele celorlalte. Maeștrii feng shui s-au inspirat și în acest sens din tradiția chinezească. Ei caută zonele împrejmuite de șiruri de munți așezate concentric. Aceste teritorii, conform afirmațiilor lor, sunt sălașe ale dragonilor, deoarece sunt puternice centre gravitaționale.

Așa cum am mai spus, aflarea sălașelor dragonului este esențială. Ea reprezintă un pas foarte dificil în demersul feng shui, o etapă ce implică creativitate, o artă chiar, ce pune la încercare imaginația și inteligența geomantului Și, ca în oricare altă artă, perfecțiunea este atinsă numai după timp îndelungat de studiu îmbinat cu multă, multă practică.

Capitolul 12

Terenuri diferite, consecințe diferite

După ce am discutat în capitolele anterioare despre calitatea feng shui, am fi tentați să ne întrebăm: unde ar trebui să mă mut eu și familia mea? Unde să-mi fie îngropați strămoșii pentru ca familia mea să fie mai bogată, mai nobilă; ba mai mult, cum să-i înmormântez pentru ca în familie să se nască un mare diplomat, un învățat de seamă sau, de ce nu, un președinte sau o primă doamnă a țării? Pe cât de ridicole vă pot suna aceste întrebări, pe atât sunt de legitime din punct de vedere feng shui. De fapt, arta feng shui ne pune la dispoziție răspunsuri detaliate pentru toate întrebările de mai sus.

În afacerile imobiliare, mai presus de orice are importanță „zona"; în feng shui sunt importante terenul, relieful, topografia. Prima grijă a unui geomant este descoperirea terenurilor favorabile pentru locuințe sau locuri de veci. Terenul este cel care determină în cea mai mare măsură calitatea unei locuințe sau a unui loc funerar; iar această calitate va determina, la rândul ei, tipul de personalitate care se va naște în familie.

Pentru că locurile propice sunt mult mai puține decât cele sărace din punct de vedere feng shui, este normal să avem de-a face cu o competiție acerbă, care, în China, devine uneori violentă. În Hong Kong și Taiwan, disputele feng shui sunt o caracteristică a politicii locale. Probleme apar de fiecare dată când trebuie să se construiască o clădire înaltă sau o autostradă, să se sape un iaz sau un lac. Uneori disputa ia naștere de

la simpla tăiere a unui copac mai mare, dintr-o anumită zonă. Conflictele pot izbucni și între grupuri de oameni până nu de mult prieteni sau colegi de muncă.

Un exemplu din istoria Chinei amintește de o luptă pentru putere care s-a dat între un împărat și consilierul său militar. Împăratul era chiar întemeietorul dinastiei Ming, Zhu Yuanzhang, iar consilierul său militar era Liu Ji (1311-1375), un mare om de stat, bun strateg și maestru feng shui. La scurt timp după ce cei doi au pus împreună bazele dinastiei Ming, Liu a fost întemnițat de împărat. Ce se întâmplase? Inamicii politici ai lui Liu l-au denunțat împăratului sub acuzația că și-ar fi cumpărat o bucată de pământ cu scopul de a-și pregăti locul de veci în așa fel încât unul dintre urmașii săi să ajungă împărat. Auzind acestea și cunoscând abilitățile maestrului, crudul și gelosul Zhu n-a mai stat pe gânduri și l-a arestat imediat pe mentorul său, nevoind să riște ca dinastia Ming să fie detronată mai târziu de urmașii lui Liu. Dar cum arta feng shui, în special cea pentru locurile de veci, nu se poate fizic atinge, deoarece ea nu se bazează pe dovezi palpabile, împăratul a fost nevoit să-l elibereze pe Liu câteva luni mai târziu, din lipsă de probe. La scurt timp după aceea, maestrul și-a dat demisia din funcția pe care o deținea la curtea imperială și s-a retras în provincia natală Zhejiang. Aici și-a găsit sfârșitul, otrăvit din porunca împăratului. Cu toate acestea, înainte de a muri, Liu a vândut terenul pe care îl cumpărase pentru locul său de veci, neavând curajul să-l păstreze. Cunoscând că îi era predestinat să moară de mâna împăratului și știind că moartea fizică nu înseamnă sfârșitul existenței, a hotărât cumpărarea în secret a două locuri funerare, unul fals și unul adevărat. Corpul său neînsuflețit a fost înmormântat pe ascuns, într-o noapte furtunoasă.

La data morții lui Liu, împăratul era foarte bolnav, așa că nu a mai avut putere să intervină în afacerile personale ale lui Liu. Pe patul de moarte fiind, i-a avertizat pe fiii săi de pericolul care îi poate pândi în viitor. El le-a povestit despre maestrul

care l-a ajutat să fondeze dinastia, subliniind că acesta știa multe – poate prea multe – secrete ale universului. Mai târziu, împăratul Yongle din dinastia Ming a poruncit dezgroparea trupului lui Liu. Singurul lucru pe care l-au găsit oamenii suveranului a fost un răvaș în care Liu scria că știe că ei vor veni să-i caute rămășițele pământești. Oamenii împăratului s-au înspăimântat foarte tare și au decis că este mai bine să nu-și continue lucrul, să se întoarcă în Beijing (noua capitală a dinastiei Ming) și să raporteze cele aflate. La auzul veștilor, împăratul s-a înfricoșat atât de tare de forțele supranaturale ale lui Liu, încât a poruncit întreruperea acțiunii.

Prezentăm mai jos cele mai prețioase învățături ale artei feng shui, învățături care provin chiar de la primii înțelepți ai Chinei. Rezultatul muncii lor s-a cristalizat și s-a distilat în urma a sute de ani de observații și experiență.

Locurile natale ale bogătașilor

Acestea pot asigura averea și succesul financiar al persoanelor care trăiesc în zonă sau al descendenților celor înmormântați acolo. Bogăția este un lucru râvnit de aproape toată lumea, în societatea actuală banul nemaiavând conotații negative. Succesul marilor companii și al persoanelor importante este măsurat în sumele de bani câștigate.

- Locul trebuie să fie relativ mare și ușor denivelat, cam ca spatele unei țestoase sau asemănător cu o umbrelă deschisă.
- Locul trebuie să fie protejat din toate părțile de munți pozitivi. În cazurile ideale există cel puțin două șiruri protectoare de munți pe fiecare latură a terenului, astfel încât acesta să fie ascuns între munți și ferit pe cât posibil de forța vânturilor (o casă de bani este și ea așezată într-un loc retras, ascuns, departe de privirile lacome ale oamenilor).
- În apropierea locului, în partea din spate, trebuie să se găsească cel puțin un munte depozit (munți mari, rotunzi, care seamănă cu o magazie).

• Două cursuri de apă trebuie să vină din spatele lotului, să-l înconjoare și să se unească într-un singur braț în fața acestuia, oprindu-se pentru o clipă în holul luminos, continuându-și mai apoi, lin și mlădios, drumul în aval. Pentru a-i mai domoli curgerea, ar trebui ca în josul apei să se afle o poartă terestră formată din munți situați pe ambele maluri. Ideal este ca în mijlocul apei să se afle și o stâncă sau un delușor. Dacă nu, în fața locului ar trebui să existe munți care să semene cu un bou.

Dacă un loc întrunește trăsăturile de mai sus, el va aduce succes financiar și prosperitate materială localnicilor din zonă. Chinezii sunt foarte răbdători. Ei au înțeles că universul a avut nevoie de multe, multe milioane de ani pentru a ajunge în forma sa actuală; de aceea și ei au multă răbdare atunci când așteaptă rezultatele pozitive ale unui teren propice pe care abia s-au mutat. Efectele se fac simțite cam în două generații, iar averea începe să se acumuleze, indiferent de domeniul în care activează persoanele rezidente.

Locurile natale ale demnitarilor

În China tradițională, ca și în cea modernă, rangul are prioritate în fața banilor. Dacă în statele capitaliste banii pot cumpăra puterea, în Orient puterea și rangul câștigă prestigiu și bani.

Demnitarii sunt cei care dețin puteri politice și militare deosebit de mari. În această categorie intră șefii de stat, premierii, cancelarii, generalii și așa mai departe. Evident, descrierea caracteristicilor bucăților de pământ în care s-au născut viitori oameni de importanță socială este una generală. Iată ce trăsături trebuie să aibă un asemenea loc, conform învățaților chinezi:

• Locul trebuie să se afle la o altitudine mai ridicată decât cea a zonei învecinate. Acest lucru simbolizează poziția socială superioară.

• Locul trebuie să fie situat pe partea din față a unui dragon (munte) în mișcare, adică în zona înclinată, în care casa are tot spatele protejat de munții învecinați, care sunt mai înalți decât marea majoritate a clădirilor.

• Locul să fie flancat de munți care seamănă cu steaguri, depozite, tobe, creioane, tigri, lei sau boi.

• Formele munților din lateralele și din spatele locului sunt determinante pentru viitoarele personalitățile care se vor naște acolo. Dacă un munte lateral are formă de creion, se vor naște înalte oficialități civile. Dacă munții seamănă cu tobe, tigri sau lei, se vor naște militari de seamă.

• În fața locului trebuie să existe un spațiu deschis și larg, holul luminos.

• Din spatele locului trebuie să vină o apă care să-și încetinească curgerea pe măsură ce se apropie de locuință. Este preferabil ca apa să cotească sau să poposească pentru câteva clipe în fața terenului și apoi să-și continue drumul în aval. Apa este simbolul averii, iar demnitarii sunt de cele mai multe ori oameni bogați; de aceea prezența apei este foarte importantă.

Asemenea oamenilor, locurile, oricât de benefice, au rezerve limitate de energie ch'i. Pentru a-și reface forțele, oamenii au nevoie de mâncare și de odihnă. La fel stau lucrurile și cu energia ch'i. O generație de demnitari va reduce mult rezerva energetică a unui loc. Cu cât este mai importantă personalitatea unui individ care s-a născut într-un anumit loc, cu atât energia teritoriului respectiv se va diminua mai mult. Toate tipurile de energie ch'i din univers au nevoie de timp pentru a se regenera. Acest lucru limitează numărul de demnitari care se pot naște pe un anumit teritoriu.

Timpul necesar pentru apariția unei noi generații de mari personalități depinde de trei factori: rezerva de ch'i a locului; mărimea personalității născute acolo; numărul de personalități date de acel loc. Toți cei trei factori se rezumă, de fapt, la consumul de energie ch'i, deoarece ea este responsabilă de

apariția oamenilor importanți. Cu cât rezervorul energetic este mai mare, cu atât capacitățile creatoare ale zonei sunt mai mari.

În cazuri deosebite (nașterea unui împărat întemeietor al unei dinastii), întreaga regiune va avea de suferit consecințele (foamete, epidemii) datorate consumului enorm de energie pozitivă. Este prețul care trebuie plătit pentru onoarea de a fi trăit în același oraș cu viitorul împărat. Eu cunosc cazul unui loc în care s-au născut mai mult de o duzină din generalii armatei populare de eliberare din China, numit de atunci „Satul generalilor".Terenul a sărăcit la scurt timp după aceea și așa este și astăzi.

Locurile natale ale șefilor de stat

După cum știm deja, unul din principiile de bază ale feng shui este trinitatea cer-om-pământ. Majoritatea cunoscătorilor feng shui știu că trăsăturile geomantice și proprietățile feng shui ale unui teren corespund karmei oamenilor care trăiesc sau sunt legați de pământul respectiv. Puțini sunt însă cei care conștientizează relația dintre om și bolta cerească. Acest lucru este mai vizibil în cazul șefilor de stat, pentru simplul fapt că ei sunt mai importanți decât oamenii de rând. Tradițional, în China, ei sunt numiți „Fiii cerului". Yuan Tiangan din dinastia Sui și Liu Ji din dinastia Ming au fost doi maeștri capabili să asocieze astrologia cu geomanția.

Părinții chinezi ai feng shui ne spun că există trei configurații astrale posibile, corespunzătoare locurilor de naștere a șefilor de stat. Acestea sunt: Ziwei, Taiwei și Tianshi, considerate stele norocoase în astrologia chinezească. Dacă oricare dintre cele trei apare noaptea, înseamnă că pământul de sub ea va da naștere unui conducător de stat.

În felul acesta a reușit Yuan Tiangan să-l găsească pe Li Shimin, împăratul fondator al dinastiei Tang. La vremea aceea, Yuan era un înalt demnitar al dinastiei Sui, dinastie care a

cedat locul celei conduse de Shimin. Pe baza calculelor astrologice, Yuan a aflat că, în cel mai scurt timp, China va avea un nou împărat. De aceea el s-a retras din funcția pe care o deținea și i s-a alăturat lui Shimin. Poate că îl veți învinovăți pe Yuan de trădare, dar credința chineză susține că oricine înțelege și urmează o situație dată este un erou.

În mod similar, Liu Ji l-a descoperit pe Zhu Yuanzhang, fondatorul dinastiei Ming. Liu și-a pus talentul în slujba lui Zhu și l-a ajutat să întemeieze un nou imperiu. Cu toate că Liu avea să sfârșească în mod tragic, ucis din ordinul lui Zhu, el nu avea să regrete nimic, considerând că misiunea lui pe pământ a fost îndeplinită: aplicarea voinței cerului și alungarea mongolilor de pe teritoriul Chinei.

Pe lângă semnele astrale (zodiacale) care indică șefii de stat, există și indicii geografice simple care ajută la recunoașterea unui teren care promite asemenea nașteri.

• Pe ambele laturi ale locului trebuie să se afle munți înalți, asemănători cu un stindard, o tobă, un creion, o țestoasă sau cu un cal. Acest lucru este necesar pentru că un șef de stat are nevoie de ajutorul și de protecția oficialităților civile și militare din administrația sa. Pentru că flamura și toba reprezentau instrumente de comandă ale generalilor de demult, ele simbolizează soldații de valoare. În China antică, toba și drapelul unei armate purtau întotdeauna pe ele însemnele comandantului suprem. Creioanele reprezintă cariera civilă, deci simbolizează premierii și miniștrii.

• Pentru ca pământul și clădirile să aibă un spate puternic, ele trebuie să fie protejate în acea parte de un munte înalt și semeț.

• Zona trebuie să fie udată de cel puțin două râuri care să-și unească forțele în fața ei și să o încercuiască. Apele trebuie să fi făcut mai mult de o sută de meandre înainte de a ajunge în apropierea proprietății. Apa este simbolul bogăției, iar șefii de stat își doresc și au nevoie de bani. Iată de ce terenul trebuie să fie împrejmuit de ape.

• În fața locului, în special în avalul apelor care curg pe acolo, trebuie să fie mai mulți munți, din care unul în mijlocul curentului (dealul-focă). Această configurație asigură păstrarea averii.

• Undeva, ascuns în șirul principal de munți din vecinătatea casei, trebuie să se afle un lac ceresc. Apa izvorăște din pământ și curge neîncetat. Se spune că munții Tian din nordul Chinei sunt plini de astfel de lacuri. Aici există morminte ale străbunilor împăraților Chin. Acesta este motivul pentru care dinastia Chin a domnit peste China timp de două veacuri.

• În dragonul principal (lanțul muntos), aflat cam la 150 km în spatele locului, trebuie să existe cel puțin 100 de piscuri. Cu alte cuvinte, în drumul lui spre locul respectiv, principalul șir muntos trebuie să fie plin de suișuri și coborâșuri care să formeze vârfuri semețe.

Când toate aceste condiții sunt îndeplinite de o parcelă de pământ, șansele ca un șef de stat (împărat, împărăteasă, rege, regină, președinte etc.) să se nască aici sunt foarte mari.

Locurile natale ale reginelor și ale primelor doamne

O regină sau o primă doamnă deține o poziție unică în eșicherul politic al unei țări. Datorită relației sale speciale cu șeful statului, ea exercită o influență importantă asupra politicii naționale, resimțită la nivelul omului de rând. Dacă este o femeie înțeleaptă și bună, atunci poporul va avea numai de câștigat din influența pe care o are ea asupra soțului-șef de stat. Chiar și în China tradițională, unde femeile erau puternic descurajate să se ocupe de politică, împărătesele au avut de multe ori un cuvânt greu de spus. Împăratul Zhu Yuangzhang, de exemplu, ar fi omorât mult mai mulți oameni dacă miloasa sa soție nu s-ar fi opus de nenumărate ori.

Virtuoase sau nu, reginele și primele doamne sunt cele mai respectate femei ale unei țări. Raritatea unor doamne demnitar sugerează că energia feng shui a locului de naștere

a acestora sau a locului de veci al străbunilor lor trebuie să fie deosebit de puternică și că asemenea locuri sunt extrem de rare.

Trăsăturile caracteristice pe care trebuie să le aibă un teren care să dea naștere unei viitoare femei-demnitar sunt:

• Un munte în formă de masă-de-toaletă, situat undeva, în vecinătatea locului, de-a lungul lanțului muntos principal, aflat în imediata apropiere.

• Un munte asemănător unor sprâncene delicate, așezat în fața casei.

• Ape care lenevesc sau curg ușor și mlădios prin fața proprietății.

Maeștrii feng shui consideră că o combinație ca cea de mai sus poate conduce la nașterea unei femei-demnitar.

Locurile natale ale premierilor, cancelarilor și secretarilor de stat

Premierii, cancelarii sau secretarii de stat sunt personalități puternice ale statului, oficialități direct responsabile de buna guvernare. Astfel de persoane trebuie să dețină rang și avere. Ele răspund de interesele civile și militare ale țării și au autoritate în acest sens. Demnitarii de un asemena rang trebuie să fie foarte bine instruiți; „și-n poezie, și-n arte marțiale", cum spun orientalii. Dar buna instrucție nu este decât una dintre multele calități pe care trebuie să le aibă un om ca să ajungă într-o poziție atât de înaltă. La rându-i, feng shui joacă un rol important în apariția unor asemenea personalități.

Conform învățaților feng shui, pentru ca un tărâm anume să nască oameni de o importanță atât de mare, trebuie să aibă următoarele cinci caracteristici geografice:

• Munți înalți în formă de steag, tobă sau creion. Drapelul și toba reprezintă talentul militar, iar creionul abilitatea și autoritatea în administrația civilă.

• O apă blândă, șerpuită care înconjoară zona pentru a o părăsi prin partea din față.

• Munți magnifici la poarta terestră din aval sau prezența unui deal mic și frumos ori a unei stânci în fața proprietății, în mijlocul curentului.

• Dragonul principal (lanțul muntos) în care se află casa sau locul de veci trebuie să fie magnific, cu nenumărate suișuri și coborâșuri care să formeze piscuri semețe.

• Holul luminos să fie larg și însorit, ceea ce indică un viitor strălucit.

Locurile natale ale senatorilor și deputaților

Senatul și camera deputaților reprezintă forul legislativ al unei națiuni. Indiferent dacă o națiune are un regim democratic sau nu, există poziții similare în aproape toate colțurile lumii, chiar dacă se numesc diferit. Deputații și senatorii sunt respectabili reprezentanți ai națiunii. Ca legislatori, ei au menirea de a redacta, revizui și verifica legile țării și de a aproba programul administrativ, inclusiv salariile angajaților de rang înalt și bugetul anual. În plus, ei au dreptul de a declara, în situații de urgență, starea de război. Așadar, personalitatea lor exercită o influență capitală asupra vieții și viitorului unei națiuni. De aceea este imperios necesar ca membrii legislativului să fie deosebit de capabili și de o verticalitate ireproșabilă. Ei trebuie să cunoască politică, istorie, și să fie permanent la curent cu evenimentele din țară și din lume.

Din punct de vedere feng shui, terenurile rezidențiale și funerare trebuie să întrunească două cerințe geomantice:

• În apropierea locului trebuie să se afle munți-focă, preferabil în mijlocul unui curs de apă. În China antică, foca era simbolul autorității și forței.

• Măcar unul din munții din fața proprietății să aibă formă de creion. Pe lângă sensurile explicate anterior, creionul simbolizează și o personalitate verticală.

Locurile natale ale oficialilor educației

Cu toate că dețin o putere mai mică decât conducătorii statului, miniștrii educației și alți oficiali care se ocupă de învățământ exercită o influență importantă asupra politicii naționale a educației. Învățământul este socotit un domeniu fundamental pentru orice națiune.

Ideea că educația constituie un element de bază în dezvolatarea unui popor nu este greu de înțeles. Resursele cele mai importante ale oricărei țări nu sunt cele materiale, ci cele umane. Putem afirma, fără teama de a greși, că nu minele, ci mințile sunt responsabile de dezvoltarea și prosperitatea unei națiuni. Educația este hrana minții. Un sistem educațional competent va da naștere unei explozii de talente care vor duce tehnologia pe noi culmi, ascuțind competitivitatea. În China se spune: „Un copac crește în zece ani, iar un talent într-o sută".

Dacă educația este importantă la nivel național, atunci și poziția ministerului respectiv va fi una pe măsură. Crearea unui cuprinzător plan strategic pentru educația națională, asigurarea fondurilor necesare, întrebuințarea eficientă și inteligentă a banilor pentru calificarea profesorilor, pentru achiziționarea celor mai bune echipamente și materiale indispensabile unui înalt proces de învățământ, asigurarea celor mai buni profesori, identificarea și aplicarea metodelor optime de învățare, în funcție de obiectivele naționale și de tendințele mondiale – de toate acestea este responsabil ministrul de resort.

Era de așteptat ca nașterea unui demnitar atât de important să fie și ea determinată de unele aspecte geomantice. Din învățăturile maeștrilor chinezi reiese importanța a două trăsături geografice, esențiale pentru locurile rezidențiale și de veci care pot ajuta la nașterea unui ministru al educației sau la apariția unor mari învățați:

• În învățăturile feng shui se spune: „O focă ce plutește în

apă este semnul marilor talente literare". În acest context, foca este de fapt o formă de relief, un deal sau o stâncă mare care se află în mijlocul unui curent de apă și seamănă cu imaginea acestui animal. Știm deja că foca este simbolul chinezesc al puterii și autorității. Iar un ministru al educației, pe lângă calitatea sa de fin intelectual, trebuie să aibă și autoritate, și forță.

• De ambele părți ale locului natal trebuie să se înalțe munți protectori. Printre aceștia trebuie să se găsească și un vârf în formă de creion, așezat în opoziție cu celelalte culmi, asemenea unui toc ce iese dintr-o călimară. Acest simbol este semnificativ pentru cariera literară și civilă.

Locurile natale ale miniștrilor apărării

De capacitățile și sarcinile ministrului apărării depinde securitatea națională. Un ministru competent va asigura resursele financiare necesare achiziționării ultimelor tehnologii militare, precum și antrenarea, instruirea și angajarea personalului militar calificat. Va desemna indivizi capabili pentru funcții importante și pentru comanda trupelor, dar va asigura și o bună pregătire a soldaților, pentru ca aceștia să fie oricând gata de intervenție. Va face tot ceea ce este necesar pentru ca punctele de comandă și sistemele de comunicații să fie permanent într-o stare de funcționare optimă. Pentru a îndeplini toate aceste sarcini cu succes, orice ministru al apărării trebuie să fie un strateg înnăscut, energic, curajos, puternic.

Pentru a favoriza apariția unei astfel de personalități, relieful trebuie să prezinte următoarele caracteristici:

• Dealuri și munți magnifici să fie poziționați în fața sau pe lateralele locului. Ei trebuie să aibă formă de steag sau de tobă. În China antică, aceste obiecte erau instrumentele de comandă și de comunicare ale marilor conducători de oști.

• Ape curgătoare trebuie să treacă prin apropierea zonei de interes sau s-o înconjoare. Aceste râuri simbolizează zidurile și șanțurile de apărare care protejau pe vremuri cetățile.

Locurile natale ale miniștrilor transportului și comunicației

Importanța infrastructurii în societatea modernă este un lucru demonstrat care vorbește de la sine despre importanța poziției de ministru al transporturilor. Această poziție este una strategică, cu repercusiuni de lungă durată. Alegerea acestor demnitari este o problemă importantă, rezolvată de cele mai multe ori chiar de conducătorul țării.

În 1975, când Wan Li (literal, numele înseamnă „zece mii de mile") a fost prezentat lui Mao Tse-tung, alături de alți candidați, pentru postul de ministru al căilor ferate, Mao s-a arătat încântat de numele acestuia. „Zece mii de mile de căi ferate – a exclamat Mao. Excelent nume!" Wan a primit postul și și-a îndeplinit excelent mandatul. Cariera politică a lui Wan a căpătat un avânt deosebit, culminând cu postul de purtător de cuvânt al președinției chineze, funcție din care s-a retras în 1996.

Locurile de veci sau reședințele unor asemenea personalități trebuie să prezinte următoarele trăsături:

• Terenul trebuie să se găsească pe spatele unui dragon progresiv. Acesta este reprezentat de un lanț muntos care pare a înainta spre fața locului respectiv. Masivul se ramifică precum un sistem de comunicații, într-o serie de brațe muntoase și de dealuri mai mici. Impresia de înaintare simbolizează un sistem de transporturi lipsit de obstacole, așa cum va fi și viitorul celui care va deveni ministru.

• Dragonul viu se referă la un grup de munți presărați cu o mulțime de culmi și văi. Un astfel de șir muntos posedă o cantitate mare de energie ch'i și simbolizează capacitatea sistemului de transport de a depăși obstacolele geografice.

Locurile natale ale diplomaților

Miniștrii de externe și ambasadorii sunt oficiali de rang înalt, care alcătuiesc corpul diplomatic al unui stat. Aceștia reprezintă interesele țării lor în lume.

Fiind reprezentanții pe plan internațional ai unei națiuni, aceste persoane trebuie să fie foarte atrăgătoare. Primii trei miniștri de externe ai Republicii Populare Chineze – Chou Enlai, Chen Yi și Qiao Guanhua – erau considerați bărbați frumoși atât în țara lor, cât și în lume.

Este evident că nu oricine poate ajunge în asemenea funcții. Geomanția are și ea un cuvânt de spus în nașterea unor asemenea oameni. Imaginea pământului generator de astfel de personalități trebuie să aibă următoarele caracteristici:

- Terenul trebuie să se găsească pe un dragon progresiv, adică pe latura unui lanț muntos care pare a se deplasa spre înainte. Progresul este o trăsătură definitorie a carierei diplomaților. Ei trebuie să-și îmbunătățească mereu imaginea atât acasă, cât și în străinătate.
- În același dragon progresiv sau în munții din fața casei trebuie să existe unii în formă de cal, acest animal simbolizând călătoriile. Înălțimile cu forme cabaline sunt foarte importante în configurația geomantică, deoarece diplomații fac dese călătorii.
- Dacă imaginea muntelui este asemănătoare unei statui ecvestre, înseamnă că sunt șanse mari ca locul să dea naștere unui diplomat de excepție.

Locurile natale ale oficialilor din cadrul finanțelor și economiei

Aceștia se ocupă de politica economică și de finanțele unei națiuni. Într-o vreme în care banul dictează, economia unei țări domină politica statului. De aceea poziția economiștilor de seamă și a personalităților financiare este foarte importantă, ea bucurându-se de autoritate și respect. Dezvoltarea și succesul economic al unei națiuni în lume depind în mare măsură de cât de capabile și de integre sunt oficialitățile din economie și finanțe. O persoană în această funcție trebuie să se zbată pentru un raport pozitiv între

venituri și cheltuieli, să se asigure că resursele sunt alocate corect și să conceapă strategii și practici fezabile pentru economia țării. Pentru îndeplinirea satisfăcătoare a tuturor acestor cerințe, un om are nevoie de solide cunoștințe academice și de aptitudini administrative de excepție.

Deng Xiaoping, liderul de la Beijing, se plângea că, pe cât de mare este populația Chinei, pe atât de puțini sunt membrii din cadrul partidului comunist (60 de milioane de membri) care reușesc să priceapă ceva din economie; și amintea de Zhu Rongji, unul din cei foarte puțini cu excelente cunoștințe în domeniu. Fapt pentru care l-a și numit prim-ministru.

Este de la sine înțeles că și locurile în care se nasc asemenea oameni deosebiți prezintă trăsături geomantice specifice. După o analiză aprofundată a ținutului natal al lui Zhu Rongji și a mormintelor Ming (Zhu este considerat descendentul lui Zhu Yuanzhang, întemeietorul dinastiei Ming), s-a ajuns la concluzia că există două trăsături geomantice fundamentale care prevestesc nașterea unui mare ministru de finanțe sau a unui economist de marcă:

- De-a lungul unui dragon principal trebuie să existe o serie de munți care să semene cu imaginea unor depozite. Magazia sau depozitul sugerează avuție și bunăstare.
- În zonă trebuie să curgă ape șerpuite, venind din spatele casei, înconjurând-o și unindu-se în fața acesteia. Apa este simbolul banilor, al averii. Cursurile de apă liniștite și mlădioase sunt semnul acumulărilor financiare atât la nivel individual, cât și național.

Locurile natale ale reprezentanților oficiali ai legii

Magistrații, procurorii, avocații reprezintă legea. Ei trebuie să fie buni cunoscători ai legislației, istoriei și politicii. Pe lângă aplicarea legilor existente, ei trebuie să propună și legi noi, în conformitate cu schimbările intervenite la nivel național și internațional.

În orice țară democrată, reprezentanții legii dețin o poziție importantă. Ca exemplu, putem spune că unii președinți americani aveau formație juridică.

Iată ce trăsături trebuie să prezinte locul de naștere al unui viitor reprezentatnt al legii:

• Terenul trebuie să prezinte, înainte de toate, o notă de noblețe, societatea acordând întotdeauna respect pozițiilor înalte.

• Locul trebuie să fie, ca altitudine, peste cele din jurul lui, simbolizând faptul că un magistrat, din punct de vedere al autorității, se ridică peste ceilalți oameni.

• Muntele aflat față în față cu proprietatea trebuie să fie drept și echilibrat, semnul unui comportament moral ireproșabil.

• În apropiere trebuie să curgă o apă liniștită, unduitoare și foarte limpede, claritatea ei fiind simbolul unei gândiri lucide și al unui caracter integru.

Locurile natale ale geniilor

Chinezii sunt oameni înclinați spre educație. Pentru ei, un copil inteligent este mai prețios decât un sipet cu aur. El reprezintă pentru familie un izvor nesecat de fericire și mângâiere, precum și un motiv de mândrie. Iată ce spune o cugetare chinezească: „Nu avere îmi doresc, ci ca fiecare dintre copiii mei să fie inteligent și talentat".

Printr-un efort susținut se poate învăța aproape orice. Dar, pentru a excela într-un domeniu, este nevoie de mult mai mult decât simpla bunăvoință. Este nevoie de o inteligență deosebită, dublată de mult efort. Iar inteligența este o calitate înnăscută. Și chiar dacă mulți părinți își doresc copii geniali, aceștia sunt foarte rari. Unul dintre motive este și faptul că nu toate locuințele și locurile de veci prezintă feng shui-ul necesar pentru nașterea unui copil-minune.

În general, locurile unde se pot naște genii trebuie să prezinte următoarele caracteristici:

• Să aibă în vecinătate munți sau dealuri în formă de creion.

• Ape șerpuite să treacă prin fața zonei.

• Să aibă câteva dealuri în aval, de o parte și de alta a apei curgătoare, sau câteva stânci care să formeze insulițe în mijlocul curentului, încetinindu-i curgerea.

Locurile natale ale câștigătorilor premiilor Nobel

Premiul Nobel este acordat anual persoanelor și instituțiilor care au adus cele mai mari beneficii umanității în unul dintre cele șase domenii de interes: chimie, medicină, literatură, fizică, economie și diplomație (pace). Premiul Nobel reprezintă cea mai înaltă distincție academică internațională.

În China tradițională, echivalentul intern al premiului Nobel se numea Primul dintre Învățați și era un titlu acordat direct de împărat acelei persoane care se clasa pe primul loc la examenele imperiale ținute o dată la fiecare trei ani. De obicei, câștigătorul ajungea ginerele împăratului și un oficial de rang înalt.

Mulți oameni și-au petrecut întreaga viață în laboratoare și biblioteci încercând ca, prin activitatea lor, să câștige un premiu Nobel; dar nu au reușit. Onoarea aceasta este foarte rară. Noi credem că și soarta joacă un rol important. Se spune că doi fizicieni chinezi, Yang Zhennin și Li Zhendao, câștigători ai premiului Nobel, au consultat cartea I-Ching pentru a vedea dacă vor ajunge în posesia acestui râvnit premiu. Răspunsul a fost unul pozitiv, cei doi chiar câștigându-l. Această întâmplare poate însemna că numai inteligența și munca nu sunt suficiente; întotdeauna este nevoie și de șansă.

Locurile rezidențiale și de veci care duc la nașterea unor laureați ai premiului Nobel (sau a celui numit Primul dintre Învățați) prezintă mai multe trăsături geomantice comune:

• Pe ambele părți ale terenului trebuie să se înalțe munți magnifici care protejează energia ch'i interioară și conferă poziții sociale deosebite locuitorilor.

• În spatele proprietății trebuie să existe un curs șerpuit de apă. Cu cât meandrele sunt mai multe, cu atât locul este mai favorabil (apa va curge mai încet, deci va sta mai mult pe proprietate). Un astfel de râu poate aduce casei o cantitate impresionantă de ch'i, fără a lua prea multă energie în aval. Dacă de pe proprietate se pot număra nouă șerpuiri ale apei, atunci onoarea unui Nobel este garantată. Un lac în fața terenului va îmbunătăți situația financiară. Laureații premiului Nobel sunt răsplătiți și financiar, de aceea este bine ca în apropierea locului să fie și un curs de apă, deoarece acest element semnifică averea.

• Dacă este vorba de un râu, atunci în aval trebuie să fie neapărat un deal care să aibă formă de pasăre sau de creion, imagini-simbol ale talentului și studiului susținut. Iar dacă dealul se află exact în mijlocul curentului, este cu atât mai bine.

Locurile natale ale oamenilor longevivi

Majoritatea oamenilor doresc să aibă parte de o viață sănătoasă și lungă. Dar sănătatea și longevitatea sunt două aspecte care nu au neapărat legătură între ele. De fapt, sănătatea nu poate garanta o viață lungă. Există, din păcate, nenumărate moduri în care îți poți pierde viața: accidente de mașină, de avion, incendii, inundați etc. Iată de ce, credem noi, problema longevității depășește cu mult limitele științei medicale și ale întreținerii sănătății. Credința tradițională chinezească susține că longevitatea este determinată de destin care, la rându-i, depinde de feng shui.

Unele terenuri pot asigura longevitatea locuitorilor. Majoritatea acestora prezintă următoarea caracteristică geomantică:

• În spatele locului se află munți foarte înalți, ale căror piscuri se pierd uneori în văzduh.

După cum se poate lesne observa, cerințele topografice

pentru viață lungă sunt mai puține și mai puțin stricte decât cele pentru avere și rang. Înseamnă că longevitatea este mai ușor de atins decât averea. De fapt, oamenii longevivi sunt mai mulți decât cei nobili și cei avuți, luați la un loc.

Există și ținuturi neprielnice? Ce efecte vor avea asemenea terenuri pentru cei care le locuiesc? Vom încerca un răspuns și la aceste întrebări.

Locuri de evitat

Locurile care aduc sărăcie

Casele și mormintele dintr-o zonă care se încadrează în descrierea de mai jos vor aduce sărăcie și dizgrație nu numai celor din generația actuală, dar și urmașilor lor.

• Loc izolat.

• Lipsa totală a protecției munților.

• Munții din împrejurimi sunt strâmbi, urâți, pietroși și lipsiți de vegetație.

• Lipsa apei.

• Prezența apelor reziduale sau a unor cursuri de apă drepte, care vin direct spre proprietate sau pleacă în mare viteză din fața acesteia.

• Un hol luminos îngust.

În plus, dacă un munte seamănă cu imaginea unei persoane care duce cu sine un coș, în locul acela se vor naște mulți viitori cerșetori. În China, cerșetorii umblau întotdeauna cu un coș în care țineau mâncarea pe care o primeau. De aceea coșul este simbolul cerșetoriei. Nu încercați însă să identificați munții de unul singur, pentru că s-ar putea să greșiți. Uneori formele de relief seamănă între ele, dar semnificațiile sunt extrem de diferite. Pentru discernerea exactă a formelor, este bine să consultați un geomant experimentat.

Locurile care dau naștere prostituției

Se spune că prostituția este cea mai veche meserie de pe pământ. Persoanele care o practică o fac din mai multe motive. Oricare ar fi acestea, ele au și un substrat geomantic. Maeștrii feng shui ne avertizează că, dacă în preajma unei case sau a unui loc de veci există una din formațiunile de mai jos, zona aceea este favorabilă prostituției.

• În fața terenului se află un munte care aduce cu o femeie care își ridică bluza.

• Locul este flancat de dealuri ascuțite, întoarse în afară (cu spatele la proprietate), ceea ce va face ca zona să fie lăsată pradă vânturilor – lucru deosebit de nefast. (Așa cum știm deja, pentru un bun feng shui munții trebuie să fie întorși către interior, ca și cum ar îmbrățișa proprietatea.)

• În apropiere există doi munți care se apleacă unul peste altul, ca un cuplu care face dragoste.

Locurile care anunță o viață scurtă

Cu toate că majoritatea oamenilor își doresc o viață lungă cu sănătate, nu toți se nasc sub o astfel de stea norocoasă. Viața – lungă sau scurtă – este determinată de locurile de veci ale înaintașilor și de locul de naștere al persoanei în cauză. Cei care se nasc pe pământuri care conțin două dintre cele cinci aspecte topografice prezentate mai jos sunt sortiți unei vieți mai scurte:

• Locul este jos și izolat, de exemplu o depresiune sau o vale expusă vântului din toate părțile.

• Țestoasa neagră (muntele protector din spatele terenului) este scundă, ascuțită și golașă.

• Locul este situat pe spatele unui dragon slab sau în retragere. Un dragon slab este un grup rarefiat și răzlețit de munți golași, mici și abrupți, asemănători mai degrabă unor

stânci fără legătură una cu alta. Un dragon în retragere este un munte din spatele casei sau al locului de veci, care pare a se prăvăli peste acestea.

• Existența unei ape care se repede năvalnic drept spre fațada proprietății.

• În vecinătatea locului există o cascadă foarte zgomotoasă.

Capitolul 13

Arta feng shui rezidențială

În America, arta feng shui pentru locuințe a devenit în ultima vreme un subiect la ordinea zilei. Majoritatea oamenilor doresc să ajungă proprietarii unei case pentru ca mai apoi să obțină cu ajutorul ei avere, relații sociale bune, sănătate și fericire. O mare parte a americanilor consideră că arta feng shui conține numai sfaturi pentru reședințele particulare. Lucrurile nu stau chiar așa. În China, această latură a geomanției nu este decât ramura numită „casa yang a feng shui" a vechiului arbore feng shui, care cuprinde și „casa yin a feng shui", cea care se ocupă de locurile de veci. Întemeietorii Chinei considerau că lucrurile vii sunt de natură yang, iar cele moarte, de natură yin. Astfel, toate construcțiile create pentru bunăstarea și folosul celor vii (rezidențiale, comerciale sau publice) sunt considerate yang, în vreme ce mormintele și cimitirele sunt considerate yin. Este bine să precizăm că arta clasică chinezească feng shui are mai multe implicații și este mai complexă decât cea practicată în Occident.

Practica feng shui yang o precede pe cea yin. Unul dintre motivele principale este acela că oamenii vii resimt mult mai ușor efectele feng shui decât cei plecați dintre noi. Foarte multă lume știe că mediul ne influențează într-o mare măsură sănătatea, fericirea și succesul. Un ambient curat și liniștit ne va ajuta să ne odihnim și să ne întărim sănătatea, în vreme ce

un mediu poluat poate duce la afecțiuni fizice și psihice, cum ar fi insomnia sau hipertensiunea. Dar știința feng shui nu se oprește aici. Ea pătrunde mai adânc, în analiza factorilor metafizici (locație, structură, culoare, direcție, data nașterii indivizilor care trăiesc într-o anumită zonă etc.). Studiul acestora de-a lungul timpului a condus la apariția feng shui, o artă foarte complexă pe care puțini o cunosc și extrem de puțini știu să o aplice.

Un alt motiv care a generat dezvoltarea mai rapidă a feng shui-ului rezidențial, față de cel pentru locurile de veci, este interesul mai ridicat pe care îl au oamenii pentru locurile în care trăiesc, decât pentru cele în care se odihnesc străbunii. De altfel, geomanția pentru reședințe este și mult mai ușor verificabilă decât sora ei care se ocupă de zonele funerare și de influența acestora asupra generațiilor următoare. Feng shui-ul funerar se bazează pe teorii abstracte și pe artificiile intuitiv-imaginative ale practicienilor geomanți. Cele două abordări (pentru vii și pentru morți) dau naștere unui tot care ne apare astăzi sub forma actualului feng shui.

Dar principiile de bază sunt aceleași. Ca și în arta feng shui pentru locurile de veci, feng shui-ul rezidențial are ca sarcină principală descoperirea și confirmarea zonelor care posedă energie ch'i favorabilă. Acest lucru este imperios necesar, mai ales dacă vrem să fim siguri că reședința pe care o vom construi va fi pe un pământ bogat în energii pozitive, telurice și cerești. Din punct de vedere feng shui, locația unei clădiri are aceeași importanță ca și fundația, iar orientarea și aranjarea sunt analoagele structurii. O casă cu structură bună, dar cu fundație slabă este compromisă. La fel, o reședință fastuoasă construită pe un teren impropriu nu va fi fastă pentru cei care o locuiesc.

Primul și cel mai important pas în demersul feng shui este analiza mai multor bucăți de pământ, în vederea descoperirii celei mai propice. Din acest punct de vedere, între cele două ramuri ale feng shui există asemănări și deosebiri.

Una din similitudini este identificarea sălașelor dragonului (a locurilor propice). Yao Ting-Luan scria în „Un epitom despre Feng Shui rezidențial":

Când construim clădiri pentru locuit trebuie să pornim de la alegerea locului viitoarei construcții. Terenul ideal trebuie să aibă în partea din față un curs de apă și în spate dealuri. Culmile din spate ar trebui să fie legate de un lanț muntos care a parcurs o distanță foarte mare pentru a ajunge aici, iar apa să îmbrățișeze bucata de pământ. Partea din fața casei să fie deschisă și largă. Pe cursul de apă, în aval, să existe dealuri care să-i controleze curgerea.

La fel stau lucrurile și pentru locurile funerare. Știm deja că un relief diferit are calități geomantice diferite. De exemplu, aflarea sălașelor dragonului din zonele muntoase implică analiza formei, vegetației și distanței dintre munții înconjurători. În zonele urbane, în special la câmpie, influența benefică trebuie căutată în prezența cursurilor de apă și în expunerea fațadei casei. Apoi, chiar dacă munții nu se află peste tot, principiul celor patru animale trebuie respectat, acestea îmbrăcând diferite forme. Șoselele joacă rolul apelor, iar casele învecinate pe cel al țestoasei negre, al dragonului verde, tigrului alb și phoenixului roșu.

Să vedem însă care sunt diferențele dintre feng shui-ul rezidențial și cel funerar.

Terenurile rezidențiale trebuie să fie relativ mari și deschise, căci oamenii au nevoie de spațiu pentru a se mișca și a se dezvolta în voie. Cu cât un spațiu este mai mare, cu atât vor fi mai bogare rezervele de ch'i înmagazinate în pământ, iar rolul acestei energii în viața oamenilor va fi mai important. Astfel, un teren de 2.500 de kilometri pătrați este suficient pentru o capitală națională. Zonele între 1.200 și 2.500 de kilometri pătrați sunt candidate serioase pentru fondarea unor orașe mari. Pe cele cuprinse între 700 și 1.200 de kilometri pătrați pot apărea orașe de dimensiuni medii. O casă normală are nevoie de cel puțin 120 de metri pătrați de teren. Dacă pe un loc se va ridica un centru comercial sau politic, atunci dragonul principal trebuie să fie lung și lat, cu multe ape în împrejurimi și cu munți situați frontal, la mare distanță.

Aflarea energia ch'i reprezintă esența cercetării feng shui, indiferent de ramură. În feng shui-ul rezidențial vom lua în calcul nu numai energia ch'i terestră, ci și pe cea cerească. Așa cum am mai amintit, prima curge pe sub pământ și este purtată de munți sau dragoni, cum i-au numit chinezii. Cea de-a doua formă de ch'i curge prin aer și este afectată de trafic, apă și clădiri. Efectele produse de ch'i-ul teluric sunt lente, profunde și permanente. Influența ch'i-ului ceresc este rapidă și schimbătoare. O reședință are nevoie de ambele tipuri de ch'i în mod egal.

Alegerea locului este privită ca „folosirea avantajului energiei ch'i terestre", iar atragerea energiei ch'i cerești într-o casă se numește „absorbția ch'i-ului ceresc". Odată locul ales, s-a rezolvat obținerea energiei telurice. Un curs de apă în apropiere este întotdeauna binevenit. Zonele urbane importante tind să fie amplasate în locuri cu dragoni lungi, uriași, care conțin un foarte puternic ch'i terestru. Cu cât este mai mare suprafața orașului, cu atât energia telurică este mai mare.

Fiecare casă preia o cantitate de energie cerească, deoarece acest fel de ch'i curge prin aer. Însă diferența este uneori enormă între puterea de absorbție a diferitelor reședințe. Acesta este și unul din motivele pentru care nu există case la fel. Pentru a atrage ch'i-ul, trebuie să luăm în calcul o serie de factori, cum ar fi străzile învecinate, clădirile din apropiere, încotro privește fața construcției, aranjarea interiorului locuinței, orientarea ușilor, a scărilor etc.

Conform lui Wei Qingjiang, autorul lucrării „Ghid esențial pentru feng shui rezidențial", atragerea energiei ch'i cerești depinde de construirea casei într-o poziție corectă și într-un

relief propice, inclusiv alinierea reşedinţei faţă de un curs de apă (dacă acesta există) şi plasarea intrării principale respectând principiul yin-yang. Uşa (poziţie, formă, dimensiuni) de la intrarea din faţă este vitală, deoarece ch'i-ul ceresc pătrunde în casă pe aici şi pentru că această energie interacţionează cu cele opt trigrame sau opt karma şi cu cele cinci elemente (apă, foc, lemn, metal şi pământ). Este de dorit ca energia pozitivă să fie atrasă în interior pe direcţia potrivită (karma), definită de ziua de naştere a proprietarului şi într-o legătură productivă cu cele cinci elemente. Pentru o femeie născută în 1977, de exemplu, uşa poate fi spre nord, sud, est sau sud-est. Nordul corespunde elementului apă; deci nordul (apa) şi estul (lemnul hrănit de apă) sunt cele mai indicate direcţii pentru uşa principală.

Un alt aport important al lui Wei Qingjiang în dezvoltarea artei feng shui pentru reşedinţe este şi interpretarea celor „patru animale" în mediul urban. Astfel, clădirile învecinate proprietăţii preiau atribuţiile ţestoasei negre, dragonului verde, tigrului alb şi phoenixului roşu. De exemplu, o construcţie care se înalţă în dreapta reşedinţei reprezintă un dragon verde care preîntâmpină disiparea energiei ch'i, situaţie pozitivă, deci de dorit. Această aplicare creativă a unui principiu feng shui a demonstrat din nou că geomanţia este o artă şi o ştiinţă deschisă, un cumul de principii care lasă cale liberă interpretărilor celor care o studiază cu seriozitate şi o aplică creator. Wei avea dreptate şi când afirma că ch'i-ul ceresc pătrunde într-o casă precum oamenii, adică pe intrarea principală. De aceea Wei Qingjiang a numit energia cerească „poarta ch'i".

Învăţaţii chinezi mai numeau feng shui-ul pentru locuinţe şi „înfăţişarea rezidenţială". Sintagma este o analogie cu chipul omenesc, ceea ce nu este de mirare, deoarece învăţaţii chinezi din antichitate priveau analiza unei case ca pe studierea fizionomiei omeneşti.

Dacă un om cu ochii ieşiţi din orbite, genele rupte, nasul

strâmb şi o faţă posomorâtă, ştearsă, palidă semnifică o persoană nefericită, atunci cum poate să fie „un loc bun" o casă cu formă... informă şi aparent gata să se prăbuşească? O reşedinţă trebuie să fie luminoasă, curată, spaţioasă şi aerisită şi nicidecum murdară, întunecoasă, dezordonată, urât mirositoare, fără o formă definită.

Investiţia de timp şi bani pentru întreţinerea locuinţei este una dintre cele mai bune pe care le putem face. Sănătatea, somnul, eficienţa în muncă, fericirea familiei – toate depind în mare măsură de calitatea casei în care locuim. O casă întunecoasă, cu bucătăria şi baia murdare, cu ţevi sparte, lămpi stricate, pereţi afumaţi şi cu haine aruncate peste tot nu poate contribui în nici un fel la bunăstarea şi norocul familiei. Pe de altă parte, o gospodărie curată, ordonată, frumos aranjată, luminată şi aerisită, cu straturi de flori plantate unde trebuie va aduce în viaţa membrilor familiei bună dispoziţie, poftă de muncă, dragoste, noroc şi succes.

Alegerea unui loc favorabil

Ca să aflăm dacă un loc reprezintă un rezervor important de energie telurică ch'i sau un sălaş veritabil al dragonului trebuie să ne îndreptăm atenţia către principalele lanţuri muntoase din zonă. În primul rând, trebuie ca dragonul sau lanţul muntos să curgă fără întrerupere mai multe sute de kilometri şi abia după aceea să se oprească într-o porţiune de teren relativ plană. Cu cât distanţa parcursă de munţi este mai mare, cu atât va fi mai puternic rezervorul de energie ch'i din zonă. Călătoria reprezintă, de fapt, extensia permanentă a şirurilor muntoase.

Munţii şi dealurile se află, în general, la distanţă mare de zonele rezidenţiale importante, ceea ce nu înseamnă însă că oraşul este lipsit de protecţie. De exemplu, rezervele ch'i ale unui mare centru rezidenţial sunt suficiente pentru a înlătura impactul negativ al vânturilor. Centrele mari sunt de cele mai

multe ori situate în apropierea unor cursuri importante de ape care, la rândul lor, păzesc acumularea energetică. Majoritatea zonelor urbane foarte mari au acces la mai multe corpuri de apă, cum ar fi oceanele, râurile sau lacurile.

Majoritatea geomanților sunt de acord, referitor la ch'i, că lucrul cel mai de preț pentru o zonă rezidențială este prezența apei, pentru că această adevărată bogăție transformă locul într-unul favorabil. Marii maeștri feng shui spun chiar că nu există spații propice de locuit în absența apei. Aceste opinii sunt împărtășite și de Xu Shanji și fratele său. În „Ce ar trebui să cunoască fiecare fiu despre geomanție" ei susțin:

Aproape toate marile orașe sunt îmbrățișate de cursuri mari de ape sau de corpuri de ape. Până și așezările mai mici sunt ridicate de cele mai multe ori pe malurile râurilor importante, pentru că acestea oferă un mijloc de transport convenabil. Oricine poate observa că zonele prospere se găsesc acolo unde se adună apele unduitoare. Astfel de terenuri se află uneori în mijlocul a două cursuri de apă, alteori în aval de locul în care două ape și-au unit forțele. Câteodată aceste pământuri binecuvântate se învecinează cu un ocean sau cu un fluviu, beneficiind și de existența unui curs de apă mai mic. Indiferent de forma pe care o are și de felul în care ajunge la noi, un lucru este cert: apa trebuie să fie prezentă acolo unde sunt oameni. Aceasta este și una din diferențele majore care există între feng shui-ul rezidențial și cel funerar.

Un alt susținător fidel al acestei teze a fost Wei Qingjiang, care scria în „Ghid esențial pentru feng shui rezidențial":

Cele mai mari zone rezidențiale sunt metropolele aflate acolo unde apa se întâlnește cu muntele. Aceste zone sunt dens populate, au o cultură rafinată și sunt întotdeauna mai prospere. Ele reprezintă modele de excepție pentru feng shui-ul rezidențial, exemple care ne ajută să înțelegem mai bine această artă a situării și aranjării locuințelor. Pentru a putea percepe dacă un spațiu va fi favorabil dezvoltării unei metropole, trebuie să simțim pulsul reliefului. Zhu Tse spunea cândva: Ape se întind printre munți și munți sunt prinși între ape. Ape înconjoară orașe, uneori inversându-și cursul. Departe de așezările omenești sunt uneori fluviile, dar le simțim prezența undeva, în suflet, chiar fără să le vedem. Orice fir de apă, oricât de mic, are însemnătatea lui de care trebuie să fim conștienți și pe care trebuie să o respectăm.

Iată care sunt, conform părinților chinezi, calitățile esențiale pe care trebuie să le aibă un teren favorabil unei așezări:

- Să fie larg, spațios cu un hol luminos prielnic.
- Casa trebuie să ocupe între o jumătate și două treimi din suprafața bucății de pământ.
- Locul să fie plan sau înclinat ușor către fața casei.
- Locul să fie pătrat sau dreptunghiular.

În primul rând, un loc rezidențial trebuie să fie larg și spațios, cu un hol luminos în față. Reședința trebuie să se afle în armonie cu împrejurimile, pentru a capta energiile ch'i ale mediului. Holul luminos are o pondere deosebită în obținerea echilibrului. Acesta trebuie să fie nici prea mare, nici prea mic. Dacă este prea larg, energia pozitivă se va disipa. Dacă este prea mic, va exercita o presiune sporită asupra casei, limitând mult perspectivele și viitorul locatarilor.

În al doilea rând, casa în sine ar trebui să ocupe o jumătate până la două treimi din lot. Dacă este prea mică în comparație cu terenul, energia ch'i se va risipi la cea mai mică suflare de vânt. Dacă este prea mare, oamenii care locuiesc în acea casă vor resimți lipsa spațiului exterior, care va conduce la un progres lent, mai ales în cazul în care proprietatea este înconjurată din toate părțile de clădiri înalte. O casă bine proporționată este una echilibrată, adică armonioasă din punct de vedere feng shui.

În al treilea rând, un loc rezidențial trebuie să fie plan sau

ușor înclinat spre partea din fața casei (adică terenul din față este mai jos în comparație cu cel din spate). O astfel de poziție conferă siguranță, putere și o priveliște minunată. Expunerea sudică fiind de obicei cea mai bună, este bine ca panta să fie înclinată spre miazăzi. Situația cea mai puțin favorabilă este când panta are o înclinare spre spatele casei (fața mai sus decât spatele casei). O topografie de acest tip (ca, de altfel, și una în care terenul este aplecat spre o parte) creează un sentiment de nesiguranță, dând senzația că locuința se poate răsturna.

În al patrulea rând, bucata respectivă de pământ trebuie să fie pătrată sau drepunghiulară. Dacă partea stângă a terenului este mai lungă decât dreapta, femeile din familie vor fi urmărite de ghinion; și invers. Acest lucru se datorează faptului că partea stângă reprezintă bărbatul, iar partea dreaptă simbolizează femeia.

Pe lângă aceste trăsături majore, iată și alte sfaturi ale părinților chinezi pentru ca o reședință să fie prielnică celor care o locuiesc:

• Casa să nu se afle la capătul unei fundături, în apropierea unei autostrăzi sau a unui curs de apă foarte rapid.

• O stradă care vine perpendicular pe intrarea principală poate crea multe probleme, unele foarte grave, cum ar fi accidente care pot pune în pericol viața locatarilor.

• În partea sudică a casei să existe un spațiu deschis.

• Ideal este ca la est de clădire să fie un râu, la vest o șosea, spre nord munți și spațiu deschis spre sud.

• Un iaz mic în fața casei este o prezență benefică.

• O casă mică locuită de multe persoane este mai bună decât o casă mare cu puțini locatari.

• Când cumpărați o casă care a mai fost locuită, verificați-i trecutul, punând obligatoriu următoarele întrebări: Câți proprietari a mai avut? Cine erau? Ce profesii aveau? Au avut sau nu succes în carieră? Au avut o sănătate bună sau una șubredă? Au avut familii fericite?

Proiectarea casei

Aceasta cuprinde un demers arhitectural și unul geomantic. Odată terenul ales, ch'i-ul terestru este deja un factor stabil pentru reședință. Ch'i-ul ceresc este însă unul variabil până la finalizarea proiectului. Asta înseamnă că se pot face ajustări benefice. Aproape toate detaliile planului casei pot concura la o mai bună absorbție a ch'i-ului ceresc. Cele pe care le vom prezenta în continuare sunt considerate esențiale în atragerea unui maximum de energie pozitivă.

Forma casei

Cum am afirmat de mai multe ori, cea mai bună formă este pătratul și dreptunghiul, acestea creând echilibru în relația cu mediul înconjurător. Cu toții știm deja că rotundul este deosebit de armonios, numai că acesta nu se poate îndrepta, prin forma sa, spre o anumită direcție, lucru esențial pentru o casă. Feng shui recomandă cercul sau sfera pentru clădirile comerciale sau religioase. Aceste spații sunt locuri publice. Numeroși oameni intră și ies în fiecare zi. Persoanele zăbovesc aici doar o perioadă scurtă de timp, în comparație cu „acasă". Sensul proprietății asupra acestor spații, pentru cei care le folosesc, este inexistent, succesul lor depinzând în extrem de mică măsură de ele. Numărul de oameni care intră și ies dintr-o firmă sau dintr-un loc de cult reprezintă succesul patronului sau al preotului oficiant.

Dacă pătratul și dreptunghiul sunt forme propice, triunghiul și formele neregulate sunt nefavorabile, ele neoferind senzația de echilibru și de armonie. Vârfurile generate de unghiurile lor creează conflicte cu mediul și distrug ch'i-ul ceresc, aducând boală, divorțuri, tensiuni în relațiile umane, accidente. Evaluarea geomantică trebuie să acorde o atenție deosebită și formei acoperișului. Părinții feng shui ne

sfătuiesc să nu construim acoperişuri care să se termine într-un vârf îndreptat spre înalturi, deoarece acesta intră în conflict cu cerul, distrugând ch'i-ul care vine de acolo. Conform feng shui, un acoperiş trebuie să fie plat, rotund sau uşor înclinat.

Orientarea faţadei casei

Feng shui recomandă ca orientarea şi decorarea faţadei unei case să fie făcută cu o grijă deosebită, cam ca aceea pe care o acordăm propriei feţe. Dar spre ce punct cardinal trebuie îndreptată casa? De cele mai multe ori spre sud; dar şi alte variante sunt posibile, pentru că orientarea casei trebuie să fie în concordanţă cu direcţiile favorabile proprietarului. De exemplu, pentru o persoană născută în 1950, direcţiile cele mai bune sunt sudul, nordul, estul şi sud-estul. (Pentru karma individuală şi direcţiile favorabile, vezi Capitolul 9).

Uşa din faţă

Aceasta este intrarea principală a casei. Ea reprezintă şi poarta către viaţa intimă a familiei, legătura dintre familie şi lumea exterioară şi calea prin care intră în casă ch'i-ul ceresc. Deoarece acesta din urmă influenţează major sănătatea, cariera, prosperitatea şi fericirea membrilor familiei, putem spune că importanţa uşii din faţă este cu totul deosebită. Iată ce ne spune Wei Qingjiang:

Uşa reşedinţei, cea care se deschide spre strada principală, are o importanţă specială, pentru că energia cerească ch'i curge odată cu traficul şi cu pietonii de pe stradă. Dacă deschidem uşa, energia ch'i va pătrunde în incinta casei. Atâta timp cât există o uşă care se deschide spre stradă, nu mai contează pe ce parte a casei se află aceasta: în faţă, pe lateral sau în spate. Ea devine importantă prin relaţie ei cu mişcarea puternică a ch'i-ului

de-a lungul şoselei. Dacă uşa se deschide sptre o direcţie favorabilă, înseamnă că familia va avea mult noroc. În caz contrar, multe necazuri pot veni peste acea casă.

O uşă principală bine concepută are rolul de apărător al fericirii şi siguranţei familiei. Feng shui are criterii diferite faţă de principiile arhitecturale şi estetice, în ceea ce priveşte modul în care trebuie construită o intrare principală. Iată-le pe cele mai importante:

- Uşa de la intrare trebuie să se deschidă spre o direcţie favorabilă, stabilită cu ajutorul karmei proprietarului. Astfel locuinţa va avea un maximum de energie cerească ch'i, care va influenţa pozitiv soarta rezidenţilor.
- Dimensiunea uşii trebuie să fie proporţională cu mărimea casei, deoarece în feng shui totul depinde de armonie şi echilibru. În cazul în care o uşă este prea mare sau prea mică, va crea dezechilibrul purtător de neşansă şi tensiuni în familie. Cu toate că nu există reguli stricte şi clare, decât să fie prea mică, este mai bine ca o uşă să fie prea mare.
- Uşa de la intrare nu trebuie să se afle pe aceeaşi linie cu poarta curţii, dacă aceasta există, pentru ca vânturile nefaste să nu poată circula între ele, intrând până în inima casei, şi pentru ca intimitatea să nu fie prejudiciată de străinii care ar putea privi în interiorul locuinţei. Între două uşi vânturile trec uşor, situaţie de evitat cu orice preţ, în special în cazul în care casa nu are faţada spre sud.
- Uşa principală nu trebuie să se afle pe aceeaşi linie cu uşa din spate a casei. În caz contrar, ch'i-ul nu se poate păstra decât cu mare greutate.
- Uşa din faţă nu trebuie să fie în linie dreaptă cu scara interioară.
- Intrarea principală nu trebuie să se afle faţă în faţă cu un copac mare sau cu un stâlp de telegraf. Aceste obiecte, în această poziţie, sunt numite în feng shui „ucigaşi", pentru că pot aduce nenorociri în familie.

• Ușa din față nu trebuie să se afle pe direcția unui colț al unei clădiri învecinate. Colțul ascuțit simbolizează un cuțit îndreptat spre gât, situația nefastă, purtătoare de ghinion.

• O stradă perpendiculară pe intrarea principală simbolizează un cuțit îndreptat spre inima locatarilor, deci situația este de evitat.

• Ușa principală nu trebuie să fie orientată către o biserică sau un templu. Chinezi consideră că aceste lăcașe conțin un puternic ch'i de natură yin, care nu este propice pentru imobile de locuințe.

Ușa din spate (secundară)

Pentru un plus de siguranță și de echilibru, o casă trebuie să aibă și o ușă secundară, considerată perechea celei din față și asigurând o ieșire suplimentară în caz de urgență. Din motivele enunțate anterior, cele două uși nu trebuie să fie pe aceeași linie.

Știind acum ce trebuie să facem pentru exteriorul casei, din punct de vedere feng shui, să vedem mai departe care sunt indicațiile acestei arte chineze pentru interiorul locuinței, pentru ca și acesta să ne asigure energia ch'i binefăcătoare. Problema esențială este localizarea, în casă, a diferitelor încăperi și aranjarea acestora.

Scopul feng shui este armonia între om și mediu. Lucrul acesta ne poate ajuta să înțelegem de ce aceeași casă poate avea influențe diferite asupra diverșilor indivizi. O analogie ar fi aceea cu un fel de mâncare, ce poate face bine cuiva și rău altcuiva. De exemplu laptele. Cu toate că este un aliment foarte hrănitor și sănătos, organismul unor persoane nu-l poate suporta. La fel se întâmplă și cu locuințele. De-a lungul vieții mele mi s-a întâmplat să văd case ce și-au schimbat de mai multe ori proprietarii. De exemplu, cu ceva ani în urmă m-a contactat o clientă pentru că avea nevoie de serviciile mele feng shui. După ce i-am vizitat casa și am verificat data ei de naștere, i-am spus doamnei că locuința nu este orientată spre

o direcție care să-i fie favorabilă și că, din acest motiv, va avea multe neplăceri. La întrebarea ce este de făcut, i-am răspuns că ori se mută, ori dărâmă acea casă și construiește alta ținând seama de indicațiile feng shui.

Camera de zi (livingul)

Această încăpere este locul de întâlnire al familiei și al membrilor ei cu prietenii sau alți invitați, spațiul în care oamenii discută și se relaxează. Ea reprezintă unitatea familiei și legăturile cu lumea exterioară. De aceea odaia trebuie poziționată strategic, într-un loc ce oferă senzația de confort și unitate, fără a afecta însă liniștea și intimitatea celorlalte camere. Iată ce reguli feng shui trebuie respectate pentru living:

• Încăperea trebuie așezată spre fața casei, în imediata apropiere a intrării principale, astfel încât musafirii să intre direct în camera de zi. Nu este indicat ca cei care intră în casă să traverseze bucătăria, dormitoarele etc. pentru a ajunge în living. Chinezii obișnuiesc să spună: „Spectatorii observă mai bine jocul". Dacă oaspeții se simt bine și revin în vizită, înseamnă că locuința posedă un feng shui bun.

• Camera de zi trebuie să fie luminoasă, curată, îngrijită, aerisită, spațioasă și confortabilă. Aceasta este încăperea cea mai „publică" din toată casa, trebuind să fie concepută pentru primirea prietenilor, musafirilor. Un living atrăgător creează în sufletul oaspeților o senzație de confort, un fel de „cămin departe de casă".

• Camera de zi trebuie să fie mai mare decât oricare altă încăpere, fiind, prin definiție, un loc de adunare, în care toată lumea trebuie să se poată relaxa în voie.

• Numărul și dimensiunea mobilelor de aici trebuie să fie proporționale cu mărimea camerei. Prea puțină mobilă va crea o senzație de răceală, iar prea multă va deveni stânjenitoare.

• Livingul trebuie să fie decorat corespunzător. Ornamentele și mobila nu trebuie să fie neapărat scumpe, ci

de bun gust și bine întreținute, reflectând, dacă se poate, statutul profesional și social al proprietarului. Tablourile sunt binevenite în acest spațiu, dar nu trebuie uitată simbolistica lor. Astfel, imaginea unui tigru alungă spiritele rele și protejează locuința de pericole, un dragon aduce bunăstare și noroc, o sabie sau un corn de bour sunt de ajutor celor angajați în afaceri cu concurență acerbă, un păun simbolizează prosperitatea în sânul familiei, un pin este semn de longevitate pentru membrii familiei, iar apa și munții conferă pace interioară. Cercul este simbolul întregului și al prieteniei, iar strălucirea simbolizează acumularea de energie ch'i-yang. De aceea, în decorul camerei de zi folosiți corpuri de iluminat rotunde, cu becuri puternice.

• Nu este bine ca tavanul să fie prea înalt sau prea scund. Primul creează o senzația de nesiguranță, al doilea una de presiune. Înălțimea ideală este între doi metri și jumătate și trei.

• Grinzile aparente nu sunt indicate pe tavan. Ele reprezintă o amenințare de sus, greu de prevenit, foarte periculoasă. Teoretic, o grindă suspendată se poate prăbuși fără ca noi să prindem de veste.

Scara interioară

• În interiorul casei nu trebuie să existe mai mult de o astfel de scară. În caz contrar, confuzia va domni între membrii familiei.

• Scara nu trebuie să se afle în centrul casei, o astfel de poziție conducând, în timp, la falimentul financiar și social al familiei. Centrul casei este cel mai important și mai prețios loc din întreaga locuință. El trebuie să fie liniștit, intim și să confere siguranță. O scară i-ar spulbera toate aceste calități.

• Scara nu trebuie să aibă mai mult de o buclă pe fiecare etaj. Altfel, obiectivele pe care și le propune familia vor fi mai greu de îndeplinit.

• Scara nu trebuie să fie îngustă, pentru a nu crea senzație de nesiguranță, dar nici prea lată, pentru a nu ocupa inutil

spațiul din casă. În general, lățimea treptelor nu trebuie să depășească o pătrime din lățimea podelei pe care se află scara.

• Scara nu trebuie să se vadă din pragul ușii de la intrare. Dacă această cerință nu este respectată, proprietarii vor ezita în fața deciziilor importante.

Dormitoarele

Oamenii petrec aproximativ o treime din viață dormind sau relaxându-se. Iată de ce dormitorul este foarte important. Aici ne facem somnul, trăim momente intime de neuitat, procreăm. Este mai ales cazul dormitorul principal, de care depinde sănătatea și norocul familiei, creșterea ei, armonia din casă, bunăstarea, fericirea părinților și a copiilor.

Un dormitor benefic trebuie să aibă următoarele caracteristici:

• Dormitorul principal trebuie să fie poziționat în centrul casei, loc în care se acumulează cea mai mare cantitate de ch'i ceresc.

• Dacă nu este posibilă această locație, amplasați-l într-una dintre cele patru zone pozitive ale locuinței, direcții determinate de karma (anul de naștere) al stăpânului casei. Locurile cele mai potrivite sunt cele retrase, situate la distanță de intrarea principală. Dacă direcția aleasă este pozitivă, relațiile din cadrul familiei (soț-soție, părinți-copii) vor fi bune sau se vor ameliora.

• Dormitorul nu trebuie să aibă legătură directă cu baia. Cu toate că în zilele noastre există chiar o modă a dormitorului lipit de baie, din punct de vedere feng shui această configurație este nefastă, ea purtând numele de „lovirea tronului împărătesc".

• Numai în cazul dormitorului pentru persoane vârstnice se acceptă, din considerente ușor de înțeles, o așezare cât mai apropiată de grupul sanitar.

• Nici un dormitor din casă nu trebuie să aibă dimensiuni mai mari decât ale livingului.

• Ușa dormitorului nu trebuie să se deschidă direct spre baie, bucătărie, ușa principală sau intrarea altui dormitor. Baia

emană energie ch'i negativă, incompatibilă cu principiile generale ale feng shui. În bucătărie sunt mirosuri uneori deranjante și mult zgomot, ceea ce poate tulbura liniștea și intimitatea dormitorului. Cât despre vecinătatea cu intrarea principală, este mai mult decât evident de ce aceasta nu este de dorit.

• Tot din considerente de intimitate nu este bine ca dormitoarele să se deschidă unele spre altele. În urma observațiilor, chinezii au ajuns la concluzia că dacă ușa de la dormitorul copiilor se află față în față cu cea a dormitorului părinților, atunci copiii vor crește având foarte puțin respect față de părinți.

• Dormitoarele trebuie să fie aerisite și văzute de razele soarelui.

• Patul nu trebuie să fie așezat în fața unei oglinzi sau a ușii de la intrarea în dormitor. Oglinda poate tulbura pacea minții, iar ușa deschisă reduce senzația de intimitate. În dormitor nu trebuie să existe televizor, calculator etc., pentru că acestea vor afecta pacea și liniștea sufletească.

• Deasupra patului nu trebuie să fie grinzi aparente și nici surse de lumină, ele simbolizând amenințarea. Existența acestora în dormitorul principal poate conduce la tensiuni în cuplu, probleme maritale, divorț.

• Lumina din dormitor trebuie să fie blândă, pentru a nu tulbura liniștea și intimitatea încăperii. Un iluminat prea puternic poate provoca insomnii și coșmaruri.

• Patul trebuie să aibă capul lipit de perete, orientat pe o direcție propice stăpânului casei.

• Bebelușii nu trebuie să doarmă în aceeași odaie cu persoanele în etate, pentru că energia umană ch'i este foarte diferită la tineri și la bătrâni, ch'i-ul persoanelor în vârstă influențând uneori negativ ch'i-ul copiilor.

Bucătăria și sufrageria

Bucătăria este o altă încăpere cu rol esențial în bunul mers al gospodăriei, pentru că aici se prepară mâncarea, la fel de importantă pentru om ca și somnul. Iată de ce bucătăria are

aceeași pondere ca și dormitorul principal. Mencius spunea: „Apetitul omului pentru hrană și dragoste este un dat natural în care se regăsesc cele mai mari dorințe umane". Bucătăria este locul în care se prepară și se păstrează mâncarea, încăperea fiind simbolul stilului de viață al casei.

Iată indicațiile feng shui pentru o bucătărie favorabilă casei:

• Să fie așezată într-un loc propice, determinat de data nașterii capului de familie. O bucătărie amplasată corect poate mări apetitul, digestia și traiul rezidenților. Când locația acestei încăperi nu este cea bună, membrii familiei pot avea probleme de sănătate, în special disfuncții ale aparatului digestiv.

• O singură bucătărie este suficientă. În China, tradiția spune că bucătăria este o entitate socială separată. O casă cu mai multe bucătării va ajunge una dezbinată.

• Bucătăria nu trebuie să se afle în imediata vecinătate a dormitorului sau în fața ușii acestuia și nici în fața ușii vreunui grup sanitar. În afară de inconvenientele enunțate mai sus, bucătăria nu este bine să fie lângă dormitor și pentru că focul este un pericol. De ce o bucătărie nu trebuie să se afle față în față cu baia, este evident: toaleta este locul în care se elimină substanțele nefolositoare organismului.

• Bucătăria nu trebuie să fie în linie dreaptă cu ușa principală sau cu cea secundară, deoarece averea familiei ar putea ajunge în mâinile altora.

• Încăperea nu trebuie să fie folosită și pe post de loc de mâncat. Cu toate că bucătăria și sufrageria sunt înrudite, ele nu îndeplinesc aceleași funcții. Prepararea mâncării poate fi o activitate rapidă, pe când mâncatul și digestia trebuie făcute în liniște, fără grabă, într-o ambianță plăcută. De aceea cele două spații vor fi separate măcar printr-un paravan, dacă mai mult nu este posibil.

• Locul cel mai indicat pentru bucătărie este într-o porțiune foarte bine ventilată a casei, pentru ca mirosurile emanate aici să nu pătrundă și în celelalte camere.

Biroul

Acesta îndeplinește și funcția de bibliotecă, fiind reprezentativ pentru carierele membrilor familiei. El trebuie să se afle într-o parte favorabilă a casei, ceea ce va duce la îmbunătățirea performanțelor intelectuale ale celor din locuință și la creșterea dorinței de cunoaștere. Cu deosebire astăzi, când orice persoană trebuie să știe cât mai multe lucruri și cât mai bine, calitățile feng shui (sau lipsa lor) ale biroului din locuință pot avea o influență uriașă asupra vieții membrilor unei familii.

Grupul sanitar

Există două tipuri de energie ch'i rezidențială: yin și yang. Sarcina artei feng shui este aceea de a minimaliza efectul yin (negativ) și de-l promova pe cel yang (pozitiv). O casă nu poate să fie în întregime yang; energia degajată de baie fiind de natură yin. Unele locuințe chinezești nu au baie, oamenii folosind băile publice. Cu toate că această metodă poate reduce energia yin a casei, ea este neconvenabilă, incomodă și, în zilele noastre, mare consumatoare de timp.

Iată ce trebuie făcut pentru a diminua energia ch'i negativă:

• Baia să ocupe una din locațiile negative ale casei. În nici un caz să nu se afle în centrul locuinței sau într-un spațiu bun pentru o încăpere care necesită ch'i pozitiv, deoarece ar însemna risipa unei zone favorabile, ceea ce poate crea un cerc vicios al neșansei.

• Grupul sanitar nu trebuie să fie vizibil din pragul ușii de la intrare din două motive principale: cu cât este mai ascunsă privirii, cu atât energia ch'i-yin își va găsi cu mai mare dificultate drum spre restul casei; apoi, cu cât este mai discretă poziția băii, cu atât izolarea dorită și necesară într-un asemenea loc este mai mare.

• Ușa de la intrarea în baie nu trebuie să se deschidă direct spre dormitor, intrarea principală sau bucătăria.

• Ușa de la baie trebuie să stea permanent închisă, pentru ca ch'i-ul negativ prezent aici să nu pătrundă în casă.

• Ușa de la baie nu trebuie să aibă aceeași direcție ca și intrarea principală. Dacă cele două uși privesc spre același punct cardinal, familia va fi urmărită de ghinion.

• Pentru a reduce și mai mult impactul energiei negative, grupul sanitar trebuie să fie foarte luminat, deosebit de bine ventilat și să aibă obligatoriu sistem de scurgere.

Garajul

Acesta reprezintă o problemă nouă pentru arta tradițională feng shui. Cu toate că în China antică nu existau automobile (ca nicăieri în lume, de altfel, în acea vreme), oamenii de vază aveau cai și trăsuri. Locul acestora era undeva, în cea mai retrasă parte a curții din spate, la o distanță apreciabilă de casă. Astăzi ne confruntăm cu o situație radical schimbată, deoarece mașinile stau practic „în casă" o mare parte din cele douzeci și patru de ore ale unei zile. Evident, situația aceasta era total necunoscută părinților feng shui. Este preferabil ca garajul să nu fie lipit de casă; dar, dacă nu există altă soluție, încercați să-l amplasați într-o direcție nefavorabilă.

Împrejmuirea

Împrejmuirea (de exemplu un gard) reprezintă o graniță între proprietate și lumea din afară. Este foarte important ca între noi și exterior să existe o barieră care să stăvilească atacurile negative (naturale sau de sorginte umană) și să ne apere intimitatea, siguranța și liniștea familiei. Împrejmuirea oferă loc pentru rectificări feng shui, în scopul îmbunătățirii calităților proprietății, cum ar fi straturi de flori și obiecte

plăcute, cu caracter pozitiv. Clădirile din China tradițională erau întotdeauna împrejmuite. În zilele noastre, aceste încercuiri tind să fie înlocuite de garduri vii împrejurul casei. Materialele diferă, dar semnificația feng shui este aceeași. Iată câteva reguli geomantice pentru gardul casei:

- Nici o împrejmuire nu trebuie construită înaintea casei propriu-zise. În caz contrar, planurile de viitor ale locatarilor vor fi îngrădite. Dacă greșeala a fost comisă, ea se va resimți chiar în construcția casei, pentru că aducerea materialelor și fluiditatea muncii vor fi îngreunate.
- Împrejmuirea nu trebuie să se afle prea aproape de casă, mai ales în fața și în spatele acesteia, deoarece presiunea exercitată va da senzația de sufocare.
- Împrejmuirea nu trebuie să fie prea înaltă, pentru că izolarea de lumea din afară nu trebuie să fie decât parțială; altfel, cei ai casei nu vor fi prea sociabili și reputația familiei va avea de suferit. În general, un gard nu trebuie să fie mai înalt de un metru și optzeci de centimetri.
- Privită din interior, poarta curții trebuie să se afle spre stânga.
- Pentru asigurarea intimității, poarta nu trebuie să fie niciodată pe aceeași linie cu intrarea principală.
- Poarta împrejmuirii nu trebuie să se deschidă direct spre un copac înalt, un stâlp de înaltă tensiune sau o muchie ascuțită a unei case vecine.
- Cea mai bună formă de împrejmuire este arcuită în față și pătrată în spate, ceea ce înseamnă armonie și ordine, care vor aduce prosperitate și noroc în viața familiei.

Curtea

O casă trebuie să aibă două curți, una în față și cealaltă în spate, acestea reprezentând o pavăză și oferind spațiu de mișcare. Dimensiunile lor trebuie să fie semnificative. Arta feng shui recomandă ca suprafața celor două curți la un loc

să reprezinte cam o treime până la jumătate din aria casei.

Curțile sunt locuri în care ne putem testa imaginația și ingeniozitatea în materie geomantică. Chinezii utilizează curțile pentru plantarea copacilor și a florilor, cu scopul de a mări energia feng shui a locului. Plantele captează energia telurică ch'i, ele fiind și un barometru în ceea ce privește cantitatea de de ch'i din pământ. De exemplu, dacă într-un loc vegetația este luxuriantă, înseamnă că terenul este foarte bogat în energie pozitivă. Dacă un pământ este sterp, înseamnă că este secat energetic.

Plantele creează confort și relaxare. O grădină frumoasă, cu flori și copaci verzi, este o priveliște încântătoare care reduce oboseala și deprimarea și umple sufletul de bucurie. Starea psihică are un impact direct asupra sănătății fizice și, implicit, asupra fericirii și succesului personal, acestea din urmă fiind țelurile feng shui. Rezultă că este bine să plantăm copaci și flori în curtea casei noastre.

Copacii, tufele și florile alcătuiesc un zid protector în calea vânturilor aprige, mai ales atunci când în împrejurimi nu există munți. Dar arborii nu trebuie să fie prea mari și nici poziționați în partea de sud-vest sau nord-est a curții. Credințele feng shui spun că arborii mari invită spiritele malefice pe proprietate, iar copacii din sud-vest și nord-est se transformă în „porți ale iadului". Feng shui are reguli stricte în ceea ce privește plantarea diferiților pomi în anume locuri din curte. De exemplu, cei mai indicați pentru direcția est sunt piersicul, plopul și chiparosul, pentru sud prunul, curmalul și salcia, pentru vest ulmul, rodiul și salcâmul, iar pentru nord, caisul.

Blocurile de apartamente

Aceste clădiri sunt o variantă modernă pentru casele rezidențiale. În cazul blocurilor nu se analizează numai construcția în sine, ci și fiecare apartament în parte.

- Pentru ca un apartament să fie benefic, trebuie să nu se

afle în imediata apropiere a scărilor și a lifturilor, iar palierul nu trebuie să fie, în lungime, perpendicular pe intrare.

Dacă locuiți într-un apartament, urmați procedurile feng shui pentru casele de curte și în scurt timp vă veți bucura de un mediu propice. Este evident că flexibilitatea și complexitatea unui apartament este inferioară celor ale unei case. Flexibilitatea este redusă pentru că nu se pot face reamenajări esențiale, ceea ce este un dezavantaj. Apartamentul fiind însă mai puțin complicat decât o casă, dezavantajul este echilibrat de lipsa complexității. De exemplu, locuința la bloc are, de regulă, o singură intrare și nu are garaj adiacent.

Planuri de case

Figura 13-1

Poarta curții și intrarea principală nu sunt așezate pe aceeași linie. Camera de zi este în vecinătatea ușii de la intrare, oferind un plus de confort rezidenților. Bucătăria este separată de sufragerie. Toate dormitoarele sunt situate în mijlocul casei, pentru un plus de intimitate și de siguranță. Casa are două uși, una în față și cealaltă în spate, acestea neaflându-se pe aceeași linie una cu alta.

Figura 13-2

Schița prezintă o împrejmuire rotunjită în partea frontală. Celelalte elemente sunt similare cu cele din Figura 13-1. Ambele grupuri sanitare sunt situate în partea din spate.

Figura 13-3

Intrarea principală este situată pe o laterală a casei. O astfel de poziție este folosită când fațada casei are un defect (în acest caz, lipsește o bucată din dreptunghi). Partea bună este că zona care crea probleme a fost transformată într-o mică grădină în fața intrării, ceea ce reduce foarte mult defectul de formă. Cele două uși, principală și secundară, nu sunt în linie, ceea ce este foarte bine. Trei dormitoare se află pe aceeași parte a casei, situație benefică dacă partea cealaltă este paralelă cu o stradă aglomerată.

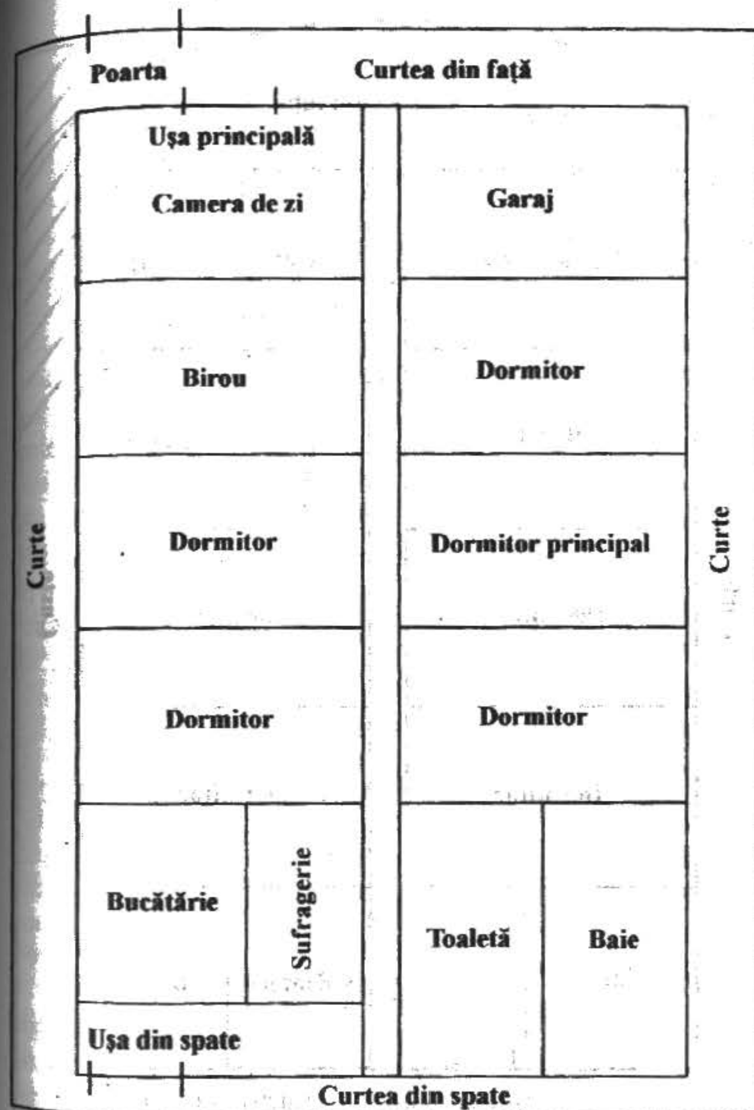

Figura 13-1
Exemplu de configurație a unei reședințe

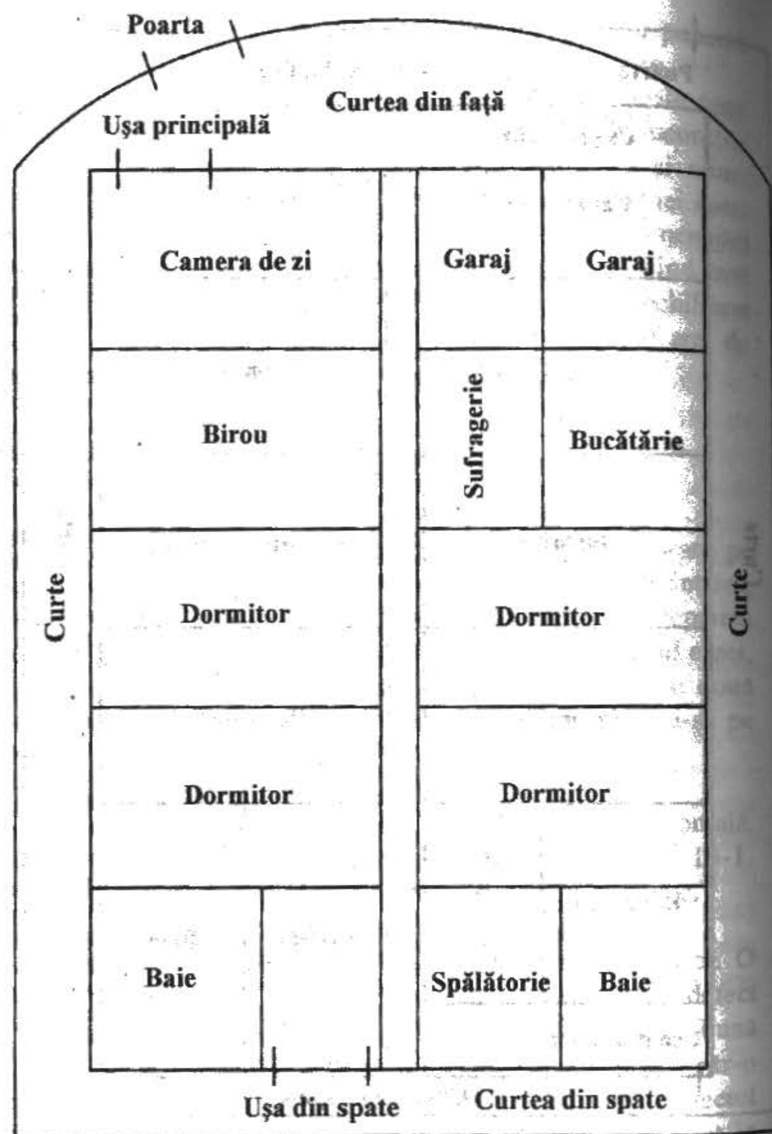

Figura 13-2
Exemplu de configurație a unei reședințe

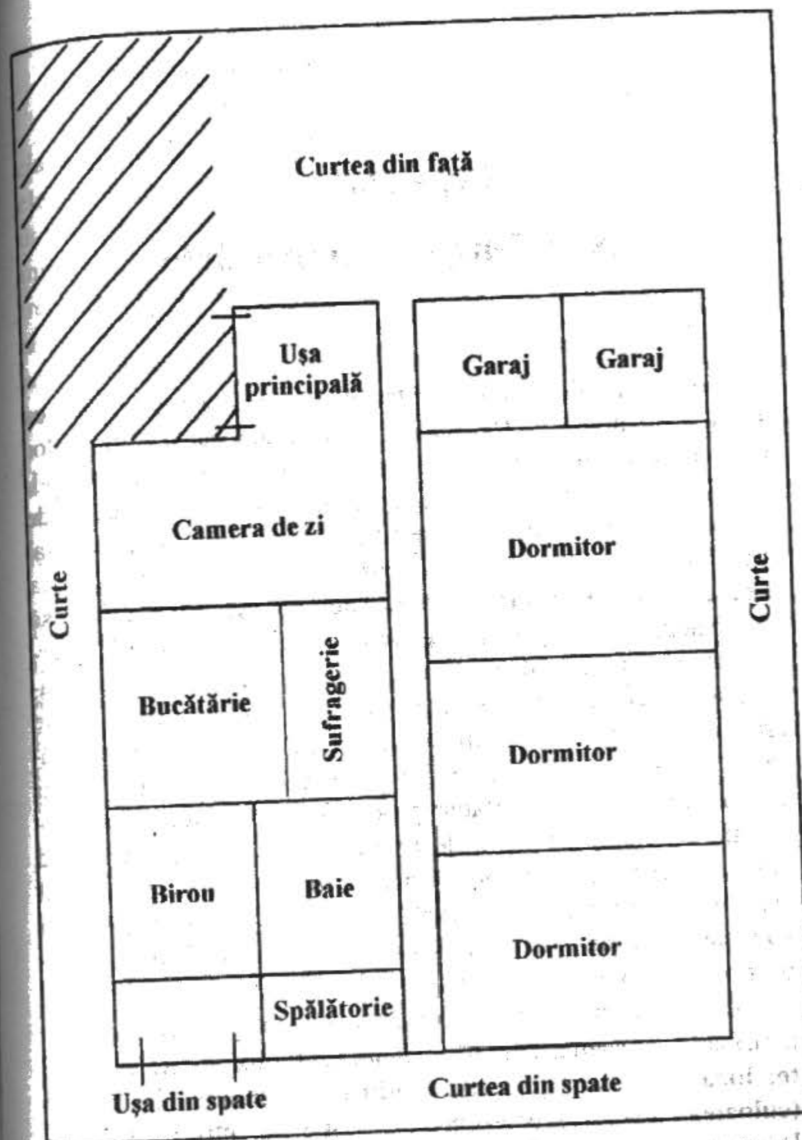

Figura 13-3
Exemplu de configurație a unei reședințe

Capitolul 14

Arta feng shui comercială

Feng shui-ul comercial este tot o ramură a casei yang, ca și cel rezidențial. Și, tocmai de aceea, majoritatea principiilor din geomanția reședințelor se aplică și în aspectul comercial.

Clădirile comerciale includ magazinele și blocurile de birouri ale corporațiilor. Obiectivele feng shui-ului comercial sunt așezarea afacerii într-o zonă propice și configurarea mediului înconjurător astfel încât zona respectivă să beneficieze de energie ch'i terestră și cerească. Ch'i-ul puternic atrage, în general, un număr mare de clienți, ceea ce garantează succesul afacerii. Dacă feng shui-ul pentru locuințe are ca scop obținerea păcii și intimității, cel comercial urmărește un țel opus. Succesul firmelor depinde de foarte mulți factori, printre care calitatea produselor, a serviciilor prestate, marketingul, strategia de prețuri, toate acestea urmărind creșterea profitului. Pentru orice firmă comercială, profitul este țelul și criteriul după care se măsoară succesul. Și, cum spuneam mai sus, succesul – deci profitul – este direct proporțional cu numărul clienților.

Din punct de vedere geomantic, nivelul pe care îl atinge o firmă în atragerea clienților depinde de mai multe elemente: locația și împrejurimile clădirii, amenajarea interioară (culoarea, decorarea pereților etc.), aspectul intrării principale, amplasarea seifului, configurația biroului directorului executiv (DE), amplasarea diferitelor departamente, alte detalii interioare ale sediului firmei.

Localizare și împrejurimi

Ca și în cazul reședințelor, constructorii clădirilor comerciale trebuie să ia în calcul formele de relief din apropiere. O clădire comercială ar trebui să se afle situată la nivelul sau ușor deasupra nivelului străzii (dar nu mult peste, pentru a nu îngreuna accesul clienților). Terenul pe care s-a construit nu trebuie să fie înclinat spre spatele clădirii sau spre o latură a acesteia. Ca și pentru o casă, forma cea mai bună este pătratul sau dreptunghiul, triunghiul și poligoanele neregulate nefiind indicate. Ca poziție, străzile înfundate nu sunt recomandate.

Ambianța este mai favorabilă afacerilor și foarte plăcută dacă în jurul unui magazin etc. se află copaci, plante, flori. Acestea vor atrage energia cerească ch'i în zona comercială, rezultatul fiind afluxul ridicat de clienți.

O altă metodă de înfrumusețare a locului și de potențare a feng shui-ului din preajma spațiului comercial este amenajarea în zona din fața clădirii comerciale a unor bazine cu apă sau arteziene. După cum știm de la învățații antici chinezi, apa reprezintă averea; banii fiind scopul activității economice, rezultă că apa este binevenită în preajma oricărui spațiu comercial. În Occident, multe companii au aplicat acest sfat înțelept; unele au mers mai departe, amenajând chiar grădini interioare. Toate acestea au menirea de a atrage cât mai mulți clienți.

Intrarea principală

Aceasta are cea mai mare importanță în aspectul unei societăți comerciale, deoarece ea creează prima impresie (foarte importantă!) despre firma respectivă și este calea de acces a clienților, deci a banilor. Din aceste motive, trebuie să i se acorde o maximă atenție. Următoarele atribute, conform feng shui, sunt considerate esențiale:

• Intrarea principală trebuie să fie mai mare decât cea a

unei locuinţe, chiar dacă magazinul are aceleaşi dimensiuni ca o casă. Într-o afacere, ideea de intimitate se exclude de la bun început, pentru că succesul acesteia depinde de fluxul permanent al clienţilor. De aceea libertatea de mişcare este primul criteriu în proiectarea intrării principale.

• Ambianţa din jurul ei trebuie să fie plăcută, detaliu obţinut realtiv uşor, de exemplu cu ajutorul a două ghivece cu plante sau a două statui reprezentând lei, aceste animale simbolizând, în tradiţia chineză, bunăstarea, siguranţa şi norocul.

• Vitrinele magazinelor trebuie să fie foarte curate, permiţând clienţilor să vadă produsele expuse. În caz contrar vizibilitatea este redusă, iar numărul clienţilor va scădea cu siguranţă.

• Ca şi în cazul reşedinţelor, ar fi bine ca intrarea principală să nu se afle faţă în faţă cu un copac înalt, un stâlp de înaltă tensiune, o toaletă publică sau cu coşuri de gunoi, ori pe direcţia unui colţ ascuţit de clădire. Toate acestea sunt considerate forţe negative care au efecte nefaste asupra afacerii.

• În cazul unui restaurant, intrarea nu trebuie să fie pe aceeaşi linie cu bucătăria, deoarece clienţii nu trebuie să o vadă din pragul uşii. În caz contrar, s-ar putea ca restaurantul să ardă din temelii în viitorul apropiat.

• Ţevile de scurgere nu trebuie să treacă pe sub magazin sau prin zona uşii principale. O încălcare a acestei reglementări poate duce la probleme de natură financiară şi juridică.

• O firmă ar trebui să aibă două uşi: una principală şi una secundară. Uşa din spate este folosită pentru aprovizionare şi pentru depozitarea gunoiului, în vreme ce cea din faţă se foloseşte pentru a face afaceri. Cele două uşi nu trebuie să se afle faţă în faţă; altfel banii care vor intra pe una vor ieşi pe cealaltă.

• În cazul clădirilor cu etaj, deasupra uşii principale nu trebuie să existe nici o toaletă sau baie.

Păstrarea banilor

Cea de-a doua problemă majoră este locul în care păstrăm banii firmei, deci unde este localizat seiful. Nu există o regulă generală, dar feng shui consideră că un loc ferit de privirile indiscrete este mai cel mai sigur. De exemplu, în spatele unui birou aflat într-un colţ al camerei sau într-o încăpere separată, cu cod şi sistem de alarmă. Chinezii spun că banii trebuie ţinuţi departe de ochii necunoscuţilor.

Seiful trebuie să stea cu spatele la perete, într-un loc retras, dar bine supravegheat, cât mai inaccesibil şi fără geamuri în apropiere. Dacă totuşi acestea există, ele trebuie să fie permanent închise, acoperite, asigurate.

Masa (tejgheaua) pe care se află cassa de marcat trebuie să aibă o înălţime potrivită (suficient de înaltă pentru a proteja încasările, dar suficient de joasă pentru a nu crea disconfort clientului) şi să fie uşor rotunjită, simbolizând relaţia elegantă şi armonia dintre vânzător şi cumpărători.

Pentru un feng shui mai bun, pe tejghea poate fi aşezat, dacă este loc, un ghiveci cu flori sau un corn de bou. Direct deasupra cassei de marcat nu trebuie să se afle toaleta de la etajul superior.

Biroul directorului executiv

Directorul executiv este şeful companiei şi responsabilul direct pentru succesul sau falimentul afacerii. Mediul în care acesta îşi desfăşoară activitatea îşi va pune amprenta asupra calităţii gestionării companiei. De aceea biroul directorului executiv trebuie să fie confortabil, sigur, liniştit, un spaţiu care să invite la muncă. Acest birou trebuie să ocupe în clădirea administrativă locul pe care îl ocupă dormitorul principal într-o locuinţă, adică cel mai favorabil. În felul acesta, directorul executiv va putea lua cele mai bune decizii, iar prestigiul său

va crește. În acest scop, următoarele principii geomantice ar trebui respectate:

• Un director executiv trebuie să aibă un birou separat în cadrul companiei.

• Biroul trebuie să aibă o formă regulată, cea mai bună fiind pătratul.

• Biroul trebuie să fie în spatele clădirii, ferit de privirile necunoscuților. Dacă la intrare există un birou de îndrumare a clienților, punctul cel mai din spatele acestuia trebuie să fie locația biroului directorului executiv. Într-o clădire înaltă, biroul acestuia trebuie să fie poziționat la unul din etajele superioare.

• Ușa biroului nu trebuie să se deschidă spre o toaletă învecinată.

• Privind dinăuntru, masa de lucru să fie așezată în partea dreaptă a camerei, paralelă cu peretele, scaunul directorului fiind îndreptat cu fața spre intrare.

• Mobila din încăpere să fie aliniată paralel cu unul dintre pereți.

• Dimensiunile mesei de lucru să fie bine proporționate, astfel încât să nu îngrădească libertatea de mișcare.

• O plantă de apartament este binevenită pe masa de lucru.

• Să nu existe loc de liberă trecere prin spatele fotoliului directorial.

• În spatele mesei de lucru a directorului să nu existe ferestre sau uși.

• Ferestrele biroului să permită o bună vizibilitate spre exterior, dar nu și invers.

• În fața sau în spatele mesei de lucru nu este bine să existe oglindă.

• Când stă la masa de lucru, directorul trebuie să se așeze cu fața spre una din direcțiile sale pozitive.

• Biroul trebuie să fie luminat și aerisit corespunzător.

• Pe tavanul încăperii să nu existe grinzi aparente.

Departamentele

Majoritatea clădirilor corporațiilor medii sau mari au, pe lângă departamentele de contabilitate, finanțe, marketing, tehnic, personal, informații și procesare de date, și o serie de birouri pentru vicepreședinți (VP).

Ca importanță, vicepreședinții se situează pe locul doi, în imediata subordine a directorului executiv. Deciziile majore se iau de director și de vicepreședinți; de aceea comunicarea între aceștia trebuie să funcționeze perfect. Din acest motiv, birourile vicepreședinților vor fi poziționate în apropierea biroului directorului executiv.

Având în vedere că departamentul contabilitate are legătură cu clienții, el trebuie situat în partea din față a clădirii, poziție care oferă un flux mai bun tranzacțiilor și relațiilor cu clienții, deci și banilor. Departamentul marketing având și el legături directe cu clienții, va fi amplasat tot în apropiere de intrarea în clădire.

Nu același lucru se poate spune despre departamentul finanțe sau trezorerie. Acesta nu are legături directe cu clienții și se ocupă de problemele financiare ale companiei. El poate fi localizat în zona de mijloc a clădirii. Departamentul personal (cel care se ocupă de angajați, de beneficii și de interviuri în vederea angajării) fiind un segment important în cadrul firmei, în care încrederea nu trebuie să lipsească, este bine să fie plasat tot în partea centrală a sediului companiei.

Departamentul de informații și procesare a datelor operează cu informații esențiale pentru viața companiei și pentru luarea deciziilor la nivelul conducerii. Multe dintre aceste date sunt confidențiale, motiv pentru care acest departament trebuie să aibă o poziție mai retrasă, în apropierea birourilor vicepreședinților și directorului executiv. Informațiile vor fi astfel mai bine păzite, iar comunicarea internă mai bună, ceea ce ajută la sporirea capacităților decizionale ale comitetului de conducere.

Culoarea

În feng shui-ul comercial, culoarea reprezintă un alt aspect important. În cazul locuințelor, culoarea era decisă de elementul dominant al proprietarului. Pentru clădirile comerciale, ea este dată de natura activității și de corespondența acesteia cu unul dintre cele cinci elemente – apă, foc, lemn, metal, pământ.

De exemplu, o afacere care ține de foc (restaurant, brutărie) are drept culori favorabile roșul, rozul sau verdele, acesta din urmă reprezentând lemnul, element ce întreține focul. Dacă o afacere este sub semnul lemnului (magazin de mobilă), culorile propice sunt verdele și negrul, pentru că negrul reprezintă apa, element care hrănește lemnul. Pentru o afacere care se află sub tutela apei (pescărie, curățătorie), culorile indicate sunt negrul (culoarea apei) și albul (metalul generator de apă). O afacere de tip metal (magazin de computere, de bijuterii) va trebui să folosească albul (metalul) și galbenul (pământul din care se extrage metalul). Culorile propice pentru o afacere care stă sub semnul pământului (afaceri imobiliare) sunt galbenul (pământ) și roșul (focul, care transformă totul în pământ).

Prezentăm mai jos o listă cu diferite afaceri, clasificate în funcție de elementul de care aparțin (vezi și Tabelul 2-1):

Afaceri de tip lemn: fabricile de hârtie, horticultura (grădinăritul), joagărele, fabricile de cherestea, fabricile și magazinele de mobilă, companiile de publicitate, papetăriile, librăriile, tipografiile, spitalele, jurnalistica, tâmplăriile.

Afaceri de tip foc: restaurantele, magazinele universale, saloanele de frumusețe, magazinele de haine, cele de ochelari.

Afaceri de tip pământ: magazine agricole, ferme și echipament pentru ferme, plantele artificiale, casele de amanet, magazinele de antichități, departamentele de angajare a forței de muncă, firmele contabile, de construcții, de valori imobiliare, de arhitectură.

Afaceri de tip apă: băncile, companiile de asigurări, agențiile de bursă, magazinele de produse acvatice, spălătoriile.

Afaceri de tip metal: magazinele de bijuterii, de electronice, minele, uzinele de componente grele, industria metalului, producătorii și distribuitorii de utilaje, industria constructoare de mașini, firmele de închirieri pentru mașini, notarii publici, școlile de arte marțiale.

Exemple de configurație a spațiilor comerciale

Figura 14-1

În această schiță sunt câteva puncte de interes. Ghivecele cu plante care flanchează ușa de la intrare au rolul de a atrage energia vitală ch'i din mediul înconjurător și de a obține un flux mai mare de clienți. Planta amplasată în hol oferă clienților un ambient plăcut și relaxant. Parcarea este situată în fața magazinului, astfel încât patronul să poată observa în permanență clienții și ceea ce se întâmplă în vecinătate, ceea ce este foarte bine din punct de vedere al siguranței. Departamentul de marketing se află imediat în dreapta recepției. Birourile vicepreședinților și directorului executiv au o poziție retrasă. Clientul care trebuie să ajungă într-un asemenea birou va fi condus prin nenumărate încăperi, călătoria aceasta demonstrând importanța persoanei de la capătul drumului. Intrările clădirii sunt două; ele nu se află pe aceeași linie. Aceste uși de acces conferă siguranță, mai ales ieșirea din spate, care se află în apropierea birourilor persoanelor importante.

Figura 14-2

Această configurație este similară celei de mai sus, oferind aceleași facilități și aceleași elemente de siguranță.

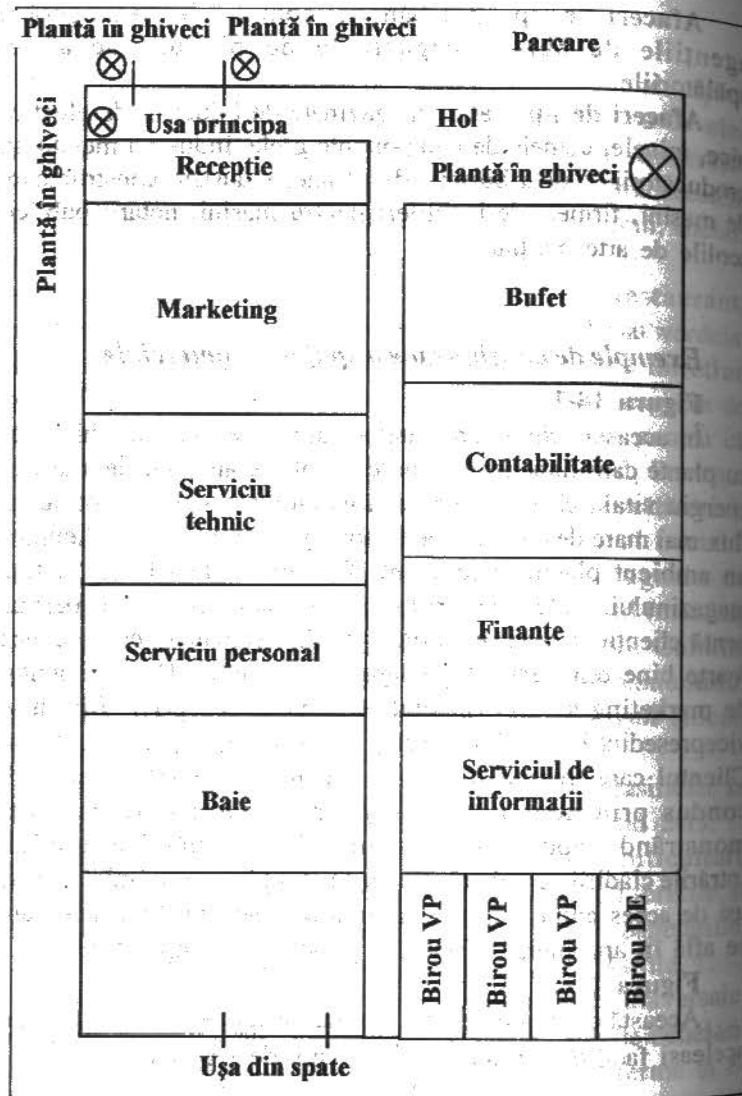

Figura 14-1
Exemplu de configuraţie a unei firme

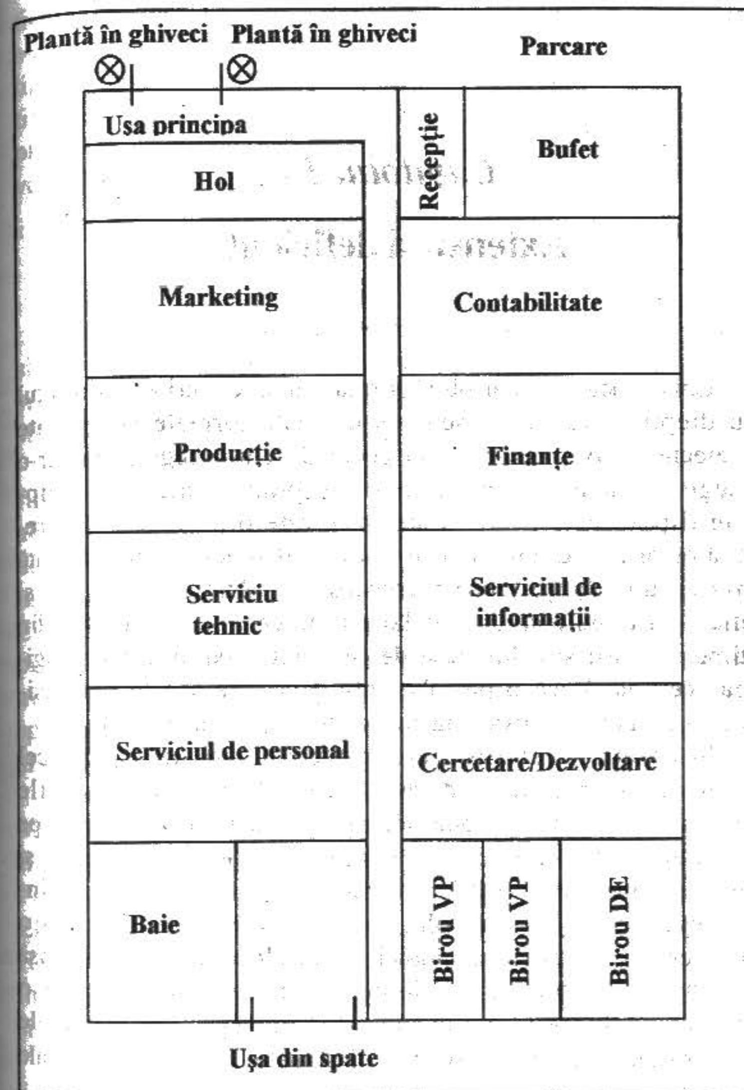

Figura 14-2
Exemplu de configuraţie a unei firme

Capitolul 15

Extensii și deficiențe

Chiar dacă cea mai bună formă a unei clădiri este pătratul sau dreptunghiul, nu înseamnă că toate formele neregulate au efecte nocive. Un poligon poate deveni neregulat printr-o adăugire (extensie, protuberanță) sau printr-o arie care îi lipsește (lipsă, deficiență). O extensie este o protuberanță prezentă pe oricare dintre laturile casei. O deficiență este o bucată lipsă pe una dintre laturile construcției. Atât extensia cât și deficiența trebuie să aibă o lățime de cel mult o treime din lățimea clădirii și o lungime de cel mult o pătrime din lungimea acesteia. Dacă o protuberanță depășește aceste dimensiuni, ea se poate transforma într-o deficiență; și invers.

În general, o extensie este preferată unei deficiențe, cel puțin din punct de vedere al semnificației: extensiile simbolizează creșterea, dezvoltarea, prosperitatea și forța, pe când deficiențele reprezintă frustrarea, nefericirea, eșecul și imperfecțiunea. Asta nu înseamnă însă că extensiile sunt întotdeauna bune. De exemplu, dacă structura casei prezintă o protuberanță în mijlocul fațadei, atunci locuința va fi expusă incendiilor, furturilor și pierderilor bănești. O casă cu o configurație de acest tip este cunoscută în feng shui sub numele de „casa cu umeri reci", pentru că ambele laterale (umeri) ale casei sunt adâncite.

Deficiențele denotă, în general, faptul că sănătatea familiei va avea de suferit. Afecțiunile vor diferi în funcție de direcția spre care este orientată deficiența. De exemplu, răsăritul corespunde simbolic, conform teoriei celor cinci elemente,

ficatului; așadar,dacă deficiența se înregistrează pe zidul estic, s-ar putea ca membrii familiei să aibă probleme cu ficatul. O lipsă în peretele nordic simbolizează probleme de rinichi, în timp ce o deficiență a laturei vestice înseamnă, în general, plămâni sensibili. Deci în analiza extensiilor și deficiențelor vom ține întotdeauna seama de peretele pe care se află ele.

Est sau Chen

Direcția Chen este responsabilă de sănătatea fizică, psihică și spirituală a rezidenților, de vitalitatea lor, având implicații și în gradul de decizie, hărnicie, creativitate și capacitate de studiu al acestora.

O extensie pe peretele estic este benefică pentru sănătatea familiei; într-un astfel de cămin vor domni armonia și afecțiunea. Afacerile vor fi prospere, iar copiii vor avea parte de căsătorii reușite. Cei născuți într-o astfel de casă vor fi inteligenți, silitori, ambițioși, cu respect pentru lege, sociabili. Ei se vor bucura de un cerc larg de prieteni, comunitatea primindu-i cu brațele deschise și ajutându-i ori de câte ori vor avea nevoie. Copiii vor avea cariere strălucite, fiind înclinați spre profesiunile academice care le pot aduce bogăție, faimă și poziție socială avantajoasă.

O deficiență în partea estică a casei prevestește boală. Membrii familiei vor suferi, cel mai probabil, de afecțiuni ale ficatului și ochilor, de reumatism, artrite și neurastenie. Persoanele din această casă se mulțumesc ușor și cu puțin. Ele tind să aibă o viață searbădă și evită contactele sociale. Norocul este rar și afacerilor slabe. Lipsa curajului și a îndrăznelii poate conduce la eșecuri. În familie există tensiuni și conflicte între părinți și copiii rebeli, lipsiți de respect.

Vest sau Tui

Tui este responsabil de realizările, avuția, reputația și capacitatea de adaptare la eșec sau boală a familiei.

O extensie pe peretele de vest reprezintă un semn bun pentru sănătatea familiei (în special a sistemului digestiv) și finanțe. Familia poate fi foarte îmbelșugată (fapt ce contribuie la stabilitatea și împlinirea vieții spirituale), iar membrii ei sunt inteligenți, săritori și foarte sociabili. Plini de energie și hotărâre, părinții se bucură de o căsătorie fericită, iar copiii sunt respectuoși și iubitori. Ei tind să devină centrul atenției comunității în care trăiesc.

O deficiență în partea vestică prevestește boală (gripe, răceli, sinuzite, astm, pneumonie, boli ale stomacului, suferințe specifice femeilor). Discordia este la ea acasă. Scandalurile sentimentale pot duce la separare sau divorț. Membrii familiei sunt oportuniști, cad ușor în patima băuturii și a sexului, încalcă legea și nu sunt bine văzuți în comunitate.

Sud sau Li

Această direcție își va manifesta influența asupra inteligenței, puterii de decizie, încrederii, curajului, reputației și poziției sociale.

O extensie a peretelui sudic este favorabilă sănătății familiei, energiei și speranței de viață. Oamenii care trăiesc într-o astfel de reședință sunt inteligenți, au o imaginație bogată, sunt harnici, îndemânatici, ambițioși și plini de vitalitate. Copiii vor avea parte de căsătorii reușite și de împliniri deosebite în artă sau știință. Ei vor aduce bogăție și renume familiei. Aceasta are un rol activ în comunitate și este foarte respectată.

O deficiență în partea sudica va conduce la sănătate precară (insomnie, constipație, neurastenie, hipertensiune arterială, boli de inimă). Oamenii locuind o astfel de casă sunt susceptibili și au un sentiment de inferioritate. Atmosfera familială este plictisitoare, tensionată, plină de suspiciune. Conflictele intermembri nu lipsesc. Planurile de viitor aproape că nu există. Se acționează impulsiv, fără a gândi. Copiii sunt o adevărată povară pentru părinți, nu sunt respectuoși și

nu ascultă nici un sfat; ca persoane mature, vor fi certați cu legea și vor avea probleme financiare. Societatea îi va izola și vor avea foarte puțini prieteni.

Nord sau K'an

Această orientare este aducătoare de pace, confort, stabilitate și liniște, dar și de depresie, pierderi și moarte.

O extensie a peretelui nordic conferă o sănătate fizică și mentală de invidiat. Membrii familiei se îmbolnăvesc rar, în sânul acesteia domnind stabilitatea, dragostea și armonia. Copiii sunt foarte buni. Reputația este solidă și grupul de prieteni larg. Carierele sunt sigure și progresive, banii curgând în flux continuu către familie.

O lipsă în partea sau în colțul nordic al casei va afecta sănătatea familiei (insomnie, neurastenie, boli de rinichi, diabet, infertilitate, impotență, alte afecțiuni specifice bărbatului sau femeii). Membrii familiei pot avea un comportament iresponsabil, pretându-se la activități necinstite. Problemele copiilor apar din lipsa lor de sociabilitate. Discordia și instabilitatea domnesc în familie, ceea ce conduce la scăderi în carieră și tot felul de frustrări.

Sud-est sau Sun

Direcția aceasta se referă la sănătatea familiei, la energia, ambiția, forța, inteligența, curajul, statutul social al acesteia, la dragostea din sânul ei, la norocul în căsătorie.

O extensie pe această latură a casei aduce sănătate, ordine, organizare. Membrii familiei își acordă multă atenție unii altora și se iubesc reciproc. Copiii sunt activi și isteți, dând dovadă și de un dezvoltat simț social. Colegii au încredere în ei, iar carierele le vor fi de succes.

O deficiență în această partea a casei favorizează prezența

diferitelor boli (răceli, gripe, artrite, reumatism, boli specifice femeilor). Viața familială se desfășoară într-o atmosferă distantă, rece și lipsită de organizare. Persoanele care trăiesc într-o astfel de locuință vor fi trădate și înșelate. În ceea ce privește viața sentimentală, femeile din familie au tendința de a intra în tot felul de probleme. Carierele sunt inegale, iar viețile acestor oameni sunt umbrite de griji și de dificultăți financiare.

Nord-est sau Ken

Orientare către Ken este responsabilă de pasivitate, pierderi, instabilitate, neliniște și abandon familial.

O extensie a casei în această direcție va întări sănătatea familiei, membrii acesteia fiind plini de vitalitate și foarte rar afectați de boli. Conservatorismul, afecțiunea și armonia sunt trăsături definitorii ale familiei, care este liniștită și fericită. Oamenii aceștia gândesc de două ori înainte de a vorbi sau acționa. Nu se pricep prea bine la fructificarea oportunităților și cu atât mai puțin la crearea lor. Societatea le acordă multă încredere. Persoanele acestea vor urca încet dar sigur pe scara succesului în cariera pe care și-au ales-o.

O deficiență în nord-estul casei înseamnă sănătate precară (hipertensiune, infarct, constipații, reumatism, artrite, cancer). Viața familială este caracterizată de dezordine, conflicte și suspiciune. Unii membri pot avea probleme amoroase interminabile. Fiicele familiei își vor găsi cu greu jumătățile. Relațiile de serviciu sunt deosebit de searbede. În comunitate au renume de oameni pe care nu poți să te bizui. Toate acestea la un loc duc la eșecuri în carieră.

Sud-vest sau K'un

Direcția K'un coordonează managementul familial, supunerea, hotărârea, aprecierea reciprocă și sănătatea traiectului digestiv.

O extensie sud-vestică a casei va îmbunătăți starea de

sănătate. Viața familiei este bine organizată, confortabilă și plină de iubire. În această privință, un rol deosebit îl joacă soția. Inteligentă, răbdătoare și capabilă, ea este modelul urmat de întreaga familie și factorul generator de noroc. Membrii familiei vor avea mult succes în carieră.

O deficiență în partea sud-vestică duce la o sănătate șubredă. Pentru că mănâncă prea mult, membrii familiei pot suferi de indigestie, ulcer și alte boli de stomac. Viața de familie este furtunoasă, plină de conflicte. Mariajul nu este unul fericit. Copiii nu sunt bine crescuți și nici educați. Lipsa de hotărâre și de perseverență îi face să nu ducă lucrurile la bun sfârșit. Realizările în carieră vor fi minime, mai ales din punct de vedere intelectual.

Nord-vest sau Chien

Această direcție se află în strânsă legătură cu eficiența, realizările, dezvoltarea, economiile, pregătirea, apărarea și lăcomia familiei.

O extensie în nord-vestul reședinței înseamnă fericire și sănătate. Trăsătura esențială a familiei este seriozitatea. Dragostea și voia bună nu lipsesc nici ele. Toți membrii familiei sunt hotărâți, responsabili, țin unul la celălalt și se sprijină reciproc în orice situație. Societatea îi apreciază și-i consideră oameni de nădejde. Acesta este și unul dintre motivele pentru care au atât de mult succes în carieră. Există șanse mari ca ei să ajungă liderii comunității în care trăiesc.

O deficiență a laturii de nord-vest a locuinței afectează sănătatea. Membrii familiei pot suferi de pneumonie, neurastenie, constipație și cancer. Femeile pot pierde sarcini sau pot fi infertile. Familia poate fi pândită de ghinion și accidente. Viața familială este nesigură, dezorganizată, tensionată, ceea ce poate duce la separări sau divorț. Copiii pot cădea în patima alcoolului și a sexului. Egoiști și aroganți, societatea îi va respinge și izola.

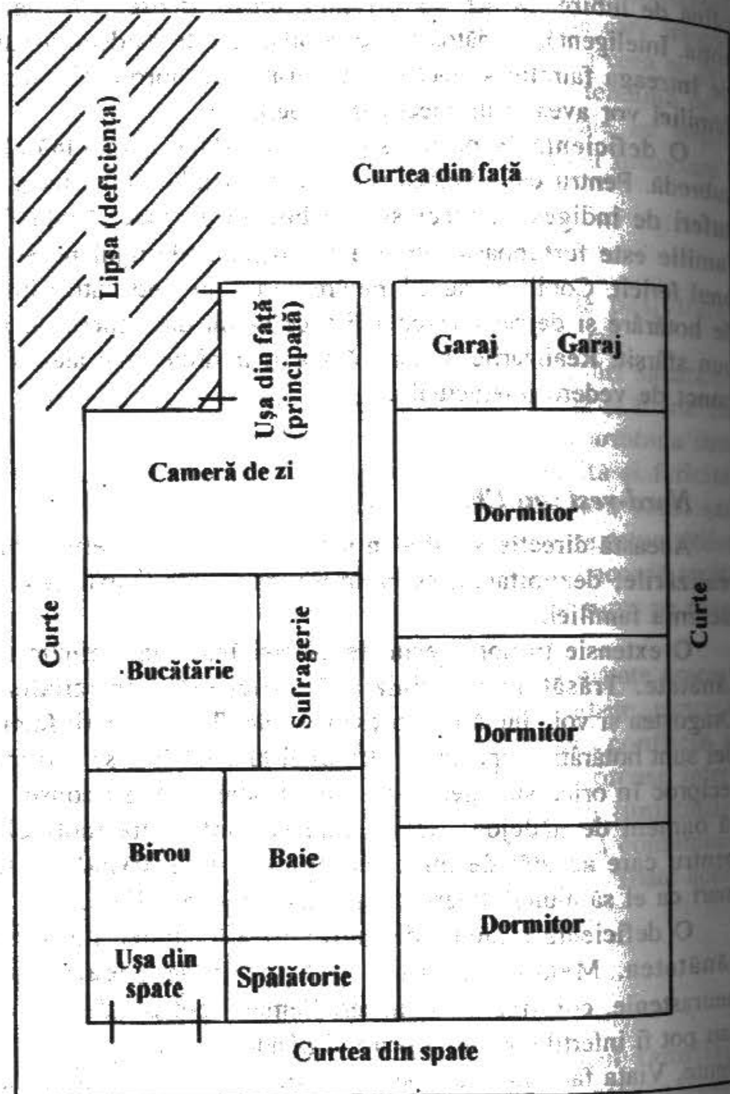

Figura 15-1
Exemplu de deficiență în forma unei case

Explicație figura 15-1

Lipsa din partea stângă a fațadei este un exemplu de deficiență, pentru că lățimea ei este mai mică decât o treime din lățimea casei, iar lungimea nu depășește un sfert din lungimea acesteia. Considerând că locuința este orientată cu fața spre sud-est, înseamnă că deficiența este în est. În această situație, așa cum spuneam mai sus, membrii familiei pot avea probleme serioase de sănătate. Relațiile sociale pot lăsa și ele de dorit, iar armonia nu va fi una din trăsăturile vieții de familie.

Ca remediu, în zona afectată se pot planta copaci sau straturi de flori, astfel încât forma casei (dreptunghiul) să fie întregită.

Capitolul 16

Remedii feng shui

Din perspectivă geomantică, există foarte puține locuri perfecte pe pământ. Mai mult sau mai puțin, un teren sau o casă lasă întotdeauna de dorit fie din cauze geografice, fie structurale. Chiar dacă locul sau casa perfectă sunt greu de găsit, trebuie să spunem că majoritatea problemelor de natură geomantică au un remediu (o soluție). Aflarea și aplicarea acestor corecții au transformat feng shui-ul într-o artă desăvârșită.

Li Mozai spunea în cartea sa „O colecție de lucrări de căpătâi în geomanție":

Cerul nu-și poate găsi echilibrul în absența omului; pământul nu poate fi prosper decât în prezența omului. De aceea efortul uman este indispensabil în geomanție.

Un alt mare maestru feng shui, Cai Yuanding, susținea aceeași idee în „Evidențierea adevărurilor profunde ale geomanției":

La început, geomanția era un ansamblu de norme, fondat pe înțelepciune și intuiție; cu timpul, ea a devenit o forță care poate ține piept supranaturalului, ajungând să modifice soarta umană. Ea schimbă lucrurile care există de la natură... Așadar, dacă într-un loc pământul este prea mult, îndepărtați surplusul fără nici o grijă; iar dacă este prea puțin, completați lipsa după pofta inimii.

Arta feng shui se bazează foarte mult pe intuiția și pe efortul oamenilor de a găsi și de a îndepărta deficiențele din construcții și din natură. În principiu, remediile acționează în două moduri: îmbunătățind terenul pe care urmează să fie ridicată o clădire și modificând structura acesteia.

Pentru îmbunătățirea feng shui-ului terenului, măsurile folosite depind de natura deficienței. De exemplu, dacă pământul este prea jos sau prea puțin, se completează lipsa. Dacă lotul pe care se va construi este triunghiular, se vor face modificările necesare pentru ca acesta să devină un patrulater regulat. Dacă în fața casei se înalță un deal bolovănos și cu aspect urât, se va folosi un paravan (zid, gard, șir de copaci) între casă și deal, ca protecție împotriva efectelor dezagreabile ale acestuia. Dacă dealurile din preajma casei sunt golașe, pe ele se vor pune arbori sau orice alte plante. Dacă în apropiere este un curs de apă rapid, atunci ar fi indicat să construiți casa în spatele unor clădiri mai înalte, situate în aval, care ascund privirii acest râu. O altă soluție viabilă ar fi plantarea câtorva copaci pe malurile din avalul râului. Remediile sunt foarte numeroase și evident diferite, în funcție de situația dată.

De-a lungul timpului, maeștrii feng shui și-au demonstrat inteligența și originalitatea, reușind să remedieze multe deficiențe. De exemplu, Li Mozai și-a găsit un loc de veci situat în munții-țestoasă din Canton, în sudul Chinei. Văzând că muntele-țestoasă era prea abrupt în centru pentru a fi benefic, Li a hotărât să aleagă drept locuri de veci două porțiuni mai mici de pe lateralele muntelui: un mormânt pentru el și unul pentru bunicii lui. Prin această alegere, Li Mozai a evitat folosirea zonei centrale care, teoretic, este considerată cea mai bună pentru un loc de veci, datorită echilibrului yin-yang. Foarte mândru de realizarea sa, Li a botezat poziția mormintelor „ochelarii". Prin această mișcare iscusită, Li a evitat panta prea abruptă a muntelui, restabilind echilibrul yin-yang dintre cele două morminte așezate simetric față de terenul central. În plus, Li a ordonat construirea unui mic deal artificial

în fața locului, completând lipsa unei forme de relief din fața zonei respective. Prin toate aceste aranjamente iscusite, Li a adus multă faimă și bogăție urmașilor săi.

Nu oricine poate avea calitățile și iscusința lui Li Mozai. Există însă și remedii la îndemâna oricui, care, aplicate, ne pot îmbunătăți viața. Prezentăm mai jos câteva dintre acestea, care pot fi folosite în diferite situații pe care le întâlnim în viața de zi cu zi.

Remedierea terenului

• Ca regulă generală, este bine să plantați arbori și flori în jurul casei, pentru a spori cantitatea și calitatea energiei ch'i prezente în mediul în care trăiți.

• Dacă în fața locuinței se înalță un copac mare sau un stâlp electric, plantați un rând de tufișuri sau de copaci mai mici între casă și acesta, pentru a vă proteja de efectele negative generate de arbore sau de stâlp.

• Un drum perpendicular pe locuința dumneavoastră este o săgeată otrăvită, deosebit de periculoasă. Pentru a-i anula efectele negative, amplasați pe fața exterioară a intrării principale o oglindă octogonală cu cele opt trigrame pe laturile sale (oglindă pa-kua). Sau așezați între acel drum și casă o piatră înaltă. Ori ridicați un perete sau plantați un gard viu care să fie o barieră vizuală între locuință și săgeata otrăvită. Ca alternativă, construiți câteva trepte la intrarea în casă, pentru ca ușa din față să nu se afle în contact direct cu pământul. Mai puteți amenaja o arteziană artificială în grădina din fața casei. Dacă săgeata otrăvită țintește către intrarea principală, gândiți-vă la un alt amplasament al acesteia.

• Dacă vizavi de casa dumneavoastră se găsește un templu sau o biserică, atârnați pe exteriorul ușii din față o oglindă pa-kua sau interpuneți între locuință și lăcașul de cult o piatră mare. Mai puteți folosi șapte până la douăsprezece monede (sau clopoței) de bronz, legate în șir cu o ață roșie și agățate

la intrarea principală. Ori amplasați doi lei de piatră de o parte și de alta a ușii, ca o pavăză împotriva efectelor negative.

• Un colț de streașină îndreptat spre reședința dumneavoastră este tot o săgeată otrăvită. Remediile sunt, la alegere: plantarea unui gard viu sau ridicarea unui zid în fața casei; agățarea unui talisman pe direcția de atac a săgeții; agățarea unei oglinzi pa-kua pe peretele expus săgeții otrăvite.

• Dacă terenul de construcție este prea moale, prea umed sau prea uscat, săpați pământul pe o adâncime de unu-doi metri și înlocuiți-l cu unul mai bun. Pentru o fundație solidă este nevoie de un teren solid.

• Dacă terenul de construcție a fost mai înainte inundat, acoperiți totul cu pământ și așteptați trei ani pentru ca solul să se așeze.

• Dacă pe terenul de construcție a fost anterior fundația unei biserici, a unui templu sau a unui cimitir, săpați un metru în pământ și înlocuiți solul cu un altul amestecat cu var și sulf.

• Dacă terenul de construcție este triunghiular sau are o formă neregulată, plantați șiruri de tufișuri care să taie din unghiuri, creând aparența de formă regulată.

• Dacă terenul de construcție a fost scena unui masacru, a unui incendiu sau a unei alte forme de violență și de distrugere, așezați în casă o statuie a zeiței compasiunii, Kuan-yin. Aceasta va îndepărta spiritele rele care bântuie în preajmă.

• Dacă în apropierea zonei rezidențiale se află un deal urât, construiți o pagodă în vârful acestuia. Pagoda anulează efectele negative ale dealului și ale mediului înconjurător. Dacă nu aveți această posibilitate, așezați două statui de lei ca străjeri ai ușii din față.

• Dacă vă învecinați cu un deal golaș, puneți la intrare tablouri cu dragoni, tigri, phoenicși sau peștișori de aur, pentru a elimina impactul negativ al dealului și pentru a aduce norocul în casă.

• Dacă un curs rapid de apă se îndreaptă spre o zonă rezidențială sau comercială, construiți diguri care să reducă din efectul negativ al curgerii prea năvalnice.

• Dacă un obiect uriaş de metal ţinteşte către casă (colţul unui monument metalic sau o antenă din metal), vopsiţi casa în roşu. Roşul simbolizează focul, iar focul topeşte metalul; astfel veţi reuşi să îndepărtaţi pericolul generat de obiectul de metal.

• Dacă faţa casei se află spre nord şi nu există un paravan natural împotriva vânturilor, aşezaţi într-acolo un recipient mare cu apă sau construiţi un mic lac artificial. Apa este cea mai bună măsură de apărare împotriva vânturilor. În plus, ea este un element care conservă foarte bine energia ch'i.

• Dacă terenul este înclinat spre spatele casei, transformaţi spatele în faţa casei, folosind uşa din spate pe post de intrare principală, ori plantaţi mai mulţi copaci înalţi în spatele clădirii, pentru a compensa simbolic diferenţa de nivel.

• În cazul unei deficienţe în forma casei, construiţi un grilaj din metal care să o întregească (vezi şi Capitolul 15).

Remedierea configuraţiei casei

• Dacă uşa de la intrare este pe aceeaşi linie cu bucătăria, aşezaţi între acestea un paravan.

• Dacă uşa principală este plasată pe o direcţie negativă, faceţi o altă uşă principală într-o zonă propice, iar pe cea veche zidiţi-o. (Pentru direcţiile favorabile, vezi Capitolul 9).

• Dacă una dintre băi este aşezată în centrul casei şi nu poate fi mutată, aşezaţi acolo un vas cu sare. Schimbaţi sarea zilnic. În acest fel veţi contribui la eliminarea efectelor negative generate de poziţia băii.

• Dacă scara interioară este în centrul casei şi nu poate fi mutată, plasaţi o oglindă lungă pe peretele opus scării, astfel încât imaginea acesteia să se reflecte complet în oglindă.

• Dacă aveţi în casă grinzi aparente pe tavan, mascaţi-le cu hârtie simplă sau cu tapet. Legaţi un tub de bambus cu fundă roşie şi atârnaţi-l de o grindă pentru a reduce impactul negativ al acesteia.

• Dacă locuinţa are mai multe paturi decât membrii familiei (semn rău în feng shui), închiriaţi din spaţiu unor tineri.

• Dacă uşa unui dormitor este vizavi de uşa unei băi, folosiţi o altă uşă a dormitorului sau a băii, dacă este posibil, ori folosiţi un paravan despărţitor între ele.

• Dacă un dormitor este aşezat faţă în faţă cu bucătăria, agăţaţi un cristal de tocul uşii dormitorului. Astfel se creează un echilibru între foc (bucătăria) şi apă (cristalul), ceea ce va duce la un cuplu sănătos şi stabil.

Talismanele

Acestea reprezintă o parte integrantă a sistemului de remedii feng shui. În cazul în care alte remedii nu pot fi aplicate sau costă prea mult, ele reprezintă ultima soluţie. Frumuseţea talismanului rezidă în costul scăzut şi în uşurinţa cu care poate fi utilizat: se agaţă pur şi simplu pe perete. El este la îndemâna oricui. Talismanele pot fi măsuri de preîntâmpinare a efectelor negative ale mediului. Talismanele chinezeşti prezentate mai jos sunt printre cele mai puternice remedii geomantice. Copiile după originale au fost desenate de autor.

Figura 16-1 ***Exemplu de talisman***

Figura 16-2 ***Exemplu de talisman***

Figura 16-3 ***Exemplu de talisman***

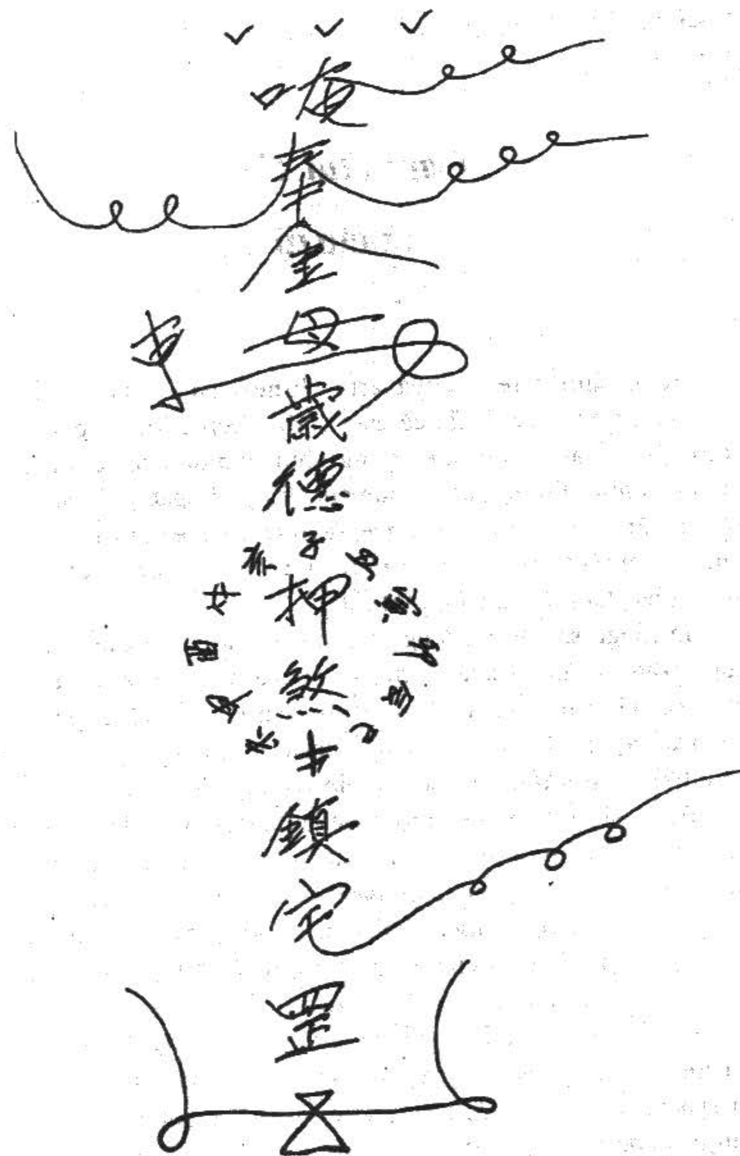

Figura 16-4 ***Exemplu de talisman***

Capitolul 17

Concluzii

Feng shui este vechea artă chinezească a armonizării arhitecturii cu mediul, fie că este vorba despre locuințe, centre comerciale sau morminte. Feng shui explorează relațiile și interacțiunile dintre natură, oameni, timp și spațiu și încearcă să dezvăluie cele mai ascunse secrete care există între cer, om și pământ, pentru ca omul și natura să conviețuiască armonios, fără a intra în conflict.

În lunga sa istorie, feng shui a evoluat și s-a transformat, cuprinzând viața socială, culturală și cea de zi cu zi a fiecărui chinez. Geomanția are conotații care vizează aspectele geografice și filosofice, arhitecturale și de mediu, fizice și metafizice, științifice și artistice ale vechii civilizații chinezești.

Feng shui este preocupat de bunăstarea și de fericirea oamenilor. Rezultatul nu s-a lăsat mult așteptat, influențele lui făcându-se simțite în viața materială și spirituală a chinezilor și a altor popoare asiatice. Persoanele doar interesate de feng shui, precum și practicienii acestei arte sunt reprezentate, în această parte a lumii, în toate structurile sociale, de la oameni simpli până la nivelul șefilor de stat. De curând, feng shui a început să se extindă cu repeziciune și în lumea occidentală, în special în Statele Unite. Din ce în ce mai mulți oameni ai lumii moderne au înțeles că, pentru a-și găsi fericirea, trebuie să împletească dimensiunea fizică a vieții cu cea metafizică.

Pentru că feng shui este un produs al vechii civilizații

chinezești, este normal ca această artă să se fundamenteze pe principiile gândirii tradiționale chinezești. Aceste principii includ relația yin-yang, ciclurile productiv și distructiv ale celor cinci elemente, înțelesurile celor opt trigrame, trinitatea cer-om-pământ, importanța armoniei și echilibrului natural, semnificația geomantică și astrologică a timpului. Orice persoană care se ocupă serios de învățarea și practicarea feng shui va dori să se apropia de înțelegerea acestor teorii fundamentale. Timpul folosit pentru studiu și efortul susținut vor fi pe deplin răsplătite.

Prin ingeniozitatea și forța intuitivă a maeștrilor feng shui, această artă a fost permanent menținută vie. Ei priveau pământul ca pe un câmp gigantic de energie, asemănător cu corpul omenesc. Așa cum energia umană este purtată prin vene și artere dintr-un nod energetic în altul, energia pământului este purtată prin vene și artere simbolice și se găsește concentrată în zonele numite sălașe ale dragonului. Feng shui se preocupă, în primul rând, de aflarea energiei telurice, deci sarcina unui geomant este să descopere sălașele dragonului (nodurile de concentrare a energiei terestre ch'i).

Iată pașii care trebuie urmați, de obicei, în feng shui:

1. Verificarea topografiei generale și a mediului din zona de interes, pentru a descoperi cursul energiei ch'i.

2. Identificarea unui sălaș al dragonului (un teren încărcat de energie ch'i).

3. Îmbunătățirea terenului (dacă este nevoie) înainte de începerea unei construcții.

4. Configurarea clădirii (rezidențială sau comercială) în funcție de principiile feng shui, luând în calcul toate obiectele vizibile din zonă și data de naștere a proprietarului. Acest lucru este necesar pentru a obține un plan complet și corect și pentru a folosi culoarea potrivită.

5. Configurarea corectă a fiecărei camere și a scării interioare, în funcție de atribuțiile pe care le au și în relație cu data de naștere a proprietarului. O atenție deosebită trebuie

acordată amplasării intrărilor casei (din față și din spate), dormitoarelor, băilor, bucătăriei și sufrageriei.

6. Așezarea împrejmuirii și aranjarea grădinii din fața și din spatele casei, decorând locul cu obiecte artificiale care vor ajuta la sporirea energiei ch'i existente și vor proteja proprietatea de forțele negative ale naturii. Curtea, casa și împrejmuirea trebuie să aibă dimensiuni echilibrate.

7. Camerele se aranjează cu grijă, fiecare în parte. Mobila nu trebuie să fie niciodată prea multă, senzația de înghesuială și dezordine diminuând calitatea și cantitatea energiei ch'i pozitive, care trebuie să circule liber prin interiorul locuinței.

Într-o clădire deja construită, posibilitatea de creație a artei feng shui este mult diminuată. Va trebui însă depus un efort susținut pentru a descoperi punctele slabe, din punct de vedere geomantic, și a le remedia. Iată ce atribute ar trebui să întrunească terenul și clădirea de pe el:

- Terenul și clădirea să fie pătrate sau dreptunghiulare.
- Terenul să fie drept sau ușor înclinat spre partea din față a casei.
- Clădirea să aibă o fundație bună pe un teren de calitate.
- Terenul să nu fi servit în trecut drept loc de veci și nici să nu fi fost teatrul unor violențe.
- În zonă să nu existe nici o amenințare majoră sau de neînlăturat (cursuri de apă nefavorabile, dealuri stâncoase sau lipsite de vegetație, acoperișuri foarte mari sau un colț de acoperiș al unei case învecinate îndreptat spre locuința analizată, drumuri importante, perpendiculare pe intrarea principală a casei).

Dacă una dintre aceste calități lipsește, este bine să nu locuiți într-o astfel de clădire. Dacă locul ales prezintă caracteristicile enumerate anterior, atunci trebuie să aflați cât mai multe informații despre clădirea respectivă. Dacă forma casei nu este regulată, gândiți-vă dacă o puteți modifica fără mare cheltuială și fără a afecta structura construcției. În cazul în care acest lucru nu este posibil, căutați o altă locuință.

Observați dacă direcția pe care este așezată casa se potrivește cu direcția viitorului proprietar (karma), conform datei de naștere a acestuia (vezi Capitolul 9). Dacă orientarea nu corespunde și nu o puteți modifica, ar fi de preferat să se caute o altă locuință.

Dacă o locuință va avea trăsăturile de mai sus, ea va aduce noroc celor care vor sta acolo. Probabil că va mai fi nevoie de mici modificări și îmbunătățiri ale interiorului și exteriorului clădirii, deoarece, din punct de vedere feng shui, o casă nu poate fi egal favorabilă pentru diferiți oameni. De exemplu, s-ar putea să descoperiți că dormitorul principal este situat într-un loc nefavorabil pentru dumneavoastră. În acest caz, mutați-vă pur și simplu într-un alt dormitor, aflat într-o poziție mai bună, și transformați-l pe acesta în dormitor principal. Dacă aveți în grădină un copac foarte mare, tăiați copacul. Când culoarea casei nu este cea favorabilă, schimbați culoarea, revopsind casa etc.

Geomanția este de acord că schimbarea este în firea lucrurilor, că ea are mereu loc în natură și în societate. De aceea nici nu găsim mereu răspunsuri clare și rapide pentru toate situațiile. Feng shui-ul autentic nu este doar un corp de legi și reguli fixe despre cum și unde să se așeze mobila în casă. Feng shui este în primul rând o artă care demonstrează existența și mișcarea energiei ch'i în mediul înconjurător, cel natural și cel construit de om.

Mișcarea energiei ch'i este subtilă și nu oricine o poate detecta. O simplă luare la cunoștință a legilor geomantice nu este suficientă pentru a practica această artă care se bazează foarte mult pe imaginația și intuiția maestrului. Chiar dacă unii oameni se nasc cu o intuiție și o imaginație mai bună decât a altora, nu toți pot deveni buni geomanți. Pe de altă parte, imaginația și intuiția, cultivate și dezvoltate sub îndrumarea atentă a unui maestru feng shui, dublate de mult efort, de voință și practică îndelungată, pot duce la o reală cunoaștere și stăpânire a acestei sublime arte.

Note

Capitolul 1

1. Cu excepțiile semnalate, titlurile lucrărilor citate în text aparțin autorului cărții, fiind traduse în limba română din engleză.

Capitolul 2

1. Pentru a afla care este stânga și dreapta, așezați-vă în fața locului ales și priviți dincolo de el.

Capitolul 4

1. Când spunem că energia ch'i ar trebui să se oprească sau să-și încetinească curgerea, ne referim la faptul că ch'i-ul ar trebui să fie blocat sau încetinit după ce dragonul (lanțul muntos) a călătorit o distanță apreciabilă. Nu este deloc indicat ca energia ch'i să fie întreruptă și fracționată înainte de a parcurge o bună bucată de drum.

Capitolul 6

1. Pentru o înțelegere mai bună a celor cinci elemente, revedeți Capitolul 2. Pentru determinarea karmei unui proprietar, citiți Capitolul 9. Pentru a vedea cărui element îi corespunde o afacere, consultați Tabelul 2-1.

2. Pentru a afla care este stânga și dreapta, așezați-vă în fața casei privind către ea. Stânga dumneavoastră este stânga casei (terenului), iar dreapta este dreapta casei (terenului).

Anexa 1

Arta feng shui a mutatului

America este, fără îndoială, țara cu cea mai mare mobilitate de pe planetă. Mobilitatea reprezintă caracteristica de bază a vieții americanilor. Alți oameni de pe mapamond sunt surprinși de frecvența și entuziasmul pe care îl au americanii în schimbarea reședințelor. Aceasta poate fi o dovadă a libertății, libertate invidiată poate de mulți oameni din alte state ale lumii. Dar avantajul mai sus menționat se poate transforma foarte ușor într-un dezavantaj, mai ales dacă ignorăm principiile feng shui ale artei mutatului dintr-o casă în alta.

În China ca și în alte țări asiatice, mutatul dintr-o casă în alta este un subiect foarte important. El necesită pregătiri detaliate din partea membrilor familiei și o colaborare permanentă cu maeștrii feng shui în ceea ce privește modul în care trebuie curățată o casă în care urmează să se mute cineva, zilele cele mai bune pentru mutare, ordinea în care trebuie aduse diferitele lucruri care vor urma să ocupe o anumită parte din noua casă, cum participă membrii familiei la procesul de mutare.

Prezentăm mai jos considerentele principale de care trebuie să ținem seama atunci când ne mutăm într-o altă casă.

• Data la care se realizează mutarea să nu se afle în conflict cu anul de naștere al proprietarului. Determinarea datelor potrivite se realizează cu ajutorul celor opt caractere ale datei nașterii (vezi Capitolul 9). În cazul unei clădiri de birouri, se ia în calcul data de naștere a directorului.

• Oamenii care pleacă din casă trebuie să scoată din aceasta bunurile care le aparţin, iar membrii familiei care se mută acolo trebuie să-şi aducă propriile lucruri.

• După ce s-a făcut curat în casă, aerisiţi casa, ţinând toate geamurile deschise timp de cel puţin două zile. Abia apoi mutaţi-vă efectiv în noua locuinţă. Aduceţi câteva plante perene pentru a oxigena interiorul şi pentru a atrage energia ch'i.

• Membrii familiei nu trec pragul noii case cu mâna goală. Fiecare trebuie să aducă ceva în locuinţă.

• Noul proprietar trebuie să intre primul în casă, fiind urmat îndeaproape de ceilalţi membrii ai familiei.

• Primul obiect care trebuie să treacă pragul casei este obiectul cel mai de preţ al familiei (bijuterii, calculator etc.), fie din punct de vedere sentimental, fie material. Această operaţie are loc pentru a ne asigura că bunăstarea nu va ocoli uşa noii case.

• Cel mai fericit caz este când mutarea începe dimineaţa şi se încheie la prânz. Evitaţi să vă mutaţi seara, deoarece această parte a zilei este încărcată de energie yin, care nu este cea mai potrivită pentru naşterea unui cămin nou. Încercaţi să încheiaţi operaţiunea de mutare într-o singură zi. În acest fel veţi crea senzaţia de continuitate.

• Oamenii care s-au născut în anul lunar al tigrului nu trebuie să participe la mutarea propriu-zisă, chiar dacă sunt membrii familiei. Chinezii consideră că un tigru în mişcare răneşte oamenii. Femeile însărcinate nu trebuie să participe la mutarea în sine.

• Cei mai buni candidaţi pentru mutarea propriu-zisă sunt reprezentanţii anilor lunari ai dragonului şi ai cocoşului. Cocoşul simbolizează, în horoscopul chinezesc, phoenixul. Dragonul şi phoenixul sunt simboluri pozitive. Dacă nici un membru al familiei nu este născut într-unul dintre aceşti ani, pe un perete al casei trebuie pusă o pictură care să înfăţişeze un dragon sau un pheonix.

Anexa 2

Busola geomantică

O busolă geomantică este, mai înainte de toate, o busolă. Ea trebuie să îndeplinească funcţiile de bază ale unei busole simple: orientare şi găsirea punctelor cardinale. Configuraţiile feng shui iau în considerare orientarea şi amplasarea unui proiect de construcţie (reşedinţă, comercial sau mormânt), deoarece acestea au un impact semnificativ asupra soartei rezidenţilor.

Găsirea direcţiilor şi orientării corecte este o operaţiune mult mai complicată decât simpla aflare a punctului cardinal spre care este orientată faţada casei. Aceasta pentru că avem de-a face cu direcţii geomantice şi nu cu puncte cardinale. Simpla recunoaştere a nordului, sudului, estului sau vestului nu ajută la soluţionarea unei probleme feng shui.

Factorii geomantici includ data de naştere sau karma proprietarului, relaţia dintre un loc specific şi munţii, apele, străzile şi clădirile din apropiere, relaţia dintre un loc specific şi o constelaţie majoră şi, în cele din urmă, perioada de timp în care se realizează proiectul. Şi nu este deloc uşor să se împace toţi aceşti factori. O direcţie nu se poate evalua corect cu ochiul liber, chiar dacă unii oameni au un simţ mai dezvoltat al orientării. Sarcina de a corela o localitate anume cu apele sau munţii din împrejurimi este foarte dificilă, ca să nu mai amintim de relaţia cu bolta cerească.

Pentru a reduce nivelul de dificultate şi pentru a mări

eficienţa şi acurateţea unei evaluări feng shui, chinezii din antichitate au inventat busola geomantică, instrument foarte puternic, cunoscut şi sub numele de luo-pan sau luo-jing.

O busolă geomantică sau un luo-pan conţine un ac magnetic (uneori două), care este aliniat pe direcţia nord-sud. Acul este lung de aproximativ trei centimetri şi se mişcă liber pe un pivot acoperit de o piesă din sticlă. Busolele geomantice sunt din lemn lăcuit, cu un disc de sticlă situat în centru. Acest disc conţine acele magnetice. Majoritatea busolelor au un diametru de aproximativ doisprezece-treisprezece centimetri.

Pe busolă sunt cercuri concentrice care oferă informaţii geomantice, astrologice şi filosofice importante, relevante pentru feng shui: cele 360 de grade ale unui plan; cele opt trigrame; cele şaizeci şi patru de hexagrame; cele cinci elemente fundamentale; cele douăzeci şi patru de diviziuni ale anului, cunoscute în calendarul lunar chinezesc sub numele de „jie" şi „ch'i"; cele douăzeci şi opt de constelaţii cunoscute în astronomia chinezească sub numele de „xiu"; cele nouă palate; cele zece tulpini cereşti şi cele douăsprezece ramuri terestre; cele şaizeci de combinaţii binare dintre tulpini şi ramuri, combinaţii utilizate foarte des în divinaţia şi în calendarul chinezesc.

În cultura chineză aceşti factori reprezintă instrumente numerice şi de divinaţie. Combinate, ele sunt capabile să cuprindă mediul cosmic care influenţează o anumită zonă, descoperindu-i informaţiile geomantice. Aşadar, o busolă geomantică este un instrument care prezintă informaţii pentru patru dimensiuni (cele trei ale spaţiului plus timpul), care ajută la înţelegerea legăturii dintre un om şi o zonă specifică. Ea reprezintă un ajutor puternic, nepreţuit pentru cei care ştiu să o folosească.

În China se folosesc două tipuri de busole geomantice. Una poartă numele de Yang-pan sau busola geomantică Yang, iar cea de-a doua se numeşte Jiang-pan, sau busola geomantică Jiang. Ele au fost botezate după numele inventatorilor lor,

marele maestru Yang Yun-song din timpul dinastiei Song, şi marele maestru Jiang Dahong din timpul dinastiei Qing. Diferenţa majoră între aceste două tipuri de busole constă în faptul că busola Yang evidenţiază relaţia dintre un loc specific şi împrejurimile acestuia, în timp ce busola Jiang accentuează legătura dintre o zonă anume, cele nouă stele şi cele opt trigrame. De fapt, aceasta este şi diferenţa majoră dintre Şcoala Formei şi Şcoala Busolei.

Cercurile busolei

Majoritatea busolelor prezintă pe suprafaţa lor mai mult de o duzină de cercuri concentrice sau straturi, mergând uneori până la patruzeci. O busolă simplă are şaisprezece straturi. Fiecare dintre acestea este definit după cum urmează:

Acul magnetic se găseşte în mijlocul celui mai apropiat strat de centru. Acesta se numeşte Lacul ceresc şi simbolizează „taiji" sau Marele Absolut. Marele Absolut este părintele energiilor yin şi yang, creatorul a tot ceea ce există în univers. În unele busole întâlnim două ace, fiecare indicând o direcţie uşor diferită. Acest lucru poate crea confuzie în rândul novicilor. Explicaţia este simplă: pe pământ există două meridiane, unul magnetic şi altul geografic. Diferenţa dintre cele două nu este mai mare de zece grade. Acest lucru arată faptul că chinezii cunoşteau încă din antichitate diferenţa dintre nordul magnetic şi cel geografic.

Cel de-al doilea strat, pornind dinspre centru, conţine cele opt trigrame I-Ching. Acestea reprezintă un concept şi o unealtă deosebit de importantă, utilizată în feng shui pentru a determina locaţiile cele mai potrivite pentru diferitele încăperi dintr-o locuinţă şi pentru a corela o anume locaţie cu relieful (munţii, apele etc).

Cel de-al treilea cerc concentric împarte busola în douăzeci şi patru de direcţii, fiecare aparţinând unui anumit element din cele cinci (apa, focul, lemnul, metalul şi pământul). De

exemplu, nordul aparține elementului apă, sudul ține de foc, estul de lemn, vestul de metal, iar centrul de pământ. Acest strat corespunde celui de-al optulea strat din busolă, care conține cele douăzeci și patru de diviziuni ale anului din calendarul lunar chinezesc. Unii geomanți din China utilizează aceste informații pentru a afla momentul potrivit pentru construirea sau mutarea într-o casă nouă. Ideal este ca momentul ales să coincidă cu una dintre cele douăzeci și patru de subdiviziuni ale anului.

Cel de-al patrulea strat oferă posibilitatea combinării celor cinci elemente: apă-foc, apă-metal, apă-pământ etc.

Cel de-al cincilea strat combină impactul constelațiilor cu punctele prezentate în cel de-al treilea și al patrulea strat. Numele constelațiilor sunt prezente pentru a evidenția relația lor cu cele cinci elemente și cu direcțiile terestre, aflate pe al treilea cerc concentric.

Straturile șase și șapte sunt asemănătoare cu stratul trei, prin faptul că toate cele douăzeci și patru de diviziuni ale acestor straturi sunt alcătuite din unul dintre cele cinci elemente. Cu toate acestea, există și unele diferențe. În timp ce stratul al treilea este alcătuit dintr-o combinație de tulpini cerești și ramuri terestre, stratul șase este compus numai din elemente care provin din tulpinile cerești, iar stratul șapte este format numai din elemente derivate din ramurile terestre. Acest lucru se datorează faptului că unii practicanți consideră că tulpinile cerești sunt reprezentative numai pentru energia ch'i cerească, în timp ce energia ch'i terestră se găsește în ramurile pământești. Din punctul lor de vedere, o combinație între cer și pământ reprezintă o tentativă de unire a celor două tipuri de energie ch'i.

Cel de-al optulea strat conține cele douăzeci și patru de diviziuni ale anului, în viziunea calendarului lunar chinezesc (fiecare diviziune conține cincisprezece zile și fiecare sezon solar are șase diviziuni), indicând momentul potrivit pentru construirea unei case sau a unui loc de veci. (Acest tip de

calendar este indispensabil și pentru cele opt caractere ale sistemului de naștere, sistem care este una dintre cele mai populare forme de divinație chinezească). Diviziunile anului sunt: începutul primăverii, ploaia, trezirea insectelor, echinocțiul de primăvară, strălucirea pură, ploaia recoltelor, începutul verii, bob în formare, grâne în spic, solstițiul de vară, căldură slabă, marea căldură, începutul toamnei, limita căldurii, roua albă, echinocțiul de toamnă, roua rece, venirea înghețului, începutul iernii, zăpada ușoară, marea zăpadă, solstițiul de iarnă, frigul ușor, gerul.

Cel de-al nouălea strat conține cele nouă stele (numele specifice ale constelațiilor sunt înscrise pe busolă), care nu se află în legătură numai cu cele opt trigrame și cu cele cinci elemente, ci și cu ramurile terestre, împreună cu cele douăsprezece stadii ale vieții: concepția, dezvoltarea fătului, nașterea, prima baie a copilului, tinerețea, vârsta de mijloc, perioada de glorie, declinul, retragerea, moartea, mormântul și extincția. Acestea sunt reprezentate de cele douăsprezece ramuri terestre. Etapele vieții determină puterea relativă a celor cinci elemente pe parcursul unui an și influența lor asupra unui om sau a unei zone de interes. Dacă vorbim la modul general, cu cât este mai puternic un astfel de element, cu atât va fi locul mai prielnic. De vreme ce etapele vieții sunt în primul rând un concept temporal, putem spune că locația și timpul se găsesc din nou înlănțuite în busolă, pentru a oferi o evaluare inteligibilă a terenului. Cele douăsprezece ramuri terestre sunt: Zi (șobolanul), Chou (boul), Ying (tigrul), Mao (iepurele), Chen (dragonul), Si (șarpele), Whu (calul), Wei (oaia), Sen (maimuța), You (cocoșul), Xu (câinele) și Hai (mistrețul).

Stratul al zecelea conține cele nouă palate (cele opt trigrame plus palatul din centru). Ele indică pozițiile yin și yang ale munților, dealurilor și cursurilor de apă.

Cel de-al unsprezecelea strat include douăzeci și opt de stele ale boltii cerești. El prezintă stelele de pe cer alături de

simbolurile lor. Stelele sunt de fapt identice cu simbolurile zodiacale din astrologie.

Stratul cu numărul doisprezece reprezintă platoșa pământului. Ea este alcătuită din douăzeci și patru de direcții care delimitează granița dintre cer și pământ. Stratul are o importanță deosebită. El împarte busola în șaizeci de sectoare. Fiecărui sector i se atribuie una dintre cele șaizeci de permutări realizate între cele zece tulpini cerești și cele douăsprezece ramuri terestre. Pentru că toate tulpinile și ramurile sunt clasificate de cele cinci elemente și fiecare element corespunde unei constelații, acest strat este folosit pentru a determina influența elementelor și constelațiilor asupra unui loc anume și legătura dintre locațiile și obiectele adiacente. De exemplu, dacă un loc ocupă o poziție care ține de elementul pământ, dar este aliniat pe direcția unei constelații-lemn, atunci locul nu este bun, pentru că lemnul distruge pământul. Dar dacă aceeași locație este pe direcția unei constelații-foc, înseamnă că am găsit o zonă încărcată de noroc, pentru că focul dă naștere pământului (așadar, o relație productivă).

Straturile treisprezece și paisprezece divid busola în 360 de grade.

Stratul cincisprezece este al celor șaptezeci și doi de dragoni. Acesta este bazat pe relația dintre tulpinile cerești, ramurile terestre și cele opt trigrame. Sistemul dragonilor este folosit mai ales în evaluarea calității munților din perspectiva celor cinci elemente.

Cel de-al șaisprezecelea strat, ultimul spre exterior, împarte cele douăzeci și patru de direcții ale busolei în douăsprezece „diviziuni ale câmpului", fiecare corespunzând unei zone din China, guvernată de constelația corespunzătoare.

Un instrument atât de complex are rolul de a identifica relația cvadridimensională dintre o bucată de pământ și topografia împrejurimilor, stelele de pe bolta cerească, perioada de timp din an și data de naștere a proprietarului. Pentru ca o astfel de relație complexă să aibă rezultate benefice, este

necesar ca elementele componente să se afle într-o legătură de interproductivitate sau măcar de compatibilitate. Pentru că există un număr foarte mare de factori implicați, confuzia și conflictele sunt inevitabile. Așadar, un loc poate să aibă munți și ape minunate, dar să nu corespundă unei anumite constelații, ceea ce poate conduce la compromiterea sau distrugerea naturii benefice a zonei respective. Rezolvarea acestor probleme depinde de alegerile și modificările pe care le va aduce maestrul feng shui care efectuează evaluarea și de școala feng shui căreia îi aparține acesta.

Busola geomantică a fost alcătuită atât de complexă în mod deliberat. În acest fel, puțini oameni din afara feng shui puteau să înțeleagă cum se utilizează instrumentul. Așadar, maeștrii feng shui aveau asigurat un venit constant. Datorită complexității și densității mari de informații, busola geomantică este privită de majoritatea oamenilor cu un fel de venerație. Există chiar și geomanți profesioniști care nu știu să o folosească foarte bine. Deci nu este de mirare că busola a fost utilizată în mod eronat de o seamă de oameni. Pentru a înțelege complexitatea luo-pan-ului este nevoie de mult mai mult decât explicațiile din această carte. Pentru cei interesați de întrebuințarea busolei geomantice, recomand lucrarea „O descriere completă a busolei geomantice", scrisă de Wang Daoheng și apărută în 1926, în China, la Classics Press.

Anexa 3

Studii de caz

Cazul 1. Reşedinţa lui Mao Tse-tung

Pe data de 26 decembrie 1893, în satul Shao-shan-chong din comitatul Xiangtang, provincia Hunan (sudul Chinei), s-a născut unul dintre cei mai influenţi oameni politici pe care i-a avut China vreodată, nimeni altul decât Mao Tse-tung, cel care avea să devină liderul celui mai numeros popor din lume. Literal, „Shao-shan" înseamnă „Munţii Shaoshan", binecunoscut lanţ muntos din provincia Hunan. „Chong" se referă la o porţiune de teren plat, înconjurată din trei părţi de dealuri şi deschisă larg pe o latură, cea din faţă. Acestea sunt câteva dintre caracteristicile topografice ale locului de origine al lui Mao, o zonă de deal împrejmuită de masivul Shaoshan.

Shaoshan este unul dintre cei mai frumoşi şi mai importanţi masivi din lanţul muntos Heng, care se întinde pe o distanţă de peste 100 de mile. Pe vârfurile superbe creşte o vegetaţie luxuriantă. Crestele din Shaoshan sunt deseori acoperite de o perdea deasă de ceaţă. În mijlocul masivului Shaoshan se varsă năvalnic, într-o prăpastie adâncă, vestita Cascadă a Abisului, menţionată într-o carte chinezească de geografie apărută acum 4000 de ani. Lucrarea prezenta călătoria făcută în acest masiv muntos de împăratul chinez Sun împreună cu cele două concubine ale sale. La acea vreme, împăratul era deja în vârstă de 110 ani. Cei trei au fost vrăjiţi de peisajul zonei şi au rămas acolo până la sfârşitul zilelor împăratului. Concubinele

au fost atât de triste la moartea împăratului, încât l-au plâns zi şi noapte. Lacrimile care au căzut pe bambusul aflat pe pământ s-au amestecat cu acesta, rezultând o feerie de culori.

Una dintre laturile locului de origine al lui Mao este reprezentată de râul Xiang care încercuieşte muntele Shaoshan. Două pârâiaşe curg molcom pe lângă satul Shao-shan-chong. Întregul peisaj al aşezării şi al împrejurimilor oferă un model ideal pentru modul în care ar trebui să fie poziţionat un sat, adică în centrul zonei şi în apropierea unor munţi şi ape favorabile. Vechea locuinţă a lui Mao este situată la poalele unui deal, cu spatele către acesta. Dealul este acoperit de copaci verzi şi bambuşi care protejează foarte bine spatele casei. Aceasta este configurată în concordanţă cu principiile feng shui. Centrul clădirii este flancat pe ambele părţi de extensii cu o lungime mai mică decât jumătate din lungimea zonei centrale. Extensiile laterale au fost configurate aparent ţinându-se cont de conceptele dragonului verde şi tigrului alb. Având în vedere că în ambele părţi ale reşedinţei există un dragon verde şi un tigru alb, putem observa că această viziune arhitecturală măreşte forţa de protecţie a locuinţei şi asigură conservarea energiei ch'i în acea zonă. Dealul din spatele casei coboară în pantă lină până în apropierea acesteia. În faţa casei se deschide un spaţiu larg: holul luminos.

Bunicul lui Mao, probabil sub îndrumarea unui geomant, a construit un iaz artificial la aproximativ zece metri distanţă de casă. El a creat în acest fel o formă topografică cu ajutorul căreia a adus mai multă luminozitate şi frumuseţe în holul luminos, în afara celor două cursuri de apă care îmbrăţişau satul. Iazul se întindea pe o suprafaţă de aproximativ o mie de metri pătraţi. Mao avea să povestească mai târziu că, pe vremea când era copil, îi plăcea foarte mult să se scalde în apele iazului (temperatura este destul de ridicată în sudul provinciei Hunan). Ca rezultat, tânărul a căpătat o adevărată pasiune pentru înot şi feng shui. Mao şi-a păstrat obiceiul de a înota în tot cursul vieţii sale. După ce a ajuns în fruntea

statului, Mao și-a construit câte o piscină luxoasă în fața fiecăruia din palatele sale, inclusiv în Orașul Interzis. Credința lui Mao în feng shui este demonstrată și de faptul că, indiferent unde înnopta, cerea ca patul să-i fie aliniat cu capul spre est („tung" înseamnă în limba chineză „est"). În plus, pentru semnul său zodiacal lemnul era un simbol pozitiv, iar punctul cardinal care reprezintă lemnul este estul.

Poate că cea mai mare realizare geomantică din casa natală a lui Mao era ușa de la intrarea principală. Cu câțiva ani în urmă, când am vizitat satul, am avut ocazia să stau în cadrul acesteia. Când am privit în zare, am observat că ușa de la intrare era perfect aliniată pe deschizătura dintre doi munți din depărtare. În feng shui, această deschidere poartă numele de „gura ch'i" și ea poate să îmbunătățească mult starea energetică pozitivă a unei locuințe sau a unui mormânt. Un lucru este evident: bunicul lui Mao era conștient de avantajul principiilor feng shui, care susțin că fațada unei clădire aflate în apropierea a doi munți adoratori trebuie să fie orientată direct printre aceștia.

Există și o poveste care spune că, atunci când mama lui Mao era însărcinată cu acesta, atât ea cât și soțul ei au văzut lumini ciudate, roșietice, în colțul estic al casei. Într-o zi, pe când Mao nu avea mai mult de patru ani, mama sa, budistă convinsă, l-a dus la cel mai mare templu din comitatul Xiangtang. Când Mao a intrat în holul principal al templului, cei patru mari războinici, însoțitori ai lui Buddha, au dat înapoi în fața micuțului. Dar cei patru (și Buddha) erau statui din pământ! Fenomenul cel straniu a fost observat numai de două persoane: un călugăr și micul Mao. Acesta din urmă a fost atât de înspăimântat, încât a izbucnit în plâns. Mama sa, nedumerită, a crezut că băiatul este prea mic pentru a vedea fețele înfricoșătoare ale războinicilor. Însă călugărul știa mai bine ce se întâmplase. El s-a ridicat din jilțul său și s-a apropiat de cei doi. Mângâind copilul pe cap, călugărul i-a spus mamei: „Fiul tău va ajunge faimos".

Conform acestor informații, nu încape nici o îndoială că

ajungerea lui Mao Tse-tung într-o poziție atât de înaltă (unul dintre cei mai mari lideri politici ai lumii moderne) nu a fost o coincidență. Locul său de origine, perfect din punct de vedere feng shui, i-a pregătit cu grijă viitorul. Totul s-a petrecut acolo, în satul cu numele de Shao-shan-chong.

Cazul 2. Xikou – Orașul natal al lui Chiang Kai-shek

Chiang Kai-shek, alt mare lider chinez, era urmașul unui vestit nobil din dinastia Zhou (secolul XII î.Hr.). Acest nobil a fost un mare înțelept confucianist și un politician model. În secolul al treisprezecelea d.Hr., unii membri ai familiei urmașilor vestitului nobil au părăsit orașul-capitală Loyang de pe malurile Fluviului Galben și au emigrat în provincia Zejiang de pe coasta sud-estică a Chinei. Aceștia și-au luat numele de Chiang. După mai bine de patru sute de ani, o ramură a familiei Chiang s-a așezat în orașul Xikou, situat în comitatul Fenghua din provincia Zejiang. În acest oraș s-a născut, pe 31 octombrie 1887, Chiang Kai-shek.

Din punct de vedere geomantic, nimic nu este întâmplător. Deci nu este o coincidență faptul că Chiang s-a născut în orașul Xikou, loc încărcat de feng shui regal, energie menită să dea naștere unui mare om de stat (chiar doi, dacă-l socotim și pe Chiang Jin-guo, fiul lui Chiang, mare om politic și el).

Orașul Xikou este situat într-o zonă deluroasă. În sud-vest, râul Yenxi cotește pe lângă piciorul întortocheat al unui mal abrupt, spre Xikou. În nord se înalță maiestuoși mai mulți munți păduroși care-și proiectează silueta uriașă pe albastrul cerului. În apropiere se află masivul Xuedu, un munte faimos atât pentru templele budiste, cât și pentru peisajul de vis. În vest curge râul Jinxi. El izvorăște din adâncul munților și coboară către Xikou, unindu-se în suburbiile orașului cu râul Yenxi. După ce s-au unit, cele două râuri ies din Xikou, urmându-și cursul către muntele Wulin, apele fiindu-le mai apoi domolite de cinci dealuri. Acest baraj natural obligă apa să se întoarcă puțin și să formeze un lac foarte mare în fața orașului Xikou.

Orașul este împrejmuit de ape limpezi și de munți verzi, superbi. Semnificația cea mai mare din punct de vedere feng shui o are râul Yenxi, al cărui curs este plin de meandre foarte vălurite. Într-un loc, acesta face nici mai mult nici mai puțin de nouă întoarceri. De aceea a și fost supranumit „râul Yenxi cel cu nouă răsuciri". Doi mari poeți ai Chinei, Li Bai și Du Fu, au preamărit acest râu. Li remarca: „Apa și rocile din Yenxi sunt deosebit de curate și de minunate". Iar Du spunea: „Râul Yenxi este extraordinar de frumos".

La fel de minunate sunt și împrejurimile muntoase ale orașului Xikou. Acești munți aparțin lanțului Shimin, care are o lungime de peste opt sute de mile, întinzându-se de la râul Jinjiang până la râul Yongjiang. Shimin conține două sute optzeci de munți, dintre care șaptezeci se află în comitatul Fenghua. Masivul Xuedu este cel mai frumos dintre toți. Ca un corolar al acestei priveliști minunate, pe înălțimile Xuedu se găsește un lac format din două izvoare de munte, care se numește Lacul Oglindă.

Din descrierea geografică se vede că Xikou este un ținut cu extraordinare caracteristici feng shui. Lacul Oglindă este un lac ceresc. Apoi, aici există multe ape curgătoare șerpuitoare, care traversează sau trec prin apropierea orașului Xikou. Râul Yenxi, cu cele nouă schimbări de direcție ale sale, este deosebit de favorabil nașterii unor oameni extrem de valoroși. Râurile care pleacă din Xikou sunt stăvilite în aval de cinci dealuri, printre care și creasta Wulin, cea care obligă apa să se întoarcă spre oraș. Aceste culmi formează o protecție majoră, care acționează asemenea unei porți terestre ce protejează bogățiile și păstrează energia ch'i în Xikou. Întreaga așezare este situată într-un teritoriu magnific, într-o depresiune ferită de furia vânturilor. Topografia zonei sugerează un centru gravitațional înconjurat de cercuri de munți protectori. Continuitatea și lungimea lanțului muntos Shimin semnifică faptul că stirpea Chiang nu se va stinge după o singură generație.

Cazul 3. Seattle, orașul de smarald

Seattle este cunoscut sub numele de orașul de smarald. Denumirea se datorează peisajului superb care îl înconjoară. Seattle este cel mai mare oraș din statul Washington (nord-vestul Statelor Unite). Orașul, care a fost timp de decenii un port important, înflorește din nou sub influența industriei tehnologiilor înalte și a comerțului cu țările asiatice de pe coastele Pacificului. Încet, dar sigur, orașul s-a transformat într-o metropolă model. Succesul deosebit pe care l-a înregistrat Seattle ca centru industrial și comercial, precum și prin locul de vârf pe care îl ocupă pe piețele cheie ale înaltei tehnologii, au transformat această zonă într-una dintre cele mai înfloritoare locuri din Statele Unite. Orașul a crescut economic și demografic. Astăzi, Seattle înregistrează cel mai mare număr de proprietari de locuințe din toate marile orașe ale Americii. În el își au sediile mari companii ca Microsoft, Boeing și Starbucks.

Oare în ce măsură este feng shui-ul orașului responsabil pentru toate acestea? Pentru a da un răspuns pertinent, este nevoie să analizăm geografia orașului și importanța ei geomantică.

Seattle are apă din abundență; oriunde am privi, o vom întâlni. În vest se întinde albastrul oceanului Pacific, ocean care, în ciuda renumelui său, nu a fost niciodată violent cu orașul Seattle. Pacificul este deosebit de liniștit în această parte a lumii. Această coastă nu a cunoscut până acum nici războaie, nici calamități naturale. Apoi, în zona Seattle se găsesc șapte lacuri cu apă potabilă. Pe toată latura de est a orașului se întinde maiestuos lacul de munte Washington. Măsurat de la nord la sud, acest rezervor de apă proaspătă are peste treizeci de kilometri. Între Puget Sound și Lake Washington, la nord față de centrul orașului, se găsește Lake Union. Numărul de șapte este completat de Green Lake, Haller Lake, Bitter Lake, Duwamish Lake și Sammamish Lake. Toate acestea, împreună

cu Pacificul, creează senzația de omniprezență a apei.

Având în vedere că în feng shui apa simbolizează avuția, nu este de mirare că orașul Seattle se bucură de un succes economic foarte mare, fiind cotat la cel mai înalt nivel din țară (AAA). De altfel, aici locuiește și cel mai bogat om al secolului douăzeci și unu, Bill Gates. Pe lângă bani, apa mai simbolizează și inteligență. Poate că din acest motiv Seattle a atras un număr foarte mare de oameni inteligenți și învățați. Aceștia au condus orașul pe prima poziție în lume în multe domenii ale tehnologiei moderne. Printre acestea se numără știința computerelor, tehnologiile aero-spațiale, biotehnologia și telecomunicațiile. Iată de ce firme ca Boeing și Microsoft își au sediile centrale aici.

Cea de-a doua caracteristică geografică ce contribuie la succesul și dezvoltarea orașului Seattle este reprezentată de munții din împrejurimi. Quillayute este un oraș care se află pe coasta Pacificului, la o sută de mile vest de Seattle. Între aceste două orașe se înalță Olympic Mountains, lanț muntos cu crestele acoperite de zăpadă, care dă naștere unei formațiuni de relief ce pătrunde în Pacific prin zona Seattle și răsare din apă în zona apelor albastre din apropiere de Puget Sound. Seattle este brăzdat de la sud la est de un șir de munți vulcanici, dintre aceștia remarcându-se prin dimensiuni muntele Rainier. În nord se vede masivul Baker, cu vârfurile sale strălucitoare. În chiar interiorul orașului găsim colinele Queen Anne Hill, First Hill, Capitol Hill și Beacon Hill.

Așadar, orașul Seattle se află la întâlnirea apelor cu munții – cele mai bune forme de relief din punct de vedere feng shui. Munții veghează la creșterea demografică. Iată de ce, geomantic vorbind, Seattle a fost un loc atât de căutat de imigranții din America și din lume.

Glosar

Cele cinci elemente din cultura chinezească sunt apa, focul, lemnul, metalul și pământul. Ele sunt considerate materialele fundamentale pe baza cărora s-a construit universul. Împreună formează un sistem filosofic, un sistem de gândire caracteristic părinților Chinei. Fiecare element reprezintă o serie de obiecte și fenomene. Spre exemplu, rinichii corespund apei, inima are ca simbol focul, ficatul este reprezentat de lemn, plămânii de metal și splina de pământ. Aceasta este o relație duală între elemente: fie se creează, fie se distrug reciproc. Feng shui utilizează acest sistem pentru trei lucruri distincte: clasificarea munților după elementele de care aparțin; gruparea diferitelor tipuri de afaceri în funcție de cele cinci elemente; descoperirea direcțiilor și locațiilor benefice unui om, în funcție de data de naștere a acestuia.

Cele douăsprezece ramuri ale pământului. În contrast cu cele zece tulpini cerești, acestea reprezintă cele douăsprezece caractere chinezești, aranjate în ordinea următoare: Zi, Chou, Ying, Mao, Chen, Si, Whu, Wei, Shen, You, Xu și Hai. Aceste ramuri sunt mai apoi clasificate în funcție de cele cinci elemente, precum și de yin și yang, astfel: Zi este apă yang; Chou este pământ yin; Ying este lemn yang; Mao este lemn yin; Chen este pământ yang; Si este foc yin; Whu este foc yang; Wei este pământ yin; Shen este metal yang; You este metal yin; Xu este pământ yang; Hai este apă yin. Patru elemente sunt reprezentate de două ramuri, iar pământul este singurul element cu patru ramuri. Cele

douăsprezece ramuri reprezintă baza zodiacului și astrologiei chinezești, fiecare element reprezentând un animal unic. Așadar, Zi este identificat cu șobolanul, Chou cu boul, Ying cu tigrul, Mao cu iepurele, Chen cu dragonul, Si cu șarpele, Whu cu calul, Wei cu oaia, Shen cu maimuța, You cu cocoșul, Xu cu câinele și Hai cu mistrețul. Sistemul celor douăsprezece ramuri reprezintă în sine un calendar al anilor. Astfel, anul 1999 este anul iepurelui și anul 2000 este anul dragonului.

Cele douăzeci și opt de constelații formează un sistem astronomic. Chinezii din antichitate considerau că stelele de pe bolta cerească pot fi catalogate în douăzeci și opt de constelații. Ele sunt: Jiao, Kang, Di, Fang, Xing, Weei, Ji, Dou, Niu, Nu, Xu, Weei, Shi, Bi, Kuei, Lou, Wai, Mao, Bi, Chi, Chan, Jing, Gui, Liu, Xin, Zhang, Yi și Chen. Sistemul nu este unul foarte exact în ceea ce privește clasificarea stelelor, de aceea părerile experților diferă atunci când este vorba despre localizarea acestora pe harta stelară.

Cele douăzeci și patru de diviziuni ale anului. În calendarul lunar chinezesc, anul este împărțit în douăzeci și patru de secțiuni. Fiecare dintre acestea durează cincisprezece zile, împreună totalizând 360 de zile, cu cinci mai puțin decât calendarul solar. De aceea, pentru a corecta această diferență, în calendarul lunar chinezesc se mai adaugă câte o lună la fiecare șase ani, recuperându-se astfel cele treizeci de zile. Iată care sunt, în ordine cronologică, cele douăzeci și patru de secțiuni dintr-un an lunar chinezesc: începutul primăverii, ploaia, trezirea insectelor, echinocțiul de primăvară, strălucirea pură, ploaia recoltelor, începutul verii, bob în formare, grâne în spic, solstițiul de vară, căldură slabă, marea căldură, începutul toamnei, sfârșitul căldurii, roua albă, echinocțiul de toamnă, roua rece, venirea înghețului, începutul iernii, zăpada ușoară, marea zăpadă, solstițiul de iarnă, frigul ușor, gerul.

Cele nouă palate. Sistem foarte asemănător cu cel de determinare a direcțiilor, conform pa-kua. Singura diferență este adăugarea Palatului atracției în chiar centrul pătratului. Cele nouă palate sunt: Palatul noului Luo (nord-vest), Palatul misterios (sud-vest), Palatul depozit (est), Palatul fructelor (vest), Palatul hibernării (nord), Palatul ceresc (sud), Palatul Yin Luo (sud-est), Palatul rezervelor (nord-est) și Palatul atracției (în centru).

Cele opt caractere ale nașterii. Este vorba despre o metodă de divinație utilizată pe teritoriul Chinei. Cele opt caractere se referă la anul, luna, ziua și ora la care s-a născut cineva. Fiecărui element i se atribuie două caractere chinezești. Însumate sunt egale cu opt. Un maestru în divinație poate să obțină o imagine a destinului unei persoane, analizând relația complexă dintre aceste elemente.

Cele șaizeci de permutări. Acestea sunt toate permutările care pot fi realizate de cele zece tulpini cerești în combinație cu cele douăsprezece ramuri terestre, având în vedere că tulpinile yang nu se combină decât cu ramuri yang, iar tulpinile yin numai cu ramuri yin. Fiecare permutare este alcătuită din două caractere chinezești alăturate, unul aparținând tulpinilor cerești și celălalt ramurilor terestre. Așadar, Jia (una dintre tulpini) nu poate să se alăture decât lui Zi, Ying, Chen, Whu, Shen sau Xu, pentru că toate au natură yang. La fel, Yi (o altă tulpină) nu se potrivește decât cu Chou, Mao, Si, Wei, You sau Hai, elemente de natură yin. Acest sistem tradițional de permutări nu este folosit numai pentru înregistrarea anilor; el poate fi utilizat și pentru luni, zile sau ore. Altfel spus, tot calendarul chinezesc se bazează pe sistemul celor șaizeci de permutări. De când feng shui a căpătat o componentă temporală, sistemul a fost încorporat în busola geomantică.

Cele șaizeci și patru de hexagrame. Acestea sunt rezultatul combinațiilor celor opt trigrame ale I-Ching. Pentru că fiecare trigramă poate fi combinată cu toate celelalte trigrame (inclusiv cu ea însăși), ajungem la rezultatul de 8x8=64 de hexagrame. Acest sistem analizează tot cosmologia celor opt trigrame, dar mult mai detaliat.

Cele zece tulpini celeste sunt reprezentate de următoarele

caractere chinezești: Jia, Yi, Bing, Ding, Wu, Ji, Geng, Xin, Ren și Kui (în această ordine). Fiecare dintre aceste elemente aparține celor cinci elemente fundamentale și naturii yin sau yang. Astfel, Jia și Yi se află sub semnul lemnului, Bing și Ding aparțin focului, Wu și Ji sunt simboluri de pământ, Geng și Xin reprezintă metalul, iar Ren și Kui, apa. Care este însă diferența dintre două simboluri care aparțin aceluiași semn, de exemplu Jia și Yi? Diferența constă în dualitatea fiecărui element și în dualitatea tuturor elementelor. Aproape fiecare lucru din univers are o latură yin și o latură yang. Deci Jia este lemn de natură yang în timp ce Yi este tot element lemn, dar de natură yin. Din același motiv, Bing este foc-yang, în timp ce Ding este foc-yin; Wu este pământ-yang, iar Ji pământ-yin; Geng este metal-yang și Xin este metal-yin; Ren este apă-yang în timp ce Kui este apă-yin. În contrast cu ramurile terestre, responsabile de energia ch'i terestră, tulpinile cerești reprezintă energia ch'i cerească. Împreună, ele formează un sistem numeric complicat, pe baza căruia s-a alcătuit calendarul lunar chinezesc.

Ch'i este un concept care poate fi întâlnit în medicina, filosofia și în întreaga cultură chineză. Funcționarea corpului omenesc, precum și mișcarea universului depind de energia ch'i. Orice tulburare, deranjare sau deficiență a energiei ch'i se soldează cu evenimente tragice și calamități naturale. În sens larg, energia ch'i poate fi definită ca energia vieții, cea de care depinde existența noastră și a universului. Anticii chinezi considerau că un om este mai puternic, mai rezistent și mai sănătos cu cât energia ch'i pe care o are este mai mare. Energia ch'i determină luminozitatea obiectelor cerești (soarele, stelele etc.) și situațiile meteorologice. Iată motivul pentru care conservarea, promovarea și circulația energiei ch'i este o temă centrală a feng shui, a medicinii tradiționale chinezești. De fapt, întreaga filosofie feng shui gravitează în jurul conceptului de ch'i, având ca scop crearea și prezervarea acestei energii.

Doctrina căii de mijloc. Este unul dintre principiile

fundamentale ale sistemului de valori confucianist. Doctrina susține că în viață este bine să adoptăm o poziție de mijloc în comportamentul și în acțiunile noastre. Calea de mijloc este interpretată ca fiind situată într-o zonă lipsită de prejudecăți și excese. Pentru că, așa cum spuneau confucianiștii, prea mult este la fel de rău ca și prea puțin. Nici una dintre aceste stări nu poate dura, pentru că amândouă sunt vătămătoare și distructive pentru oameni. Numai calea de mijloc (compromisul dintre cele două extreme) poate fi durabilă.

Feng shui. Se mai numește geomanție sau kun-yu. Feng shui este un produs unic al culturii chineze, având o istorie multimilenară. Literal înseamnă „vânt și apă". Arta feng shui caută în primul rând locuri încărcate de energie ch'i, cele mai bune pentru ridicarea unor construcții sau săparea unui mormânt, și mai apoi ajută la configurarea reședinței, pentru armonia cu mediul înconjurător. Astfel se încearcă obținerea echilibrului în trinitatea cer-om-pământ, care să aducă numai beneficii și noroc în viața oamenilor. Feng shui este un subiect complex, fundamentat pe următoarele teorii taoiste: yin-yang, sistemul celor cinci elemente, cele opt caractere ale nașterii. În practică, el ia în considerare relațiile simultane dintre macrocosmos (cerul), microcosmos (pământul) și data nașterii persoanei în cauză (om). Pentru ușurarea muncii geomantului, există o busolă special concepută, numită luo-pan.

I-Ching sau Cartea Schimbărilor. Este una dintre cele mai vechi și mai importante realizări ale Chinei antice. Ea datează din secolul al XII-lea î.Hr. și este alcătuită dintr-un set de simboluri și de texte divinatorii, considerate izvorul culturii tradiționale chinezești. Cartea explică în detaliu teoria și implicațiile yin-yang, ale trigramelor, cât și originea universului și legătura omului cu acesta. Scopul pentru care a fost creată inițial era divinația. Dar generațiile care au urmat au aplicat principiile descoperite în paginile ei într-o mulțime de alte domenii de activitate, de la medicină la geomanție, de la arta războiului la politică, de la astronomie la afaceri etc.

Din I-Ching, geomanția a folosit mai ales principiul yin-yang și divizarea unui spațiu anume în opt locații diferite.

Karma reprezintă corespondența dintre anul de naștere al unei persoane și cele opt kua ale unui sistem pa-kua. Vechii chinezi considerau că fiecare individ aparține uneia dintre cele opt kua (sectoare) ale unui sistem pa-kua. Relația cu un anumit sector poartă numele de karma și este determinată de anul de naștere al individului.

Liu Ji (1311-1375). Mare om de stat, strateg militar, scriitor și maestru feng shui din timpul dinastiei Ming. Cea mai mare parte a vieții și-a petrecut-o în funcțiile de sfetnic militar și astrolog al împăratului. Liu a avut un rol foarte important în stabilirea imperiului. Însuși conducătorul își arăta respectul față de acesta spunându-i „Bătrânul Învățător". Maestrul era un bun cunoscător al trecutului, prezentului și viitorului. La rugămințile împăratului, Liu a scris o carte de poeme intitulată „Cântecele prăjiturilor" în care descria destul de ambiguu evenimentele politice marcante din viața Chinei din următorii 1000 de ani. Pe lângă această carte, el a mai scris câteva lucrări de strategie și tactică militară, de geomanție și de divinație.

Sistemul pa-kua. Este un sistem bazat pe I-Ching (Cartea Schimbărilor). Acesta are opt (pa) sectoare (kua), fiecare fiind îndreptat către un punct cardinal și corespunzând unor anumiți ani.

Spiritele folositoare reprezintă un concept de bază în divinația chineză bazată pe cele opt caractere ale nașterii. Spiritul folositor (sau bun) este reprezentat de unul dintre cele cinci elemente (apă, foc, lemn, metal și pământ). Acesta este considerat spiritul puternic ce determină rezultatul productiv sau distructiv al ciclului celor cinci elemente și, implicit, afectează echilibrul yin și yang din horoscopul personal, alcătuit pe baza celor opt caractere ale nașterii.

Trigramele. Sunt cele opt simboluri propuse de I-Ching în divinație. Așa cum sugerează și numele, trigramele sunt figuri alcătuite dintr-o combinație de trei linii, continue și/sau

discontinue, una peste alta. O linie discontinuă este o linie din două segmente. Trigramele sunt: Chien (trei linii continue, una deasupra celeilalte), Tui (o linie discontinuă deasupra a două linii continue), Li (o linie discontinuă între două linii continue), Chen (două linii discontinue deasupra unei linii continue), Sun (două linii continue deasupra unei linii discontinue), K'an (o linie continuă între două linii discontinue), Ken (o linie continuă deasupra a două linii discontinue) și K'un (trei linii discontinue). Figurile prezentate mai sus sunt foarte simple, dar conotațiile și semnificațiile simbolice sunt deosebit de complexe. Împreună, ele formează un sistem reprezentativ al universului, sistem care este parte integrantă a teoriilor feng shui. El indică relațiile direcționale dintre un loc și obiectele înconjurătoare, precum și relațiile dintre mediul ambiant și om, în funcție de anul nașterii acestuia din urmă. Din punct de vedere al direcțiilor, Chien este situat către nord-vest, Tui către vest, Li spre sud, Chen către est, Sun spre sud-est, K'an are ca punct cardinal nordul, Ken nord-estul și K'un ocupă direcția sud-vest. Semnificațiile simbolice sunt, la rândul lor, deosebit de importante. Chien reprezintă, printre altele, cerul, împăratul, bărbatul, tatăl, puterea, capul, sfera, rotunjimea, calul și metalul. Tui semnifică vaporii, norii, gura, limba, fiica, concubina și plăcerea. Li simbolizează soarele, focul, dogoarea, lumina, fulgerul, strălucirea, frumusețea, fazanul, sabia, sulița, seceta, inima, crabul și țestoasa. Chen reprezintă mișcarea, dragonul, decizia, tunetul, picioarele, dezvoltarea, drumul și pe fiul cel mai vârstnic. Sun simbolizează vântul, lemnul, profitul, agilitatea, lungimea, înălțimea și pe fiica cea mare. K'an semnifică apa, râurile, oceanele, lacurile, pârâurile, obiectele ascunse, luna, urechile și primejdia. Ken reprezintă rocile, dealurile și munții, stabilitatea, stavila, poarta, câinele, mistrețul, greutatea și pe cel mai mic dintre frați. K'un simbolizează mama-natură, împărăteasa, femeia, mama, nașterea, gentilețea și docilitatea.

Cuprins :

Introducere 5

Capitolul 1

Scurtă istorie a feng shui 11

Capitolul 2

Principiile fundamentale ale feng shui 33

Capitolul 3

Feng shui și arta înmormântării 51

Capitolul 4

Factorii - cheie în feng shui 58

Capitolul 5

Energia ch'i 69

Capitolul 6

Munții 76

Capitolul 7

Apa 94

Capitolul 8

Vântul 107

Capitolul 9

Direcțiile 112

Capitolul 10

Holul luminos 124

Capitolul 11

Identificarea sălașelor dragonului 128

Capitolul 12

Terenuri diferite, consecințe diferite 149

Capitolul 13

Arta feng shui rezidențială 170

Capitolul 14

Arta feng shui comercială 196

Capitolul 15

Extensii și deficiențe 206

Capitolul 16

Remedii feng shui 214

Capitolul 17

Concluzii 224

Note 228

Anexa 1

Arta feng shui a mutatului 229

Anexa 2

Busola geomantică 231

Anexa 3

Studii de caz 238

Glosar 245

În Orientul Îndepărtat, *feng shui* nu este o modă ci un mod de viață, având la bază o tradiție milenară.
Aplicarea principiilor filozofiei *feng shui* este ilustrată de celebra clădire din imaginea de mai sus (Repulse Bay - Hong Kong), în care a fost practicat un "loc de trecere" pentru energia negativă.
Sperăm că punând în practică sfaturile cuprinse în cărțiile din colecția de față, vă veți îmbunătăți considerabil viața cu eforturi și costuri minime.

- *Feng shui - 101 Sfaturi pentru a vă aduce fericirea în casă*
- *Feng shui pentru dragoste și romantism*
- *Feng shui pentru grădină*
- *Feng shui la serviciu*
- *Negociați în stil feng shui*
- *Arta și știința Feng shui*
- *Feng shui în apartament*
- *Feng shui pentru succes și fericire*

Succes!

editura VOX

ISBN: 973-9381-67-7

60